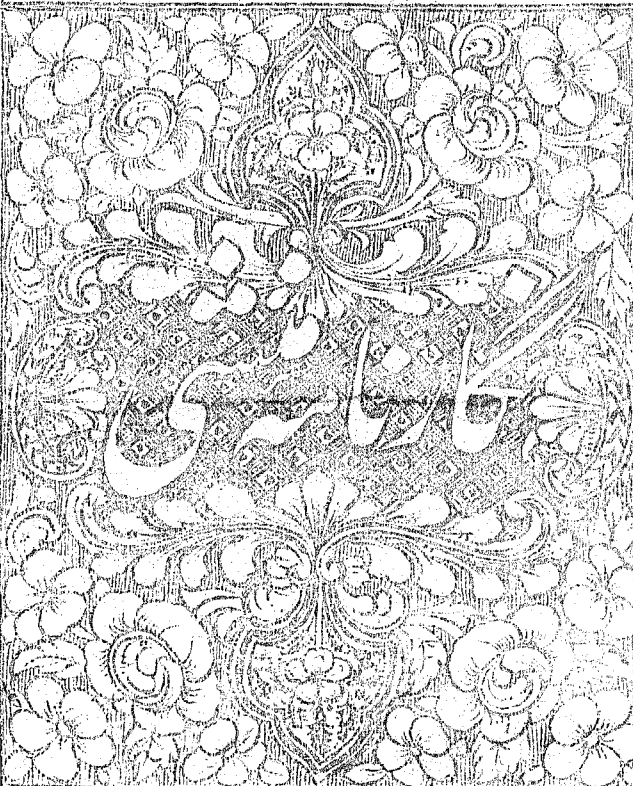


چون عجب کیمیا فضل خلا زو زمان
چون عجب کیمیا فضل خلا زو زمان

انتها نیست که در عالم کار می بجای آید و در سوره طه بسم الله الرحمن الرحیم



تسبیح انشا کار کامل و منتهی لقب معروف به ملک زاده صاحب فکر و مکار

در سوره طه بسم الله الرحمن الرحیم
در سوره طه بسم الله الرحمن الرحیم

۸۷

۳۰۴۲



بسم الله الرحمن الرحيم

نشی حکمت کا پیرایہ دی چون بارادت ازلی بانثای شریفہ کائنات پر ویت و پیاچہ این نوائین خامہ
 بدیع تر بنام ناهی و ہم گرامی مجروحہ شامہ حدوث و قدم حضرت آدم علیہ السلام حضور گروانیدہ ندای از جلال
 فی الارض خلیفہ در علامہ اعلی انداخت و چون وجوہ مستوحش اسودش حکم علی بنابر در خانقہ الکتاب بوسہ طہور آورد
 تخلص خلافت و تشریف کاست بر تیراختہ بخلعہ و بخلقہ اند فی الارض سامعہ زمین در مان گوہر گین ساخت
 تا در اجرائی احکام خلافت دامضای اسرار حاکمت اسرار خفیہ مقول علیہ و اندازہ سنیہ نفوس جلیکہ کہ در وی مبتلن کردہ بود
 بر فراز پیدائی آمد پیران انکار و لاداجاوش کسوت ایجاد پرشید مقتضای استعداد فطری و قابلیت اصلی سیرکی
 مستویہ بکار می کرد و چنانچہ بعضی از بہر کتاب معرفت الہی تحصیل دوام آگاهی بہمان خانہ تجرید شافہ مصفوفہ
 ہدایت و بارشاد پیار ستندہ و کہ وہی عبارت کارگاہ تعلق اشتغال و زیدہ پس از تجربہ و احتمال از بہر نظام حال
 عباد و سرانجام مات عالم کن و فساد دانش نامہای بزیگاشندہ تا مستفیدان سعادت نشان بقدر نسخہ مخ
 و رسائی بطلان آن از علم ہر امر و مہم و اطلاع بر وجوہ مقولہ کامیاب شوند تا این زمان اسباب ہائش عالمیان
 بدستور و قانون عیشیان نشق پذیر میگردد و بہر کہ را بنابر شرف ذات و بکارم نفس بایہ دانش وری می افزاید
 الاحمال و رہنمی کہ در نگاہ و مشترباشد تصرفات شکستہ تیار تا انکہ کمال برین مرتبہ گزین اندیشہ از رانگان کامل الوجود
 ہضمہ بلان می آید با چہ بندہ نشی کہ بین الاقران ملک مرادہ معروف است چون و منشآت پاستانی با معانی

۱۴

فکر و زنگنه است دریافت که عزیزان پیشین هر چند از بلندی فکر و نیروی طبیعت و ستودمکات و حسن
خطب و در جواب هر چه بر یاد و دل ساخته باریست بر سر و دوش طالبان این فن گذارند لیکن آنچه در
مدعا گاری بکار آید و هنگام تسبیح مطالب مختلفه از باب دولت و اهل مملکت عقده خاطر بازگشاید از دست
فرد شسته محض عنایت و خاتمه رسالت باخته قهری از حالات دنیوی و مقامات فقره بر نه شده و سوانح احوال
انبای روزگار و کیفیت تعجب و وضع ایل و نهاده که در زمان احتیاج تیرسلان از دست یاری نماید بقصد
قلم میآورده برین تقدیر این جزو محقر و در حقیر به ترتیب مجلدی مشتمل بر دو دفتر پر و اخته و دفتر اول اسرار
خوشی که در ایام نوکری سلاطین و خزانین و هنگام تقلد خدمت دیوانیان معامله و ان از اسوله و اوجیه و
نختران بحسب روی بازنگار شده بود و محقر و هم بکتابیات دیگره نشان منقح نویسنده از فرامین مطاعه بادشاهی
منشیر عالی و الاشاهی و نشان فیض عنوان شاهزاده عالی تبار و عرافین نوینان بجناب سلطنت و محائف
اخوان الزمان بیاران و آشنایان آنچه دل گیرین دید و هر قدر توانست جمع نموده مرتب گردانیده
یادگاری بر روزگار ان باز گذار شد تا فرزند ان از عجز و بیایر سعادت پیوندد و دیگر مستعدان بشوند
هرگاه بخوانند و طور گذارش کلام و طرز تمیید مقامه گوناگون و بطریق و دستمندان کایا خون و زنگارش مطالب
مقتوعه یازداند بلکه طبیعت و توان حکمت ایمان افزایش پذیرد و تعریف فن انشا بر وفق قول تقدیرین
و متاخرین و انتقال جمع خود اگر چه در آغاز کتاب کارنامه منشی اشیر و بسطه رقم نموده اما چون این جلد نگار نامه
منشی سی میشود و برای فائده سایر اناس از سواد به بیاض نمی آید سطر از ان که در زخم احقر و جفا شده
درین بنویسم بنویسد تعریف فن انشا و انشا و لغت عربی هم مصدر است یعنی پدید آمدن مصدر است
چون شود روشن و آنرا فایده شش دن یافتن و در اصطلاح عبارت است از آنکه دانش نظری و ماده علوم کتب که نشی بدان
تاد بود و بر ایجاد عبارات جزیه و تخلیق مضامین جمیده و در اول منی مقصود و با اتفاق قهرات نشات و تقدم نتایج نباشد و اصل
این فن نشی ماهیت انشا را بایع کلمات بلاغت سمات است بذریع تحصیل علم صرف و نحو و بدیع و بیان
و منطق و معانی و قریح و سرعت فهم و انتقال نفس بطریق فکر و قوت حافظه و تتبع ترکیب نفعها و بیجا و موضوع
انشا اقدرات نشود که بکشت حسن قریح آن در و میرد و عرض انشا تسطیر سه ساله رنگین و مقاله ستانست آنگین
به نحوی که حفظ هر سه کاتب و مکتوب ایست نشود و تکمیل این فن دست نمیدهد الا با کثرت استعمال تا منشی
بر غلطهای که از زبان جهان عامه شایع است و در تحریر بنشینان نمی آید اطلاع پذیرد و در کلمات که مختار
و متر و ک و دستمندان است و قوت یافته عبارات عام فهم خاص پسند زبان زد روزگار و روزگار و
از اغلاق و ایام احتراز واجب دانسته فقط از قانون می آورده بیرون نیندازد و تعریف

منشیان بلاغت نشان اگر گروه متقدمین منشیان بلاغت نشان در میان نادره بیان که
در پیشین زمان بروی کار بوده و مخیر و نگار نگین طرانی تربیت پذیر ساخته اند چون اسامی آنان در کتابی
کتب پاستانی نظر نیامده اند البته در اکثر جمعی از مشن پر و زارن ایام سابق و زمان حال که بر فضل و کمال آنها
اطلاع داشت و بیایم این مخیر و بدیده خرمین سادت و بر قلمیت و استعداد هر یک از مشن پیر متصدی
و کردی نشد با بجهت از رقم سچان پاکیزه نگار ایران و یار استاد و هم حضرت شیخ شیراز است که کتاب گلستان در
تشریفات خوش عبارت درون ساخته بود از آن حکم نصیر طوسی که اخلاقی ماضی را بقوت علمی بکمال رسانت
نوشته و بدیده شیخ شرف الدین علی نیرودی که در تصنیف و تخریص و تفسیر و تفسیر بسیار خوب پرداخته و بعد از آن
خاندان پیر شاه پروی که وی مصنف تاریخ رفته اند و آنکه در تفسیر آن حکم خاندان و داند خاندانی
شایسته در جهان با گذشتار شده بعد از سکنه بیگانه مصنف تاریخ عالم آرای عباسی آئینه عبارت صافی
چهره های بلاغت گردانیده در هندوستان چنت نشان گردوی که در زمان خلفای اسلامی در طراز
بوده اند این در به قصیر بر حالت و حقیقت آنها علم نداده اند و محمد سلطنت حضرت عرش آشنایی در شیخ ابو الفضل
بن شیخ مبارک در حق انشاء طرح تازه بر نهاده پایه سخن را با بجهت کرسی رسانیده و امین احمد رازی
کتاب هفت اقلیم نهایت و بلند نگاشت و مصنف تاریخ با لونی محمد قاسم فرشته باین دل گزین چهره افروز
نادره حسن کلام گردیده و در زمان خلافت حضرت جنت مکانی محمد خان اسفندی در شهر اصفهان ملک جهانگیر
را عبارت صاف و شسته نوشت و در محمد سعادت محمد اسطخبر فرزند آشنایی سر استخبر نویسان
دستور اعظم افضل خان مرحوم بود و بدیده از اسلام خان ویران چون طعنی سادت و کمال سادت و لونی نمانی
بیاید است بایر قوت طبیعت و نصیری و طبیعت هر چه نوشت است و اند و خانه سادت نوشت لیکن هنگام طاهر
از روی القاص با بجهت بیان خلوت خاص میگفت که من هر چند در قرآن نمانی من آشنای و دریم به سپهر
شیخ مبارک نرسیده ام محمد احمد علی من النصیف و چون در ایام وزارت خان خرد گردید و درین شاهنشاه نامه
یعنی تاریخ شاهی بر بیان در آمد و او را کمال میر جلال الدینانی تقدیم این خدمت مامور شد و پس از آن
که در منشآت خویش بنظر اشرف احمد من گذرانید و در عکاسی حضرت زید و انشور را از نه پند شیخ شریف الدین
لاهوری شاگرد و بدو اسطر شیخ ابو الفضل سرانجام این امر خطیر سپردند و یافت چنانچه نویسی الیه و در دفتر
بهر دل خواه و طور و پسند نگار بنگردیده نادره یاد گاری در دست آباد و هند گذشت و چون بسبب
قتل و اس از کار باز ماند اخوی و دفتر بعضی را اتهام شیخ محمد و از شاگرد و رشید شیخ متقدیم با تمام پوست و در
سر کار بادشاها و در آنکه قاضی محمد افضل سر دفتر خاص نویسان بود که رفعتش رنگ از آئینه و اسامی

آشنایی

[illegible]

از ایشان تا در قید نامی حیات بود و رنگین طرازی فراموش و شمع غنایت است و شمع خرد صانع کند و رنگین نویسی
شماره آفاق شده و الهام و انعام بلشانی اگر چه بدر بار کیهان مدار نیاید اما در میان وطن کارستانی بدیع نمایان
است و از خوانین بلند مکان عاقل خان چمن آرای باغستان نظم و شعر گردید و امانت خان خوانی مشهور
بپیکر معین الدین آنکه که در دیوان خاصه و الاپوچی مسوده آثار قادر الکلامی آشکار گردید و میر محمد رضا منصب دار
که بهر هنر و فن خضر توفیق اکنون گوشت نشین است و در سنانت کلام و شایستگی ملزیز جادو طبعی به فراز پیدای آورد
بعد از این هر که بخواهد در آید احتمال که سخن بردازی است و از تصنیفات خویش دریغ نماید و اللطیف و المعین
نظم المولی و نظم النصیر را جرای حال ششی سخن سگال و باعث تالیف این نگارخانه است
افصال از اینجا که در عنفوان شباب بین ضریح خدام و ان حقیقت یاب یاب یغیه و نیوی از طاق دل
بر انداخته بود اکثر هنگام بهر سعادت ازلی برین میداشت که اسباب تعلق جسمانی از چشم ظاهر نیز بر افتد و
و وام صحبت خاک نشینان آسمان پیاپی و ظاهر خرابان باطن آرای که سلطنت و کون در نگاه همت آنان و زنی
ندارد و چهره بخور و برافروزد و گو که کرم نفسی آبی بر آتش درونی برزند و در حانی پر شکلی نوش دارد و بخور و این رنجور
نفسانی در دبدبه فرقه گذری افتاد و هر دم دبی دست نداد و بلکه بیماری از در و خود آگاه به نظر نیاید و بی غناه
دیدند که خود پرستی را خدای پرستی میخوانند و گروهبی در صومعه یافته اند که تن آسانی را روح پروری میباشند
صورت ایشان مانا سرب جهان معنی بود و که چون تشنه لب باو دیدار و بر میدید و دریای توجع پنداشته تپان
از نان با انوشی شرافت هرگاه با معان نظر آن معان را نمود و پیچ و میافت سوخته پاسبیکه و بد ازین جهت
دست بایکده کسان و راز و دمان بقمه دیگران باز نمی شد و بر آینه تقریر و وظیفه مقدر که از سبب افاض میسر
نور سندی بهر وقت چه بخردی که از سلسله بیم و امید و اثر ماند و از اندیشه پیش و پس فراخ اند به لباس تعلق از ان
بتر است و کج خلقی که صد بهر خیال باطل و سر نشاند و دل را در پی گوناگون مقصدهای بی سر و پا
بر و انداز دایره هنگامه کثرت بدتر ناگاه بدنه توفیق رفیق گردیده و بر در دولت سرای مجمع البحوث صورت
و معنی و مقصدای دین و دنیا سواد دیده دل بیداری سرور سینه حق گذاری صافی مشرب روشن خیم حضرت قاضی
محمد میرزا بنده و حال این توانگر صوری در ویش معنوی شعور و معان گشت که نه از تعلق نفور است و نه
از تنگ و خور و نه از بند هستی نیز است و نه از تصور نیستی و از آزار نه با خود و پیوسته است و نه با غیر دل بسته
ظاهر در و پرورد که از مدتی در پی دید و یافت چنین مجرعه لطیف کونی و آلهی جهان گردی و سحر انور دی یکروز
قدری دم آسایش بر کشید و از هنگام پوی و ای می باز بسته سختی در نگاه جمعیت بیدار امید چنانچه بعد وفات خان خلون
کمان لشکر خان بهر ششی علیه الرحمه و العطران که در خوابگی کردن و بنده بهر و زدن حیل و نظیر نداشت هر چه

چهارم

آهنگ تعلق از نگار من ضمیمه بر خاسته بود و اما از بهر التماس خدمت و ارتباط و رفقت این بزرگ حقیقی و تجازی
 بندگی درگاه آسمان جاه دره التاج خلافت عظمی مسرت الصد سلطنت کبری باو شاهزاده مظفر لواء عد و بند کشور
 کشای پیرایه و شمع نور چهره لغز و لذت انظر کامل خرد و غیر ذریخت شراد از افشای بسته تحت عدل مصور
 عقل خیم بحر موج جو و در کرم حضرت محمد مصطفی شاه عالم بباد و مد الله تعالی ظله العالی سه شاهی که در اصل قلم از در
 است بد اول خط فرمان و پیش صورت است بد از استغفارش نگین یاقوت شرف به بر خاتم انکشت سلیمان
 صد دست به اختیار افتاد و بنشینگی دیوان گاه وزارت باو شاهی ست فرقی عزت و افتخار برادر و علیین
 پیوست و از خود هیچ ناشی آن برگزیده جناب الهی خاطر فرموده چون نخبه پزیده از نسیم صبح گاهی بشکفت
 و در زمانی که حسب حکم لایقی منتقاد از برای اصلاح خلل و فساد افتخانی به بنام مضر دارالملک قابل بیان در آمد
 و اعلام مظفر اعتکام بدار السلطنت لاهور و در و دسودن سرمد و شتابزاده و انگور علی تپا و مظهر مقصود نامدار
 فرغ ناصیه ملت و دین محمد میزالدین منتقل پیش روان شد و خدمت دارالانشاء و رکاب فیروزی تاب
 شاهزاده بلند قدربان دره مقهوره رقت لیکن از بهنگر رخا رخا مزاج و تقار خلی که رویش کس به پنداد
 ز نامش بر زبان مراد و دل شاد و دیده دران سرکار عالی تراز گرفت و به پند آن نوبت کاشی صاحبقرانی
 ز نهبت افزای ریاض جهان بینی در حق این مستمند لطف و مهر بانی بسیار کرد و اما از برای رفع خدشه
 درونی و ریشه گامی که موکب منصور و الاشاهی به بلده پشاور آمده بهنگاری نمرال مقصود گردید و بالظهور
 رجوع بچهری دیوانی آورده بدستور سابق بتقدیم خدمت انشاء قیام و زریه و چون در زمان حسان
 قدر دان رشید خان عرف مرزا بیع الزمان جهات غانی دیوان بود و این بهر شناس ایل بهر خیران
 دلدهی و خجاری نمود که توان طبیعت زیاده از حد بیان افزود و بعد مراجعت فتح و نصرت بد خلافت
 خان صفوت نشان رحمت خان دیوان به توات شاهنشاهی خلیفه سلطان و زریه و انشور عراق که بهم
 بارت و بهم باستعداد و شایسته وزارت بود دیوان سرکار عالی متعالی شاهی شد و بعد از آن ایام بهت
 فرجام با مثال یلیخ جهان مطاع عالم مطیع نهضت لوائی فتح سیمای جهان کشای بصوبه دکن رنمود
 و بعد مبارک وصول رایات جاه و جلال باو رنگ آبا و خست نیاید و با فاصله مدت یکسال گمانش دیوان
 مشار الیه بنا بر مصلحتی بمسکرمه که دران آوان بد الخیر جمیع قامت داشت دستوری یافت و درین
 سفر دولت اثر چون توفیق باری غراسمه خدمت عراض نگاری و مراسد نویسی ازین جزو فخره پندون
 و خواه بتقدیم رسیدن خان موسی الیه بدلتوازی و حال پیر و از می این غریب شهرستان یکس چندان
 گردید که پی هم بطای خلعت و انعام به نواخت و کد و دوت و برینه که از حق ناشناسی بعضی و دستندان

بهره نخواست و فایده جمیع شده بود و در ساخت و چون بموجب حکم تقدیر مساعودت با مساوت الویه نصرت بیکر
از ملک و کهن به لشکرگاه بادشاهی واقع شده و قلع و قمع روزگار یعنی محمد اکبر بادشاه هندو غبار انداز
در دلهای اینکشت و بادشاه هندو همان آزادی عالم کشای به عاقبت آخر حمله نمود و صحرای بی ادبی و ستوری فیت
و از آواز طغیان آبی افواج ظاهر پیرای بیرونک شده و بگری ای که سید و مقهور گردید و لاجرم حضرت شاه عالمیان
پناه بجغرت نهادند و دستگاه آمد و مسکنه همان بیابان اتفاق بهم بفرست استیصال غنیمت بدیال که شعله حیات باغی
شده بود و پیراه و کهن نهاده و با وجودی که هندو اگر هم و ماه مبارک که رمضان در میان بود و مقام و آرام بیج بنگار
دست انداخته و کوچ متواتر منزل اجلال اردوی معلی بدار السعد و بر پانچور سایه بان افزا خشت و زمین شهر
فیض بر دست خان بسبب و بهم و وسواسی که از کثرت طلب و تنخواه سپاه و ولت محصول ممالک
بهم رسانده بود و از خدمت دیوانی استعفا نمود و از آنجایان مشارالیه شرف همان چند می برین رساندند
و چون نسق و نظام بیکشت از سوی الیه سرانجام نیافت و لا علاج دیوانی بحال قبول سرکار و الایست خیر و دست
ایجاد المانی بدار المهرام رشید خان که کنون دیوان خالصه شریفه است که حاکم پذیرفت و دیوانی در آنجا
اقبال گشته از افرجات نژاد و تنخواه مواجب خدام و چشم و غیر ذلک بشرف خان بحال مانده چند روز
شاه عالم پناه از پیشگاه سلطنت و بهاندازی با عظمت و شکوه و لشکری انبوه تمانت و تاراج
اکه غنیمت عاقبت و غنیمت محض شده و خیمه سپهر آتشام بانسور با فراغت و بعد کج افواج قاهره حضرت
ظل آنی فیضه الیه حاکمی سرانجامی را که از اعیان و شرف و عهده سادات عراق عجم است بخطاب
بشارت خان و اضافیه منسوب رسانند ساخته دیوان سرکار بادشاهی مقرر ساخت چنانچه این صاحب البیف
و القلم بکرم دیوانان سیرت و استیصال طمسافت نموده و بهر که غر و اقبال پیوست و شمول غنایات
همان افر و عالی متعالی گردیده و بسیار قریح و یشاقی آنچنان خدمت نمود که در دسین و آفرین گشت
پس از آنکه سرزمین گره شهادت فرین و در بخالی نهاد و از اهل نجی و عناد اثری نمایان نشد مراجعت
با فروردت بشکرگاه بادشاهی چهره نشاط برکشود و عله و عله که پیری دیوانی که بر طبق امر جمیلی القدر در
او رنگ آباد مبارک پیدا مانده بود و طلب حضور شد و این پیر ضعیف از آن رو که در موسم پرشکال
تاب سفر داشت بگرامی توجه دیوان دربان و صلوات عزیزی از بایری و درستان در آرمگاه آبشار
اقامت یافت و چون بنین عمر بقفا و پیوسته نفس چند که از حیات مستحار باقی مانده را بیکان از دست میرفت بهتر
چنان دید که مسودات پراکنده خود را درین فراغ وقت فراهم کرد و مجموعه تازه طبع ترتیب داده و یادگار
بهره روزگار باز گذارد و به یاد عظمای ربانی و توقع تائیدات آسمانی که در آنجا شامل حال نموده و نظر بادشاه

است دست قلم با ساقه بقدر لطافت انبساطی و تملیق و تمیق این مجموعه شامل پرده خست و کو که از باب دانش و نگارخانه
 سرشته انصاف از دست نهند و برنشان دلا و بزرگ آفرین افشاند عیب و سودا بران کرم و لطف پیرشند تا از
 حضرت رحیم و کریم اعظم یابند و راه شعبان ^{۹۵} در فهرست کتاب فرخنده خطاب
 مشتمل بر دو دفتر و خاتمه و قراول متضمن مسودات جامع این نویسنده مجموعه محتوی بر چهار صفحه صفحه
 اول نگاشته است شایسته باشد نامدار و الا تبار عزرائض و مکاتبات و نشانه های عنوان صفحه و هم صحاف
 نویسان علی شان صفحه سوهم و ثبوتات دیوانیان کاروان از عزرائض و مراسلات و پروانجات مالی و مسلمات
 و اسناد خدمات و دستکات و غیر ذلک صفحه چهارم خطوط غریزان و دوستان که بیشتر تبکیف آنان
 و معدود و بکسب روزگار و تقیم پرست یار و کار دین مجموعه مندرج گردیده و در بعضی صفحات کتب
 از مسودات دیگران از اسوله و احوال بنابر اقتضا عمل اندراج یافته اسم هر یک بشرقی نقش تحریر پذیرفته
 تا خواننده طرز کلام آن جماعت بمنزل استعداد و فراسخیده بطور و طریق حسن بیان نشانی محض سوانه نماید و در
 همین مطالعه سیاق و سباق عبارات و دست و پند مضامین با همان نظر باز دیده و سرشته انصاف از دست
 نهد و دفتر و هم متضمن ثبوتات دیگر و بیان نکته پنج ششم و هج صفحه اول و دوم مطالعه با و شایسته است
 و خاتمه صفحه و هم مناشیر عالی و الا شاهی و بر نه از عزرائض و مکاتبات که غالباً بتمام اقبال بخط قدسی خط
 نگاریاب شده باشد صفحه سوهم عزرائض و ثبوتات خوانین بلند رکان صفحه چهارم منشیات سر دفتر استادان
 روزگار شیخ طالع یار عرف او و درج منشی رستم خانی صفحه پنجم نگارین نامهاست مستعدان شمع نویسی که
 خوانندنی وار و غوغی تصرفات طبع و قواد اینان خاطر و قیقه یاب زواری شایسته و خاتمه و تقریرات عالی القیل
 و القیل بدلی علی الکثیر و اختصار بدلی علی البدر الکبیر و الله ولی التوفیق و نعم المبین و نعم النصیر آغاز و دفتر اول
 ششم بر چهار صفحه بر صفحه متضمن ابواب صفحه اول نگاشته است شایسته باشد و الا تبار نامدار و شایسته
 باب اول عزرائض و مکاتبات و نشانه های عالی و پایین باب عزرائض و مکاتبات
 شایسته باشد و مغرالدین بدرگاه مقدس با و شایسته و در شکله خط و خلعت آنکه پیران
 که خاصه خلعت سراپا سعادت که از و فریفته پیر و پیری و پیر و ده نوازی براس سر پند و سرافراز می خوانند
 فدویت نهادن پیشگاه فضل و کرم که امت عطا یافته بود دست و دوش هم و قیقه در منزل کنار دریا به صحت
 شرف وصول اندازی فرمود فرقی فرمود میان کترین خانه زودان بنده و طبعین بر فراخت مراسم استقبال
 آداب تسلیات آنرا بجا آورد و چهره عبودیت و انکسار بجهت شکوه و سپاس عنایات جهان آفرین زواری که این
 ساخت امیدوار است که برهنه فی این روی افضل و کار فرمای اقبال عدد مال خانه زود و فدوی مصدق شدتی

گرم دیده مورد خرید لوازش و الطاف حضرت خاقانی جهانیانی شود هر چه نزد و تریقیل پایه سریر خلافت میسر که
 به جمیع تفصیل دینی و دنیوی مرجع است سعادت دو جهانی اند و زوایا القایه عرضداشت مرید فدویت
 آئین محمد بن محمد بن باب مع جاهد و جلال میرساند که نوزدهم شهر ذی قعدة از سرای خواص پور کوچ کرده بر تالاب
 رحمون یک نیم کرده این طرف از کهاری بادی منزل نمود پیر و مرشد حقیقی سلامت دریا بهت بسیار
 دور و دره و شور و جوار است و پیش از بادی مسطورتا دریا را مکانه که تالاب یا چاه داشته باشد نشان
 نید بند فر داهر حاکم نزل میشد و عرضداشت خواهد نمود یا القایه میرساند که بستی یکم شهر ذی قعدة از دریا
 بهت گذشته بر لب آب منزل کرده چون از بهر غیر فرخنده اثر نفست اعلام نصرت فرجام که از روستا
 غلست و شکوه از نزل در تمام کوه و نرزه در اندام کرده شقاوت پیشرو انداخته جان این مرید عقیدت
 آئین بر زبان راه پیای در یک کوشش است فر داهر و مقام نمود در شکر عنایت و وایا القایه
 میرساند که دوائی صحت اتما که از دار الشفا فاضل و کرم براسه این مرید محبت شده بود در فرجید الضی
 در تمام حسن بادل سعادت اتمان نشید تسلیات فر داهر پوری که همیشه شامل حال این فدویت به تقییم
 رسانند از نوازش کمال بر خود باید موافق حکم جهان مطاع بنوعی که حکیم محمد تقییم نوشته است استعمال این
 دوائی خواهد نمود از میان توجیه اقدس امیدوار است که زود شفا خواهد یافت مبارک باد و عید الضی
 میرساند که عید سعید الضی بر ذات اقدس شخص مقدس مبارک و فرخنده باد آداب تسلیات تخنیت
 و مبارک باد این روز شریف که با عقدا فدویت نهادج اکبر معنوی ست بجای آرد و از جناب از و جلال
 مسکنت نمایم که هر روزی در ایام سلطنت جاهد دانی طراز نبش طرید و هر شب بکیم من لیلته الله
 مقرون و اراد ایضا میرساند که از رسیدن خود به بلده پشاور آمدن مبارک بجا بستم شهر ذی حجه
 عرضداشت که جناب عالیان ماب ارسال داشته بود از نظر انور گذشته باشد بعد از آن بستی و دویم
 ماه مذکور جمله راجه رام سنگه و بستی و چهارم جمله امیر خان دید چون سر راه چهل واقعه شده بود و مرغابی
 بسیار داشت و در دست جانور سه دوده و زاول یک مرغاب و در روز دیگر و تسقل و یک مرغابی
 شکار کرد و در شکارگاه بگفته جانی خان راجه مذکور را رخصت پیش داد و القاب شکر استغفار
 تقصیرات و رایام عاشورای میرساند که چون این سفر نخستین مرتبه بهجوری از سعادت اندوژی
 حضور فیض گنجور شب و روز اندیشم میداد که مباد از راه طلت سرایه دانش کثرت احتیاج باشد
 لازم الاتیاد و فواید و فواید آنچه در خورشیدگاه جاهد و جلال تواند بود از این مرید عقیدت آئین سر زده
 باشد اندازین روز مبرک عاشوراکه زمان عفونلات و آوان صفح خلایات ست زبان عبودیت

بیان را بدو خواست بختا کش آنچه سهو او سیما صورت منوع پذیرفته باشد بیکشاید بخواه احوال انما
 کبریه بر بنا آید اخذ ناان نشینا او اخطا ناان بیکگاه فضل و اصطلاح امید و امید غیرا سه پوزیشن و تقصیرات
 می باشد فعل خلیل و الا شاهی ابدالد هر مرد و در بدو و با او یا آنها چه میرساند که درود رحمت آنرا و نشین
 عالی شان بدایت عنوان مانند نزول آیه رحمت از فلک افضال که است شرف اعزاز و غرض از بیکشاید
 نوید قدم سعادت لزوم پیرو مشق تحقیق باین هر دو حیات بخشش هر دو قدم و می در فرغ و در غرض از بیکشاید
 و مواظبت آن شمع را به هدایت و یقین گردید و شکر آنی بقیه ایم رسانند و شکر آنرا از او چهره برین گذرانند
 مراسم آداب و مراتب تسلیمات بجا آورده از فضل که هم آنی امیدوار است که از شاد و آرام لایزال و در دست و در
 دین و دنیا ساخته قدم از سر نموده سعادت تحصیل شرف تقدیر بکار فیض باب سعادت بهر چه بخواهد
 کایاب گردد و در مبارک پاوسا لنگر رسیده آنکه فرزند هشتاد سالگی که بجا چهره برین گذرانند
 و بهشت بخش آسمان روشن گردد و آینده آواز بهشت و شادمانی و در فرقه سعادت و کمالی با خوشی بهر چه
 عالمیان رسانیده بر ذات اقدس و عظم قدر و دین و دنیا مبارک و دین و دنیا بهر چه برین روز جهان
 افزون که بخت خدا داد و دولت قوی بنیاد هزار گونه که بهر مبارک و بر سرستی مقدس افشاند و آفاق
 میمان خط خاک و او را در خدمت نشینان عالم پاک در دعا طویل بقای که گمان خداوند با وج و تحقیق فلک
 رسیده هر دو قدمی آداب تسلیمات و مراسم که نشاء بدربار بند با سه عقیقت آیین بجا آورده و خلاصه
 دل و جان بآئین شارب تقدیر فضل روان نموده زبان محمودیت بیان در جناب این دستان کشود که
 رشته هر روز افزون پیرو مشق تحقیق آنکه هر سال گزیده بیج هزار دانه کند چون دین بهنگام بهشت
 فرجام از قرب بساط سلطنت متاود و زمانه بر رفیق اند و در آن حصه ساطع انور شک برده است و عا
 میناید که سعادت و الا ملازمت که بر جمیع مقاصد صوری و معنوی مرجع است بهر چه در روزی شود و
 ایضا غرض داشت هر دو قدم و بیت آئین میخیزد دین نه چون محمودیت بلبا و بهر چه بوسیده ذره مثال
 بسامع جاه و جلال میرساند که بوسیده آداب مراسم تنبیه و مبارکباد و حصول رفاه سعادت اند و در دست
 افزون سا لنگر مقدس بیکه که بهر گلشن امید عالمیان و محاب مزج قننا به جهانیان است زبان قدر
 بیان را فیض اند و در شرف و دجانی میگرداند خج سبحان و تعالی سله الله و ام بقای ذات اقدس را
 نصارت بخش ریاض آمانی و امان جمهور عباد و طراوت بخش مزج امید کافه اقامه دار و آفتاب عالمیاب
 سلطنت ابدی الا اتصال هزاران سال بر مفاصل جمیع بند با سه تابان و در نشان باد مبارک کباب
 ولادت شاهراده آنکه میرساند و پذیرد سینه آداب مراسم تنبیه و آداب مبارکباد ولادت با سعادت

بر چاهی میرساند که عطا سے بر چھی و تکرش و بند و قی خاصه از پیشگاه تفضل و کمرست بیکران علم و خا نرت و مهابان
 مرید عقیدت آگین بند و ده عین بر فراخت تسلیمات ادب آنرا یائین بند ما سے فدویت اما ادا ساخت و چون
 ادب اسکندر تر عنایات عالم افز و از حد بیان و انداز نه ترجمان بیرون شناخت لهذا تظیل کلام ترک ادب
 دانسته به اعتنا تمام نمود و آفتاب علمت و مهابانی از افق اقبال جاد وانی بر ساحت ربع مسکون
 ابد الله هر ساطع و لامع باد با القاب میرساند که حسب حکم اقدس که اول بنام میر معین الدین شرف و در و عطا فرمود
 عاتیا امان الله نه شست چهار بخور در است که مرید فدوی درین منزل تقریب شکار و مقام نموده و مردم تقدیم شکر
 نظر اثر نمود و رسید و تا فراموشی مردم و نهجا تو قضا نماید یا کوچ کند هرگاه مردم جمع شوند و روانه پیش
 یا صورت حال باز عرض داشت نموده مطالب حکم و الا بعمل آرد و در هر باب بخودی که زبان رود و مطالب
 آن عمل نماید یا القاب آنکه میرساند که از پیشگاه تفضل و کمرست و دیو ز و دو موده نیک که براسه مرید فدوی محبت
 شده بود و رسید ادب تسلیمات این عنایت و الا را یائین بند ما سے عقیدت اما تقدیم رسانید چون از محوره
 سپاس عطا به جناب فیض باب شاهی که بسان نعمای آنی متوالی و متواتر است هیچ وجهی تواند بر آمد لهذا
 بخوار تر افتاده و بدعا تمام نمود و آفتاب جهانباب سلطنت جاد وانی طراز هزاران سال گهراں افز و باد یا القاب
 میرساند که نشو و لامع انور کل بدر و غر و حلی بلالی شکلی خط قدسی خط که هزاران جان مانده فدویت نشو
 مشار هر لفظ و حرفش با دشمن بر رسیدن عرض داشت بند فدوی و صد و ارشاد واجب الاتقیاء و در باب
 توقف که تا حصول حکم حضور فیض کنیز و اجتماع شعیب و ار سال حضرت آنها و ظهور آرمیل القدر مطاب شدن
 احدی که از آن جماعت تا کنه فقه نرسد بکمی منصب با فرد و قایم بجا بود که از راه بند نواری محبت شده بود
 پرتو و مصل سعادت نزول بخشیده سرایه اعتبار و انظار این مرید عقیدت شعار گردید تسلیمات ادب شکران
 ذره پروری را باب بند ما سے عقیدت اما تقدیم رسانید و ار است که توفیق تحصیل بهره دولت اقبال
 امر و الا قدر یافته بر طبق ارشاد هدایت مواد کار بند گرد و در شکر محبت اصلاح بعضی الفاظ
 میرساند که محبت ارشاد و باب مواد عنایت قدسی اصلاح در سهو بعضی الفاظ مرقوم بنام امان الله و شکر
 که ملا عبد الخالق باین مرید نوشته معلوم نمود و ادب تسلیمات آنرا یائین بندگان عقیدت آگین تقدیم رسانید
 چون از راه قلات سرایه استعداد بارشاد و احب الاتقیاء و کثیر الاحتیاج است در همه حال امیدوار تربیت می باشد
 و در شکر عطا سے فیصل عرض داشت مرید فدویت آگین شعر الدین ذره مثال بسامع فیض جامع غر و باد
 میرساند که در رسیدن فیصل شکر که قرار از پیشگاه تفضل و کمرست عالم افز و باعث سر بند می مرید عقیدت
 آگین گردید تسلیمات ادب آنرا باب بند ما سے فدویت اما بجا آورده و طول کلام از حد ادب دور دانسته و ما

طول بقائے ذات مقدس اختتام نمود و در مبارک کباب و تولد خلف شانزادہ محمد عظیم میرساند کہ باستان
 غزوہ فتح افزا سے بخت پیر سے تولد فرزند از چند در خانہ برادر نادر کا مگر محمد عظیم الدین ابواب سرت شادمانی
 بر روسایں فدویت و نادر مقتوح گردید پیچیدہ آداب و ذریعہ واسطہ تہنیت زبان عبودیت بیان نہ
 بھنونی تجمیات کشودہ تسلیمات مبارکباد از آباداب بند با سے فدویت نشان بجائے آرد حق جل و علاطل لیل
 تربیت و سایہ گرانایہ حرمت پیرو حشر و وجہان را بر رفارق جمیع بندگان عقیدت سیاحلہ و بسط واد
 در اظہار المجدائی میرساند کہ امتثال امر و الاقدار اگر چه بہین عبادت ربانی دانستہ و در حجاب
 سلطنت سناط با اختیار کردہ برگرا سے سمت مامور کردیدہ لیکن دانائے نہان و اشکارا اکادمست کہ در اولین
 منزل از المجران طراز سمت قدسی چہ مقدار حرارت کشیدہ بہر حال پاس ادب بندگی و قبول فرمان میداند
 داز جناب عالم تاب استعلا سے توجہات باطن الہام موطن بنیاد کہ بر وفق ارشاد بیادیت مواد بسیر انجام محبت
 چہرہ عبودیت افزون تر و زودی شرف اند و تفصیل آستان سپہر تو امان گرد و ایضا میرساند کہ المجدومی از
 سعادت حضور لامع النور کہ سر پایہ شرف و سرور این حریفہ فدوی است از ہر چہ سرور و خلد و دخت تراست
 لیکن اقتضای حکم گیتی تقاد باعث تحصیل مقاصد کونین دانستہ فرقی اعتقاد بر خط فرمان نہادہ امید و راست
 کہ بیامین قدسی توجہات پیرو حشر حقیقی نہ و در فیض یاب تفصیل آستان سپہر تو امان گرد و ایضا چند نشی
 از پیشگاه غفلت مکرمت والا پیش حریفہ عقیدت آمار رسیدہ فدوی تسلیمات این عنایت را بآداب بندہ
 فدویت آگین تقدیر ہم رسانیدہ ایضا میرساند کہ المجران از سعادت طراز سمت کہ بیامین خاصیت از حد بیان
 و اندازہ تر جان افزون است خاطر فدویت آگین ازین کہ بندہ بیادیت مکرر و غزون قناح بر کمال ہر چہ زود تو
 از تفصیل شرف تفصیل آستان بہاد و جلان کاسیاب گرداناد و امر و از غلان جاکنج کردہ و ان جاننزل نمودہ از حرم
 مقبضہ فتح منصور چہ از خلد با سے نور گاہ بادشاہی و چہ از طراز مان سرکار والا شاہی تا حال سوا سی فلان دیگر
 در معرکہ نصرت قرین فرسیدہ امید و راست کہ منتظران صحت حضور سیاح النور تا یکیدی بانجام خواہند کہ در حاضر
 شوند و در شکوہ و حصول خلعت میرساند کہ بدصول کہ است بشمول خلعت فاخرہ انتہا بخش دنیا و آخرت
 کہ طراز آستین غزوہ چاہ و نگاہ گرد جان دولت و دستگاہ بدو چہر فلک اعلاسی سر بندہی افزونہ چون آفتاب
 خادری چہرہ شرف افزونہ تارک منفاخرت و مہابہات بر فراز آسمان ہفتین افزادخت سجد و شکوہ این عنایت
 نامزدہ تسلیمات سیاسی این حرمت بے اندازہ اگر چہ از امکان ناصیہ عبودیت نشان بیرون ست
 لیکن تہریر اہم سیمہ آدائے آداب بندگی فرق نیاز بر آستان حضرت جبرائیل عودت نہادہ زبان عقیدت
 بیان را بر عاے امتداد و تقاضا سلطنت خدا و او دوام ایام دولت ابدی عباد سعادت اند و رساخت و ہدایا

چنانچه باید تقدیم بر سر استقبال و لوازم کوشش و پرداخت سه تا ماه ز نور بشود و خلعت پوشش
 تشریف کرامت فراز در سر و دوش به اقبال که عالم زندگش حلقه دره در بندگی شاه بود و حلقه بگوش آفتاب
 جهان تاب سلطنت و جهان بینی ابدالدستربان و درخشان باد و در مبارکپا و تسخیر ملک پیرساند که بشاه
 آواب مبارک و خدمت فرخنده اثر الویه عالم کشائی پیش آنگه فتح و ظفر بزم فلان برب بند با سه فدویت
 آماج می آر و از تائیدات این در شعال امید و اثنی داره در بشکر نگاری اقبال عد و مال که همیشه گره کشا سه
 مساعدت مقصود و چهره افزون نصرت و بهبود است این غیرت سعادت اتصال بهزاران فرنی و غیر فرنی
 دولت و بهر فرنی مقرون میشود و زیاده ترک ادب شناخت و بدعا تم ساخت عرصه شاهزاده
 محمد و دولت افزای بجناب والا شاه ای عرضداشت بنده فدوی دولت افزا که همین ادب
 و انکسار برین عبودیت و افتقار سوده ذره و از وقت عرض فیض اندوزان حضور ساطع النور پیران
 که چون تحصیل شرف تقبیل عقبه فلک رتبه شهنشاه این عقیدت آگین است لهذا بهزاران
 نیاز دنیا پیش از حضرت رب اعزت مسالت نماید که بفضل و کرم خویش خود و تبریر یافت این دولت
 عظمی که سرای سعادت دین و دنیا است پیرساند زیاده ازین جبارت را ترک ادب دانسته بهار ختم نمود
 ایضا میسرانند که بعد از سعادت و تنج و نصرت او لیا سه دولت ابد مدت از جناب اجات مآب و اهل علیها
 امید دار است که سعادت آستان بوسی غفر میبندید فدوی گرد و پیر و مرشد حقیقی سلامت و نیولا
 شیخ عبد الله خلف شیخ نظام سبب حکم مقدس معاد و کتب این فدویت آنا آمد و خواندن قرآن مجید را
 از بنده شایسته بعرض اشرف اسطه خواهد رسانید که خوب میخواند و صلاحیت آن داره که حضرت بشنوند
 بعد ازین هر چه رو خواهد داد عرضداشت خواهد کرد و آفتاب سپهر عالم پناهی بهزاران سال ساطع و لامع
 و سیکر شرح جنتی که بر خریله عریفیه می بندند آنکه عرضداشت بجناب عالمیان مآب والا شاهی و دیگر سید
 مقرر است که شاهزاده ها سه در صفر سن بسلم الله الرحمن الرحیم را بخط خود می نویسند و من عرضداشت
 نمیشی می نویسد ایضا میسرانند که چون بروقی شهنشاه عقیدت آگین نوید سر سر امید مبارک وصول
 مقدم فیض توأم با بنجده و سعادت آمو و سامع افزون گردیده لهذا معرفت میدار که بنده بهر مکان که مامور
 شود باستان بوس قدسی افتخار و جهانی اندوزد و این مرید از تعلیم قرارت قرآن مجید فارغ شده
 و سوا آن چهار ختم کلام وحی پیام نموده بدعا سه بقا سه دولت روز افزون قیام داره دایره و متعال
 لعل عواطف و انصال حضرت والا شاهی را بر مفاصل جمیع بندگان مهسوط و محدود و دارا و ایضا عرضداشت
 مرید عبودیت آگین زمین خدمت بلب آدب بوس سیده بفر عرض شرف اندوزان محفل جا به و جلال و فیض

ایمان انجمن نیکو مثال میسراند که دوازدهم ماه حرم حضرت گیتی خداوند از راه کمال عنایت مرید عقیدت بنده
یاد فرمودند که از سعادت ملازمت اصلی نماید چنانچه حسب حکم جهان مقادیر دولت حضور سلطنت العزیز و رفیع
از روی سستی توهمات خاص و تفکرات افروزی از قیاس تشخیص از درس و تعلیم منتفعا شد بعد از آن ادبی
یا قوت عطا کرده بخصت انصاف بخشیدند این فدوی آداب تسلیمات را بدربار بنده ای ارادت آفرین
بجا آورده در محبت خود اکنون از فضل و کرم ربانی امیدوار است که شرف ملازمت والا که بر جمیع آفرین
مرجع است هر چه زود تر روزی شود و زیاده ترک ادب دانسته بدعا ختم نمود و آفتاب سلطنت طویل
آل هزاران سال جهان افروز را در عرضیه شایسته خجسته عرضداشت بنده فدویت سیر خمر
نخستین خیر جمیع عبودیت بر زمین ادب نگه داشته نهاده و در راه بوقت عرض مستفیضان حضور سلطنت العزیز
توفیق گنج میرساند که پیوسته بدعا نضر و فیروز و اولیای دولت ابد بنیاد و مشغول بوده
و تحصیل سعادت تقییل آستان سپهر توانان بنده از آن نیاز نمائند و امیدوار است که عنقریب بوصول
آن کامیاب گردد و پیوسته کامل سلامت دین ایام مهینت فرجام شیخ عبداللہ و لدہ شیخ نظام علی حکم
اقدس اعلیٰ بکاتب بنده آمده و قراوة قرآن مجید را شنیده و بعضی اشرف ارفع رسانیده که خوب میخواند و آفتاب
پای حضرت والا شاهی بر مفاخر عالمیان ابد الہ ہر خلد و بسوزد و ایضا میرساند کہ چون نوید سپر امید
مبارک و وصول فیض شمول موبک نظر قرین در ایام سعد و بدبختی و سعادت آمد و سامع افروز جهان
گردیده ازین برنگذر این عبودیت سرشت پر خود باید کہ انشاء اللہ تعالیٰ علیٰ اسرع الحال تحصیل شرف
تقییل عتبہ جاو و جلال کامیاب دولت جاو دانی همیشه و زیاده ترک ادب دانسته بدعا ختم نمود و آفتاب
سپهر سلطنت و شہزادی هزاران سال عالم افروز را با بالنون والصاد عرضیه و سپر افروز و حصیدہ قدسیہ
شہاد عالم عرضداشت مرید صادق العقیدت و سپر افروز آداب زمین بوس آستان قدسی بجا آورده
بسماع مذاق جامع جاو و جلال میرساند کہ چون آرزو دار اک ملازمت والا منتہای تمنای این مرید
راغ الارادت است از اندر و همیشه از جناب و اہمیا لطایا استدعا مینماید کہ عنقریب بوصول این نعمت
عظمی کہ رسیدہ کتاب دین و دنیا است شرف اندوز گردد و ایضا بعد از اے آداب تسلیمات مبارک
بسماع جاو و جلال کعبہ ثانی و آمل میرساند کہ استدعا نضر و فیروز و اولیای دولت جاوید
طراز شہزادہ فدویت والنتہ بعد تعالیٰ کہ دین ایام مهینت فرجام خرقہ فتح قلاع و شوار کشا کہ بمیان اقبال
عروال چہرہ ظهور افروز و فرقت سامع افروز جهانیان گردیدہ و دلماسے و عالمیان مالا مال بخت و سرور ساخته
امید کہ این فتح نایاب مبارک و فرخندہ باد و فتوحات تازہ و نصرت ما سے بے اندازه علی الدوام مستبان

سلطنت ابدی عمارت روزی شود بانو و انصار و بچه مست و والد ماجده عرضداشت فرزند نیازمند
 و برادر و زبید ادا که باید و آید که شاید عرض میدارد که چون فرزند جانفراست مبارک مقدم فیض تمام
 اکبره یعنی و فیضی پیر و حشر حقیقی یابند و وسع و خاطر افروز گردد و دیده امیدوار است که انشاء الله العسیز
 بشرف تفضل نشان قدسی سعادت و در جهانی انداخته با دراک خدمت سایه نیز محبت پذیر جاودانی گردد و سایه
 اشفاق پیرایه علی الدوام بر فراق فرزند آن گسترده باد ایضا عرضداشت فرزند آرزو مند و برادر و زبید
 ادا که آداب ادب و اخلاق سرور میدارد که چون در نیواضع و تقاضا بدین شریف صاحبه باده سمع
 گردیده اند خاطر صادق العقیقت بکورت و لال گراییه بسیار فکرمند است امید که فضل و کرم ایزد متعال
 علی اسرع الحال محبت کامله و شفای عاجله نصیب کند و غیر عاقبت اثر اشتقامت ذات سایه بکرمه و برکت
 جبرانی زود و قلمی شود که چشم تر صد شایه انتظار و دل عقیدت منزل مضطرب و بیقرار است سایه عطوفت
 پیرایه علی الدوام مستدام باد ایضا عرضداشت فرزند آرزو مند بعد ادا که ادب عقیدت و بندگی بموقوف
 عرض سینه میرساند نشانی که آرزو و لطف و کرم شرف صدور یافته بود و پیرایه و در افکندگی است آنرا
 بتقدیم رسانید به برادر و خور و برادر بجان برابریه نامداره کامگار و الانسب عالی تجار همیشه در سایه محبت
 پای پیر و مرشد حقیقی کامیاب دولت دائمی و صحت بدنی باشند بعد ادا بلاغ سلام اخلص پیام و اطمینان
 دیدار محبت التیام مشکوف مینماید چون درین ایام خیر انجام چنان سمع رفعت که بدن شریف و خضر طریف
 گرامی برادر و خور و زکسند بعد و بکرم ربانی صحت اصلی زود و زنده ادا که سعادت ملازمت معده
 چهره افروز و شادمانی گشت اند خاطر موافقت پیوند اندکی بحال و کدورت و بسیار به اشدای محبت
 گریه که هر جا محبت مقرون با غایت باشد ادا مل حال اگر آزار هم که در از قبل خیر محض است امید
 که این شفا خدا داد بر ذات عالی صفات مبارک باد بعد ازین غبار کلفت و الم تیج رنگد بدن و درگاه
 فرخنده آثار رسد و عرض محذرات شهبستان عظمت و اقبال که اسمی کا تب
 و مکتوب الیه بسرخ مرقوم است نگاشته شده شایه زاده محمد معزالدین اول به نواب
 بانی صاحبه جوییده ماجده عرضداشت عقیدت مندا اخلص این محمد معزالدین بعد از ادا که مراسم
 تسلیات بفرغ عرض جناب رفیق پیغمبر رساند که در تهنیت عید الفی که اشرف ایام است آداب کونشاست بجای آرد
 امید که این پیام رسیده روز بهیت اخرویه خلاصه ماجده که مبارکباد الله سبحانه و تعالی آوان حیات بابرکات
 همیشه نشاط عید قربان داشته غبار بال این پیرایه و در ادا که این نیازمند را هر چه زود تر در
 خدمت سراسر سعادت که بر جمیع مقاصد مرجع است بهره و درگاه و بنده که بواله کلان بانی چاکر

عالی تبار و عاقله است تا قاتل برسد و بار همیشه در یاد حال غایت اشتغال خویش دانند و السلام عرضیه شایسته
 محبت و محبت خود و عرض داشت فرزند زار و مندرج خسته آخر بعد از ادای آداب اهل امن معروضی
 بیدار و کبر چون نو یک بخت جاوید مبارک مقدم سادت توام قبیله جهان و جهانیان بایمجد و وفیق آمو و سامعه
 افزون خلایق گردیده اند از متوقع است که خضر بربیشرف بقبیل تنبیه و جلال کامیاب شده باوراک
 خدمت سامیه نیز بخت و انبساط حاصل نماید سایه عطف و کرم پیرایه علی الله و ام بر مغفرتی فرزند ان مبسوطا و
 بحق رب العباد ایضا عرض داشت فرزند عقیدت مند بعد از ادای آداب تسلیات معروض میدارد و که چون
 آرزو که ادراک خدمت شریفه و زار افزون است اندر حصول نعمت حضور سعادتمند و سرور از
 جناب انی مسکنت من غایب امید از لطف و کرم آن غرامه و غم نواله جهان است که دریافت این سعادت نبرده
 نصیب گردد و سایه اشفاق پاییز فرزند زار گسترده باد و باب و دم مکاتبات که شایسته او گمان
 بهرگز نکاشته چنانچه برادر خود و بدستور عریفه می نویسد و برادر کلان بایکس مکاتبات
 می نویسد و ده نشانی شایسته برادر و عظیم و در خدمت محمد مغیر الدین در اخبار تولد فرزند
 خوش شوق عرض داشت خلعت میهمی محمد عظیم کلان آداب و تعلیم و تشریف و از هم که یم و تحویل بجا آورده و هر روز
 که چون صورت پیرایه اصناف اشباح و کرامت افزای نفاس روح که بر خطری آدم را با تمام
 کبریا مشرف می سازد و بفضل جبریل و لطف جلیل خویش نخل زندگانی این خلعت میهمی را بطن شکر افکند
 شکر گردانیده و پیرایه کرامت فرموده اند بعد از ادای وظایف شکر این عظیمه تسلیات آداب مبارکباد
 را بتقدیم میرساند حق جل و علا سایه عطف و کرم پیرایه انصاحب هرمان را قلم و مبسوطا و ادب و جواب برادر عزیز
 نامدار کامکار و الانب علی تبار پس از سلام جنت انجام معلوم نمایند که بکس که شش نوید تولد فرزند ارجمند
 در خانه آن والا تبار گاشته بودند رسید بواب سرت و شادمانی بر خاطر دوستی با شرفی گردانیده و حق جل و علا
 وجود و سود آن نورمال چین دولت را بران گرامی برادر و جهان برابر مبارک و همین گردانیده و نخل جلیل
 حضرت پیر و مرشد حقیقی بصر طبعی رساند و بار همیشه در یاد حال غایت اشتغال خود دانند همیشه و خلص
 میهمی خود دولت افزای توقف عرض میرساند که بتوجه آن هرمان شهر صیام تحت اقدام پیر و مرشد حقیقی
 بانجام رسانیده حق جل و علا این عید را به قبیل و کعبه و جهانی و انصاحب هرمان مبارک و میمون گرداناد
 و همیشه بخت جاندار می و عاقله اجابت اتمانمده امید دار است که از ثواب صوم بهره موفور بذات
 بابرکات نصیب شود و بحق محمد و آله الاجداد به برادر کلان عرض داشت غیر خواص میهمی خود دولت افزا
 آداب تحیت و تعلیم و مراسم تحویل و تکریم بجا آورده معروض نمایند که علی الله و ام فتح و نظیر اعلام ملک احتشام

بتاییم بقدر آستان پیر و مرشد حقیقی از جناب ایزدی استمداد نموده ادراک ملازمت گرامی را نیز خود با آن است
 اسید که خضر سینه تقبیل سده سده شمال قبله جهانیان شرف اند و گشته بدر یافت نعمت سامی خدمت چهره افروز
 بهجت و سرور گرد و سایه عالی پایه صاحب عطاوت گستر طالع الدوام بر مفارق خیر خیایان محمود و باد شمع
 چو کوی که خریله سینه بندند بخدمت صاحب شفق مهربان شایسته زاده مغزالدین نگاشته تحت **احسن**
 بهر محو عظیم خدمت غیر اندیش احکام کیش محبت انحراف ادب تعظیم و دوا و نعمت و مکریم ادا نموده معروض
 سیدار که چون ادراک گرامی ملازمت سبز حلقه مفاد سوری و معنوی است و درین زمان بیعت اقتراان
 زده جان فراغ مبارک وصول فیض شمول موکب نصرت قرین و الاشیای باغی و دمسعود سامعه افروز گردید
 امیدوار است که بشرف تعلقیم آستان سپهر نوران سعادت و وجهانی اندوخته بدر یافت نعمت
 سامی خدمت تیر کامیاب گرد و سایه عطاوت صاحب مهربان بر سر خیر خیایان جاد و ان محمود و یاد
 خط تعزیت نوشتیم از استماع تفسیر نامه ضیه فلان بسپاس مغموم توالم شدیم چون بیکس را در عالم دنیا
 اجازت استقامت نداده اند و جان و مال بند داده خدمت که همه را بعایت سپرده برین تقدیر و برین
 قسم قضایا بغیر از صبر و شکیبائی چاره نیست و در صورت بدلول نینقا بفضله الله بشعورت و انش کابل و خرد شای
 خاطر خویش را به بقای سایه بلند پایه ذات مقدس پیر و مرشد حقیقی که سرایه حیات و پیرایه زندگانی مریدان
 جان است تسلیم دهند و ما را ازین واقعه ناگزیر بنایت متأسف و متاثر دارند و السلام باب سوم
 فشا نهاده است عالیله شایسته زاده مغزالدین به عمارت جبهه شکر و عبادت که گشته ادا
 و اسامی خدمت وصول موکب ظفر قرین باین سرزمین ارسال داشته بودند بگرامی مطالعه و رأی و بجهت که در باب
 احوال ملازمت بعد وصول سرزدهای فیروزی سمات بکوالی پشاور محرم نموده بسپاس موجه است پیرایه
 آستان پذیرفته باید که ما را مشتاق خود انگاشته بخو که نگاشته اند از قوه بقل آرند و مراتب اشتیاق
 نسبت بخوایش روز افزون شناسند و ایضا عرض داشته که در نیولامشکل بر ترو و جان سپاری خود در مقابل
 افاننده اعانه و اهلک و اعدام آن کرده متفاوت پیرو ارسال داشته بودند بگرامی مطالعه و رأی و با عوشت
 جرمی شد از آنجا که آن امر و ارجمت بمقتضای صدق عبودیت همیشه مصدر تجلید و مردانگی بوده آبر و
 خویش و در جناب سلطنت و جهانیان افروزه درین ایام فرخنده فرجام که از نهضت ریایات عالیات جاه و
 جلال باغچه و در سیدین موکب فیروزی اتصال به پشاور قوت الظاهر بهم رسانیده باید که بخاطر جمع و ر قلع
 و جمع قوه باغی جبهه بلند نگارید و التفات ما را شامل حال خود شناخته در خور نمونندگی از درگاه عرش اشتباه
 شایسته ای امید و انتیجه باشد بر حمت خان دیوان سیادت و نجابت پناه لائق العنایت والاحسان

قابل اللطف والاثنان رحمت خان شمول عواطف والا شاهي بوده بدان عرضداشتے کہ مشتمل بر خلوص عقیدت
 بتبیینت مبارک با توکل سلطان و شکریه وصول نشان عالی و نهایت شاعر ارسال داشتہ بود از نظر گرامی کہ نسبت
 و آنچه در مادی مطالبہ سرکار بادشاهی و سرانجام خدمات سرکار محروم داشتہ بود و بوضوح پیوست من اخلاق
 آن سیادت تاب نسبت بحباب عالی ازان زیاده است کہ محتاج باظهار باشد تو جهات بار آور باره خود روز
 نزول شمس النبیین عجلہ الخالق نسبت تاب کمالات الکتاب شیخ عبد اللہ الناقی تو جهات عالی تعالی
 شاهی متحر و مبارک بوده معلوم نماید عرضداشتے کہ در جواب سابق ارسال داشتہ بود و بگرامی مطلعہ در آمد نوشتہ
 از تصنیف حقیقت میرسانان بر سر و نسبت ارسال پوشیدہ تو ابش من رسیدہ میباشد کہ پانچ نشانہ عالیہ و
 مینوشتہ باشند تا پاس انتظار بیان نیاید و کار با سبب موجب حکم واجبیہ الانقیاد صورت پذیرد و امر و
 آخر شب میرسانان مذکور بے اجازت ما برخواستہ بشتر زنتہ طالعہ اکیہ یکشان نیز میگفتہ کہ در طریق قرار یار
 رفاقت نمایند چون انقضی بوفض عالی رسیدہ بنا بر مصلحت وقت سرگرد با سہ آنہار اساتقہ نظر بند داشتہ
 شد و اوہ رضامند ساخت چنانچہ رضی نامہ سرگرد ام بہمت ابلع یافت کہ از نظر منو بگذرانند تا اگر
 غرض مندی صورت این معاملات در لباس و دیگر معروف و الا اگر و اند مقرون بہمدق نشود و وجود
 این ہمہ امتیاز حسن سلوک با مردم اجیر و کرایہ کش اگر مقتضای بشریت و طرح جوہر و ادبیت واقع شدہ
 باشد بخیرے کہ از حضور اکرامت بخیر ایشا و در و بیل و راید بلند بلوغ مقدم شتران کرایہ در شہر است
 و یار و ریش کہ در لشکر نصرت بیکر حاضر بود و سفت ہزار و پید علی الحساب از سرکار گرفتہ نوشتہ و اوہ
 کہ موازی پانصد و چهل شتر سہر انجام نماید بلند مذکور تا یکیدہ بلوغ بکار بر و کہ شتران عرق و مراد موجود و وحیدیا
 ساخته بوقت و هنگام با تو ترک تمام بمنزل گاہ عسکر فیروزی قرین حاضر سازد و دین باب کمال قدس و اند
 پیچہ محمد مصوم وزارت پناہ لائق التالیات والاحسان میر مصوم تو جهات حضرت شامیت ہی نیز
 و مبارک بوده بدان عرضداشتے کہ ایام داشتہ بود و مدیطلعہ گرامی پیوست و مضمون بوضوح انجامید چون
 زرد و خزانہ رکاب سعادت انساب و طوبی است و سیادت و وزارت پناہ قابل المصمت والا متعلق
 امانت خان از عقیدت گزینان با اخلاص است باید کہ از آمدن نہ یغرائہ بادشاهی خبر دار بوده
 تمہ طلب نقدی سرکار عالی از سرکار خان مشارالہ نہ و دیگر و همچنین از جاگیر ہر گاہ بیاید بوقت
 و تاخیر بجنور برساند بکمال و ہر بار ملے بنا کید نویسد کہ بوزارت و کفایت پناہ عنایت خان مقصد
 بودہ سہی نماید کہ نہ ما سہ حال جاگیر را ہم میفرستادہ باشد چون میر زمان باقی ملا و موافقت
 بان قابل التالیات معاش می نمود و چنانچہ حال آن وزارت پناہ اورا بکمال طرف ساقیم تو جهات

خداوند دانست که ازین قضیه که تراش به موجب حالتی و چه می تواند بودی بر دلها سے اریا بیست و نوبت و اولاد
 لیکن با تضاوتیندان که نوبت نواب عالیجاه سلامت و دین شهر و زمان که سبک سعادت عزیزان وقت معلوم
 بکشان است و تمام مهندستان جنت نشان نواب فطیم الشان سلمه الله تعالی و خان فقیر بقدر دانی
 قی شناسی مذکور رسیده خاص و عام پیشه الحال که خان میر و رفیق دوس بهین خراسید بر سرگی که از پیشه خبر دانی
 و خاص نواز می توان داشت در هر شش ماه مردم تعلقی لباس تواند بود و در آن و چه رفیق آموذ خانه آید
 که میان نرات عالیجرات بسیار سال نیز نیست پیرایه دولت و اقبال باد و بعد ازین رنگ
 ملال هیچ که بگذرد بر مرات باطن خورشید مثال مرسا و چه چشمار خان امارت و ایالت مریت حقوق
 و نیابت نیز نیست میان ملا و قلمدان اختصار و انان عالیشان پیوسته شد آرا سے دولت و اقبال باد
 شوق و ریافت ملاقات گرامی که سر پاد ازین شش ماه دانی است عوال الشهادت غیر شرفه دان نموده
 کشف خاطر عطف و تا فریاد اند که چشم جهانی از شادمانی که در آنی هر چند بچران موسوم است
 لیکن بقیه قصه و جانی سه و خلوت خیال هر یک که بگرم و آینه رخ تو بود در برابریم و تو حق چنان که از این
 معنی حرم تنم جانی است اتصال صد ری نیز در مان سار جان مشتاق گرد و در سال مهالفت و
 که چند گاه در غیر تعلقی افتاده بود و چه آن غایب که معلوم رسیده نیرین شده باشد که استیلا و افتد شیرین
 مردش از شاعر تخیل شکفته و در نیت چندان که در گفتار فتنه ایلان جنت که عالم در دیده تاریک شود
 لباس و نیامستار است و اساس این خانه ناپاکه تاپار هر چه پیش آید و در مقام رفقا و تسلیم توان پذیر
 تقدیر باید شد بار سے ملک سیزه خود یاد که در دین بهیبت و کوشش جان بر او در باران فتنه و شوق
 شکلیک افزای نامتیمان با لیکن عطف پذیرانه عرضی فرموده و آنچه مستلزم سوخات تو اند و چه تو در
 و چه چنین نشود که بنا بر اتحاد و یگانگی در فرزند ان جانیین میانست و بیگانگی مقصد نیست و چون
 از خط و کمال و بار علی ظاهر کرد و دید که در جناب سلطنت تجویز صوبه داری نیز نگاه کشید و بقیه بنام نامی
 در میان است خاطر مودت آگین نشاء دانی اند و خست که نسبت به دوست صوبه و کن اقامت
 نوان خسته صفات دین مکان جنت نشان که در باران مان مانان اندک حاصله دار و نیرت میزدان شهر
 نوعی که شاید مقصود و بوجه حسن رو سے باید میگردید و چهار دست بعد از شوق و نیت که شوق
 غیر اتحاد و تصور دیگر و اند که درین هنگام خسته فرجام شده شاطی بر سر سید که خدمت دار و فکلی خست خانه
 بقیه از پیشگاه سلطنت غنمی بان اقبال مریت تعلقی یافت از آنجا که خدمات قرب بسیار و فیض شفاء
 قیس تقدیر فرزند قلدر و شرف است خاطر دولت آموذ نهایت شادمان گردید امید که این پای دولت

پیرایه مبارک و بیرون شود چون رابطه مستوی بر او روی خان عالیشان بلند بنگان مختار خان خیر نمایان
 تمیزد به سونم کلیف را که کجایه نمیدارد و تقیب آن بسالت و دستگاه در بارگاه مقدس باعث حصول طلب
 خویش دانسته می کند برین تقدیر یقین که آئین حرابت کجاستی و حفظ العیب همه وقت نصیب العین شریف
 خواهد بود و در هر چند گاه تفرقه مخالفت طراز مشتمل استقامت حال خیر مال حواله وکیل و با بگه مان و در
 خواهد بود که بطلان آن انبساط و بود و دوستی می آید و ده باشد ایضا میگرداند که امتداد ایام در وصول محقق
 خلعت پیام مخصوص درین هنگام که شورش ملک و کهن بمیان آمده باعث نگرانی تمام گردیده چنانچه چشم محبت
 بر شایه از نظر باز است هر چند در عالم معنی دیده دل از تصور نقاس نور آما می رود ویت بر دوام ویت
 سید هدایا و نشان صورت بے در و در تفرقه الوداد مخصوص در زمان مساعدت جسمانی که بدیر انجامیده باشد
 بهیئت باطن روئے نمی نماید برین تقدیر مقتضای رابطه دوستی آنست که توسط جریان نامرئیه خاصه
 مودت پیوند نهال این آرزو پیوسته گل بسته باشد ز نامه قویا که همی دل و جانم جزو داستان
 محبت و گداز چهره خواهم به عاقل خان خان تکر و نشان هرمان دوستان سلامت خاطر محبت آگین
 همیشه جویای خیر عافیت و صحت ذات مصدر حسنات است از چند گاه که نامه ناعی بر سیده و کوچ
 از در و در معنی است و از خلافت بمیان آمده استخیار احوال خیر تا پیشتر میرود و در نیوقت که دست اند
 همه نشانده اند اگر چه کلیف خط و ابلاغ پیام و وزیر قاعده والی میداند لیکن ازین جهت که خاطر بچشم
 متعلق بآن طرف است اگر از بهر و توانایی این واقف آستان اخلاص آئین یا و آوری عرضی شود و
 در سلوک اهل معنی که محبت کل خاصه انجامه است مستعد نتواند بود و حالات ظاهر و باطن به و نری باو
 حسب الحاکم چون در نیو لا از در و در و قانع چکله شهر بند بعض مقدس رسید که در ضلع خضر آباد
 تابع چکله مذکور شیکر با سه میان جنگل قرار گرفته و احتمال که از صولت آن حیوانات قوی پیچ آسبب گردد
 بجان و مال ساکنان حوالی آن پیشه میرسد اندر حکم جهان مطاع شرف ارتفاع یافت که چون رفتن
 ایشان را به سلطنت لا پور از همان راه اتفاق افتاده و از باب جلاوت را به کار شیر سیل تمام میباشد
 در نیمه صورت بهر مقام که در اشتهای راه شیر را ظاهر شود و نفس خود در ندون و انداختن آن بودیات
 واجب القمع قیام نمایند و الا بر دم بگویند که در آن نایست بهر آنکه که شیر بیا بند پا به بکشد و شمرده کارش
 بانجام برسانند زیاده چه ابرام و در تعزیت اولیه نوشته شده از استماع قضیه از حال پرده نشین
 عصمت و حیا که در نیو لا باعث گفت و طلال خاطر گردیده ازین رنکد که در عالم اتحاد و لهذا از بهر خجارت
 هم نشان است که در دست بسیار می رود و نمود لیکن چه گویان کرد که در جهان که در و نسا و پیچ کس نشین

صاحب‌انگیز بر ستگاری ندارد ناچار طریق تسلیم و رضا باید پیجو و بپای اختیار مقام اصحاب اختیار باید کرد
حق غرور و کمال عمر طبعی بآن مرده و دودمان امارت و اعتقاد است که دایره گنجینه و دودمان امارت سلطان
خانان ایالت معالی پناه کوچه‌های در حفظ و حمایت این روی باشد در واقع خاندان و خاندان و دودمان و دودمان
مستغیر که در این ناکامی بر دلها صاحب‌انگیز شده از این چنین سراسر و گذشته و سوگواری گشت که زبان بیان از
حرکت باز می‌نماید و قلم در قلم خون می‌نهد و در هزار اندیشه که سر و جبهه تبار اقبال از تنه با و اهل و شکست و
صدیف که نهال بوستان جاه و جلال از برگ بریزد و از این هم فرو ریخت اگر چه غم و الم این ماتم نگاه که از غصه
بان افتاده و دودمان صفوت دانسته که یکدین بقتضای اتحاد روحانی عالم در دیده و دودمان یکدین
تاریک می‌نماید و آه سر و دل که در بنده چه توان کرد که آن در دودمان اقبال و تسلیم و رضا و ان
غیت ناچار طریق اصحاب باید گزید سر بر خنجر تقدیر اندیدی باید نهاد و بین صورت می‌باید که بر همدی
و انش فطری او را بر اے طول حیات با و شاه دین پناه فیض ستر دست و عابر داشته و بعد روح پر
نتیج آن سفر کزین عالم قدسی را بفتحه غایبه مروج ساخته از مروج و فرغ که ستانم حلل مائیدان است
باز خواهند ماند و از هر دله ای و استکان که همه را اکنون چشم امید بسوی ایشان خواهد بود و بهر شکیب
تمک خواهند نمود که بقای چار وانی حرقات واجب تعالی را مسلم است ممکن الوجود را عاقبت ازین
خلک ان ظلمانی بایک گزشت و در هر چه سرگردگی و بزرگ منشی است بجا آورده آنچه باعث پیشانی در دودمان
در جناب معلی گرد و بکار خواهند بود که انشاء الله العزیز قدر و منزلت آن فرغ تاجیه و دولت بیاید
خان رضوان مکان از تقاع نماید و این منشی موجب خوشدل همان شود و در تعزیت خبر کلفت از احوال
وزیر اعظم خندان که در غم بر دلهاست و دودمان ریخته و تقدیر غبار که درت بر صفحات غبار همان ریخته
که قلم در قلم افکند پیشو و وزیران در میان از تمک باز می‌نماید اگر چه در دودمان ماتم غصه بآن افتاده
نزدان مجید و اعتقاد است اما از اینجا که چنین بلند اقبال صاحب کمال گاه به عالم وجود داشته باعث آید و
جاه و جلال میگرد و از نیکنه و دستور کامل الفرات بعد از طنی و از کسوت سرگردگی پوشیده پایه نشانی است
روزگار بر دے کار می‌آورد و این مصیبت فی الحقیقت جمیع افراد انسانی شامل است چون لباس
حیات ستار است و اساس اینخانه ناپایدار برین تقدیر ناچار فرمان پذیریم شیت ربانی بود و بهر شکیب
باید ساخت یقیناً آنچه دودمان اقبال بقتضای قمرایه ضیاء بقضاء رسد خود را از عادات عوام الناس
و دلبستان عرف و رسم باز داشته و از هر طول بقای حیات با و شاه خلده الله که در دودمان و دودمان
زادهاست که هر یک شایسته ستار است و ناپایدار می‌درنگ افروزد و زنجیر دولت و کامگار است و عاقبت

روح پر فتوح آن رهگز اسه نرسنگاه روحانی را به تاخت فایده شاد خواهند داشت که چاره این سرخ و رمان
 ناپذیر بجز رضا و تسلیم نمیتوان یافت ایضا از کلفت و اطمینان نگاه نوب غفران پناه دستور عظیم که مله
 را در عکله تنگدنی انداخته نویسد که آه در جگر نفس در گلو گره بدهد و دافوس که سر و گلشن و دولت
 و اقبال از پا و افتاد و نهال سر بلند چمن جا و طلال از هم فرو ریخت و اینجا شجره نشد بر و نه بکش بادفت
 نه هم نیکند از اینجا که بقا و دائمی مخصوص بذات واجب الوجود است و فحواست کشتی لاک الا وجهه
 از دار دنیا باید گذشت درین صورت ناچار سر بر خط تقدیر آگهی نموده بهیر و شکیب باید ساخت
 سنت خدا را که اساس این خاندان سعادت نشان بارکان ثنانه اخلاف نامدار کارگار قایم و پایدار است
 و با وجود چنین زلزله بر آشوب خلیه در بنیان این دولتخانه فیض کاشانه واقع نیست اکنون اصل چنان
 بیناید که طول حیات حضرت خلافت پناه در خواستد روح پر فتوح آن سفر گزین عالم نورانی را به تاخت
 فایده روح داشته آید که علاج در بے درمان بدون تسلیم و رضا نمیتوان یافت باب پر و انجاست
 سیادت آب غرت آیات میر محمد باشم محفوظ باشند خطی که بعد از مراجعت از مکه منظمه پاچاره تصویب کرده شریف
 و حلیه مبارک و نقش تعلیم عرش فریاد اسیال داشته بودند و خسته هنگام سعادت زیارت سرخ
 از انبساط جاد وانی دست داد از اینجا که در جهان تعلق و اسباب ارمغان اجباب خالق تر ازین تصور
 نمیشود و فرستاده را نیز ثواب عظیم می آید در صورت هر چند درین ایام دست از علم و قلم از کار
 باز داشته باشند اگر چند از تصویرات مانی نگار که در زمان سابق بر صفحه غراب نقش پذیر شده باشد
 بفرستند بر آینه سواد اخلاص خواهند افزود و تمام ملا مشتمی فضیلت آب کمالات اکتساب ملا
 مشتمی محفوظ باشند خطی که فرستاده بودند بمطالع و آمد آنچه در اشتغال اکتش در شهر کشمیر و سوزن
 متاع خانگی خویش بر نگاشته است مدد وجه بایحتاج نموده بودند معلوم شد ازین جهت که درین ماه و عظیم
 سفرت بسیار بمسلمین رسید خاطر هرگزین طال پذیرفت چون بر سر رغب پهنه توان برد
 که در حد و ث چنین وقع حکمت ایزدی چه تقاضا میکند ناچار سر بر خط تسلیم نموده سلامت جان و دل
 تا گمان نفس سوخت ربانی باید دانست بر آه مدد خیر ایشان بالفعل موازی یکصد فر و ارشالی از
 تحویل عامل جاگیر سرکار نخواه شده آنرا از و گرفته صرف ضروریات نمایند و توجه و مهر بانی شامل حال
 خود شناسند و در آمدن حضور و ماندن آنها اختیار با شماست و در آنچه جمعیت و بیودی انکار نند
 بهل آرد صفحه سوم نوشته است دیوانیان ششم پنجم باب باب اول مغلض باب
 دوم مرسلات باب سوم پر و انجاست معاملات مالی از اسوله و اجربه باب چهارم

اسناد خدمات بدستور و ضابطه باب پنجم و تنکات کار خانات و غیر ذلک باب
اول عرائض بدرگاه مقدس پادشاهی عرضداشت کترین بند با سه فدویت آئین نظامین
بعدویت بر زمین عجز و انکسار سوده ناحیه عقیدت بسجود و فراغت و افتخار سعادت اندوز نموده بند و ده استوار
پایه سر پر خلعت بصیر میرساند که فدوی درگاه معلی از پیشگاه فضل و امتنان بخدمت دیوانه سرکار عالی
سرفراز است و اهل خدمات از حضور کرامت گنجور یا مودرند که هرگاه فتور تصور در امری از امور مضافه
تعلقه خود ملاحظه نمایند کیفیت آنرا مروض مقدس گردانند بدینچه حکم کتبی بنقاد شرف ایراد یا بدیمل آیند
برین تقدیر باین اندیشه که اگر در عرض صورت حال تهاون و تقاعد و دور و دور و عتاب پادشاهی خوشه
جسارت با تناس می نماید که فوجداران سرکار خالصه شریفه و مجال جاگیر سرکاره عالمقدار بر عایا و بربایا آثار
بسیار میرسانند و کما ششما آنها با اتهام و انقراض از باب غرض بود خنده بریمه و مصادره و خراج حال کشان
و محروم ناتوان میشوند این معنی باعث خلل در معاملات و تعویق در مهات میشود و ایست که برین
جهان مطلع و غرور پاد که خلاف امر شریعت غرض احدی از فوجداران در تهاون و از آن محال فزیت
میوه بند با سه خدایان رسانند آفتاب خلعت و جهاندار فی هزاران سال عالم افز و زیاده بکباب
و الا شاهی عرضداشت نظام ذره و از از حنیض عجز و انکسار با وج عرض شرف اندوزان تقبیل علیه
فلک رتبه میرساند که میاسن اشبال و بدرقه انفصال قدسی شاهی و دانه مقصد گردید اگر چه روزه نور
مرحله فدویت و امتثال امر شرف روزی چند بدوری صورتی از اکتساب سعادت تلمیم شده
سوره مثال رضی شده بیست ماموره میرود و اما خدا آگاه است بر هر آن ضمیمه الهام پذیر که مورد
تجلیات ربانی است نیز کما هو متکشف خواهد بود که ذره احقر از شدت آن چه حرارت نیکشاید و در
که انور و تعالی در مصلحت و ایام بهره یاب سجود آستان ملائک پاسبان گردانند ایضا ذره و در بخت
عرض ایستاد و با سه پیشگاه جاه و جلال و مشکفان آستان پسر مثال میرساند که منشور جامع انور فیض گنجور
از مطلع و نور عنایات جهان افروز و زکات شمس من وسط السماء و القمر من افق العلی شرف ظهور و غرور و
عطا فرموده فرق غرور و افتخار ذره خاکسار با وج فلک و دایه از اخلاص لوازم استقبال و آداب
تسلیمات آنرا تقدیم رسانیده کیمیا سعادت ابدی و سرایه مبادات سرمدی اند و خست و دور
شکوه پاسبان فضل و کرم خدایانه که بهر وقت شامل حال بنده فدویت اساس است بهر تیار و نیاز
بسجود و بندگی برافروخت پناه جهانیان سلامت المم محرومی از استغفار انوار حضور آفتاب اشراق
انور چه برین حقیقت مرثیه بنایه سخت و شاق است لیکن با امتثال امر شرف دلا شاهی که

شیخ الحقیقت اطاعت حکم الهی است وادی مقصد کوچ بکوچ نور دیده و پیر و چنانچه بخت و نیلیم ماه محرم بدار السور و پیر
 رسیده و بست و بنفتم و از پیش کردید امید و اراست که غنچه بیاسن مکرمت و انضال عالم پناهی بسکینه
 بادشاهی ملحق شود آفتاب سلطنت جاوید کمال هزاران سال بر بفرق ساکنان چار سو بهفت اعلیم فرزندان
 و تابان و درخشان باد و بحق رب البهادر ایضا عرضداشتند فدوی راسخ الاعتقاد عمادنا میسر بودیت
 بر زمین استگانت و اقبال بوده همین عقیدت بسجود عینه سدره شمال نورانی نموده زره و ابرو وقف
 عرض یار یافتگان درگاه عالمیان پناه و مستکفان آستان پیران که چون انقیاد گیتی و متقا و
 بند با سه فدویت آمار سرمایه کامیابی دین و دنیا است لهذا فرق اطاعت بر خط قبول فرمان نموده
 و دل موجودیت پیشه را با ستم عار حصول دوام استیلام سده فلک اقتضای ضیاء با دانی داده و نور
 سمت با نور است چنانچه کوچ بکوچ سنان نور دیده چهارم ماه رمضان بگذرد که پیر کناره و پیر زره
 رسید پیچم از آب عبور کرده امید و اراست که پیش آننگی اقبال لایزال مکرمت و انضال بر کمال
 حضرت والا شاهی و در جرد و زبانشکر فیروزی اثر بادشاهی میرسد ایضا میسرانند که میاسن مکرمت
 و انضال والا شاهی که بهمه حال نیر و نبش بند با سه عقیدت امان است بستم ماه بیکر نصرت اثر
 بادشاهی ملحق گردیده و در منبر که در دارالخیر اجمیر شیرده کرده فاصله داشت عرضداشت از نظر
 مقدس مظهر گذشت و جهت با سه پیش کش بدرجه اجابت پیوست و از میلان خراج مبارک گیتی
 خداوند چنان تفرس رفت که از روئے کمال اشتیاق لقا با سه صاحب و قبله اتفاق کرده
 خاطر ملکوت ناظر تکلیف و استتقار پذیرفته با دراک سعادت ملازمت علیه مشرف گشت خان جهان
 بهادر به سوره و کهن و متوری یافت در نیصورت هر قدر عنایت عالم افزو نسبت بحال موی الیه بظلال
 خواهد شد و هر چند تیرا سباب و لوازم روان شدن حضور کرامت کجور اقدس اسلحه زور و برهنه ظهور
 خواهد شد شانت موفقی عرضی اشرف خواهد بود و بعد از این هر چه در روئے خواهد نمود و عرضداشت خواهد کرد
 ایضا عرضداشتند فدوی صادق الاعتقاد فرق موجودیت بر خاک آستان ملایک پاسبان نموده
 چنین عقیدت بسجود درگاه عالمیان پناه فروغ جاودانی داده زره و ابر کمال عجز و انکسار بروقف
 عرض طائفان سده سدره اساس و عاکفان عینه سپهر ساس میسرانند که پور و دفیض آموذ نشان
 عالیشان آفتاب لمعان که از پیشگاه تفضل بیکران کرامت صدور یافته بود کیمیا سعادات ابدی
 و سرمایه مباحات سرمدی اند و خست لوازم استقبال و ادب تسلیات آنرا بایمن بند با سه فدویت
 آگین تقدیم رسانیده ناهیه خلوص موجودیت بسجود و سپاس این نعمت غنمی بر افروختن با سه

تحقیق علی در تفتیح محاسبه محمد هاشم امین و کرد و ری مستندول برگشته دارد که در توفیق منسوب و تعیین
حدودیت با و نشانه را ظهور و یانت و در توفیق امین به موجب امر عظیم القدر که یک نیمی بر داشته عرض داشت خواهد کرد
پیش از رسیدن فردی مخصوص تقدیر مبلغ آنقدر و امان نه محال جاگیر صوبه پنجاب انتقال یافته عرض آن
از برگشت سرکار تفتیح تن گردیده چون هنگام تحصیل محصول فصل ربیع در رسیدن و امان برگشت
پنجاب باضافه مناصب تشیخین یافته بودند بمعرض معلی رسانید که اگر درین فصل جاگیر دستور سابق ماند و از
آغاز سال تغییر و تبدل بمیان آید محض عنایت است بر زبان الهام بیان گذشت که محالی که در عرض هر محبت
شده ربیع آن محال هم خوب است اطاعت حکم گیتی نقاد و مرجع به جمیع مطالب دانسته تسلیمات بجا آورد و توفیق
بر ربیع جهان مطلع اسنا و حال محال نگردد که در سرکار خالصه شریفه مقرر بودند بالفعل مسلم و بحال داشته
ایضا عرض داشت فلان چنین عقیدت سیما السجده سده مثال آبرو و جاودانی بخشیده و جان
عبودیت آمار الطواف عقبه اعتلا و اجلال مایه اندوز سعادت و دجانی گردانیده ذره دار بموقف عرض
فیض پذیران انجمن خلد آئین و بار یابان محفل شریف ترین میرساند که بود و ذکر است آموختن و شواطع
النور و خشنود سطره سترق غرت و افتخار بذر و ده علیین افرشته لازم استقبال و آداب تسلیمات آنرا
بداد بنده های عبودیت بجا آورده و فیل کج دندان و چهارده ماده فیضان بنور پیش قدمی والا
در گاه نرسیده هر گاه میرسد بموجب امر جلیل القدر در زمان سعادت از نظر اشرف خواهد گذرانید مبلغ
ده لکه روپیه که در مستقر الحاق است که آباد موقوف بآمدن خزانه صوبه آله آباد مانده بود ویراسته سرانجام
مبلغ مذکور نیز اولان بهم منتهی ستاده بتصدیان آنها تا کفایت بر تانگید نورشته چنانچه است دوم ماه فلان
توفیق ربانی مصوب فلان روانه حضور پر نور شد و سلسله مبلغ مسطور این مقدار که از محال جاگیر نزد
بار دوسه معلی رسیده بود آنرا بطریق بنده وی بمقتضای اطلاع بنور عرض داشت خودی راسخ الاعتقاد
جبین عبودیت باستیفای تقدیم بهجود سده سده اساس نور آمار جاودانی گردانیده چشم عقیدت
را بتمنائی تعلیم خاک آستان فردوس اساس توفیق سعادت جاودانی کشیده ذره دار و فیض
استکانت و انکسار با وج عرض فیض یابان بارگاه ملک اشتباه و تقصیران نورگاه حضور قدسی ظهور
میرساند که در نور یابان و در نشو و نما طالع النور فیض کجور و نور و هم شانی بهجین بر تانگید وصول شرف و قبول
بر فرق عبودیت و افتخار قدوسی جان شاز انداخت لازم استقبال و آداب تسلیمات آن دو نور گردان
ارباب ارادت و میل باز دوسه اهل سعادت جدا جدا آئین بنده های عقیدت سیما بجا آورده کلاه
گوشه غرت و اعتبار با وج فردان بر افرشته و با دوسه شکر و سپاس عنایات بیرون نور و هم توفیق

از وزن از قیاس روح و روان را که خلاصه خلقت بنی نوع انسان است خداست پیش باب جناب عالم آبا
 ساخت نقل حسب الحکم گیتی نهاد و بخشش از نظر شرف بگذرانیده و در نیوقت آنچه بعضی استفسار در آنقدر
 و هم داشتند و معروض اقدس گردانند و عرض داشت که قبل از ورود در امر است نمودن شیر عالی بود و بهر
 جهان مطاع نوشت تیار داشت از آن رو که بدون مقدمه فلان شخص مطلب دیگر هم بود و ارسال درگاه
 والا نمود چون در باب تنخواه برگشته شاه جهان پور به بتول و کلاسے سرکار بعضی اسٹا رسایند بر بیان
 الامام ترجیح گزشت که فلان هنگام رحلت التماس کرده که این برگنه بدستور سابق بحال ماند برین تقدیر
 از جاگیرش بر شش آید اینقدر و ام همه جاگیر صوبه پنجاب که طلب و کلاسے سرکار والا شاهی در سرکار پادشاهی
 مانده است انشاء اللہ تعالیٰ در جائے مناسب تنخواه میگردد فلان قوجده و امین اقطاع سرکار و انچه تفرج
 و عیادت شست که در گاه عالم پناه فرستاده بود و بخشش بحدود فیض گنبد رارسال داشت امید داشت که از پیشگاه
 فیض و کرم فرم وانه خلعت فاخره و نشان عالی شان براسے او مرحمت شود و ایضا عرض داشت بنده قیود
 نهاد و عاود زمین اطاعت و انقیاد بفرمان ارادت و اعتقاد و رخصه جین عبودیت و جان نشانی بعبودیت گزری
 بنامه سپهر بنیاد و برافروخته دره شمال از حقیقت اشکانت و اتمهال بموقوف عرض حاشیه نشینان بساد
 طاعت بنما و فردوس بهار و ایستادگان آستان سدره نشان گیهان سدره میسرانده که در دانه و هم
 نامه بیاد می آید و فیض آمو و والا منته در راه و ام انچه شخص بشارت سعادت اتمام تهنه از او به اقبال
 ابرار بسیار کی و بهر روزی بغیر محبت او که انچه اسے کامیاب شرف و افتخار کورین گردیده بود
 بیان فراسے قدم بهمنت از دم بر خود بالیده فسر حق غرت و اعتبار با وج علیین برافراخت و مرا
 استقبال و آداب تسلیمات آن مهین نمونه آیه رحمت رحمانی باین بند کاسے عقیدت انگیز بجای آورده
 تاحیه دل و انانند پیشانی سه سجده و تسکیر و سپاس غنایات بے شکست خسته وائی نورانی ساخت از پیشگاه
 محبت و افضال احر و احب لا یشال بغیر نفاذ پیوسته که تا تواند خزانه اسے سبیل الاتصال ارسال نماید
 و کیفیت جاگیر باسے سرکار عالیقدر که در هم و بهر هم بمسامع حقائق جماع میرسد گاه و ام و فیضی مطاع
 گرد و اینده چنان کند که تفاوت و نقصانے بیان نیاید قبله دین و دنیا سامت در باره ساینان
 زده بر کاب تلفر انتساب کمال سی و پیش واد و لیکن فرستادن خزان بیکدست بطریق بند و ی
 بنابر تقدیری که از چند گاه در اعتماد صرافان راه یافته سیاه و نیوقت که بخیر است یک لکه رو به با فعل
 بحدود و ام و فیض سده و از صرافان مرکب اقبال نشان بهیکس نموده شش بند و ی اصنی نشسته مقرون اصلاح
 کار نه بیند و اگر محبت از کاب فیروز می بآپ عیادت شود و زده و با نچایر سده بعد تنخواه از باب طلب

که باین جان نوازی و سر فرازی کمترین فدیایان از پیشگاه فضل و امتنان شرف صدور یافته بود و کرامت
 و در سعادت نمود و عطا فرمود و فرقی غرت و اعتبار حقیر با حق عظیم برافراخت و از کم استقبالی و آداب
 تسلیمات آنرا بتقدیم رسانید و در شکوه سپاس عنایات و اعتقادات عالم افزود که افزون از اندازه قیاس
 بشهر و بیرون از احاطه ادراک حقیر این خبر و حقیر بود جان و روان را که خلاصه خلعت نبی انواع انسانیت
 خدا را خاک آستان سپهر توانان ساخته زبان عبودیت بیان بدعا طول بقای ذات اقدس و شخص
 مقدس که سرایید حیات جهانیان و پیرایه زندگانی زمانیان است که هر شارگر دایند مع ذلک که از
 دست و زبان که بر آید که کز عهد شکرش بدر آید به غل غلیل ابدی التخلیل حضرت والا شاهی بر خارق
 عالمیان عموما و بر فرقی خدا و میان خصوصاتنا انظار من زمان خلده و بسود و محدود و یاد بحق رب العباد
 ایضا میرساند که بتاریخ غلانی بتقدیم شریف آداب استقبالی و تسلیم حلال مراستم تحمیل و تکریم خلعت فاخره
 که افتخار بخش دنیا و آخرت بود و لولا پایکی صورت نگار گریه بیان دولت طراز آستین سعادت راز نگ
 افزایست که نمود و فرقی غرت و اعتبار با حق فرقدان برافراخت و ناصیه بندگی بادا که سجدهات شکوه سپاس
 این مرحمت افزون از دهم و قیاس نورانی ساخته زبان حقیقت بیان را بدعا و دوام دولت
 ابدی باد و خلوه و عبودیت خدا داد شرف اندوز گردانید آنگی تا فلک اطلسی از طلیعه خورشید خاوری
 لباس زرین و بر گیرد و سواد شام از طلوع ماه منور بفرش سیم پافت آرایش پذیرد و برق جهان کشاکش
 با علم ظفر پرجم والا شاهی انقسم باد و خلایع بخش و انعام عام حضرت عالم پناهی طایفه ابد و ادم تارک افزایست که
 عرصه هفت اقلیم شود ایضا میرساند که بوصول مکرمت شمول خلعت فاخره افتخار بخش دنیا و آخرت
 که طراز آستین غر و جاه و نگار گریه بیان دولت و دستگاه بود و چون فلک اطلسی سر بلند می اند و خفته و چون
 آفتاب خاوری چهره شرف افز و خفته تارک فرود مهابات بر فراز آسمان هفتین افزایست که سجدهات
 عنایت تازه و تسلیمات سپاس این مرحمت بیه اندازه اگر چه از اندازه ناصیه عبودیت آیین بیرون
 است لیکن بذریع سینه آداب آداب بندگی و تقدیم لوازم پرستندگی فرقی نیاز بر آستان حضرت
 محیب الدعوات نموده زبان حقیقت بیان را بدعا و بقای سلطنت خدا داد و دوام دولت
 ابدی است و سعادت اندوز ساخت و تا ماه خورشید بود و خلعت پوشش به تشریف که امند فرزند
 و دوش و اقبال که عالم بخش خلعت بود و بندگی شاه بود و خلعت پوشش آفتاب عالم سلطنت و جهان داری
 اید که بر جانان و در شان باو ایضا روایت عبودیت بندگی و ناصیه ندوایت و پرستندگی
 که از آن رویه و در بر خورشید آیین عظیم توانان و متکفان آستان فرود و حسن نشان میرساند

در بیان

که درین هنگام میمنت آغاز سعادت انجام که سامعه ترین و زمان از حیثیت جشن سالگه مبارک شایسته ملو
 بهجت و سرور و باصره و کین و مکان به شایسته تکلیف بزم تقدس همقرین فراوان احفاف و نور بود و در
 منشور لامع السطور فیض کنجور یا خلعت خاصه این جشن مقدس دست نوازش استقبال و آداب تسلیات
 آنرا تقدیم رسانید و چنین عبودیت را بسجود شکر و سپاس این معبود عظمی و عظمی بخشید امید که میاس فیوضات
 روزگار بهایون آثار مخصوص این سال خسته غالی تبادلات ایزد متعال غنشین بر ذوات خسته و بعبده یراجع
 سلطنت ابد اتصال نسج و فرخنده و مبارک و میمون باد و رشته ایام حیات سعادتی برکات حضرت پرورش
 عالمیان بامتداد زمان ابعلاق عمر حضرت توأم شود بحق رب البواد ایضا ذره و اکبر وقف عرض انجمن آریان اقبال
 و خصوصان محفل سپهر شمال میرساند که منشور ساطع النور لامع السطور که ناصیه دالاش نگارش خامه اقبال نشان غنچه
 و سرفرازش بقدری تحقیر قدوسی ترجمان قر و زان بود و درود سعادت آمو و بر سر قند و می جان نشان
 انداخته و اسم استقبال و آداب تسلیات آنرا بجا آورد و در صبح و روان را که خلاصه بود و وجود بی نوع انسان
 خداست تحریک فتم هر صحت بیان ساخت و در شکر عنایت پیکران و الا شاهی و اداس سپاس تفقذات حضرت
 عالم بیاهی عرق نیاز بر چنین چشم خمر بر زمین دار و بدون قربانی شدن و در راه عبودیت جان نثاری
 کردن هیچ گونه نمیتواند که شمه از عرابت شکرانه مراحم و الطاف افزون از فهم و قیاس برگذار و ایضا میسازد
 که منشور ساطع النور لامع السطور مکل بلای آبی بتلالی رشحات سحاب و ابر نیسان خامه اقبال و متموج بدر غرق قدسی
 نگارش دست و دریا نوال که جهان عقیدت اشتغال خداست هر حرف و دره مثال باد و در زمان سعادت اتصال
 پر تو و در و فیض آمو و انگنده و شرقت شرف و افتخار ذره خاکسار بند و طبعین بر فراخت نوازم استقبال و آداب
 تسلیات آنرا باین بنده ها سے فدویت اما ادا نمود چنین شکر و سپاس معبود این عظیم عظمی و معبود که آنرا کین
 ساخت حسن خدمت و خوبی اندیشه این عبودیت پیشه اگر در محفل جا و جلال غرقبول یابد سر اسرار برکت
 ارشاد هدایت مواد هر شد و مادی جهانیان است و الا از وجود بی بود ذره ناپیچر چه آید که نگاه التفات
 آفتاب عالم تاب را شاید لیکن ذات اقدس و شخص مقدس شریان و الا شکوه فرد غی است از جمال باکمال حضرت
 الهی در نیصورت چنانچه فیضان نعمت و رحمت عام او بجان و تعالی بیواسطه عرض و علاقه علت همه و بقت
 شامل حال کافه انام میگردد و اگر فضل و کرم جناب و الا شاهی نیز همان منوال جلوه ظهور داده تشریف تحسین
 بر بنده ها سے اعتقاد نهاد و عطا فرماید همانا که منظم افضل فضائل اخلاق است که عبارت از رحمت و رحمانی اوست
 غراسمه بر اوج گاه بیدار آید باشد ایضا حضرت داشت فدویت نهاد و عباد چنین صدق ارادت بنماک
 استنانه فیض نشان نهاده و در و عقیدت بقدر اقبال مقبلان و کعبه حاجات عالمیان آورده ذره وار

بموقوف عرض طائفان سده سده اساس و ماکلفان عتبه سپهر ناس میرساند که منشور را مع السطور که است گنجور
که سرپایین افشانی بدین صیغه نگارش دست مبارک خورشید آسایا سیه آینه حقائق نهاداشت پرتو و درود
سعادت آمو و انگنده شرف افتخار افزون از اندازه ادبام و افکار بزرگ خاکسار طایفه و دیوانم استقبال
آداب تسلیمات آنرا بتقدیم رسانید و از وفور عنایات عالم آرا که در ضمن آن ترجمه نسخ الامام اهل بیت کمال
عبد و بیت اشغال چهره افروز یافت چندان بر خیزش بالید کرد و پیر این بخت خورشید حکیم هم بر مقام رفت
و احکام قدسی گذارش نمود حکیم شاره لایه ظاهر ساخت که اکثر او در مطابقی امر جلیل القدر شیشه آریال داشتند
و آنچه بالفعل حکم شده میرعت سرانجام داده میفرستد جان برین فرنگی و سرانند کمال را و آنکه در و دیوار
عطار بیدار الهانفت شاه جهان آباد است قدوسی و الا درگاه در هر باب بهر چه نامور شده شود شاه جهان
در انظار آن باعث سرخروی هر دو جهان اندیشیده حتی الامکان تقصیر نمیکند و بخوار کرد و انتظام امور
مضاف خدمت مأموره موجب بر و سبب وانی و نسبت لوازم خصوص بندگی بجای آید و خواهد آورد
نشان مالیشان که سابق بنام کمترین بنده گان عرضدار داشته بود و از نظر اقدس اظهار کنیزانیده عرضداشتند
در جواب آن رساله داشته اگر شرف اندوز مطالعه و الا شده باشد بهتر و الا خلاصه مضمونش اینست که
حضرت بیکسان خود بگویند خداوند فرمودند که فرمان تو را ان در جواب مطایب مرقدین نشان
معه به اول نان باد پیش و آداب سپهر سلطنت در جهان را می ابد الا آباد تابان و در نشان الهی
نوره و ایچ عرض استاد ناسه موقوف خدمت و جلال و باریان فنگان پیشگاه سپهر شل میرساند نشان
عالیشان قدسی تحبیر نامه اقبال فیض نشان پرتو و درود سعادت آمو و انگنده فرق غرت و افتخار و خاکسار
با وج فرندان برافزاشت این استقبال و آداب تسلیمات آنرا بجای آورد و بخش از نظر اقدس اظهار گذارید
و در مرتبه بجماله و الا و آورد و فرمودند که فرمان وحی بیان در جواب این مطلب معصوب قراولان
صا و ریشه و یکیم هم فرستد بنراولی ناید که همراه موی الیه بر و چون اینصورت مکرر بر زبان الهام ترجمان
جلوه مأموره و در نیوتت قدوسی معروض داشت که اگر برود خوب است حکم شد که خواه نخواهی باید قرداد
اتناس نمود که چون بنده خانه زاد است و فرمان پذیر و مدتی خود شرف اندوز خدمت حضور که است
گنود بوده و بدین صلاح خان در بندگی آستان عرش نشان جان شاه گریه دیده برین تقدیر از قبول حکم
جهان مطاع چه گزید و درین مذکور است آنکه کمال انبساط از چهره جهان افزون مبارک نمایان بوده
بهترین نظام روح الله خان لوازم صدق عقیدت و اخلاص نسبت بحباب عالم کاتب بخوای عیان نمود
و مقالات شایسته ایفای برض مقدس رسانیده که از دیگر بر نیاید و مثل روح الله خان شاید که این

عقیدت و ذریعہ رسوخ ارادت ذرہ وار بغیر عرض الیستاد ہا سے موقوف عظمت و جلال و بار یافتہا سے انجمن خلد
 مثال میرساند کہ منشور لامع النور فیض گنجور در زمان ہیئت انڈان شرف و در دولت آمو و خشنید و فرق عزت
 و افتخار ذرہ خاکسار با وجہ فرقدان برافراخت مراسم استقبال و آداب تسلیمات آنرا بمقدیم رسانیدہ بخش از نظر
 اقدس اسطی گند زائید قبلہ دین و دنیا سلامت امر حلیل القدر کہ مرتبت ظہور یافتہ کہ ہر گاہ رایات عالیات
 نصرت آیات یک منزل از دارالکبریا خیر نزول اجلال فرماید قدومی تحصیل سعادت تقبیل آستان سپہ توانا
 مستعد گرد و اگر چہ آرزو سے عقیدت سرشت ہمہ وقت چنین بودہ کہ بدوام التزام رکاب فیروز ری
 تاب کامیاب و آریں باشد و الحال کہ حضرت اعلام فلک احتشام بانچہ و وسعہ درو سے نموده واعیہ ذات
 کہ چند منزل استقبال نماید لیکن امتثال امر اشرف باعث بسو و جاودانی انکاشت حاجی عبد اللہ کہ بفرست
 زمین بوس عقبہ و الارہہ گرا سے یکب نظر قرین است بمقتضای حسن سلیمہ و کمال عقیدت خصوصیت
 کلی و جزوی و بارگاہ سے مدار سے چندان اطلاع پذیرفتہ کہ از دیگر سے نیاید صورت حال کامیابی مونی
 پیشگاہ جاہ و جلال خواہد گذر زائید آفتاب آسمان سلطنت جاوید مال ہزاران سال عالم افروزہ باد و لہ
 ذرہ وار ذریعہ عبودیت و انکسار بغیر عرض الیستاد ہا سے موقوف عظمت و جلال و بار یافتہا سے ہر
 مثال میرساند کہ بور و فیض آمو و نشان عالی شان فرخندہ عنوان شرف و افتخار جاودانی اندوختہ مراسم
 استقبال و آداب تسلیمات بمقدیم رسانیدہ فیکہزار شرفی براسے نذر حضرت همان خدیو گیتی و از میر و حبیب
 امر حلیل القدر حمادہ حاجی عبد اللہ و محمد مومن نجم ثانی نمود کہ از نظر اشرف اقدس گذر از اندوختہ جان نوید بہت
 جاوید ولادت با سعادت شاہزادہ عالی نسب و الاتبار در شکوے دولت و اقبال سامع افروزہ زبان
 و زبانیان کہ دید کہ نشات تہنیت و مبارکباد آنرا باین نیدہا سے عقیدت اما بجا آوردہ زبان عجب
 بیان ہزاران خضوع و شوق کامیاب و عاگر و ایند کہ حق جل و علا با غمتان سلطنت و شہریاری راجا و کوا
 سر بر سر و بر و مند و اراد و نو باوہ گلشن بہت و نامداری را در سایہ خورشید پایہ حضرت صاحب و قبلہ
 دین و دنیا کمال عطر طبعی فائز گرداناد آفتاب عالمات جہان شاہی ابدالہ پیر تابان و درخشان باو میا کہ با
 عیب و فطر پوسیدہ خراعت و بندگی ذرہ وار بموقوف عرض سعادت اندوختہ کہ مرتبت گنجور سامع النور
 میرساند و آداب تسلیمات تہنیت و مبارکباد عید سعید فطر کہ آوان فیوضات گوناگون و زمان برکات
 روز افزون باین نیدہا سے عقیدت اما بجا آوردہ زبان عبودیت بیان را بصنوف نجات
 والوف دعوات میکشاید کہ حق سبحانہ و تعالیٰ جمیع ایام و لیالے دین و مشہور خصوصاً این روز جہان افروز
 را بر ذات اقدس و غصہ حضرت قبلہ و کعبہ عالم و عالمیان مبارک و فرخندہ و خستہ و ہالیون کند و شوق نور

آفتاب سپهر عالم پناهی را بهیچ عید سائر ساکنان روسته زمین گردانا و بانون بالقیامه و حصول خلعت
 آداب تسلیات زمین بوسه آستان سپهر توانان تهنیدیم رسانیده و چنین عجو و بیت بسجود رسیده سوره نشان
 نور گین گردانیده و دره دار بر وقت عرض شرف اندوزان و فضل جاه و جلال و مستفیضان انجمن خلد مثال
 میرساند که در و الا اندیشو بر سر نور ساطع النور شعله تکیه در سال خزان و تهنید طلب قدوی بکشود فیض گنجور
 با خلعت بارانی منظر بطراز نور افش سر وانی که از پیشگاه فضل و کرم که است صد و ریافت بود پایه عزت
 و افتخار احقر برافزود آئین استقبال شایسته عالیله و در انجمن تسلیات هر فرد قدسی نور و جلال جدا بقدیم رسانید
 و بعد حصول شرف اطلاع بر مضامین هدایت تهنید آن هر دو دستور العمل دنیا و دین قیام بر طبق احکام گیتی
 نظام باعث بهبود کونین اندیشید قیام جهانیان سلامت از ان هنگام که بنده در گاه دوری و فروری از بساط
 سلطنت بساط اختیار کرده بمسکین ضروری اثریادشاهی رسیده خراش به حال ست که شهادت روزی و فکر رسانید
 خزان بر کاب نصرت انساب و الا شاهی بود اما چه کند که از جمله داخل و ششاه صلیح شوی و بیخ لکمر و پیله که قریب طلب
 نه باه ملازمان سکار عالی شیشه و غرض مطالبه در سکار خالصه شریفه عائد شدند و بر سر بیخ نکره بر چند ترد و
 تلاش نمود و منتهی قضا و بالقره در باب و جو هات بقایا سه دور و نزدیک که در باب تحصیل دار سال
 آن بحر رسیدن در موبکب انظر قریب احوالان تکیه بر تکیه نهفته بود و اهتمام بیخ بکار و چون ابلغ نه بلیق نه و
 ستمگر کمر سپهر و جمیع است شایسته که خزان را بجا نطق تمام تواند آورد و همراه داشت بلند میخ از ان
 به تنخواه و از ان که اسناد از دستور ساطع النور آورده بود و نه بمرور وقت بوصول پیوسته قریب و
 سه لکمر و پیله که در خزان واقعه در الحاق است شایسته احوال آباد و بیخ و مانده اکنون با مسود و سه از
 شنبه داران که همراه و حاضر بودند و از ساخت که بهر است و استعمال بدایه الجیر اجمیر پارت و کجاست
 سه لکمر و پیله و کمر سه خزان و قنوج که بهین دستور و جوی و ولخانه مستقر الحاف اکبر آباد موجود و مانده
 بتصدیان چکه اسلام آباد قیام نوشت که بلا احوال مصوب بدرقه فوجدار بفرستند اگر نه بهای عرقوم
 نه و میرسد همراه خود سه آرد و الا بنابر و فوج تراسه التزام و دام بندگی آستان فرو و س نشان که بهیچ
 مقاصد ضروری و منفردی خرج میدهد از جناب اقدس و ستوری خواسته بتبقیل غنیه خلک رتبه کامیاب
 میگردد و نه بهای عرقوم چند نه و نه بیشتر بخوار رسید در باب برگشت صرف خاص و محالات طلب
 شاکر و پیشه و علوفه سپاه و غیر خلک موافق ارشاد واجب الانقیاد و عمل خواهد آمد کیفیت توجهات
 شایسته عالی نسب و الا شمار و حقیقت توجهات سکاره لواب خلک اجتناب نمره آفتاب اودام اندک
 و بولانیان غلام بقاعده و دستور یقین کتبت آورده بفرض مقدس معید و قوت داشته اند

بنده بر اسرار تحصیل و به طلب جد و جهد بسیار بنمایند و عرض اشرف است علی هر چه در این جهان مطاع صواب
 میشود و معروف و خواهر داشت آفتاب عالم تاب سلطنت جاودانی طراز ابد الهی هر چه مفاد حق ساکنان برین
 سکون تابان و درخشان باد و در قعر بیت میرساند که چون بود و جب که میران این ایالتا ایا هم با کثرت
 همه بسوس است غراسه وصل جلاله فلان علیه الرحمه و الغفران رخت هستی این سپهری سراسر به بر سبزه
 بهر شیشه گاه تقدس رخ امید این نام جان خراش چه شمع دهد که چشم بصیرت بین بنده ها که فدویت آید چو
 اشکبار شد و بگریه چه تقدیر بخون آغشته که دید با بیک یک و غصه شهر سینه و سوخت دیگر غم هزاره دل و دل و دل
 ساخت و چون از غم و غمی اندوه دشت با طغیانه حرارت این الم بر داشت ناچار بعد آوازه فغان فغان
 بر و ج بر شمع آن نگه اسرار عالم جاودانی نه بان عقیدت بیان بر بد عا به بقا فغان قدس شخص
 مقدس که سیرایه حیات جهان بیان و پیرایه زندگانی نه مانیان همانست سعادت اند و زگره دایره سر
 بر خط فرمان ایزدی نهاده که هر چند بر سیم سیم و در کار دهنه گام وقوع چنین امور را ضلالت و تقدیر
 ممکنه اوجاع و درونی و آیات و احادیث که در شان صبر گزینان دارد دست بجهنم تمهید می آید لکن این
 ابرو خوان لوح ادب را چه یار که در پیشگاه دانش آموز عقل کل حار شاد و فریاد فغان معرفت الهی
 لسان مقال بر کشاد و از اینجا که اصل حقیقت عالم کون و فساد بر خاطر علو سے منظر از قبل عالم حضور
 است و بصیرت یقین حاصل که از بهر طغیانه حرارت است این قضیه ناعرفیه که لازم طبیعت کیشیه
 است بر چه ستم صفت ملک خواهد بود بر حرارت نمیرد حقایق تصویر یکس پذیر خواهد باشد صفا عالم
 زندگی خضر کفایتی با دیده سبز بادا چمن عمر تو از آب بقا الهی سایه آفتاب پایه حضرت والا شاه هی تانا
 انقضاض زمان بر مفارق عالمیان غم و غم و باد ایشا بوسیده صلو ص عقیدت و فریاد رسوخ
 ابروت ذره و از بوقت عرض یار یافتگان محفل خلوت شال و ستیفان انجمن باده و جلال میسر
 که دو پیکر نور یعنی و منشور و خشنده سطور ذوق گنجور یک شش طبع خزان و اسپان و شتران
 و عرض حقیقت به سر انجمن سپاه التماس ساعده از درگاه جهانیان پناه و دوین شمشیر اشتعال
 حاجی عبد الله در زمان سعادت اقتران شرف و ر و عظمت آمو و بشیده تارک غم و مهابت
 ندوی با دج سپهر برین بر افراخت لوازم استقبال و آداب تسلیمات آنرا بعد از تقدیم رسانیده
 نشان عالی شان بنس اولین از نظر مقدس منظر گزرا سینه بعد مطالعه و الا بزبان الهام ترجمان گذشت
 که خزان چیزه موجود داری احقر عرض نمود که فصل خریف نقضی شده و از محمولات ربیع قدره
 بخری خزانه باقی هنوز نرسیده و احوال لشکر حضور بسیار پریشان و اضطراب بدرجه کمالی انجمن رسیده

اگر عینیت گیمان افزوز حضرت شاهنشاهی سال پیر و از مگرد و کار و شوار است و بدون زرد باره بر دار
 حرکت و اقامت بر بنده های خدا محال چون اینمقدورات اصفه اقدس پیوست مکمل شد که یکصد را سران
 از سر کار باد شاهاهی بنیرین ساعده بگیرند باز سر و منداشت که جاگیر را سه صوبه پنجاب از خریف سال حال تغییر
 شده و عووض آن صوبه از سر بیج تن گردیده حاصل خریف قریب هفت لک و پیم در سر کار میل طلب است
 در ریو قوت اگر اینهم مرصفت شود سپاه و لشاکر و پیشه فی الجمله تسکین سه پندیر و الا فقره کام در سلک
 جمیع است و بجاعت را و میاید فرمان رفت که اسد خان سر رشته و فرمایون ملا شعله میاید بعد ملا خزان
 مشار الیه سر چه مشغول خواهد شد عرض داشت خواهد کرد و اسپهان مر قومه از سر کار خالصه شریفه گرفته باشند
 فوایش بر نوع که میسر خواهد آمد خواهد فرستاد چون محل بیج محال جاگیر تا کیده بر تا کیده نوشته که آنچه از وصول
 پیش رس ر بیج تحصیل در آورده باشند بهر عنت و استعجال بقید وصول توانند آورده و در دفتر مستند
 در ضرورت هر قدر زنده هم فراموشید بلا احوال بهر کمال اقبال ارسال خواهد نمود حاجی عبداللہ بنی بر حجت
 هر روز تا تو اتو اعتراضات حضرت لیتی خداوند که یکس خواشش ندویان بمیان سے آید از شغل
 و کالت بنایت دل سر و شده التماس تیسفای نمود و بویا و نا بجا که در زعم عبودیت نهاد حاجی نیکو
 بنده دانی عقیدت و در و تقوا است ازین جهت معنی الیه را همیشه شتمال میداشت مخصوص در نیولا
 بر طبق مدلول نشان حرمت عنوان بچند وجوه امیدوار نگرفت و از فضل والا کرده بموجوب
 امر طیل القدر و اما ساداده راضی ساخت که بتقدیم خدمت ماسوره سرگرم باشد و مشار الیه بعرض
 التماس بجنور ساطع النور کاشته بر زبان دار و که امور معروفه اگر در پیشگاه عظمت و جلال و جبه
 پذیرد این سے یابد و راحه و کالت بدستور سابق قیام سے نماید والا داخل شک و عاسے شود برین
 تقدیر بر قرب بصلاح و دولت چنان سے بیند که لطف و کرم عالم نواز نسبت به مشار الیه نوعی جلوه نمود
 که التماس او در جبه اجابت پذیرد و تا خاطرش سیر انجام خدمت اشتغال و رز و بعد نه از سر حاشیایا
 قد ویت سرشت نیست که فتح و نصرت اولیا سے سلطنت ابد معاد چهره کامیابی بنده های عقیدت
 اما هر افزوز و این جان نثار که با لم حریان ملازمت کیمیا خاصیت گرفتار است بتقبیل آستان
 فردوس تو امان شرف و افتخار جا و دانی اندوزد امید که دعای نیم شبی و نیاز سحرگاهے مانندگان
 نقاب کشای شاهد این مقصود گردد و و بسا و دور می از قرب عقبه کعلا و اجلال که در هر شعبه بیج
 بمیان گسترده است دست فضل و عطا سے ایندوی نزد وی در نور و دلوای طفر سپاس
 و الا شاهی علی الدوام جهان کشایاد الی صواب و سید عبودیت و انگار و ذریع استکانت و افتقار و زنده دار

بجای

بموقف عرض الیتاد با سه پیشگاه عظمت و جلال و باریافتنا سه محفل خلد شمال میرساند که نشان عالی شان را در محفل استوار
 حاجی عبدالحکیم که عرض داشتی مشتمل بر اصول فقهی و اصول دینی و اصول اخلاقی و اصول اجتماعی و اصول اقتصادی و اصول سیاسی و اصول
 از نظر مقدس گذشت و مضمون که اوست مشتمل بر اصول فقهی و اصول دینی و اصول اخلاقی و اصول اجتماعی و اصول اقتصادی و اصول سیاسی و اصول
 فاطمه کمال خوبی جلوه استحسان داده بر زبان الهام بیان صادر گشت که آنچه در دیده مردمان صورت
 استعراض باز نموده و بر روی حسن اعتقاد و حسن اخلاق و دودمان سلطنت کمال عنایت نقش بسته بیان واقع
 است عنایات اقدس با نسبت با ایشان زیاده از آنست که بشرح در آید و چه این باشد که دره الشاج
 خلایق هایدون ذات قدس نهاد است که کسی نمی تواند که خلاف بر این گیتی متفکر و محمل شایسته و این معنی
 از طریق نریم و احتیاط و در می نمایم با فضل و کرم چند تا بکن از شاد و هدایت که فی الحقیقت بدون محرمت و مشایخ
 اصل و اساس نه داشته باشد و شیطانی و حیوانی و شرف جریان می پذیرد و فی الحقیقت از ان آثار هر چه
 و الطاف خسر و آنکه از کلام عالم نظام شرف بر فرانه بیدار می شناسد و در می یابد که بعضی
 عرض عالی در آید که ازین دست کلمات موهبت ستمات محض شفقت و مین عطف است حاجی عبدالحکیم
 که با سید مکرمت و انضال همان افروزه با هر کالت بدینطور مشین سرگرم گشت از در تعالی شرح و تفسیر فیض
 در لباس دولت جاد و انی طراز کند و این عقیدت کیش را که آنکه در سینه قبل آستان سپهر توانا است
 شرف اند در طراز مت والا که دانا و دانا طراز غلیل حضرت عالم پناه می هزاران سال خلد و حمد و دوا و بالتون
 و الصاد و پیشا شرا و حجتی معتزالدین میرساند که نشان عالی شان حرمت عنوان سر با رقم پذیر قدسی خواهد
 اقبال که از پیشگاه مکرمت و انضال عرض در یافته بود بر تیره و روزه و قیض آموذ افکند فرق و غرور و مباحث
 نیازمند پذیرد و علین بر فراخت لوازم استقبال و آداب تسلیمات بجا آورده امر عالی جلوه ظهور بخشید
 که این ارادت آئین بعالی پر گشته جلال پور نیویس که علی الصوفیان میرسانان سرکار بر سه تفسیر و تفسیر و تفسیر
 واقع و اختلاف و دیگر ضروریات هر چه خواسته باشد بلا احوال سر انجام دهد انشا لا اله الا الله بعالی انجام حاصل پذیرد و در
 بمبانی گشت که هر چه میرسانان مذکور ضروریات کار داشته باشد و بر راه ساخته زود و بفرستند و بعد ازین هم بر سر فریاد
 نتواند خواهر نوشت که توقف و تعویق بمان نیارند جنس شوره را انشاء الله العزیز سر انجام داده و عطف بپایان
 بیدار و چون بمقتضای صدق بندگی تقییم خدمات سرکار شرف روزگار خود می انگار و امید و ارادت که بهین
 و شویان اطمینان حضور سعادت گنجور را موری شده باشد و مبارکباد و ولادت فرزند و شکر و وصول
 عطا می نشان و خلعت عرض داشت عقیدت نهاد عاود فرده و بر بوقف عرض شرف اند و در آن محفل
 اعتقاد و جلال میرساند و پذیرد و سید اداست تسلیمات تمییز و مبارکباد و ولادت با سعادت شاد هزاره که

دولت خوانان تا انقضای زمان مملکت و مرسوم باد بختی ربا بعد از پنجاب شاهنشاهی و محمد عظیم عقیدت و
بعد از آواز آداب بندگی بستر عرض ایستاد و بایستاد موقوف اعتقاد و اجلال میرساند که بود و در مسعود و لشکران
سعادت عنوان شرف اندوز جاودانی گردیده آیین استقبال و مراسم تسلیات آنرا بتقدیم رسانید و امتثال
احوال عالی در باب پرداخت جاگیرها و سرکار دولت و اعتبار باعث فرید غرت و افتخار اندیشیده سیر نیام خدمت
ماموره قیام و زید نشانی را اندک العزیز و انصرام مهمات و انتظام معاملات و غرض نصب محال آن محال
بمقتضای وقت و حال سعی موفوره خواهد نمود و بر اے لایب خزان و دیگر امور واجب الانجام محال
اهتمام بکار برده کیفیت محال ند که موقوف التماس خواهد بود و بالفعل بعضی حقائق برگشت که بجای قلی
دیوان سرکار نگاشته بعرض عالی خواهد رسید سایه بلند پایه مملکت و احسان بر مفاصل جمیع
بندگان مرسوم و و باد پنجاب نواب بانی صاحب چهره و خیر اندیش عقیدت کشش ذره و او
بموقف حاجان غنیمت و رفیع بنوع نواب فلک احتجاب منزه القاب میرساند خلوت فاخره که بمقتضای
بند نوازی از پیشگاه تفضل و مکرمت علیه از بهر سرفرازی احوال محترمت شده بود و بر تو و و و و
سعاد آموذ افکنده فرق غرت و افتخار قدوسی باوج علیین بر فراخت آداب تسلیات آنرا
بداد بند با اے ارادت آنرا بتقدیم رسانید و جمیع عقیدت بسجود شکر عنایت مکرر دوران اوام
الند بر کائنات و اگرین ساخت از اینجا که بساعت بخت یا در پیش از خدمت دیوانی سرکار عالم مدار
عالی متعالی شاهی یا عتصام جبل المتین بنگی شاد و روان اقبال مقتضی و سبایی بود و درین لاکه بالانزام و اوام
خدمت استخوان سپهر تزلزل و الا شرف اندوز است امیدوار توهمات سفید بخت پیش از ایام
پیش همیشه سایه و دولت پیرایه سزاوار عز و اجلال فراوان سال مکرر و مرسوم باد بختی ربا بعد از
باب و و ممراسلات بهیچ الملک اسد خات و محمد خان سند جاو و جلالت میامن
و به و مسعود فیض آموذ نواب مستطاب معالی القاب رفیع جناب ظهیر الامیر الوزیر افتخار خوانین عظیم
ایشان صاحب مهران خدایگان جلالت الملکی مدار المماری فراوان سال زینت پندیر باد بعد از عرض بلاغ
و دعوات عقیدت طراز و انظار مراسم آداب و نیاز مکشوف خدمت سامی گرامی بنیاید که حسب حکم
ارفع اعلا اقدس مقصود انیمیتی که اگر شجاعت و سنگاه بادشاه قلینان و چه داره باشد بطن یک که چه چه
خزانه سرکار باد شاهی که با اهتمام بنده در گاه خلوتی پناه مقرر است آنرا بنیان موفی الیه رساند و الا پیش
خود گاه داشته هر گاه نواب قدوسی القاب شاهزاده جهان و جهانیمان بتالاب تشریف یار زینت بزرگوار
به دیوان فوج آن نامدار کاردار و الا که سپرده قبض بگیرد و زینت ششم ماه ذی حجه سنه ۱۲۵۰ غرض و در پیش

اندرین باب خود که بر این گیتی منتقاد شرف ایراد یافته انشا الله تعالی بعمل رسیده که در بعد از آنکه زر
 مسوره بر وفق حکم قرار گیرد و در صورت حال عروض میدارد و ایام دولت و اقبال و زمان بهجت
 و اقبال باد وانی باد و لایه عافیت بر دوام و جمیعت مسرت التشرام پیوسته خاطر افزون خان مهربان
 مشفق و دوستان باد و بدایع سلام محبت پیام و اندامه شوق و غرام بدیافت ملاقات بهجت
 التیام مشکوف را سینه زین بیناید که درین ایام بهجت فرجام خدمت استیفا به ابواب محال
 حصه تابینان از پیشگاه بهاء و جلال سیادت مایه مرقضوی انشایب میر خیمه نصیر و صحت شده موی ایام
 بهجت تنقیح محاسبات و تنظیم امور مضاعف خدمات ماسوره بهر گه را در الحاحت گردیده از اینجا
 که سید و احباب التشرام و مستعدار تباط و انتظام بهجت شریف است آنکه گاه عاطفت بزرگانه شامل
 سال مشار الیه گردد و در بدل نوازی و مهربانی اختصاص پذیرد هر آنکه از مکارم اخلاقی نظری ذات
 خسته صفات بعید نخواهد بود و بهر چه مندرخان خان مالیشان مشفق و دوستان سلامت بعد
 از ابلاغ دعوات محبت سمات مشهور را سینه زین میگردد آنکه حسب الحکم و الا تقصیر انوشی که
 بنده درگاه خلایق پناه سرچار سیده باشد همان جا توقف نماید غرور و در بخشید مطابق بر این گیتی
 منتقاد مقام کرد و لیکن توجه گرامی عرضی شود که رخصت کوچ نزد و بجهول پیوند دار اند تعالی وسیله
 ادراک مواصلت سامی عنقریب الایام فیسیب گرداناد ایام بهجت و کارانی بدام باد و بهجت حمیم خان
 بیسگردان که این محب خرم شهر زنی جمیع بنسلی مقصود رسید باستان بوس قدسی شرف اند و نشانه
 مشمول مراحم و اللطاف عالی تعالی گردید و کجایند علی ذلک و چون سیادت و معالی پناه سید
 قدیم محرم با مردم برادر می در پاسدار می خزانه مشبانه روز و عافیت بوده که لازم حفظ و بهجت شیری
 بجا آورده و در انظار راه سید ابراهیم تهمانه دارستود کار و دولت سنگم با جاعت تابینان تهمانه
 خود و سرگرم خدمت بنظر آمد لازم بود که صورت حال خدمت سامی اعلام نماید تا بهنگام حصول مواصلت
 سرانجام بهجت وصول می آید شریفه را همیشه ترصد خواهد بود و ایام کارانی بر دوام باد و پامانت خان
 خان مالیشان بلند قدر و سمو المکان مهربان و دوستان محترم و مخلصان سلامت حالت شوق
 تشدد را بیان است و ذکر بهجت و نشاط ایام مواصلت که هزاران طراوت باغ و بوستان در آن
 همیشه و روز بان اکثر بسبب دوری صوری شکایت طلال باشد محب دریافت قرب معنوی
 بشکرت اتصال است بهی که وسیله حصول گرامی ملاقات گردد و فیصل و کرم این و تعالی علی حال
 از نشین تقدیر بهر چه امکان خرم کنان پنجم ماه صفر الزلفه غرض مشتاق از دریا سینه زین بهر چه خود و اند

پیش کردید بعبایت آنی درین چند روز بمسکریه فیروزه ای اثر بادشاهی خواهد رسید اعلام کار و خدمت
 و در روزنامه سراسر سرت مشهور از زیاده اشتیاق است و بسبب اینضا در جواب بعد از ابلاغ دعوت
 مصافقت آیین و اظهار فراوان اشتیاق گرامی ملافت بهجت قرین مکشوف خاطر محبت خاطر میگردد و اند
 که سانی محبت یگانگی طراز مرقوم ملک نادره پرواز که از شکفتگی عبارات رنگ بست و بر بختی فزاینده
 برگ و ساز دلکشای و ساز و سامان با نغمه ای در بر داشت در زمان نخست نشان و در و نمود و سبب
 و دامان آرزو و بزاران گل نشاء و مالامال ساخت و در کم شود و کشادگی نامرات گوئی که کلید باب
 ملکستان و دلکشای بود و آنچه از شنبه سنجی روز گاریا بعد به نایب خلاف خواستش و اهراسه کمال ابوبی
 نوک بر نیزه خاکی که هر روز رقم شده بود و احق و هر غلظه کار که خاطر آزاره باب مودت و صفات میگذارد
 که اتحاد و کز میان عالم دوستی از محبت هم سرور و حاصل نمایند چون به تحقیق است تالف روانی
 و تجانس معنوی و کمالین مصافقت موافق محبت بهمان نقوش شوق و اشتیاق از تسام پذیر است
 که در دل حقیقت منزل خان عالیشان جلوه ظهور داده اند و داستان سراسر در شرح و بیان آن مضمون
 تکلف میداند و نوع که غنچه سبب حجاب دوری از میان بر فیروزه و باوراک دیدار شریفه از بیابان کایلی فرام
 آید به محسن خان ملا و محبت مشتاق که یوم الاخلاق عظیم الاشتیاق خان انما و نشان محسن و دوستستان
 سلامت مکشوف و غیره و خاطر خلیفه میگردد که هرگاه خامه بدست میگیرد و او فکر میکند که در نامه مرا چه باید
 بنویسد اگر آیات محبت و در او پیش در آرد و هر چه هست بر آید بطن ایشان روشن و روشن است
 و اگر حدیث شوق و اشتیاق که مکشوف دل مودت منزل است سر کند به بیان غیر رسیده اگر شکایت
 جدا از اضطرابی و داستان پرواز می نماید ملال خاطر از گذارش و نگارش آن کم نمیشود و خواندش خوب
 که در وقت طبع لطیف میگردد و در نیوورت تکلف و عبارات آید شاید مرتبه یگانگی بخیر از چار
 بافتار و ساخته با اعلام و طبع تصدیق میباید که پنجم ماه صفر المنظر محب بیر یا از دریا سه فرسده عبور
 نموده و در شش ماه ششمن اینمیشی بدگاه عالم پناه گاشته ارسال داشت از نظر اشرف اظهر نگارند
 و به تحریر یگانگی اصولی فرزند مال محبت پذیر که در اند و السلام به حاجی خان سه و در هر یک نگارند
 نامه ات به خاصیت و زیدین با و بهار داشت به رقیه دل پذیر مرقوم ملک تو و دستگیران عالیشان باند
 مکان ملا و محبان استظهار و داستان در فرزند زمان جلوه ظهور مرقوم و داده خاطر دوستی آگهی
 قرین بهجت و شادمانی ساخت شرح داستان گفت دوری ضروری از انداز به بیان افزونست
 و جوش اشتیاق و شوق ادراک ملاقات مسرت سات از احاطه ترجمان بیرون است و این و سبب آن

و تعالی علیه اسرح الحال بمواصفت سامی شاد کام کناد توقع آفت که تا هنگام مفارقت جسمانی که انشا الله
 انصر نیز چون جمال است روحانی نصیب شود بار سال نامه نامی همین آئین دل شاد و نشاط پذیر میفرموده
 باشند زیاده عمر و حیثیت باد و السلام ایضا کمال الشان چنان رفیع الشان شهادت نشان ملاذ و خلاصان
 سلامت فرط شوق و افرا را استیاق دریافت ملاقات بهجت آیات و بر زبان کوتاه نامه بر سر تا بدور
 میدان تنگ نامه چندان فحوت بنیاید که اندک ازان داستان در اندر هر طراز و ناچار بیان آنرا
 بوجوه ان ضمیر میگرد مصفا آینه درستی نماست حواله میبازد که احوالی نامه بهجت افزون در حین انتظار رسید
 و خاطر مشتاق را بنوید عافیت ذات فرخنده صفات رسانید که در ملک محب بسیار بنوینق ایند
 شعال و میامن اقبال جاوید اتصال حضرت دادا شاهی بست یکم ماه صفر ختم الله بالخير و النعمه بشکر فتح اثری افشای
 عشق گریه دیده با دراک سعادت ملازمت سحر سپایه حضور و مباحات جاودانی اندوخت بالفعل ملتزم بکاتب
 نصرت انساب است بعد از این آنچه در دست نماید بمعرفت اعلان در دست آید و حصول سامی مراسلات را
 مشرعه دایا س که کار و خدمت را نشتر است و السلام ایضا چه محسن چنان بعد از اظهار فرادان شوق
 مشهور و خمیر اتحاد پذیر میگرد و اندک محب صافی الولاد و ایام سابق نوشته بود که فی ظهور امر تا ملازم کمر نه شده
 التزام خدمت و چندی پیرو مشرعه حقیقی که کیبیا به سعادت جاودانی انکار نیک که عیون اب و مشهور
 بخیر و خوبی بشود که کب مسعود و مقصود و مقصود به احوال جاوید و دست آید که درین هنگام آنچه
 بار خاطر بود و بالفعل از میان بهر خواست و در امان با بنساز که رسید و مخلص قدر سه از همه نه کاشته خویش
 بر آید امید که خبر و دانی نیز در زمان اندک شیراز به بند حیثیت و کاهراتی گردد و آنچه بر زبان قلم محبت
 رقم نه شده بکلی صورت وقوع پذیرد و الله بکاشی قدیر نعم الهی و نعم النعمه دیگر منت خدا را عزرا سیم که
 این صورت سرشت را هم بر فتح که در دست بالین و هم بویافت منت غنیمت تحفیل شرف
 تقبیل آستان بهر نشان و بعد ازان ادراک که احوالی ملاقات ملاذ خلاصان که انشا الله العزیز بهر بین
 آوان دست بهر بهر بهجت اند و ساخته ازین ر بگذر چندان سرشت و شادمانی به دست نموده که اگر چه
 مدو زبان شود و هر زبان هزار داستان سراید از همه نه شکرش نشود اندک بر آید و الله بکاشی و
 بکاشی و السلام ایضا چنان چنان بهر نعم خواهد شد و آخر در گذار و صل و انکه شمع غنیمت از یاد و روشن میکنند
 نگارنده بهرستان محبت و دوا که بفضل افضل سخنان دل نشان منوی اتحاد و سیم غنیمت بکاشی شام
 صورت مقام میرماند و بهر هنگام بهجت القیام رسید و بنوید عافیت ذات شود و صفات شگفتی خاطر
 مشتاق را سر انجام داد و اندک اندک و المنت که مخلص بسیار میامن اقبال جاوید یال و الا بست یکم ماه صفر

بگویم مستطیع گردیده شرف ملازمت رسید که گویا سعادتی و جهانی است و بیانت وصول گرامی را
 که در ایام جدائی جمیع بخش و لها سبب اجاب است همیشه مقصد است و اعلام کار و مطلب را متعلقه توقع
 که تا زمان حصول موافقت بر سر است آئین یاد آور می بماند و مقصود و مسلوب میشده باشد زیاده
 شوق دیدار فرصت آنرا است اینها شوق ملاقات گرامی که از اندازه بیان افزون است و کم ورت
 جدائی از احاطه تر جان بیرون امید که توسط نامه و پیغام خود و از میان بر خیزد و حصول موافقت بهجت
 بیکر که همه وقت و درخواه دوستان است بوجه حسن و سه نماید ایام بسیار گذشت که وصول نامه نامی
 سرور از اسرار خاطر مشتاق نگشت شاید که بدلول مقوله مشهوره هرگز از چشم دور از دل دور بر یاد کرده
 محب بسیار از رقم نسیان کشیده باشند چرا که مانع حجاب مبادت ابواب صحائف دوستی مفتوح بوده
 سواد کجبتی سه افزوده باشند و اعلام کار و خدمت که مستند قاعده اتحاد و بگامی است باعث افزایش
 از این محبت و اختصاص گردد و زیاده چه تصدیق رود و ایضا به پیوسته می باشد از اظهار توبه کجبتی و بگامی که توفیق
 نیز میگردد و اندک که محقق خلعت از تمام شجون بکمال محبت و در لایزال همگام مسعود و سید و محمود آن که شرف
 شمول عنایات حضرت غلات و جهانیان نسبت بذات شریف بود و نشاند افزای خاطر دوستی آئین
 که دیدار و تمثال و ایام کامیاب مقاصد و چند دارد از اینجا که از پیروان شوق ملاقات گرامی و منش
 دل بود و منزل میگردد و درینو احسن اتفاق چین رود که نموده که فخلص برکات نصرت انشا با
 غفر رب بار اسرار بر پیر تا پیور میرسد انداخته خوش وقتی دست داد که انشا الله العزیز و
 اوقات مایه بسبب و خواهی و افزون بهجت و شادمانی خواهد شد ایضا پیوسته به انظار و انوار محبت
 و داد و کثوف خیمه نیز باد که توفیق الوداد در زمان مسعود و در دکن و محمود و بهجت و مقرون آنکه
 تنفس بیان شوق و اشتیاق دید و دید هرگز بود و مودت و وفای بر افزوده و الحق و عالم
 اتحاد و هنگام وقوع قرب ساخت از هم التماسی بجهت اختیار از و لها سبب اجاب سر بر نیزند لیکن
 بتقصای مفهوم الامور هر چه نوشته با و قاتل دارد و شکی که به شینت قادر و مطلق مقدر و مقرر شده باشد
 چهره ظهور و شیا نیز نظر به خلوص دوستی و یانین انوالی فرطت را نایده بجا سدید و انکاشته میشود
 و غیرت ظاهر و جمیع باطن ایشان خواسته می آید اینجا نب نیز بسیار مشتاق است و حصول
 ملاقات و بسته کسب اتفاق زیاده عمر و عافیت یاد و السلام علی من اتقى الله یصله الله فی الاخره
 بلند مکان نجات نشان ملازمت شوق و دوستان یوسته کامیاب مقاصد صوری و مضمونی باشند
 بعد از اظهار شوق و عنایات بلا انجیم بدید یافت گرامی ملاقات مسرت التیام مشهور خاطر اتحاد

تاثر میگردد اند که سامی صیغه کلمات مضمون محبت مشحون مشعر قابلیت و کارهائی همان در زمان رسد
 و در و نموده مباد و محبت و سرور برافزود و خان هریان سلامت به گام ذکر تغییر معنی الیا اگر کن
 محب بسعادت حضور فیضی کجور شرف پذیر میبود از آنجا که اختصاص دارد به طایفه ایلخان عالیشان
 میدانست توفیق الهی سعی بلین نموده بدستور سابق بحال میداشتند اکنون که بر طبق تئیه این تئیه صدقه دیگر
 بر اسد او بخیر باید کرد و در دستدار همیشه خوابان اینست که مردم کار آمدنی را مطلق نگذارد و در صورت
 پاس خاطر شریف البته مرعی میشود و لیکن بر غیر همه دان پیدا است که تار و تار و حذات در میان نیاید
 این قسم مطالب صورت انصراف نمیکرد و برین تقدیر هر وقت خدمت و در خور لیاقت و استعدادش
 روایه داشت اند که تار بنام موئی الیه مقرر کرده است آید ایضا که اگر اسباب خان این و شمال و در مالی و مال فرغ
 نامه به است و اقبال طراز که سوت خرواحل امارت و ایالت پناه خدمت و شوکت و دستگاه رفیع مرتبت
 منبع منزلت خان عالیشان ملاذ هریان همان است که در دستان را همیشه بصورت مفاسد باید تار
 از جبهه بر و شد و از بعد از آداسه لوازم فراوان شوق و کمال اشتیاق بدریافت ملاقات سرت
 ایات که کل پیش بر این بمن محبت و وفاقی است شود و غیره نیز هر اشراق میگردد و اند که صیغه شریفه
 و هنوز مرقوم قلم یگانگی طراز که از هر طرفش نقش افشاید و از هر نقطش معانی خلعت هویدا بود
 در بین انتظار که دل صداقت منزل از هر خبر فوخت اثر یافت و سلامتی ذات خسته صفات هر زبان
 راه پیام و ریج کوش میشد و در وسعادت آمد و از زانی فرمود خاطر تود و آگین را قرین انواع شکوه
 ساخت و در دل هزار گل شکفانند تا مدت ده خاصیت و زیدین باد بهار داشت و از این
 که آمدن خود باینجه و از نیت که او یک دیدار گرامی انشا الله تعالی عنقریب چهره افروز کامیابی
 خود بگذشت منتقم شمرده است آید اندک به فوری محبت و سر و خلق منازل بیجا به ضد داشته که بجز با قلم
 صاحب و قمار بهمان و جهانیان سمت ارسال یافته بود و آنکه خلص اطلاع یابد از نظر منور گزشت انشا
 عالیشان فرغده عنوان در جواب آن شرف عدد و رسید لیکن قدم دوستی جانین جهان اقتضا
 میکند که بانصراف اینگونه امور دوستی انبساط میبانت این مرتبه کام دل همیشه نیاید بعد از این ترغیب
 که شیت تمام محب خلاص قرین بر جیج کرد و تا بهیون باری غراسه صورت مقصود باینچ بایسته
 بمنصه امور رساند ایام دولت و کارائی جاد وانی با دایه گناه به شیخ محمد الحان نوشته به چنگه نیریم هر که بپوشم که
 خزانم چون حرف استانی که چون ساکنان طریق محبت و دلا و ایمان بساط مودت بر پایدار الیه اخلص
 بهیچ که بیک دیر به باشد و گاهی شکر ابی بیان نیاید از اوایش عامل و از نقصان عاری میداند

اگر و تنه از نخله یا اشتباهی ملای و نماید بنظر که پسند دفع چشم زخم بعین الکمال چهره اتحاد و انکار ندهند
مردم کلک تود و سنگ میگردد که وصول صحیفه شریفه که چون مخالف شما عرفا سه روز کار قوم قبض بود
شامل در بیان هفتاد روز کار حرات کد و رست و صفای احوال بود و خاطر که ترین استغاثه و استغاثه است
چند از کلیات سلوک و مقرر است وضع غیر خواه خلایق آنست که بعد از ان نظام سر ششم مواد است
که منافی آنست که دوستی باشد پیرامون خمیر را به نمیدانند بلکه سر بر دانه و یاد مواد و اولو میگردد و در
هرگاه بر وجه است احوال و احوال مشاهده میروند و از آغاز به تباطل و سلسله است تا از بیان
مال نسبت آن سلامه و در آن نجد و کمال غایب یافت شد و دو معانی نمیشود و در صورت و در
کله و در ستان بکدام رست آورده اند شده باشد بحق اخلاص مندی و باور رست که سر رشته یکایکی
در آن روزی بوده و استر ضا ایشان مقدم بر استمنا سے خویش تصور نموده لیکن از راه پیش بندی
او است شکایت خارج از قانون یکتائی است که از آن است شکست شناس مقام محبت و برین چنان
رویه جدیدی سر بر زده و این دوستدار میخواست که شکوه آن نواسه مخالف قاعد و یکدیگر را
بدستان سر را به قلم رستی رقم حوا سازد و اگر به خلاف عمر بنان حق دوست حقیقت است
پس ده بافت چشم انصاف گردیده ره سپردا و می شکایت شده باشد گنجایش دارد و الا فی نفس الامر
جواب خطاب شریف نیست هم جانا سخن از زبان من بیگو که و السلام ایضا کثوف خدمت کردی
مینماید که چون همه وقت تناس باطن خیر اندیشش تعلق برین بود که با التزام دوام ملازمت سلامی نشاط
بیاوردانی اند و در دنیا بر اوضاع روزگار که خلاف خواستش آرزو و مندان عالم محبت راه میرود و حصول
در چیز ناخیر و ترافی می افتاد و درین ایام بسته فرجام بقصد تناس بهان صدق را و حسن اتفاق
چنان افتاد که اخوی مرزا خلیل اصالتا از جانب خود و و کالتا از هواخواه شرف پذیر دایمی خدمت باشد
بعد از آنکه با دراک این سعادت کامیاب گردید و قیام می داد مهرانی با سه جان نواز ایشان خواهد شد
و این دوستدار همه حال در زمره عقیدت مندان خیر گال محسوب خواهد گردید و زیاده عمر و دولت اقبال
با و ایضا پیغمبر از نوشته شده فضائل و کمالات پناه محبت و صداقت دستگاه مکتوبه جهت استیلا بر سر و
ولا و نیزش موجب انبساط خاطر گردید آنچه از کمال اتحاد و خان عالیشان و با عفت تاج و در تحریک کلمات
از جانب ایشان زمره کلک بیان شده بود و بوضوح انجامید بقیقته مقدم محبت و دوستی طرفین که
بر ثبوت و وثوق آن دلها گواه است اگر ظاهری به سستی که نزد ارباب حقیقت عدم و خوش
مساوات دارد و بنا بر موانع مستوفی شده باشد چه گنجایش که استغاثه بر بیان در آید و مثال به بیان

در اینچنین معاش و غیر محاد باشد مقهور و سیرگردان و اشتیاق اینچنین بسیار از بسیار ظاهر نماید و ملاحظه فرمایید
 ملاحظه فرمایید و مقهور می شود و اشتیاق اینچنین بسیار از بسیار ظاهر نماید و ملاحظه فرمایید
 و در سرنگ آمیز می نماید و اشتیاق اینچنین بسیار از بسیار ظاهر نماید و ملاحظه فرمایید
 سینه جلوه و ایراد نموده و در این بهجت و شادمانی را تشکیل گشت سینه این نامه چه نامه بود و در لطف حق
 انبساط شکفته همچو گل در گلشن و چون مضمون موالا است شعور شش شعور شش و عافیت ذات نجسته
 صفات بود و برگ و سازه بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 است غریب لایام هر چه کایابی برافروزد و در جواب نامه و پیغام از میان برخیزد و چشم اشتیاق از دیدار
 مسرت آثار و شش پذیرد و تو بهجت که در باب کار سازه می خیزد و در جواب نامه و پیغام از میان برخیزد و چشم اشتیاق از دیدار
 اینان بچوب سیرا هر چه در صورت و بافت از دیدار و در شش و چکانی گردید که در دستان
 جانی را بهجت و سازه بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 نصیب اینان بهجت و سازه بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 حال نفسی المرام و در دستکام دارد و اینها شوق زنجیر گسل که مقیم خلوت کده دل محبت منزل است بهجت
 ملازمی نامه برگ و سازه بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 در گرداب اضطراب انداخته بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 بر ضمیر صافی نهاد که حرکت سر سرازیر است و در این میان بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 بوده باشد از حضرت و ارباب انعم میخیزد و امید که شادمانی برافروزد و در جواب نامه و پیغام از میان برخیزد و چشم اشتیاق از دیدار
 که نادر قیمت الودادی تقصیر رسیدن خود و بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 اسطیغش از این چند روز رسال در رشته و کیفیت مقصود شدن پرگنات سرکار توفیق از اشتغال ماله شوق
 من اقبال فصل ریح به گایه و کلا سرکار عالی شاهی بزرگ شسته یقین که بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 جناب جاه و جلال بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 و کمال توجه و ضبط و در بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 را شکر حمد و اعلام کار و خدمت را منتظر است ایام بهجت و کارانی جاد وانی با و اینها بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی
 کارم اخلاق و محاسن اشتیاق نواب مستطاب مصلی القاب صدر آراسته سیادت و اقبال پایه افزای
 صفوت و احوال استغفار خوانین بلند مکان اقتدار اهراسه عظیم الشان امید گاه مهربان همیشه تازگی خوشی و
 و روحان بهجت باطن را در سر انجام داد و امید که حصول ملاقات سامی که سرایه انتعاش روحانی

است کثرت خدمت که زنی بنماید که مفاد خود واجب تعظیم لایع التکریم که بر عین دلاری این عهده مرقوم ملک
ایمانت ملک شده بود بر ملک الفاسی سیما جانفراست و کاهنت ز داسه گردید و زمین مینویسد و نایا پاکار
بر ملک مینویسد چنین امور به اختیار بدون شکیب و اصبهار و دیگر به علان نایا سر بر خطایم و مینا داده است
شکر این روی بتقدیم میرسد که زمین بزور زمان که سلوک معاش عزیزان و دوی الا تشام بر نواح و عوام
پوشیده و پنهان نیست غالباً هر که قریب اخلاص مخلصان را شنیده یا باشد و مراعاته رسوم محسن نوازی از هر
روزگارش نمایان که روز است و خنده صفات نواب ملک اقتدار است که مقتضای بندیه است فطرت و خویشتن
همه معنی بر صورت آثار شگفت و احوال قدر دانی پنا پذیرش است که گرد داسه ای تو اندوید و بر فرازگاه
بیدار آید و ده داسه پنهان را شنیده و فرحان میرسد باید امید که میامن طول حیات و رنج و رنج
خداوند فرزند سال حال پر دازد داسه سرایان را بدین ربابا و اضا حاکمات خان نیز و قضاوت مجست
صفات خان عالی شان بلند مکان ملاذ خلایق مودت و صدا صاحب دوستان صادق الولایا همیشه
کامیاب متقاعد مودی و مودی داشته زمین عافیت و سلامت به آرند و مندان نعمت و دیار برسانا و
بعد از اظهار شوق را در کمال ملاقات که این ملک شوق ضمیر نیز بنماید که گذرسته بهارستان یگانگی که شکر نگاری
ملک مجست و موفاق بهر بهر شوق مودت بود و در بهار گام مودت را اخبار همیشه آثار که از
ویر آید آن مخالف دوستی نزدیک بود که در کمال دوستانه بر زبان خامه رود و در سیر و انواع بهجت
و شادمانی بخشید از تاثیر بدانی چه نویسد و نایا تو اندوید شوق مجست که از دست که از مقام دست خان
عربان سرایه سرور جان اقتدر کرد و در کمال لایق وقت و حال است که با وجود آمده گرد و زمین
و بیگانه که در دیار گیتی دارد بحسب اتفاق گاه بیگاه با جمع اخلاص اختیار دست بهم میدهند و نشان می
و انبساط و نشاط و عزت نشیده نمایان میشود و در کمال که خورفته بهجت حیات بخش دوستان کمال است
در شهرستان کلف و اتفاق چگونه که قرار که گریست و در شوق تنهایی نباشد و دل من کاشانه
صحبست تست به در میان شهر نشینان است و امید که مدت زمان این عمر فالقان و دولت و
اقبال جاوید پیمان حضرت شاهنشاهی باستد و نموده و ایام دردی مورعی و نیز خونی بهر گشته
حصول دیار شریف که با سینه ترانه بهر چیز است با عافیت و بهر روزی گرد و دایره که هر که پادشاه الله را
براه غمزه یگانگی و نارسخون کمال بهجت و دلا برسم تنزیت از بهر وادی و شکیب افزایه الم
دیدگان مصائب جان گزارد و دهم و آنچه از تاثیر در و این ماحم بنام علاقه بهر بهجت داسه
هم مرقوم قلم و خوشی را در دایره و انقی بقتضای اخلاص و اتحادی که میان نمایان و شوق است کاف

بسته بقتضای موافقت قلبی همه وقت یاد می آیند و اصلا از دل بیرون نمیروند و هر چه بگویم که چه مقدار بدل
 نزدیک چشم بدور که بسیار بدل نزدیک و دور از خود شتاق دارند و مراسلات بجهت انگیزه همین منطقی گاشته
 باشند ایضا با میر خان میگردد و در زمانه که بنده درگاه خلایق پناه از پیشگاه خلافت و جهان داری دستوری
 یافته در رکاب نصرت انساب عالی بود و مفاد و فیه سامی گرامی را سیادت پناه میر غلام محمد رسانید از سفیران
 عطاوت مقرون آن صحیفه واجب الانرا معلوم گردید که نقیر خفیه در باب اضافت منصب شجاعت و سنگاه الم این
 منصب را که از مستبان جهان فلک اقتدار است سعی نماید لهذا بعد وصول بمکب سعادت و نظر امور و حقیقت
 موجی ایله باینکه که مناسب بود و معروض شرف اندوزان انجمن اعتلا و اجلال گردید چنانچه مشا را ایله
 باضافه یکصدی سرزازی یافت از آنجا که این نیازمند بقتضای رسوخ عقیدت و صدق محبت همه وقت
 منظر و مقصد اعلام کار و خدمت سرکار خداوندی میباشد متوقع است که همین منظر بوسیله انعام امر
 از امور که باعث از دیار و مواد امید داری با است نشاط پذیر گردد و زیاده چه بصارت رود و ایضا
 به محمد علی خان بعد ابلاغ دعوات مصافات آئین و اظهار اشتیاق ملاقات بجهت آئین کشوف
 خاطر عطاوت ماثر میگردد و اندک گرامی صحیفه شفقت طرانه که بنا بر شوق واقعه با یله نواب سعادت قباب
 برآید و دلایمی محب بیر یا هر قوم قلم اتحاد رقم شده بود و در دین و دین و چه نویسد که خاطر غم آمود و سینه درد
 آلود که از رگبزار ستمال و الدیاجه و برادر و برادر زاده دروغ و دروغ داشت از این قضیه دل خراش
 چه مقدار گفت و چه بایه که ورت اند و خست تا که زمانه دروغ غم بر جگر بندد و یکدفع نیک ناشده
 دروغ و گرنه بد لیکن چون در وقوع اینگونه امور که متعلق بشیبت فادری طلق است بدون صبر و یک
 چاره دیگر بدست نیچیه افتد لا علاج طریق اصطلاح اختیار کرده می آید رضینا بقضای الله تعالی انالند
 وانا ایله راجعون زیاده عمر و دولت نواب نادار باد ایضا محسن خان گرامی نامه واجب الاکرام
 در خسته هنگام بجهت در و آورده رفیع که ورت انشطار نمود و بشگفت دلم چو نامه و دست رسید
 چون غمی که بشگفت ز باد سحری به احمد الله علی ذلک که ذات فرخنده صفات بصوت و شاد کاف کاف
 اجبا است اشتیاق ملاقات سامی از ان پایگاه گذشته که در قید قلم در آید الله تعالی حصول این تمنا را
 بوجه حسن چهره افزون نماید آنچه از عدم وصول صحائف دوستی رقم زده ملک اتحاد ساخته ظهور نصیوت
 از رگبزار نقصان محبت تصور فرموده اند حاشا که در اصل و اساس یکا لگی از و چشم من الوجوه
 و مقور س راه یافته باشد بلکه سواد کفنی توفیق ایزدی روز افزون است معذات کاتبات محبت
 طرانه مکرر بخدمت شریف ارسال نموده و از احوالی سعادت اشتمال بر خور داران ایچند هم وقت

خیر یاب بوده نامه و قاصد لکن بنابر مخاطره راه یا وقوع امر دیگر در عقده تعویق افتاده باشد عذر خواهی
 محض نکلف است محنت و تعب این سفر عافیت اثر انشا الله تعالی اسرع المال بفتح و ظفر اختتام
 پذیرفته باعث کامیابی شود و فضل و کرم او جل شانہ دیدار سرت آثار را هر چه زود تر بجهان مشتاق
 سه ز می گرداند و فخلص هر چند از التزام رکاب نصرت فرجام بچوایان موسوم است لیکن در تقدیم
 خدمات مامور به سامعی موقوفه به سبب است آرد و در بار جهاندار بادشاهی بقاعده و دستور قیام دارد
 زیاده چه نگار دایضا به شیخ محمد الحائقی جامع مراتب فضل و کمال دوست عدیم المثال از مکرهات
 زمان و حفظ و آمان باد مکتوب مودت اسلوب رسید و بر واقعه همشیره زاده غم خوار ایشان استنداد
 کلفت و الم و ابنوه اندوه و درم ازین رنگداز بر خاطر عزیز و درستان خبر داده دل دوستی منزل
 متأسف و متاثر گردانید آری صف ازین بزم گاه در واکو است و نوشش نشیمن و درین حدیقه
 بهار و خزان هم آنوقت است به زمانه جام بدست و جخانه بدوش است به از اینجا که کارکنان قضا و دین
 پیچی سرتیگم بقا هزاران سینه را رنگ بر گیسو لاله چین یکداغ مبتلا ساخته جگر که ازین تهم جان
 آشوب خورده باشد در عرصه دنیا نگذاشته و هنگام سقوط چنین حوادث به اختیار چاره کار بدون
 تکلیب و اضطرار بدست نمی افتد برین تقدیر یقین است که آن حقیقت و آن عالم کون و فساد به
 مقتضای دانش خدا داد و اقتضای عالم معاش و معاد سر بر خط رضا و تسلیم نهاده خود را از ریاضت و یتیمی
 باز خواهند داشت و محب بسیار استیغز احوال خیر مال دانسته ای سال نامه و پیغام را همیشه مستلزم طریقه
 محبت خود را نگذاشت و در سفارش سهو و اگر پوشش دهد چون نه بدو التا برین محمد کاظم پیرایه کار ساری
 خویش روانه مسکریه فیروزی اثر بود و استعدا چنان می نمود که بفرایه سفارش از دوستان ملاذ الاجا
 بهره اندوز خدمت سامی گردد و این اقلیم محبت رقم که هر چه بان دوست و مرید بنویسد بر خود بیبال
 به تحریر این رقیقه اقدام و زید نامومی الیه توسط مودت نامه کامیاب ادراک خدمت شریف شود
 از نسیم و غیره کشش نطق همیشه بهار حسن الزمان مشام خاطر برافروزند و السلام الله صفا حقیقه آمانی
 و آمال ملازمان منبع امکان خدمت و ملاذ مجبان اعتقاد و استظهار مخلصان خان عالیشان منفعت
 نشان صاحب مریدان همواره با بیاری سحاب مکرمت و انضال ایند و مثال سر سبز وریان باد
 انظار شوق و اشتیاق ملاقات مسرت آیات که مستلزم قاعده محبت و وفاق است چون از انداز
 بیان و احاطه هر چنان تجاوز می نماید و از بهر شرح و بسط آن عبارت می وافی در کار خانه لوح و قلم نمیباید
 اندازد است از آن باز در دست کشوف را و مشهور نیمه خدمت کزین میگرداند که از سنج و دایره نشان

منعزت نشان غیاث الدین خان مرحوم اگر چه خاطر گرامی بغایت اندوه گیرنده باشد لیکن بقضای اتحاد
 حقیقی گفت و الهی که بر دل حضرت کبرنگ رسیده سوزش باطن بے اختیار در تنگنا سے خزن و ملاک کشیده اگر
 بر تجم در آید احتمال دارد که در نظر نگار بکاف کبریا برین تقدیر است که دل عمر و نقاس دولت آن عمده و دو مان
 غزو علم از حضرت ربانی خواسته آید خیریت عید گذشته و آیند چه نگار و امید که بیستہ انواع سرت و مبارکی
 قرین حال رفیق نال آن علیم المثال باشد و محب بریا از تشویش بدلی را کی یافته ویدار سامی را و رفیق جمعیت
 و شاد گامی مشاهده نماید از توجہات ظاہر و باطن مراعات حفظ الغیب ارسال مراسلات و ارجاع صحت و مقدمات
 را مترصد و منتظر است ایام بکام باد ایضا ذات نجات منجات نواب امارت و ایالت مرتبت است و بیستہ
 نزلت خان عالی شان رفیع مکان اعتضاد و خالصان ملا و حجاب همیشه سندنشین دولت و اقبال باد و بعد از اتمام
 جهان جهان شوق و عالم عالم آرزو مندی باور کاک خدمت گرامی که عذراں محبت و سرور دلداس شیتانان بکام
 است مکتوف خیرین مہر نوری میگردد و اندک گذشتہ و داد گانگی در جہتہ بکام سرت و در و بخشید نیم خیریت بکام
 بمشام محبت مقام رسانید آنچه از مراتب خلعت و مہربانی مرقوم کلک گوهر سلک شدہ بود و باعث از دیاد و موافقت
 گردید از تکیہ بقضای حسن اتفاق و در و وسع و فیض امور و شکر فی زری اثر حضرت قرین باین سر زین
 بیستہ آئین روئے نمود و همیشه تمناس خاطر حصول ویدار رفیق بار که بتایید ایزدی صحت صورتی نمود و تربیت
 بہرہ لیکن بر وفق مہم الامور عرض نموده باوقا تا چند روز در ریاضت این نعمت توقف شدہ انشاء اللہ تعالی
 بزودی و خوبی کام دل دوستان حاصل آید و فیض یاب محبت موفور بہجت لازم المسرت گردد و
 سہ بشوق بزم وصال و ویدہ سے ایم ہر دیدن رویت و ویدہ می ایم ہر بادہ از اشتیاق
 کہ تجا و از حد بیانت چہ نگار و ایام نشاط و انبساط علی الدوام باد ایضا سبب لایعلیل القدر مرقوم
 کلک محبت بینما بد کہ چون درین ایام مہمنت التزام بمیاسن فضل و کرم ربانی کہ ہمیشہ قرین حال سعادت
 اشمال اولیاسے سلطنت جاو وانی طراز است در خانہ سعادت کاشانہ نواب قدسی القاب شہ شجرہ دوست
 و اقبال غرہ ناحیہ عظمت و جلال شاہزادہ مہر الدین مرزند متولد شدہ و نذر تولد بقاعدہ و دستورہ نظر تقدس
 علی مظهر باید گذارید لازم آنست کہ نہ صد مہر طلال بجمہ جاگیر سرکار شاہزادہ والا گوہر محبت نذر خاصہ گیہان زیارہ
 یقی و اور بہرعت و استعجال سر انجام نمودہ موجود و میا دانہ کہ ہر گاہ عرضہ اشتہ بدر گاہ عرش اشتیاق ہر
 از نظر اقدس و اشرف بگذرد و ایضا شہامت و عالی پناہ رفعت و عوالی و متگاہ محبت و مودت انتہا
 بیوستہ مور و عنایات حضرت خاقانی باشد بعد از اتمام ہر اسم محبت و واد مکتوف خیریت بکام پذیر بینما بد کہ
 دن شینت پناہ شیخ احمد عرب ملازم سرکار دولت ملاکہ بختہ نہر پراسپان عربی از جناب جاہ و جلال

و مستوری یافته روانه ملک یمن است و میباید که در بندر سورت برجه باز نشسته اول ربه گرا سه منزل مقصود
 گرد و در نیصورت شایسته است که هرگاه در بندر مذکور برسد امداد و اعانتی که در ماده کار ساز سه شایسته
 باید نمود و از قوت افضل آرد و میان بهمان بر سه سوئی ایله ذرا دمسفر که همراه دار و مکان مناسب مقرر نمایند که
 بر وقت و هنگام با نصاب روزان شود و موقوف نمازد زیاد چه میانه رود و اینچنین خان عالیشان ملاذ بحسان مخدوم
 و دستان سلامت گرامی صحیفه یگانگی طرانه در خسته هنگام و در دمنودان مضمون محبت مقرر و نش که مشعر نعمت و کرامت
 فوات با برکات بود و بهیت خاطر و دستدار برافروزد و طلال کدورت که بنا بر ظهور امور نا ملائم طبیعت بریا ملین
 شریف به یافته اگر بمقتضای نشاء و بهیت از شایده انقلاب آواصاع روزگار خصوص در وقتیکه زمانه بمقام غنچ
 و دلال آمده و حوصله آردا میسند و بدو شیندا شال اینجالات و در مذاق اینها زمان ناخوش سه آید اما
 و در بیان عرصه شود که کل و خال این چنین خسروان و بهار این گاشن را دوش بدوش هم میباید امان نظر نگار
 بر دو حقیقت پنج بر عافیت کار میگذارد هر چه بصورت نگر می بد نماید هست یعنی همه تن جان فزانه
 سه که بود تلخ بطعم از اثره بهیت نگر میاید حلو ا سه تریه در نیصورت مستقیم حال فرزند مال است که این
 به گذر کلفت پذیر نشوند و متصدی طبعی بوده در خدمت صاحب و قبله دین و دنیا بخو سه که دل بسته اند
 بهین دستور و شش استخوان عقیدت و اخلاص باشند که انشاء الله تعالی بهین صدق نیت و صفای ارادت
 غنچه فتح الباب مقصود و تمهید سیاه به بود به حسن و میباید محب بیر یا در لوازم دوستی و خیر خواهی
 هیچ گونه کوتاهی نکرده و نیکند و حق المقد و سعی موفوره به بجا آورده و سه آرد و خاطر سالی این طرف مطمئن
 دارند و در رنج و راحت شریک انکار ندای تقایم چون در نیولا از سه و سه صحیفه شریفه که بشرافت و نیت
 پناه حاجی عبد الله غلمی شده بود و معلوم نمود که نقص در پاس مراتب دوستی و حفظ العین نسبت به حاجی موسی ایله
 در خاطر گرامی خطور کرده و آنچه نمایر نشاء و محبت و وفاق توان دانست بمشار ایله التحاق پذیرفته اند با سبیل
 خیر جبلت که در انظار کلمه الحق بایار و اختیار به اختیار است بمقتضای شرف طبیعت که در گذر ارشاد نفس الامر
 با آشنا و بیگانه مساویست و صدق این مقال بران خلاصه و دودمان مبد و کمال مختفی نه متصدع میشود که حاجی
 در عالم مودت و صفای خوبان روزگار است و در شهرستان یگانگی صدق و رخ دور از رسم و آیین یگانگی
 خدمات سرکار عالی مقام مثل بند به سه ملک علال کمال خوبی بجای آرد و در هر اسم خیر جو سه و بهو خواهی
 خان جهان استعمار زیاده از آنچه بر زبان قلم رود و در طرف حرف گنج از دل و جان قیام دار و چنانچه التماس
 که متضمن حال خیر مال ایشان بهنگام شایسته از نظر اشرف النور قدس انظر گذرانده بود و حضرت گیتی خداوند بطلعه
 آن منبسط شده تبسم فیض توام عرصه زمین و زمان را بشکریستان ساختند غالباً که نقاشی بطلعه سماوی در آمده باشند

در حضورت بگواه زمین و بر این عقیده باب فطرت بر من میگردد و در جناب بادشاهان عظیم الشان که از عظمت و جلال این گروه ملک شکوه زبیره شیر شیرت کفایت میشود بدون دولت و سوز آشنایان منی را بجا نیر که مصدر این قسم برکت و دلیری تواند شد برین تقدیر مستلزم قانون انصاف است که علاوه بر جناب از چنین مردم اخلاص مند امید رضا داشته باشند و از پیشگاه اعتلا و جلال جبرایان نمایند با چنانچه خلق قبل ازین در تاریخ نامر نامی مرقوم گردانیده که غره در بار جهان مار بقایت الهی در خیر خدای و خند مشکلی روی سرکار و الا شاهی باینکه قدویت نشان کجاست و یک زبان اند با فرض اگر منافقتی هم در میان باشد در بودن این عقیدت و ثبات بجهت کرامت گنج ساطع النور که ایا که بخلاف نفس تواند زد و برین زمان سعادت افزون هرگاه بگا لکان در بندگی درگاه عالم پناه باینندگان عبودیت سرشت یک رنگ و هم آهنگ باشند فدویان ریح الاقدار که لان جانباری مینهند و امور برضا و خافه خان خلصان اعتقاد و امتوا و متعلق گیرین خدمات سرکار و الا امید اند چگونه نود یکر سلوک خواهند نمود اگر چه صحبت در بار سبط بکرم ربانی صاف است و هر چه بسبب شریف خواهند آورد و اینهمی از اکثر بزرگان معلوم خواهند کرد و با چون از فحوا سے میقتد انیقہ افسردگی طبع همیشه بهار ذات ستوده صفات مستبسط میگشت بنابر دفع منطه خاطر بطویل کلام اقدام رفت ایام بکام باد و جمیعت بر دوام انشاء الله تعالی سبط اسر حال روزی شود ایضا اشتیاق ملاقات گرامی متجاوز البیان است و شوق دیدار و محبت آثار افزون از احاطه ترجمان این و تعالی جناب سعادت بنو دمی از میان بردارد و خاطر شتاق را از کلفت جدایی برآرد از غمت و اندکی در بار جهان مدار چه کار که بقصد سعادت عبودیت و رسوخ بندگی جناب پناه و جلال که سر بایه سعادت دینی جهان سے انکار و نقد ملاقات بشری در تقدیم خدمات سرکار عالی تعالی کوشیده است بآسایش بر سخته آرد و السی نبی و الا تمام علی الله در نیولا تقرب غرض داشت اینهمان که تضمن زیادت طلب پناه متعینه دار الملک کابل بهرگاه سبط نوشته بود و پر گنه بالند سر را پر گنه شمس آبا و نکسا ر تابع صوبه پنجاب الیکم و کلا سے سرکار برآمده بخالصه شریفه تعلق یافت و اندرین باب هر چند تیره و تار تلاش نمود و پیش زرفت بالفعل هفت کرد و هفت تک دام سوا سے و تک دام مقدر می عودض مطالبه طلب و کلا سے سرکار و الا شاهی در سرکار بادشاه بیست و دیوانیان عظام حسب الکم تقدیس سبط پرگینات صوبه بهار و غیره بموجب فراد علیحدہ دول جاگیر نوشته فرستاده که رضانا من نوشته باینکه و اگر حکمی تن بنده درگاه جناب و او که عدا سے جاگیر بر طبق رضامندی بند ما سے درگاه و الا شاهیست در چکله اتاده باینکه و اگر حکمی تن میشود در رضانا من چه در کار است باز پیام فرستادند که اگر همه را نمیکند هر چه خوب دانند بگیرند بالفرض بعد نقص و تحقیق بعض از این پرگینات موافق فرود جاگان انتخاب نموده و اینهمان زمان که نصف ماه آبان گذشته و هنوز

دولت جاگیر نامشخص است تا مقدر شدن برگشت کلی جاگیر وصول سند و کارهای و تجویر عاملان سرکار عالی
و تعالی در رسیدن آنها در آن حال احتمال که ایام فصل خریف نزدیک با انجام میرسد و در بعد و ایام گردآوری
مال مستعد می نماید و در صورت صلاح دولت درین دیده که این فصل دفع الوقت نموده بر بروج موقوف دارد
که شاید چنانچه ازین بهتر بدست افتد چنانچه این یعنی بعضی اشرف است رسید و تنخواه از سبج منظم گردیده که
خلل بخاطر سبج افتد که شاید مردم کار نا آشنا این مقدر را در بسیاری که معمول قبل و تعویق می شده باشد
ظاهر نماید یا بعد ازین حکم جهان صلاح صادر گردد و خواه تنخواه از خریف تنخواه بگیرند لهذا بخدا که بدون ذات
شریف ایشان را که خلوص دوستی و دیگر سبب است شایسته نمیتوان کرد و تصدیق میدهد که کیفیت حقوق و البعضی ان
مناسب معروض قدسی گردانند و مستحق بسیار که نموده اگر خاطر حقائق ظاهر متوجه تعیین اعمال در بعضی فصل
خریف شناسند و اعلام بخشند که موافق مرضی مقدس صاحب و قبله دین و دنیا بعلی آید و اما تا شخیص
پیرگنات جاگیر و دیار شدن دولت و سند تنخواه و در وان کشتن عاملان و رسیدن آنان بکام مقصود و
او از فصل وقت منقضی شده چیزی بدست نخواهد آمد بیشتر نفوت و فزاید گذشت خواهد بود است ایصال
جواب را به سرعت و استعجال تر صد است ایضا از ایام جدائی اگر چه زیاده از دوسه روز گذشت اما محبت
اگا هست که مراتب خواستش در ریاست صحبت شریف بچه مرتبه انجامیده بر هر تقدیر معاودت با سعادت
مع الخیر و البکر که از حضرت آئی مسالت می رود و دیگر کیفیت معامله محمد با ششم این معزول برگشته دارد و ک
ایست که اکثر کاغذ و اسناد خود را بر جمع نموده و طلب حصول موافق دهد که هرگز از هیچ عامل بعلی در نیامده
و تصدیان سرکار شاهی را به عالی نسب و الا تباران و بازخواست می نماید صورت حساب ندارد و
موافق حساب و ضابطه و دستور خالصه شریفه و سرکار عالی تعالی با او محاسبه خواهد شد تا هنگام خاطر نشان این
مطلب بمتصدیان سرکار شاهی را به عالی نسب و الا گوهر زمانه متبایدا و پریشانی او نموده سمیع گشته که قادر
بسواری نیست که بدفتر خانه عالی بیاید و در صورت اگر چیزی به هم برده و برگرد چنانچه باریافت خواهد شد اگر
حقیقت متاثر آید در زمان شایسته بعضی اشرف صاحب و قبله دین و دنیا برسد بالفعل مومی ایام
بمنصب سده صدی که در خور حال اوست سرفرازی یابد و بنده درگاه خدمت مناسبت از خدمات سرکار
والا مقدار با و رجوع نماید اقرب اصول است و مناسباتی بحاسبه سرکار والا شاهی را به عالی نسب بحسب
پندار ندارد و از آنرو که هرگاه بمتصدیان سرکار فرصت مقتضای وقت باشد و تنقیح حساب نموده چیزی به
دوره او ظاهر رساند موافق حساب از عهده از جواب خواهد برآید و این یعنی که در خاطر شریف موجه در آید
معروض انجمن شخیص که داند جواب تلمی نماید که مطابق امر لیل القدر عمل نموده شود و زیاده چه تصدیق رود

ایضا سیادت و نقابت مرتبت شهادت و معالی منزلت اخوی عزیزی همواره محفوظ و حفظ حافض تحقیقی بوده که کامیاب
 فارین باشند بعد از ادا کے دعوات واقیه و اطمان شوق بلا نهایت کشف و غیر خلعت پذیر باد که در نشر وجود
 بنا بر جد و ث انور نامرغوب و ظهور و قانع نامعلوم هر چند مقتضای علاقه صمیمی رنگ که در دست بر صفت
 دلمان نشیند لیکن در بینان عرصه شهود و نظر معنی شناس بر پیونفا که ناپایداری گماشته ازین رهگذر خنجر
 کلفت و خاطر نمی آرند مفهوم نماند و انالیه راجعون خود را از اوضاع دل بستگان رسم و عادت باز میدارند
 در نیصورت یقین حاصل است که آن گرامی برادر از محروم وقوع امر نالایم ناخوشی را بدل راه نژاده در مقام
 استقامت تسکین پذیر خواهند بود و اشتیاق دیدار و محبت آثار زیاده از آنست که به تحریر در آید ایندو تعالی
 عنقریب با دراک مواصلت یکدیگر نشاء طوطی نماید ایضا خانصاحب حیران و الا منزلت رفیع مکان
 فیض بخش فیض سان امیدگاه عالیجاه سلامت بعد از انوارم بندگی و نیاز معروضی را سه عالم آراست میگردد و اند
 که بر خرد و مندان پیدا است که مگر و بی که در عالم کون و فساد صورت ایجاد پذیر و ظهورش حکیم یزدان بود
 و هر چه از خدایه بنده برسد خیر و بخت او در آن بود و متعلق چیزد که بحسب ظاهر هر چند در تحسین و تقییم شایا
 مجال تصرف دارد لیکن نظر بر حقیقت نمیشد اند که در دایره او را که پاسه جرات بگذارد و پس عید فیض
 همه حالت در حضرت قاهر مطلق سپاس گزار باید بود و اقرین و بر شش و نه گاه چون برابر و بناید نمود
 ایضا ذات جامع الکملات خادمان سیادت و نقابت پناه صفوت و نجابت و شگاه مسند آرا که
 فضل و انضال صدر پیرایه صفی محمد و جلال تقدیر از زمان پیشتر و از حق طلبان قدوسی مولوی سیدی سندی
 استظهار بشود و تجلیات ربانی و ظهور کائنات عیانی لذت پذیر و جاد وانی با و بعد از ابلاغ دعوات عقیده
 آیات که مستند عقیدت اخلاص خالص و محبت صادق است کشف و غیره مرآت غیره تعالی فیض و توفیق و اند
 که گرامی صیغه واجب الامر از مرقوم ملک شفقت طراز که در دلنشانی و جانفروانی حکیم اعجاز سیاحتی داشت
 در هنگام مسعود و بهجت آمود فیض و در و عطا فرمود آنچه از حرف توجیه باطن و در حق صدیقان ابرار و نیت
 نقش پذیر خامه حقیقت پیوند شده بود در سوخ نمودت و حسن اعتقاد برافروزد و الحق را باب کمال و خداداد
 و جد و حال را نسبت بحیران و مخصوصان همین طریق و انقه مرعی و تسکین داده است که هر گاه رنگ
 که در دست و غبار طلال از انقلاب اوضاع روزگار بر صفی دلمان آتایان راه یافته از میان بر هفت آسمان
 گراست آلی و دوستان در طرزه العین یکدیست مرفوع و فرود و دیده حمایت را کمن دامان در و لیش
 نهضت سید کند و قوش بنشیند از اینجا که بمفهوم النقره فزنی بهره موفود از فقر خدای توفیقی ایندو
 بان عده خاندان مرقوم رسیده است برین تقدیر یقین حاصل است که بانک توجیه خاطر حق

تمام مقصود و حرام سادات گزینیان سید الدوام بوجه حسن چهره کشا خواہد شد تعویذ و سوره کہ در زبان و سہ
 اہل سعادت بود با نامہ ثانی بخسب کہ انہم فی الحقیقت بیگل گردن اخلص پرستان شایستہ مینمودند نزد عزیزی
 معاملہ با دوست فرستادہ کہ کہ بر طبق امر شریفی کار بند کرد و پیدا است کہ معاشرت و معاشرت و معاشرت و معاشرت
 آن بر گزیدہ جناب ربانی بجمع و جوہر و خفیہ و نصیرت و زان بودہ بعین و مددگار خواہد گشت اشتیاق اوراک
 صحبت با برکت کہ در زخم دوستان نسیج بہشت برین ہانست از اندازہ گذشتہ لیکن چون بمقتضا سے
 وقت پاسے در میان میگذازد و ناچار خاطر زخمہ شوق خوردہ را در کنار شکیبائی سے سپارد و کار ساز حقیقی
 سبب سے بر فراز پیدا سے آمد کہ بھول این تمنا کامیاب شدہ نہ یادہ چہ تصدیق و ہدایا چار باش فضل
 افضال تباہیات اینہ و فعال بیا من وجہ و مسعود فیض آوردند ما سے سیادت و نقابت و تربت فضائل
 و کمالات نہشت عمدہ خاندان مصطفوی نقادہ و دومان مرتضوی جہمہ افزہ ریت و دین بایہ اندوز
 کشف و کھن مجذوبی مولوی بسیار سال نہشت پذیر یاد بعد از آداسے از جہ و افیہ و افیہ و افیہ کہ مستند
 مروت را نہشت مکشوف ہمیر منیر حقان تصدیق میگذازد کہ مفاوضہ واجب التعلیم لازم التکریم کہ عبارت و کلمات
 از جہت ایمانی و فرط مہربانی نشان میداد یعنی جانفرا باب الابواب گلستان بہشت و سرور بر خاطر دوستی
 گنجوی یکشا و در نہنگام سعادت التیام ملوہ و در فراموہ نسیم غنیمت خلعت و دفاق ہشام موالات
 مقام رسانید و دشمن عطف و مقرر نشد کہ اساس یکجہتی و اختصاص بر دل صداقت منزل سے نہاد و از ان
 گل نشاط و وقف امان و آرزو ساخت اکمل شد علی ذلک از استیلا سے شوق گرامی ملاقات فائق البقا
 چہ نوید کہ تکلیف طرانی خامہ و داستان پردازی نامہ برگ و ساز شرح و بیان نے پذیرد سے
 در دین سنیہ ام چند ان بہار شوق و رجوش است بکہ کہ بایک غنیمت دل صد ہزار ان گل ہم آغوش است
 با بجا آمدن غم و در مسکینہ فیروزہ اثر این جہت کہ انشا اللہ العزیز دین معدودہ ایام وسیلہ حصول انتفاض
 صحبت سر اسر مسرت میشود و انتقامات شمرہ سے آید توفیق کہ غفر ب شہادہ مقصود بوجہ حسن چہرہ را فرزند
 بالفعل ویدار شریف فریغ ناصیہ سیادت و اجتناب نور باصرہ نجابت و اصطفا جامع فضائل صوری و منوی مذموم الہ
 کہ یکم الذات ستودہ صفات کہ بر ہم نقد و ستہ ہم دادہ فہم البذل مواصلت سامی بعایت محفوظ
 و سرور است حق جل و علا این تازہ نہال مجد و اجلال را از عین الکمال محروس و محفوظ و اراذ فوق
 مشاہدہ حضور حضرت نور الانوار و جلالت مکاشفہ شود و رب المعبود کہ بیں فی الدارین غیور بار و صفی خاص
 اورت بر دوام یاد بانہون و الصا و ایضا و سادہ اقاوت و افضال بذات جامع الکمالات شریعت فضیلت
 پناہ اخلاص و نجابت و سنگاہ مولوی استقامت می نہشت پذیر جاودانی باو بعد از ابلغ دعوات انتقامات

کاشوف منیر بیگ گستر میگردد و اندک نیت که انیقه بهنگام سحر و زمان محمود و بهجت در روز آورده شود و اتحاد و دوستی
 برافزود و دعوای حجت افزای بر نارسیدن نکات است اخلاص بیان در طول زمان و استعداده او ان شعاع
 نمود و الحق در نشا تعلق و عالم اسباب بین الاحباب حفظ بهر صوری و پاس مراتب عرفی مستلزم بود و منت
 معنویت و نظر بر انقلاب اوضاع روزگار و اختلاف اطوار لیل و نهار و عوالم اعتبار برگزیده و سازه و نیایان خود
 گذر و فنا نشود و ناسد و هر کم فرصت می باید که وصول صحائف مضامین پیام که نعم البدلی ملاقات
 و کزین عرف کلمه و کلام و دستاورد است اخبار و استعلام بر حال عاقبت اشتغال نیم میگردد و باشد لیکن چون
 در ایام سابق همیشه گرامی متضمن استعداده انصراف بر فرض مطالب پیچیده و بعد معروض حقیقت و بحساب
 جاه و جلالت پایه پذیرائی نیافته بود و نگارش جواب به حصول مقصود و مقرون ببلایق حساب میباید و
 اخیر اندک که درین چندگاه کار سازی عزیزه که نگارش او کمال مبالغه علمی فرموده بودند صورت سرانجام
 پذیرفت و بخدمت محال سائر آن ضلع مشوب شد چنانچه کیفیت در بار عالم در زبان ظاهر خواهد ساخت
 زیاده جمیعت ظاهر و باطن باو تعریف ذات جامع الکمالات فضائل و شرف پناه اخلاص و انصاف
 و متکا مشفق مولوی استقامت می پیوسته از معرفت آنی و دوام آگاهی سرور و متکا و باو بعد ابلاغ دعوت
 و یقه نبیست از سعادت معنوی کاشوف منیر بیگ حقائق تصویب میگردد و اندک گرامی نامه گفت نصیحت شریف و اجابت
 مرحوم سید غلام محی الدین و کیفیت واقعه شهادت سید مغفور و در و نمود بر نیزگی روزگار چنانکه انتباه
 پذیر ساخت از خدای ازل و دنیا و تنویر باطن خرابان ظاهر اند که در کسوت پارسائی جلای مینای پناه بخدا
 باید بر دوازده دال شوب طبعیت کوب تیره در و زمان به بهره از حقیقت ایمان امان باید حجت
 کاش وجود بیود ایمان از ملک عدم بعالم شود و نیاید به تا خلق از معرفت و آزار این مودیان
 باز رستی برین تقدیر با جرایم هر قوم معروف جناب عالم تاب گردید از آنجا که انفصال چنین قضایا و است
 حکم شریعت مسطور است امر عالیه قدر شرف ظهور یافت که بر وفق احکام شرعی بر زومه هر کدام خون
 مقتول با ثبات رسد بقصاص خواهد رسید و مقصدی انجام در صورتی که اهر این عمل شایع خواهد بود بعد
 تحقیق بقتاب زمانه سوز خسر وانی نفست اندوز خواهد شد در صورتی غیر از آنکه رضا بقضاء داده ستر
 خط تسلیم و رضا نخواهد آید که بر نیست بر آن عارف اسرار و جوی و امر کلانی دانسته حال باقی مرغانی
 شکست است که لباس حیات مستعار ثبات و قرار ندارد و اساس خانه آب و گل از قیام و دایم و ابد نیست
 است ناچار ازین خاکدان باید گذشت و این چار دیوار غماص باید گذاشت نفسی که جمیعیت گذر و نیست
 باید دانست و دل ازین رباط ناپاکی بر کنده بخدا باید پیوست و الله ولی التوفیق و درستان همیشه

خود می و الا بارگاه آنچه لازم از مخلص است بجا آورده و فلان وکیل نیز در سعی و تلاش مقصود خود بلکه در تقدیم
 خدمات مأموره احتیاج ترغیب و تحریک نداشته که سرانجام کار حسب المدها سه دو تنخواه مان صورت پذیر
 شود و ایضا بعد از ابر از لوازم غریبستی کثوف گردانیده می آید که از استماع قضایای نامرضیه مشورت
 و ملول گشت چون از مشیت ایزدی چاره و گنبد نیست و هر که بعرضه وجه داده بکتم عدم خواهش شافیت
 یقین کن آن دانا که عالم کون و فساد و رضا بقضا داده و در تمام اصطلاح خواهند آمد که این جرات بدون بصیرت
 شکیب علاج و در هم نزار در زیاده زیاده است ایضا مخفی و مستور نماز که چون درینو لا خبر گفت اثر از وطن
 رسید که بقضا سے ربانی و سرلوشت آسمانی اولاد واقعه جانسوز و قضیه دل خراش برادر غیره فراموشین الدین علی
 رو سے نمودنایا بفاصله چند روز خلف آن برادر گری از عالم در گذشت غنچه جادوش از شاخه تیرنا شکفته
 فرو ریخت بعده والد ماجد علیه الغفران غالباً انعم انیمان خست هستی این بنی سراسر به برست پس از آن
 پسر عزرا و حرم نیز باید سفر گزین نه نگاه روحانی شد چه گوید و چه نویسد که باستماع این مصیبتها سے
 جگر گداز طبیعت بشری و قالب مغزی چه مقدار بے سپهر سوزش و سوگوارگی گشت و چه صعب حالتی
 و سخت اندوهی بر دل ناتوان میطافتی آورد هر چند در عالم دید با تار یک نمود و آه سرور برباب کرده
 بست لیکن چون این در و لا و در و در مان پذیر نمود لا علاج سریر خط تسلیم حکم ایزدی نهاده آمد
 اگر چه شورش این ماترما سے جانگاه آن اخوت پناه ربه اختیار اضطراب و اندک از خواهر انداخت
 و که ورت و الم پایان ناپدید خاطر غم ناپدید ایشان را محزون و ملول خواهد ساخت اما چه توان کرد که
 بقا سے دائمی ذات واجب تعالی را مسلم است ممکن الوجود در این خاکدان ظلمانی باید گذشت و در صورت
 چاره کار بدون اصطلاح نمیتوان یافت برین تقدیر میباید که آن نور دیده که با خلایق پسندیده انصاف
 دار و بشعورت خود حقیقت اندیش خود را از کادرات عوام الناس باز داشته و تحصیل حقیقات الهی
 که مستلزم معرفت و آگاهی است بکوشش و از بهر ترویج ابرواح آن رهگرایان جهان با و دانی بجهت
 فاکه تسک جویند حق غراسمه بایشان افزونی عمر گرامی کنند و یکسر داستان گله دوستان در از است
 و طول و عرض صفی کاغذ کوتاه قلبی درین باب اگر برود ازین راه خواهد بود نه از راه نقدان بینه
 که اوه هیات چه میگویم و از کجا میگویم طریق سر با خرده فتاده را بنخوا هم که پیویم که کار با دلیری افتاده
 که صدق حقیقی این شعر ملک الکلام است سه قریان آن تامل و آن پیوستم که دوش و فریاد من
 شنیدی و گفتی فغان کیست به هر چه حکیم علی الاطلاق جل شانہ و عزیمه بانه بر اعیان و اعراض دارد
 و ساز و باضافات و جلیات و نسبیات و اعتبارات بخود گواره باید ساخت و بقیل و قال بلا اثر

نباید پرداخت از کلمات حکمت مآت از ساطع الیس است دوستی که بخودش تو راه رود و اگر راست خودی حکم
کبریت احمد دارد اگر تو بخودش او راه رود و ستم عالم دوست تست حق تعالی دوستانه انصافی و نداد
زخم است که من القصف و السلام جواب سستیم تا تو بر سر عهد قدیم خویشی به ما کم نکرده ایم به مستقیم خویش
که ای خدیجه بایع تو که صفا ذاتی و کدورت عارضی را شامل بود و در زمان مسعود و هجرت آمد و ضیانت فرمود و حق
محبت پیر یار از آغاز انتظام سلسله دوستی تا زمان حال احوال که سنی طریقه اتحاد باشد هرگز پیرامون
خاطر راه نیافته و اگر بنابر ناگزیر نشاء تعلق نفسانی صورتی بر خلاف مرضی شریف بمنده ظهور نشاء و بهر نقصان
او از قبول منتفع و حال نباشد چه گنجایش که در استان گاه و رستان دراز نشود و بهر تقدیر عکس تصور و دستار
اگر اند و چه من الوجوه غبار سبب بر منصفه صافی نشسته فی الواقع رشته شکایت بر تعلیل انجامیده به قیام
کواه و بینه بیک سخن سنی توان کوتاه ساخت که عزیزه گفته بار اگر موافق است و محب صادق از هیچ بگذرد
طاسه و شکرتی بمیان سنی آید بلکه از هر در سب که در آئی و بهر آنچه که جلوه فرام نالی مواد دوست سنی افزاید
و اگر چنین نیست دوست دل گزین نیست بیگانه دشمنان و نه او را با تو پیمان و خاوند نه ترا با او موافقت و ملا
زیاده ازین بجز شوق جمالیست نشاء و انوار خود را پیش خرق حجاب مبادت کلفت انگیز چه نگار و
و یکسر صد لذت صلح از تو بیک تنگ توان برود و بهر سهم از آن دم که در خفا نماند و نگارستان بدیع
سخن آرائی که عکس الفاظش در پرده بجلو با سنی شوخی داد و لربالی داده بدو مشتاقان گوش آید
اجاره عافیت ذات ستوده صفات رسید فصل بفصل سخنان دلا و نیز تنگ نیز بجا و به معنوی از دل
حب پیر یار اگر گفته زبان تحریر در عرصه تقریر آورده و مصرع جان سخن از زبان من میگویی و صوته
و قیام غبار طال و عدم آن بقضای القلب یهد سالی القلب بر مرآت صفوت آیات خاطر را در
عالم اشکار و مخمور خواهد بود اظناب کلام در تحقیق الطرام تطویل لاطال و تحصیل حاصل ست عزیزه که
کیفیت محب صادق و صفت یار موافق از و نقل کرده اند همانا از سلسله کانه و کشن کرده و وحدت وجود
از ملاحظه بر اصل پیش قدم اند بوده باشد و اگر نه آنه دگی منصوب از شبلی که هر دو از کبار اولیا الله اند
بر زدن کلی مخالف این مقول است و ثبت مدعی و السلام در باب جایگاه حب سنی که مشافه و عده فرموده اند
یقین که بقضای الکبریم اذا وعد و فی تو چه خواهند نمود و جواب گدسته بهارستان فضل و کمال که بر نگینی عبارت
و تانگی طرز هزاره ان برگ و ساز نشاء و وقت دامن آرزو سنی ساخت و زیما اینکه خاطر محبت ناظر خوانان
مژده عافیت و سلامت حال فرخنده نال بود و بر تو وصول انداخته انجمن افراد زیگالی گشت و از انج که
در ششمین راز و ادا سنی بر همه که عکس انداز است اگر نه که وجود و صورت طال و عدم آنرا بر باطن

آینه مثال توام یافته سرایه شگفتگی فرا داشت آرسه فرو سینه صافان را بخار بست که بود بر پهره است و در درون
سینه آینه را که در نیست بد و بایب جاگیر ملاذ الاحباب انشا الله تعالی زینتی المقدور و رسمی موفوره بطور خوب و زیاده
خاطر شریفه ازین دادی طاهر با و دیگر از نگارش نقل محب صادق و یار موافق آنچه در حسن ظن ایشان نقش
مطابق واقع نیست از آن رو که چنانچه در دقیقه اولی مقوله دوست و دوستی بنسب بکلمات حکمت است
یکم اسطفا طایب است نقل مذکور بحسب سماع از سخنان ابو علی سینا است مهند بر سم مطار هر عرقه متون بر و
جواب پروا خست زیرا که خلاصه مدلول کلام مولوی عبدالرحمن جانی که در دیباچه لغات شده نویسد اینست که
جوانی با درویشی از در بحث در آمد و برین درویش اعتراض بجا کرد و درویش بر و بر آشفت و جواب تمام
شد عارفی برین حال و قوت یافت و گفت اگر آنقدر کامل بودی دوست را بهمان جلوه مشاهده نمودی
و هرگز نیاشفتی هرگاه آن زده شدن ادلیا از بیگانه نارد و باشد آن زده کی منصور از پتہ دل با وجود مرتبه و کثرت
کبری بر اسے بر سر زدن کلی از شبلی بغایت ناسزا بود و بلکه چنانچه علی شیبلی بنجر پاس آداب شریعت بود
قول مقصود شعر بر رعایت الموارط و طریقت باشد شبلی را بدون حروف زبانی آزر دگی و گرافی بدل را نیابد
با قطع بر تقدیر کے که راه یا بد جهان نازد مشایخ صوفیه منظور از او بیگانه نیاشد فتیله باب منظره علمی که
خاطره علامه فارغ التحصیل است در جهان مثل خویش پیدا کن چه تا سوال ترا جواب و جوده در از نشی
را چشم خفوت و بس و السلام علی من اتبع الهدی جواب شرف و افادت پناه فیضیات و کمالات و شگاف
سلام که دو دمان انفصال نقاد و خاندان کمال پیوسته تازگی بخش چمنستان افادت با و زادان و دعوت محبت
سمات ابدان موده کشف را سے صواب نامیکرد اندک کلام است بلاغت با هزاران طراوت معانی که از بیستان
طبع گلر زوگستان خاطر بهار انگیز سمت ارسال پذیرفته بود و حبسته شگام مشام افروزه مسرت و نشاط گشت
گلک بدیع تر چنان نقش پیرا سے صوفیه بیان گردیده که اگر بدستور سابق پاس مراتب بکوتی ابلاغ رفته بود
بیمان نمی آید باز سے تقریب ایما کاری و تبلیی رسم یاد آوری مرعی گرد و بختی فریدگار نوح فکرم کلا و لیس
روز جدایی تا این وقت که دست تجربه بر پاسخ دقیقه انیقه آشنا ست بی یاد آن چهره آرا سے محبت و اتحاد
بنوده و خنده در بدین یاد دل شاد یافته تعداد مکارم اخلاق ذات ستوده صفات بر زبان درشته معنی
در نگارش صحائف دوستی نیز کوتاهی نموده احتمال که مکاتبات هر سوله تا این زمان بطلان گرا می نیاشد
در ایامی که فکر جمیل از قبیل انقلاب اوضاع و در کار در در بار گیمان ماریمونان دیگر بمیان آمده و در مراعات
حفظ الغیب که مستلزم قانون یگانگی است تقصیر نرفته اما چه توان که در وضع زمانه قسمی بنظر من آید که تفصیل
و اجلاس صرفه نماید امید که شاید مقصود و مقرب جلوه ناسه شود و مقصود مشتاق توایم تقدیر ما که پیر سن

خادمان سیادت بجااست مرتبت شریف و شرافت منزلت رفیع و معارف مرتبت هدایت و ارشاد و بخت
 زبده مشایخ کرام محمد اولیای عظام و خجسته هنگام بهجت و درویشید باعث ازدیاد مواد ارادت و اعتقاد
 گردید آنچه تاکنون مبارکباد خدمت دیوانی سرکار دلاشاهی سلطانیه از دست شفقت و مهربانی نقیض پذیر
 تمامه نقیض نگار شده بود اینها همه از سیما من توجه باطن الهام موطن بزرگان دین و اهل کشف و یقین که حقیقت
 این گروه دلاشکوه و ایمان دل شین دانسته است آید امید که بتوفیق او عسر سه و جل جلاله هر وجهت
 خدا و دستان تادم حیات دل افروزی نماید کار و خدمت که از خدا مرسته آن سلسله علیه را جمع باین کار
 و در گذار بوده باشد با نهار و اعلام آن شادمان گردانند و همیشه از مستعدان و افسر الاطراف تصور فرموده
 از گذشته خاطر حقیقت و خضرت فراموشی ناسازند چه شیخ محمد مجتهد کمر و پیروی و خادمانه انعام عظیم
 واجب الاستیذان گشت قلم مخلوق طراز نادان سیادت و بجااست مرتبت شریف و شرافت
 منزلت رفیع و معارف محبت هدایت و ارشاد و بخت زبده مشایخ کرام محمد اولیای عظام
 در خجسته هنگام بهجت و درویشید باعث فریاد حسن ارادت و اعتقاد گردید آنچه از دست و مهربانی
 برقم در آورده بود اینها همه از اثر توجه باطن حقیقت موطن دانسته است آید و مولود شوق و عقیدت بتوفیق
 ایندی و ایامی از یاد انشاء الله تعالی نهد که دل میخواهد دریانت محبت گرامی دست بهمد
 با فضل اکثر وقت و بیاد حضرت و تعالی کار هم خلاق ذات مظهر حسنات صرف می شود و مقرب حضرت
 خاقانی جامع شریف انسانی قاضی محمد میرزا پیوسته به سخنان اخلاص و مقالات عقیدت تر زبان اند
 بر هر تقدیر و ذکر کمالات صوری و معنوی در فصل اقبال بادشاهزاده جهان و جهانیان بعنوان شایسته بمیان
 می آید چنانچه درین ایام سعادت انجام تشریف تشریف مع نشان عالیشان از دست و عنایت و افره با هم
 خود می شرف اصدار پذیرفته بود اگر که در این اشک نظریه پیکر در میان نمی بود و احتمال که ایامی خاص با مدح
 حضور بر نور هم میرفت الحال چنانکه تا نفع دولت ریات عالیات مشغول بفاعله دولت افزا باید بود
 و اجاب صدق نصایب را میاد آوری کامیاب باید داشت زیاده چه برام رود و السلام و لیجان
 جواب مستطاب و الاجاب رکن السلطنة العظمی عند المکرمه الکبری عظیم المرتبت جلیل المنزله امیرگاه
 تحقیقی سلامت و الامتداده واجب الاثرانه حرمت طراز مرقوم قلم منشیان عطار در نظم و در هنگام خجسته فرجام
 سعادت و درویشید باعث و لغو و زی و دل اندوزی گردید مامور شده بود که بتصدیان پرگه سبیل و
 طبع آباد که در فصل گذشته متعلق بجاگیر سرکاره جواب نادر فلک اقدار بوده نبوی که بالحقان فلان چه مهر
 و تانوی کویان بوزارت پناه شیخ ابوالحسن دیوان بادشاهی رجوع سازند تا معالیه تقیاد برآمد عالمان

فصل مذکور منع شود سرانجام این کار شرف روزگار خود تصور نموده بمقتضای آنجا نوشت که اندرین باب
 سعی بلیغ بجای آورده و چنانچه وکیل سرکار که بدین بار جهان دار قیام دارد و خدمت گران معروض خواهد داشت و دیگر
 از رکن عدم تقدیم آداب و ادعای که نیاز اضطرار با وجود خواهش بسیار به اختیار بیان آمده هر چند پس
 در دامن اعتدال کشیده می آید استین شرمساری بر روی نماید امیدوار است که چشم لطف و کرم نواب خداوند
 بنگاه عاطفت برآوردت باطن انداخته عذر خواه این بودا خواهد شد و همین دستور با مقام کار و خدمت
 سرکار انبساط و اختصار خواهد یافت زیاده چه سبب است و وایام دولت و اقبال جاودانی باد بهر لایق
 و برینو لا بموقوف عرض عالی شتعالی رسید که در میان زمینداران برگزیده است بوسیله سرکار فیض آثار و برگزیده
 سلطان پور تعلقه جاگیر دار از مدتی نرسیده و نموده و با هم جنگ و جدل میان آمده جانبین بدرگاه
 جهان پناه دادخواه اند و قطع خصوصیت نمی نمایند بایران حسب الامر جلیل القدر نگارش میسبب
 که کیفیت این قضیه کما یبھی و در سیمده بنحو که رفع مواو و مخالفت طرفین صورت نیند و هر کلام
 تسلیمی پذیرفته در جا و مقام خود آباد شود سعی بلیغ بتقدیم رسانند و آنچنان کنند که بار دیگر جناب جاه و جلال
 بفرماید بنیاد درین باب تا یکید دانند چه عرض می کنم مکتوب مصدق است اسلوب و مجریه نهنگام
 رسید و از خواسته آن خواهش خدمت برگزیده جلال بود و بر ذرات جاگیر و کلاسه سرکار نواب
 قدسی القاب ثمره شجره عظمت و جلال نونهال گشتن است و اقبال غره ناصیه ملت و دین شانزاده
 محمد بنالدین معلوم گردید که چه این جانب در همه حال پیش و پس و آن سلاطین و اعیان مجد و کمال بیخواب
 اما چون حرارت انتقال عمان بیان می آید بمساجع حقائق جمیع حضرت شایسته می شد و ایشان در
 کیفیت کار پروانه می و کفایتی که در بودن آن سیادت پناه صورت بند و اصلاحات نمود و در ده بودند
 که بجه عنوان خواهند پذیرد و اخت و سرانجام معاملات و افزونی مال چگونه خواهد ساخت لهذا گشته
 می آید که این همه را بطریق اجمال بنحوی که قابل عرض مقدس می تواند بود و برگزیده که معروض مظهر گردانند
 انشاء الله تعالی است و فرستاده آید زیاده زیاده است بهر خطامیت شایان خان عالیشان بلند مکان ملاذ
 جبران معاذ و در شان همواره و نشین وزارت و اقبال بوده کاسیاب مطالب کونین باشند بعد
 از ابرار از ارم و دوستی و یکتایی کثوف ضمیمه اصابت پذیر گردانند می آید که درینو لا چنان معلوم شد که
 امینی و فوجدار می برگزیده از تغییر عزت اعلی به چوین نامی متغیر گشته و از سر رشته و فقر و الا بطور انجاسید که
 سرزاعلی از سال گذشته و بهر دست جمع با ضافه مقدر و مستحق کرده ال واجب سال تمام میبایق ساقطه دول
 جمیع سال با ضافه و مناسب بهر نور از سال داشته و در نیورت پیدا است که غیر موجی الی بی

خواهد بود و قوت کفایت را بر آن خط اطلاع بخشند و محمد بن امین پسر کینه بسوگ پور که در گذشته سال افسانه نمایان
بعل آورده کیفیت افزونی عز و کثرت آئینه سال بزرگداشت شینده میشود و کبریا عزی او نیز میان آمده اگر
بنابر صد و تقصیر مستوجب تیر شده باشد قطعی فرماید از حسن پرداخت ذات شریف یقین حاصل است
که عالمان کار آمدنی باین تقصیر بجا خواهند شد و بر تعداد و ولایتی هر دو هم که او اکل حال متعهد اضافه میشوند و آخر
سال ورق بر میگردد و مانند اعتماد خواهد رفت که حقیقت تعداد ما سه سال گذشته و سال تمام مال و معامله بر شمر
محبت توفیق کمالی و واضح و واضح شده باشد ایضا مدت است که شیخ محمد را در دستگیر داشت اگر آباد با ظاهر
آیدن خزان صوبه اگر آباد و صد سوار همراهی مطلق و بیگانه نشسته معلوم نیست که زیر جایگاه انصوبه کی رسید
کیفیت اخراجات رکاب نصرت تاب و کمال اختیار بر پیش ازین مکرر مرقوم ملک محبت ملک
گردیده نظر بر سر انجام ضروریات سیاسی و نظریات اگر ده کمره رفیع و چه خواهد از پیشگاه افضل و بخت
حضرت شاهنشاهی از فرایست فقر الحاد و محبت شود و از جمله و از ده کمره رفیع و چه خواهد از پیشگاه افضل و بخت
توجه که رای میرسد از طریق استر و اد یافته باز سابق اضافه پذیر و گنجایش دارد و الا آنچه درین مدت
از پیرگنات جایگزین فراموش آمده باشد بر مبلغ مذکور بر پیرایند و مصحوب شیخ مسطور ابلاغ نمایند و در صورتیکه
ایشان متعذر باشند همان ده کمره رفیع را بهر دست و استیصال روانه فرمایند که در بایست نمره از آنچه بر زبان
تکم آید زیاد است از آنجا که پیش رفت کار وابسته بحسن سعی ذات متعده صفات است ترصد
چنان می رود که امور متعلقه سکار عالی متعالی خصوص از سال نه عروق که آنهم برترین منبع کار است بلا اجمال
انضام پذیر می باشد تا همت حضور سعادت گنجور شاهی و مواجب سپاه که درین هنگام اینجی حسه را
همیشه تا نزدیک نگاه باید داشت که سر انجام باید و از امور ضروری آنچه ناگزیر وقت است در توفیق نگاه ایضا
میگرداند که چون در نیو لا از ر و سه افراد و قاع چکله حصه معروف پیشگاه جاه و جلال گردد و یک آن در ذات
مرست خدمت و دیوانی چکله مذکور و خواجهم الدین توفیقین یافته موی الیه را در اینجا فرستاده متعین شفا
احمد علی التقدیر شرف ظهیر یافت که بآن ملازم همان نگاشته آید که او را از حال طلبه داشته بلا اجمال روانه
خبر بر نور گردانند و صورت حال پسمان فیض جمیع اقدس علیه برسانند که خدمات مرقوم به بیاد است
پناه مرزا لشکر الله خواجه چکله سمرند که سابق پیر کینه نوانه و پیر کینه شاه آباد حال قبول سوار و توفیق بنابر فرجه جوار
بشار ایضا است متعذر میشود و باید که بدستور پیشین بخواجهم توفیقین بنده بکمال داند جواب زد و قطعی خواهند زد
که برضای متعالی شاهی بر سر ایضا میگرداند که در نیو لا از ر و سه آهشته بیاد در بار علی جمیع منین
جمیع جاه و جلال رسید که بحسب مقتضای شرف متعذر نخواهد شد و شایسته خدمت توفیق ای چکله

بشارت به حال مانده همچون خواهد نکرده از خدمت دیوانی و زمینی اقطاع سرکار و توقیر استعفا نموده آن ملا و دیوان
خواه پنجم الیدین را بجای معوی الیدین مقرر کرده از حلیل انقدر شرف صدد دریافت که چون در بودن دو تصدی حاصل
مالی بود حسن سرانجام نیاید اگر خواه نکرده از ویست و بیستیم شده باشد بهتر است که از خاطر معوی الیدین رفع دفعه
نموده بدستور سابق بحال دارد و در صورتیکه تسلیم پذیر نشود باید که جمیع خدمات بگذار قنایه و دیگر سبب و راه رود
و از آنجا که خواه پنجم الیدین خود در سال است و نسق و نظام کار با سه خبر یک از خور دان بس حال برین تقدیر از مردم
کاروان معامله فهم و در سرس سرکار استانیست این خدمت دانند و بنده و بیست آن حال و اگر و آوری مالی قرار
واقع تواند نمود منسوب ساخته بر نگارنده که بعضی والا برسد و چون محمد صادق از همراهان شیخنت پناه شیخ حسن
وکیل که پیش ازین بر طرف شده بود و درینو لا بحال حکم شده خدمت در خور حاشش با و موقوف سازند تصدیق
در برابر مطالب حلیل انقدر بمل خواهد آمد چنانچه محمد مکتوب محبت استلوب متضمن مباحثی مقبول پرگنات
دار سال زرد و سرشته کاغذ به دار الخلافت و خسته منگام رسید و آنچه از حد و حکم اقدس است به بنان عالی شان
عنایت خان و راد و تجویز دیوان و دیگر که موجب انعام آن بابت حریت قلمی شده بود معلوم گردید چون این مراتب
معرض به و بلال گشت سرانجام تحصیل مال و ایصال نکرده و کاغذ به دار الخلافت نکرده بدینجهتستان پیوست و در باب
استعفا خدمت بر زبان فیض ترجمان کریمت بریان پذیرفت که استعفا از خدمت سرکار و توقیر بصدق بنگی و رسوخ
عقیدت ایشان هیچ نسبت ندارد و بهتر است که بدستور سابق و نسق و نظام معاملات دیوانی و ولایتی قیام و زبید و در
پیش آمد جمع آن حال مسامی بر کمال تقدیر رساند و خلاف آنرا پذیرفته و موقوف پیشگاه غرض علانند از آنجا که بصواب بد عقل
مال اندیش مناسبت در جنب اینگونه غیایات عالم افزو عالمیان نوازندگان عقیدت انار هزاره رجبان خدا باید
ساخت درین صورت یقین حاصل که آن زبده فندان مشرف و کمال انشائی امر واجب الانقیاد
را مقدمه به اقبال خود دانسته به دوستی خواهد نمود و جوابی که کشاید موقوف و الا خواهد بود خواهند گشت
باب سوم پیر و انجات معاملات رفعت و جلالت پناه شجاعت و معالی و دستگاه فعل محمد همواره
در حفظ آتی باشد مخفی و مستور نماند که مکتوب محبت استلوب در بلده خسته بنیاد و رنگ آباد رسید و آنچه
از استقامت خود در چنگ اسلام آباد به نیابت امارت و ایالت قرنت خان عالی شان حسن علی خان به
حسب احکام جهان مطاع گیتی نقاد و حسن سعی در حصول مال واجب جاگیر و کلاسه سرکار و ولایت بر طبق انظار
مطیع و بنده منفسد انکوبیده احوار و رعایت رعایا ناگذارد و رسوخ محبت و ولایتین قاعده شناس را با
صدق و صفات گشته بودند معلوم گردید الحق در عالم و ساند و اسباب مردم و دست فمیک مرشد که حرف و حدیث
آنان بین سعادت است همین آئین در دلهای جاگیر شد و کامیاب نشاء تعلق سه ایند خاطر اخلاص پسند استعلق بخوبی

احوال خیر نالی خویش دانسته در هر چند گاه بر خصوصیت و کیفیت آن محال اطلاع میداده باشند و یک کلمه در پیش از مجبوری
سال گذشته در هر چند گاه در محال و دیگر باقی مانده برقیه شده و مساعی جمیله بکار برده چنان کنند که زود به وصول برسند
تا اتمام باخریه باقی شود و تمهید و تدابیر و پیشکاران و اعدا و اعانت عللان هر قسم که بایستد و از فواید و افضل آورده
از تحصیل محصول سال حال بخریه بپایان برده و نویسنده نمایند که مال سرکار سال تمام بر وقت و هنگام وصول انجام داده و است
و در سه در هیچ محال باقی نماند و ایضا امانت پناه رفعت و شجاعت و دستگاه و کارهای عیانت باشد مخفی نماند که در و
قطعه نظر تفحص و تحقیق در تشخیص سال حال و تحصیل محصول فصل خریفه رسید و نمودن معلوم گردید تا این وقت که ایام
فصل مذکور بقتضای پیوسته تحقیق مال واجب بکمال اتمام با تمام بقیه وصول آورده و تحویل فوطه دار عاید شده
باشد و تشخیص جمیع آن را و سه جزو سه بقتضای کفایت سرکار و رعایت رعایا و انجام پذیر و کرده خواهد بود
برین تقدیر سر رشته سال مذکور با جمع و اصل باقی خریف بلا توقف و اعمال بدینتر خانه والا ارسال دارند و در سه
که در فوطه خانه پیرگنات موجود باشد و در هر چند گاه فراهم آید بهرعت و استعجال بخواند و اقله و الا سلطنت لاهور
برسانند و در محال شعله اینی و فوجدار می خود قدغن بسیار بکار برند که از موقوفه دار و بپایان وصول از شتاب
نزدیک الال از قسم بیست و فسلان و قوامش و غیر ذلک خلاف حکم جهان مطاع علم مطیع سرگزین نیاید و در سه
رعیت حرفه الحال و مجمع خاطر بوده در کسب و پیشه خود اشتغال نمایند و پراختی و عمل و اظهار و در تقوای و افزونی
مال در ابتدا سه حال دیگر و انیدن و رتق و رافز سال بنحو سه که در سال گذشته از آن رفعت پناه بظهور آمده
از فوطه خاطر خویش بمطالع و آرد و در امثال سه باید که بر خلاف ماضی از جمیع وجوه خبر دار و بهر شیوه بوده و در سه
راستی و درستی و در آوری مال و کار پروانه می انچنان پیش نهاد و سازند که تلافی اوقات صورت بند و مجری
حسن خدمت آن شجاعت و دستگاه و موقوفه جناب جاه و دیال گرو و ایضا خطی که در بیرون اشهر از سعی و تلاش
بر کمال و افزونی کنند کار ارسال و کیفیت صورت حال ارسال داشته بود و در بطالع و در آمد و نمودن بوضوح
پیوسته رسم و آیین حال و در تقوای کارگاه آنست که در همه وقت طریق فروری و کار پروانه می و کفایت
سرکار و رعایت رعیت پیش نهاد و ساخته و در آوری مال و سر انجام معاملات راضی کبی و کوتاهی نمیشوند
برین تقدیر میباید که تشخیص و تحصیل محصول فصل خریف مساعی جمیله بکار برده مال واجب فصل مذکور از قرار
واقع بقیه ضبط در آرد و بر سه جزو و حات ر بیع چنانچه نگاشته اند در بند و بیست جاری نمودن با سه
پخته و تمام تا بیکه تمام نموده انچنان کنند که بتوفیق الهی و افزونی مال سرکار و الا شاهی و وفای و در قرار و او چنان
مذکور و اکتفا به هر چند که رعایا مذکور و نگارده و خود و بکار رسیده و در سه پروانه می نمایند که موافق قبولیت
از هر فرد و قرار و فرغ عمل آید و در صورتیکه کار ناساخته و چاه افتاده ماند و ثانی الال بحجت قبولیت بر رعایا موافقه

در بنا بر این قانون کلیه اشیاء که در میان داشته بودند و در آمد و بر مضمون آن اطلاع
داشتند و در وقتیکه فصل خریف و جمع و اصل باقی سال گذشته و فرد روز از روزن تحصیل فصل خریف سال حال حاضر
سرانجام آن قیامی مخصوص فرستاده و از تشخیص جمع اطلاع نداده برگذاشته که قدری از فصل خریف مذکور باقی مانده
با مال واجب هیچ یک نگرفته و بیکدیگر در تعلیق رسید مقبوع بر آمده بسبب حماقت فوجدار است و فوجدار با من
خلاف گردیده در پی آن در رعیت میباشد و از فرد روز از روزن هر سوله بطور پیوسته که مبلغ قبلی بخوبی
نقطه دار مانده و اکثری که بر فقه مال ضامان قرار داده پاس تحصیل تعلیم در آورده اند اینمضی باعث
استیجاب غلبه گشت و از قاعده کلیه اشیاء و در نمود و آنچه از حصول خریف بر فصل رسید موقوف گذارند
خیال کرده باشند که ثانی الحال در ذیل باقی خواهند نوشت و هر چه از جماعت سنگفهان مال بر تحصیل باید آورده آنرا
و حصول اعتدال نمایند این قسم کل پایه توان گفت و اینکه کار پیرداری را چه توان تصور نمود حصول این فصل
علاوه فصل دیگر کردن و از واصل نشده را از قبیل تحصیل و انودن از کدام سبب است و کدام باب الالباب
با اینهمه رسیدگی که در حق شما از مردم اشتیاق میرود و زحمات که بعد از این مجوز این چنین عمل و متفکر این نوع سرانجام
بناشد و مال سرکار دادم بروقت و هنگام بدیاری نمایند دیگر معامه نمیشود که در میان فوجدار آن سیاه و شاد
ماده تراش چست و در فقه که در و در کتب سال عاقبت سنگال در جنگی یک درگاه میباشد و خدمت سرکار
و زنده اند خود را بموافقت و موافقت یکدیگر میجویم حسن سرانجام پذیر میکنند مخالفت از جانبین کیست و صورت
اینهمه پرخاش بر خلاف حسن معاش از چه معنی است بهترین است که طرفین با هم مدارا و مودت و زنده کار
سرکار و الایار صورت انصرام میدود و دفع ماده تقاضا نموده راضی بطلول و عرض اینکه نه و از گونه نشو و چاقیت
پیرفته که مال معلوم شد چون با فصل گذشتن برگرفته که در مسیر نه آید تا ممکن باشد در سرانجام مال و معامله
سعی نمایند و در کل جمع اسباب از پیرگشت اینمضی خود و در سرانجام پذیر ساخته با ضامن نمایان که شایستگی
به نیکو خدمت و در و تخته ای آن امانت پناه داشته باشد بدفتر خانه و الا اطلاع دارند و درست کاغذ و رسوله
ندیده و موافقت نماییه که با ایشان از اهل دفتر و اهل رقوم حاصل کرده خواهند فرستاده بدان موجب اعتبار خواهد بود
اینمضی خفی نماید که پیران گفتگو و تراش و تقاضا و دست پناه و دیوان چکار اگر آباد و اطهار کایت از جانبین
اخره در بار عالم داری به اشتباه و اشتباه پناهنده هر چند بر هم انداز و پند گذاشته آید که با وجود جنگی یک درگاه
و عقل و فهم معامله و دل آگاه اینهمه پرخاشش چراست سو و متذکر دید بالفر و فضیلت و در خدمت پناه و حافظ
محمد ابراهیم که بر دین و دین است معنی امید اعتماد میرود و در آلیا که از سرانجام مستقیم حق و راستی خرف نشو و چاقیت
تحقیق نماید تراش و خلاف جانبین فرستاده آمد و تفرگشت که فضا و دیگر خبر و صیانت آن حال نیز در خدمت

صورت حال اعلام نماید لازم چنان است که آن معالی دستگاه را رضی بظهور حق و نفس الامر بوده تعصب نفسانی را که چون
 سلوک عالم افروز دین مسلمانی دور است هرگز میان نخواهند آورد و در آنچه کار ما به سرکار دولت مدار نظام
 سرانجام پذیرد و زیاده برین این دگرگونه بلند نشود سعی موفور بکار خواهند بود ایضا مخفی نماند که چون شکوه
 و شکایت مردم و حق آنوزارت پناه فریاد و قتل از بابت تنخواه از بار سلوکی علم و فعله نکران و عدم وصول نرسد
 باز پس آمدن اسناد و قاصدان سپاه و سوداگران به حصول مقصود از حد گذشت و آنچه از سرستان و دل جمع
 اسال با فاضله نمایان و بی باقی مال واجب فصل خریف لغایت ماه رمضان پیش ازین بچندگاه نوشته بودند
 تا انوقت که ماه ذی قعدة میگردد و اثری بران مرتب گشت معذرتا قاصدای و خطی از مدت سه ماه از اینجا
 نیامد و هر چه از اینجا رسم موعظت و نصیحت و برآمد کار و کرد آوردی مال سرکار نگارش پذیرد گردید و چون
 تنصیر چگونگی حال نرسید و گفتگو سے نزاع و تقاریران رفت و دستگاه با فوجدار در میان اغره در بار عالم
 مدار بطول انجامید و هنگام تفویض خدمت و یوانی بآن معالی پناه هر چه از فمیدگی و کاروانی ایشان
 متصور شده بود که نسق و نظام معاملات قرار واقع بر سرانند پیدا الی آمده از بند و لبست آن ضلع جمعیت
 خاطر خواهر افروز و قضیه بر عکس ظهور پیوسته گشت باطن و زیاده و تصدیع ر و س نمود با فقر و فقر
 و رفعت پناه را که بر دین و دیانت او اعتماد میرود و وطن غالب اینست که از حق و نفس الامر دگرنگردد
 بجهت تحقیق مقدمات مرقومه فرستاده آمد تا در اینجا رسید که کما یبقی در یافت نماید و عمل و سلوک ایشان
 و فوجدار و عالمان برگزینت و کیفیت تشخیص جمع و تحصیل مال در سرانجام معاملات اسال تحقیق
 آفت ساگذشته و دیگر خصوصیات آن محال چگونه است و در میان فوجداران وزارت دستگاه موده
 نزاع جمعیت و فریاد مردم تنخواه و از سر و ذم صدق دار و یانه میباید که تبرق حسن عافیت که سنگاری
 دنیا و آخرت بدون راستی و راستگاری نمیتوان حاصل کرد و به تعصب حرف حق و کلمه نفس الامر بشمار آید
 نظام سرانند و در آنچه موعی الیه بر مراتب مسطور که حقه اطلاع پذیرد و آرا بیکم و کاست بحدود نویسد
 موافقت و معاونت نمایند که اگر حق بطرف ایشان رایج است و دامن حال آلایشن اعراض نفسانی ندارد
 و زغال هر قدر بر چاک امتحان کشیده آید همان قدر در قوه قیمت می افزاید و الا فن عمل شغال زره خیریه و من
 یعمل شغال زره شیریه هر چه از نیک و بد آنهمه بخود کنی ایضا پوشیده ماند که در نیو لاجب کثیر از ارباب
 تنخواه که بر و انجات خود را مصوب قاصدان فرستاده بودند اسناد مذکوره باز پس آورده استغافه نمودند
 که در اینجا نرسیدند و سه صد پانزده روپیه میخواستند این معنی که موجب فقره احوال مردم است از نیم و شش
 آنوزارت پناه بید نمودند و ائمان سوار ملازم سرکار عالی مقام را بطریق سزاوی تعیین کرده شده و وجه تنخواه

اهل طلب بداند در وقت دستگام و بی وقت که برگشت نزد یک بیای قی رسید اگر مردم زیر نیامد که دم وقت
 برگشت نخواهند یافت بیاید که الحال برخلاف گذشته خود تقدیر بر کمال و زبیده وجه طلب مردم از تحویل
 خزانچی و فوطه داران بنام هر که نخواهد شده باشد بداند و تاکید و بیخ بکار برزند که از مردم طلبکار یکدم
 بخرج نرود و اگر اینها را این مرتبه احدی از آنها نمود که در وصول نخواهد تعطل و تعطل راه یافت با طمع
 و توقع در میان آید دار و خرم و مشرف و خزانچی از خدمات معزول خواهند شد و بجای آنها دیگران
 مشغوب خواهند گشت درین باب قدح تمام دانسته آنچنان کنند که آشوب و گفتگو سے بار دیگر زبان
 نرود و الاضحا درینو لاخبر رسید که خزانه در قمریه بنده بهجت بار بردار تا حال معطل است لهذا گاشته
 می آید که چون اسناد و تراز و رسید بدو دفعه از سابق و حال نخواهد برخیزد نه بادشاهی نزد آن سیادت و دستگاه
 فرستاده شده که ازین جمله هر چه برای کسی که ایام دیگر کار شود و بخرج داده باقی را برای ضروریات انبیاء خانه
 بطریق امانت نگاهدند بیاید که بار بردار از بلده دار السور و سرایان را حوالی شهر یا از آنکه دیگر هر جا که
 درست بجهت بدزد و در سرانجام پذیر ساخته با اتفاق فلان بقریه مذکور نفرستند که خزانه را از انجا برداشته
 بسیار نیکو در رسیدن در بر بان بود و بفرستند که منزل بمنزل طی مسافت نموده بچند فرسخ گنج سازند
 و در بنای نهایت تاکید دانند و به تخریب جواب بر صورت حال اطلاع دهند و پیر و آنچه خط که در جواب
 پیر و آن مخدوم مع افراد و تحقیقت جمع ده ساله برگشته شمس آباد و نقل دول جمع محلی ساکن گشته و افراد دستور
 خرید و فروخت ملک تنهمن سعی و تلاش در گردآوری مال واجب ارسال داشته بود و بدینجهت در آید اضافه
 جمع سال گذشته از جمع سال پیشو شمس آباد و باعث جزای آن امانت دستگاه شد و مطالب دیگر که شرح
 و بده نوشته بود و بدو موضوع انجا میبرد رسم و آیین عمل کار شناس عاقبت بین نیست که در نظام محلات
 و سرانجام معاملات حکمت علی و میانه روی و حسن تدبیر بکنج منظر مال و شرفی مال و مال بوده باشد پیش نهاد
 ساخته و کفایت سرکار و رفاهیت رعایا نصیب بعین داشته بخوای که مطلب و مقصود فوت نشود و
 انجام کار بوجه حسن گردید معاشرت بینا بیند که بر تقدیر در افتادگی با گروه ابنوه و پیش رفت معامله
 بنی بنده و بیاید که آن رفعت پناه نویسی که فرد گزاشتنی بحق سرکار راه نیابد و غایت معامله منجر بحسن
 پرداخت باشد بجهت خاطر کمال در تقدیم خدمت قیام نمایند و چون در باب این جمع نمودن
 گزارش رسیدار هر گانه که کار و وجود و دربان و فساد پیشگان برگزیده و هوگی مواضع برگزیده شمس آباد و تاخته اند بجهت
 باید بخدمت لوایب امارت و ایالت مرتبت صفوت و نجابت منزلت خان عالی شان سیادت و عالی
 پناه و چو چار بادشاهی و در داده امداد و اعانت آن امانت دستگاه بوزارت پناه خزانچه تعلیم دیوان منصوب

سکار و دودار که تا این زمان پادشاهت را بهر رسیدن خواهد بود و از بر سر موافقت و بیعت حصول و
تسلیت در حرف محفل تهنید نامه به پیش مخبر کرد و بی نگاشته شد و یکنه بدان موجب معاونت و موافقت شما
خواهد بود و از چنان سنه که به صورت حال و کیفیت آن حال بدیوان منسوب مذکور اطلاع میداد و باشند که موافق
بهر گونه مدو و معاونتی که باید که از قوه بفعل خواهد آورد و از هر دو امیده و از جمعی از این سعادت آئین نوشته باشند
آنها را بدست و سابق بحال شناسند و همیشه که اسناد حکامی دارند مقرر کنند که هر کدام بجهت بر نوردند و سند خود
موقوف ضابطه سکار و الا مقدار حاصل نمایند بی سند جدید به یکدیگر امین پسندند و دیگر مملکتی خود بود و در سند و
اعتدال نگار که مخزن کائنات ملک واقع شد و در سرخ مقرر است سبک سرخ بیو یا بیان و دیگر سرخ بیو یا بیان
نهی مشروط باشد اگر یک سرخ قرار باید بر آنکه کفایت نمایان صورت خواهد بست امانت پناه سکار خود میباشند
که در سرخ معمول سنه بر زمین دست و معمول چگونه پیش میرود و در صورت تکبیدی و تهنیدی که ممکن و مقدور
باشد و ثانی الحال باعث داد و فریاد نشود و در حفظ شد و کار بر نده که خلافت آن بعمل نیاید و باعث ایبه دار که ملک و چه
ایبه برضامندی خود با مقدار صدمین بمقابله و دانه در بر به بدست بیو یا بیان میفرستند اگر آن رفعت و شکوه
بهین سرخ از جماعت مذکور در خبره در بدو و منافع آنرا بواسطه جمع نماید و ضایقه ندارد و کمال کار به بر و اندی خواهد
باید که در هر جزو و سکو شکسته و عمل پسندیده پیش نموده و در خود و خود ای و کفایت اندیشی از جناب جاه و مال
ایستاد و غنیایات عالم افزوده و غیره خواه خلافتی را بشود و احوال بنده ما سے و در تخراب سکار و دست و دست
اسال زیاده از این پیش مساعی جمیده بیا آنکه که شکوه هیچ کدام نسبت بحال ثباتی تحقیق پایه اعتبار شود و یافته
وزیریکه در فوطه خانه بهم آید پس هم بخواند واقع و از سلطنت لا بهر با احتیاط تمام با پیش که سالم بر سر راه مال و دست
خصوصیات و حالات رویداد و در هر چند گاه میباشند باشند این خط که مشهور از رسیدن عاملان فرستاده
غنائیت خان بر هم ساختن معاند بگویند و دست از تحصیل فصل خریفه و استاده مانند خرد و غایت فصل به هیچ
نوشته بودند و در این چون خدمت امینی و کرد و بنده ای برگشته مذکور از حضور سعادت گنج و بدست و بدست
رفت پناه بحال و مقرر است میباید که جمعیت خاطر و اطمینان باطن و نظم و نسق معاملات انجام سکار که در
در دقیقه از قاطع خرم و در تخرابی فرو گذار نشی میماند و سر شسته جمع بندی با ضافه نمایان و دست
و حصول خریفه تا و ام آفرین وقت و هنگام بیای که در هر و کشتکار و افزونی خرد و غایت فصل به هیچ کمال خرد و
و کار بر و اندی از قوه واقع بعمل آید و در صورت کار و در نگارند و عمل مذکور از برگشته بر نده و گذارند که در
اقرار است خوانند و در یاد و در باب امار و اعانت آن امانت و شکوه پیشرفت و رفعت پناه شیخ محمد علی قزوینی
و شکوه مزاعلی از پیش باینستنی نگاشته شد و یکنه بدان موجب معاونت و موافقت شما

خواهند بود و در میان و قانون گویان و زمینداران و مقدمان و رعایا سرسنگنه برکشه به کپور رفعت و امانت پناه
محمد موسی الیه را این مستقل ایجاد است مال واجب سرکار تحصیل ادب و جواب میگفته باشند و از سخن و صلاح چای او که
بر آنیم مقررین بکفایت سرکار دولت مدار و رعایت رعایا مال گذار بوده باشد بیرون نروند حسب المسطور
آورده و مختلف نوزاد در نیابت تاکید شناسند ایضا مجموع غله اخص خالصت اساس خواجه کاستر داس بقاقت باشند
اگر چه که مرسل داشته بودند رسید و مضمون مودت و تقوی که از اخبار گنج عاقبت اعلام میشود و مفهوم گردد دید
اگر چه اسن و آسایش از باب عقیدت باعث خوشنودی میشود و لیکن بقصد تامل باطن و احوال حضور از آن
و از الاعقاد پیوسته مطبوع نمیدارند شناس است از نگارنده فکری حسن اتفاق بدیع میباشد که غفر رب دید و او بیرون
نشان برافروزد و در میان بسیار شامل حال خویش و استمداد سال مراسلات مستند آئین محبت شناسند یعنی نام
فرز و قدر بر وفق نگارش آن حقیقت پیوند توجه وانی معرفی خواهد شد ایضا خفی نماید که چون موسم فراجم آمدن
هتود بانوه تمام و از و هام عام بر کنار در یاس گنگ که زبان بندوی مشهور بگنگاست و بعد چندین سال
عجب بیناید نزد یک رسید و درین هنگام میباشد که محصول کلی از محال سایر آنجا بنبطه در آید و خود میدار
واقف کار بسیار از کارها از مسالک و معابر مردم خبردار شود و فوقی و فرو گذار شدنی در مال سرکار راه نیابد انداز
غرض آید فلان حسب الامر عاقبت که رسیداری برگزیده مذکور در حسب سند غله بدست و شویین موسی الیه مقرر است
تقدیر فزونی جمع بذقرا و الا سپرده از جناب چاه و جلای دستوری یافته که در گردآوری مال واجب و ضبط
محصول محال مذکور و بعد از این ایشال پیشکاران امانت پناه بوده آثار و دولت خویشی بنصب ظهور آور و در مصلحت
میباشد که با اتفاق مشار الیه بندر بیست معاملات مخصوص بنده حاصلات محال مقرر قرار واقع نمایند و تشخیص جمع سال
تمام بعنوان شایسته سرانجام داد و کیفیت حال بر نگارنده معلوم و پیشگاه عظمت و اقبال گردد و زیاده چه بکند و
ایضا خفی نماید که فلان مقدم موضع ثلثان ظاهر شود که محل موقع مذکور را از قدیم غله بخش است و بر سه حصص است
نظاره رعایا سند حضور میباشد که از دیاد آبادی بهر آنکه از غله میگیرد و که چون عمل تنباهی شبیه طی که حفاظت کنند
قرار واقع میشود باشد بهمنون علمها است برین تقدیر کرد و در مسطور قدیم عمل تنباهی داشته باشد و رعایت
بقدر استطاعت در سرانجام زراعت از روستا رشتی و زیگانه بانی غله کوتاهی و خیانت پیشگی میکنند باید
که موافق شد آید عمل نموده قرار عال را سر کرم کار دارند و افزونی مال و رعایت خلق الله بهمه حال سطح نظر
درشته باشد ایضا خطی که از سال داشته بودند بطلان و آمد آنچه از کمال سعی و افزونی مزارع و عات سال
حال و سرانجام مع غله سبب ساکنند شده و تاکید تحصیل علمی بود و بوضع انجام میدادند که چنان بر کار بردانی
آن سیادت پناه اعتماد بود و بوضع انجام میداد و آنچه از حسن عمل آن امانت و دستگاه خان جلالت نشان

رسید قلمی بود که در پیر شاهی بهمانی در برگه نهمی بهیست پور سه صد و در و پیه و چهار آنه و برگه نهم پور دو
 نهم و پیه محول و در خزانه باو شاهی دستور قصور و پیه شاهی بهمانی زیاده از و ته مقرر است
 فوطه داران در محل خزانه شاهی بهمانی را به تخیل خود عالمگیری بخانه میدادند و بپوشه مسطور خود و تصرف
 می شدند تا چون قرار یافته که و شاهی بهمانی ابواب جمع شود و جنس جنس و اصل خزانه گرد و درین باب فوطه داران
 سند میخوانند که تمامی الحال ایضا بالله و ستود خستند و باو شاهی با آنها از محنت نرسد و زارت پناه جنس که در فوطه داران
 پرگنت به تحصیل در آید و نه از اموال محول گرفته ابواب جمع نمایند که مستوفیان عظام بجلت ضابطه و شاهی
 بقوطه داران فراموش نموده اند و آنچه در باب جمع خود در و پیه که مبارک بلا قید و تقوای آن بسپاه و وضع
 قصور تمام و درین فقره نیز دولت باز گردانید و چه صرف بابت اخلاص جنس نوشته بود و نه مفهوم گردید و بیاید
 که و پیه نه هر جنس که در خزانه می آید جنس وار داخل سپاه می شد و قصور آن موافق دستور معهود و عمل می آید
 بر هر تقدیر بر آنچه در ایام سابق محول آمده از اجمال در نوشته آید جنس وار داخل جمع نمایند و معهود و
 از حرم سپاه که سند باز گردانیده و چه صرف از بابت تقوای اخلاف جنس برده اند از اجمال هر چه
 زیاده از دستور و ضابطه که قهر یا مستند از و در حساب باز پس داده و بعضی اوصول از خزانه بدانند
 و بی سند بکه ام از خزانه عالی تخریر نگیند و درین باب بدانند شنا سند باب چهارم از صفحه سوم شنا و
 و خدمات مطابق شنا هما که جایزه رساله دار الکرامی و موافق پر و ابجات دستور
 و ضابطه و یونانی اول مسودات شنا هما که جایزه مسوده خدمت فوجدار می چون
 درین ایام فوجدار از جناب عالیات آتای شاهی خدمت فوجدار می محال متعلقه قبول سرکار و تمکد
 واقع فوج تابع مسودات خدمت اکبر آباد از تخریر ظاهر خان بشجاعت شعار دیانت بیگ مرحمت گردیده
 لهذا امر حلیل القدر سپهسالار سپهسالار سپهسالار که انرا و تصدیق محات و محال و کرد و ریان و زمینداران و چو دریا
 و کانه رعایا و کانه محال جزو شجاعت شعار ند که در فوجدار مستقل انجامد و دست تصدیق او را و جمیع امور
 متعلقه فوجدار می قومی از اهل شنا سند و این سخن که که هر آینه شکر صلاح دولت و تنفیص جنس و در بطومات و کرد و کرد
 مال سرکار و زانیمت رعایا و مالک که باشد بیرون نرود و طریق مومی ایله آنکه در تقدیم خدمت حرم و فوج
 دقیقه از دقائق خرم و احتیاط فوج و در گذشت نکرده در باب نظم و نسق و قلع و قمع مفسدان و دفع قطاع
 الطريق و محافظت راه ها و امنیت شوارع عامی موفوره بجای آورده چنان سعی نماید که کانه رعایا که نرمان
 حرفه الحال و تاریخ البالی مشغول باشند کار باشند و یا بدست از متر و دین و مسافری و سایر بر پا کنند آنچه از دست و قضا
 نرسد و قضا یا و معاملات را با اتفاق در باب عدالت انجام بر طبق شریعت ظاهر فصل میداده باشند و در تحصیل

و در تحصیل

از آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
شرفی که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
کفایت حال که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
نزد آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
بنا بر آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
متعالی تعالی که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
بنا بر آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
تقدیم بر آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
افزونی بر آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
زیاده از آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
نزد آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
نماید که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
البواب که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
دیوانی و طوایف که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
و آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
نظاره کردن که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
و آنکه در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
و در صورتی که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
تصرف حال که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
نماید که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
رابطه که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
آن خدمت که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در
توقیف عملی که در وقت که در آنجا نشسته اند از حلیل الله در

۱۸

سوار عالی شاهی معلوم نمایند که چون بموجب نشان عالیشان سعادت عنوان فلان از پیشگاه بابه و جلالت
 بجهت دریافت حقیقت و تحقیق عمل و کیفیت سلوک عمل مقرر گشته که بشخص جمع و تحصیل مال و دیگر خصوصیات
 کلی و جزئی محال اطلاع یافته صورت حال را که یا بفرستادن و یا بهر شیوه از قریب و دور و در سال و در وقت
 فصل خریف انتساب و حصول ربح نیکو میل سال تمام و سر رشته کارخانه و قدر و توانی کمال اهتمام بجای آورد که در هر
 چکله و در هر محال که موصی الیه برسد سر رشته مذکوره بمشاور الیه بدینند که ابلاغ رکاب فیروزی انتساب نماید
 و بنیاب موافق امر واجب الانقیاد و عمل آید و در باب کم و مستور چون درین ایام سعادت فساد عام
 بندگیه مستغنیان آستان پسر توانان بعضی عالی شاهی رسید که صلاح آثار جمیع قریبش از بنابر قدوة الهادین
 عمده الکاملین شیخ بهاء الدین حکم یا ملانی بموجب اسناد و تصدیق سوار عالی قدر و توانی بکنار و بانصد سیکه
 زمین بنجر خارج جمع بدستور سر یک یک بنجر و سیاه استوار می فرود و شروع ساخته اند و در هر قدر زمین بنجر مستور
 اراضی سابق آباد و حاصل آنرا موافق معمول برگزیده مذکور جواب میگفته باشند و پیشگاه فضل و کرم امیدوار
 عطا نشان عالیشان فرزند عنوان است امر حلیل القدر شرف ظهور یافت که اراضی سابقه شیخ موصی الیه
 بدستور سابق بجاان فرود و نیم و هر قدر زمین دیگر جنگل بر سه نموده خبر ارغان غیری بجا آباد و حاصل آنرا موافق
 نمائید و معمول آن برگزیده جواب گوید میباید که عالمان حال و استقبالی برگزیده مذکور بر وفق امر واجب الانقیاد
 عمل نموده و باید طلب کنند که بنحاطر جمع بوظائف و عاقله تقاضای دولت روز افزون قیام و اقامت نمود و بهر
 زمین بیاست که تمام دانند و در باب معمولی زمین بنجر فلان بالقابله بدانند که چون درین زمان سعادت
 نرمان از روی موانع رقبه بندی معروض پیشگاه خلافت بابه و جلالت برگزیده که در محال انقطاع و تلافی سوار
 و تعداد زمین لائق زراعت بسبب عدم پرداخت عمل ناخر و در زمینها بدین اوقات تقاضای زمین سعادت
 ندوز که کلی اهر و ف بر آبادی ملک و نظام حال رعیت است امر حلیل القدر شرف صدور و بنیابا بدکه
 زمین بنجر بر گنات متعلقه قوی و در آن لائق الغنایت بهر دستور می که فرود و شروع شود و مقرر ساخته اهتمام تمام
 با آن و در یک بسوه افتاده نماید و در هر محله که زمین زمین یا وقف بوده باشند خدمت کرد و در بندگی
 زیاده و سه و موافق قاعده و بلکه بگیرد که سرانجام معاملات بوقت و هنگام نماید و زمین در مکانی که کردی
 زیانت کاروان فایز شود و بر تقدیر لیاقت خدمت امینی با و حواله کند و از هر برگزیده زمین و کردی
 یانت و در با سلوک در تقدیم خدمت با هم موافقت داشته باشند و کردی مال سوار و در قاضی
 عایا بنجر باید عمل و آید بدستور سابق بجاان دارد و اگر هر دو قابل خدمت نباشند بجای آنرا و برگزیده
 زمین ساند و در هر باب قبض و بسط امور کلی و جزوی بخوبی نماید که آبادانی و قبول محال مقرر و برگزیده کمال انعام و پاداش

باعث جواسه آن قابل المرحمت و بارگاه دولت و اقبال گردد و در باب تحمل سیادت و نجابت پناه بجنت
 و شهادت دستگاه مورد دراجم نمایان عهد و عواطف سببه پایان فلان شمول عواطف و الا شاهی بوده بدانند که چون
 بعضی حال جاگیر و کلاسه سرکار و دولتدار و مشهوره را با و واقع است لهذا فلان بر مراتب و صوغ اصناف و اختصاص آن
 سیادت و نجابت پناه از روی عنایت و الا ارحم الراحمین و در حدیثی که در تقدیم او آمده است و پیش از آمد
 آن حال سیاسی موفوره بر ذمه همت خود و لازم شناسند و در آن باب هر چه در است پناه فلان دیوان سرکار عالی
 متعالی بآن مورد دراجم نمایان نویسد که از انقضای کفایت و دولت و این سرکار در آن متعبر انکار ند و مقصود تعقیب
 زمین بر سر زمین از خوف و دیانت و دیگر مراتب حال آن حال هر چه بر آن مرتبه عواطف سببه پایا تحقیق
 گردد و از روی دولتخواهی و عرض و غرض و اقبال مینموده باشند و عواطف جلیله مایه در پارک خود که در از فزون
 شناسند این فلان با تقابله بدانند که چون درین مملکت احوال فلان از جناب فیضی انتساب و الا شاهی بخدمت
 فوج جاری پر گشته بهار و غیره حال جاگیر سرکار عالی متعالی سر و از روی پانته که در اینجا رسید و در ضبط و در بطاعت
 و امنیت طریق و شوارع و در نهایت یقینان و مسافران و تنبه و تادیب و تفریب و پیشه کاران سیاسی موفوره تقدیم
 رسانند لهذا ارحم الراحمین و در حدیثی که در آن لائق العنایت و الاحسان در جمیع امور جاری و معاون این
 مذکور بوده هر چه از مهمات آن حال اظهار نماید باین پسندیده و میسر ساخته باشد و عنایات عالم افزون
 ما را شامل حال عقیدت احتمال خود شناسد و در باب باز و تحولات است اسد فلان با تقابله بدانند که چون در
 محروم و محض غرض و اقبال گردد و دیگر در فلان قلی و در چیدار چکار اسلام آباد و بعد از آنکه حقیقت بدو حال او در جان جاگیر
 سرکار دولت مدار بر عرض اشرف استل رسیده از خدمت موقوف گردد و دیدند از خدمت دیوانی حال مذکور مستند
 و مقیم که از تقدیم برابر سرکار و الا است مقرر فرمودیم که سه سال در آن حال رسیده به پرداخت معاملات
 نماید و حال سرکار از فوجدار سلطه موافق تعهد که که بخواهد که کرامت بخواهد سپرده است و دیگر می معلیه بهر عرض بازخواست
 و آرد و در نه صورت براسه تحقیق تصرفات مومی الیه و گماشتگان نشن قاضی اسد این اصفهانی را تعیین کنند که بخواهد
 رعایا آنچه از روی نفس الامر یا تنبیه رسد عواید برآمد موافق دستور و قاعده در جهت نموده بیارد و آنچه برقی
 حساب بر ذمه او لازم آید و مقرر نمایند که بهر وقت دیوان مصوب بخواند سرکار عالی متعالی نماید که در و چنانچه
 را به کاران حکام مالک نظام و متصدیان کفایت و دراجم و ناظران مهمات و ناظران معاملات و تحفظان
 شوارع و محاصل از آرد و روی معلیه تا سرحد دارالملک قابل رعایت و الا سرافراز بوده بدانند که چون اتی بیک
 تا جرحیت آوردن اجناس تواریخ دیار بر روی سرکار فیض آثار و الا شاهی از حضور لامع انور و فیض گریه
 لهذا ارحم الراحمین و در حدیثی که در آن لائق العنایت و الاحسان در جمیع امور جاری و معاون این

و حاجب مشکه سلامت بگزارند و هر چه از نفائس آن دیار بر آید سرکار عالیشان در بیارد و بطور تفصیل آنرا خود را
نموده بجنود فاضل انور ارسال دارند و بیابان قدس دانند بآب مسو و کبر و انجاث متصدیان مهمات برگزیده
در یا باد من مضافات سرکار و صوبه او و متعلق بتول و کلاسه سرکار عالی تقدیر معلوم نمایند که چون حسب الحکم
القدس لایعجب بموجب سند صدر الصد و تالیف خان خدمت قضائی برگزیده مذکور و مواردی بیکصد و پنجاه یکم و شصت
از برگزیده مسطور به شیخ فلان ولد قاضی فلان متوفی مقرر شده و مومی الیه بر طبق پروانه درگاه به سند صدارت
و شرافت پناه حاجی حسین صدر سرکار عالی متعالی نیز حاصل گردیده میباشد که مطابق بر این جهان مطاع عالم
مطیع خدمت قضائی برگزیده مرقوم بآراضی خبر آورده بمومی الیه متعلق دانسته و مست تقدیمی مشار الیه در اجراء
امور مضافه این خدمت قاضی مطلق شناسند و دیگر سراسیم و شریک مومی الیه ندانند تا کما یبغی به لوانهم
و مراسم این خدمت تمام نموده و قطع و فیصل قضایا و معاملات و رفع و دفع و عادی و خصوصیات و حقوق و
انکه بلاولی و قسامت و ترکات و کتابت سکوک و سجلات و مقید احکام شرعی سماعی موقوفه به تقدیم و تأخیر
سر مومنه از منهاج شریعت غرا و ملت بیضا انحراف جائز ندارد و بطریق خودی بکسب برگزیده مذکور آنکه تالیف خط
و قبالات و سبکی سکوک و سجلات را بخود و مومی الیه مقتدر شد و در بیابان تا کید دانسته بموجب سند مسطور
بهم آید خدمت دار و فکلی عیال است متصدیان مهمات و کتفلان معاملات دارالعدالت برگزیده
چگونه که متعلق و کلاسه سرکار و دولته معلوم نمایند که چون خدمت دار و فکلی فکری عدالت و صدارت برگزیده
چگونه مذکور حسب الفهم شیخ پناه فلان مقرر و موقوف شده که به لوانهم و در سیم خدمات مذکور را از رو
راستی و درستی کما یبغی به و اخته و قیقه از فائق خرم و چو شیار سی فاعل از مخرجی نگارنده و در این مقام تعریف
غرا و امضا امور ملت بیضا سماعی جمیع تقدیم رسانند و در احقاق حق و انفصال معاملات و رفع خصامات
و قطع قضایا و عادی شرعی کمال احتیاط بعمل آورده نوسه نماید که سر مومنه خلاف شرع انور فاعل بنیاید و در
تصحیح اسناد و ابواب مدو عایش و تحقیق حیات و قیام اشخاص نهایت غور و داری بکار برود باید که مشار الیه
دار و فکلی عدالت و صدر آن محال دانسته امور مضافه این خدمت را بمومی الیه متعلق شناسند و اتفاق مشار الیه
در قطع و فیصل مقدمات شرعی لازم دانند ایضا متصدیان مهمات برگزیده یا پور و برگزیده مذکور محال جا که بکار سرکار
عالی متعالی شاہی معلوم نمایند که چون حسب الحکم جهان مطاع عالم مطیع بموجب سند سیما و ث و بنجاب پناه
صفوت و ابالت و تنگاه صدر رفیع القدر رضوی خان خدمت قضائی مذکور به شیخ خدمت و فیضیات
شیخ فلان مقرر و موقوف گشته باید که تا وصول فرمان عالی شان سعادت عنوان که متعاقب از وفات
مطلوب درست شده و در اینجا میرسد بر طبق بر این گیتی متعاقب عمل نموده مشار الیه را تاضی آن محال دانند

[illegible]

ارسال میداشته باشد میباید که جمیع اموال و اموال و میراث و قانون گویان و مقدمات و وزارت عان و مجبور سکنت
 آن حال موصی ایبه را دیوان با استقلال دانستند دست تصدی بشمار ایبه در اجراء ایبه مضائقه این خدمت
 قومی شناسند و در نظم و نسق معاشات و معاملات از سخن و صلاح موصی ایبه که متضمن کفایت سرباز و برآید کار و رعایت
 خلق الله بوده باشد بیرون نروند و در بنیاب تاکید دارند خدمت امینی چون خدمت امینی و تمهات طاری
 برگشته شاه ابا و عرف لکهد و توابع صوبه دار الحکومت شاه جهان آباد من ابتدا سے فلان از نظر فلان حسب الضمن
 بفلان مقرر و مفوض گشته که در تشخیص جمع بوقت و گردآوری مال بهنگام و از دیار آبادانی و غیره موصی و احتمال
 رعایا مالک را کمیاب یعنی پرداخت و در موسم تخم ریزی قطعه بقطعه در سیده اتهام تمام بجا آر که زمین لائق زراعت باشد
 نماید و در ضبط حال فرزندان خبر ورسی بکار برده از تعلبات متعلبان گنجایشها برآورده و بریزه رعایت
 بحق رسانیده انجمن کند که جمیع برگشته سال بسال افزایش پذیرد و در اینست طریقی و شوارع و جنبه و تالیف
 در دو بدکار سعی موفور بجا آورده نوسه نماید که در حد و تمهات داری او بمقیم و مسافر بوجه من الوبه کنند
 و آسیب نرسد و تنفی از سکنه انجا بوجه حق و حساب و در خلاف شرح انوار اعلیٰ از در افران نیاید و دست تصرف
 کرد و سری و فوطه دار از بهر داشت بالا دستی و بهیت و اخراجات سوار و بیاده کوتاه داشته قدغن کند
 که ابواب ممنوعه معفو درگاه خلایق پناه اصل و مطلقا بعل و نیاید و کوته خزانه بهر خود و هر کس وری و فعل فوطه دار
 بجا خلقت بجا باشد نگذار که یکدم بجهت حضور بخرج رود و بانه خواست باقی بر فوطه دار بجهت
 فوطه دار شرافت محاربت موجودات فوطه داره نخو سے نماید که داسے و در دست از آن منصرف نشود و فوطه دار جمیع و
 سر رشته کاغذ لوازم و فوطه داره و الا موافق ضابطه فصل افضل حرب ساخته و بر جمع و خرج تحویل فوطه دار ملاحظه
 و مستحق خود نموده بدفعه عالی ارسالی میداشته باشد در عدم تبیه و اخراجات زیاد المال که باعث آسودگی
 حال رعایاست کمال تاکید بجا آورده با مجبور سکنت حسن سلوک دارد و میباید که در میراث و قانون گویان و
 زمینداران و مقدمات و سایر وزارت عان برگشته نکو بشمار ایبه را امین و تمهات و استقلال دانستند دست تصدی
 موصی ایبه در اجراء ایبه مضائقه این خدمت که متضمن کفایت سرباز و رعایت خلق الله و نظم و نسق معاشات
 بوده باشد قوی دانند و شکرت کایت او موثر شرافت از سخن و صلاح حساب بشمار ایبه بیرون نروند و در بنیاب
 تاکید دارند خدمت امینی چون حسب الامر و الا قدر خدمت امینی برگشته فلان من ابتدا سے فلان
 بر وقت پناه فلان حسب الضمن مقرر و مفوض گشته که به لوازم و حراست خدمت مذکور کمیاب یعنی پرداخت و
 مضافه این خدمت از روی راستی و دیانت سرانجام پذیر ساخته در تشخیص جمع بوقت و گردآوری مال
 بهنگام و از دیار آبادانی و مجبور و استخالت و رعایت رعایای مالک از اساعی جمیده تقدیم رسانند و در موسم

تقریر می نماید و در سبب و در حالت و استقلال بر فرد و نزارش دیده نرود که باید و نباید و اتهام بجای آورد که زمین
 لائق نزارش است اقدام نماید و جمع برگرفته نکرده سال بسال بنظر آید و در انداختن مزو و هات بر سر و رعیت را بحق
 رسانیده گنجایشی که در تعلقات تعلیمیان باشد نگذارد و در مجموع سکنه محال مسکن سلوک و زندیده گشتار و زار از آنجا
 من الوجوه نیاز آرد و دوست تصرف عال فوطه داران بر داشت بالا دستی و بیست و خیرج سوار بر پیاده
 باز در رشته البواب منو و معنوه درگاه خلایق پناه اصل و مصلحتا بطل در نیاید و باز یاقوت باقی ذمه فوطه دار
 بعد خود دانسته و کوته خوانه زیر هر خود گامد داشته بگذارد که یک نام سبب شده مشرب بنسب جمع و
 سر رشته کافه موافق ضابطه فصل فصل مرتب ساقط جمع و خیرج تحویل فوطه دار مصلحت شد و تخطی نموده
 بدو قمرخانه والا ارسال میداشته باشد میباید که چو در میان و قانون گویان و زمینداران و سایر موقوفان
 برگرفته مصلحت را ایمن با استقلال دانسته دست تصدی موصی الیه را در جزایست امور متعلقه این باشد
 قوی دانند و از سخن و صلاح حسابی او که هر یک مستند به کفایت سرکار و بر آید کار و رفاهیت خلق الله بوده
 بیرون نرود و بنده باب تاکید بلیغ شفا شد و تحلف نوز در خدمت که در بنده تی چون مسبب الامر
 جلیل القدر خدمت که در بنده تی برگرفته فلان تابع سرکار و صوبه فلان من ابتدا سه فلان به تجویز امرت پناه فلان
 ایمن برگرفته مذکور بنده تی تاب فلان مطابق مقصد مقصود منقصر و منقوض گشته که در غرض آبادانی و افزونی عمومی
 برگرفته آوری مال و رفاهیت رعایای بلین بکار برده انچه ان کند که از حسن عمل کار پرداز می افزین لائق
 نزارش است با تمام ضرر و عیب و محصول برگرفته مذکور سال بسال افزایش پذیرفته رعیت بر ناه حال مالگذاری
 نماید و تحصیل مال واجب بوقت و هنگام پیرداخته موافق تشخیص امین بوصول رساند و یک نام باقی نگذارد که در ناله
 باز خواست آن بعهده دوست و اختیار نماید که در جبهه یا تبلیس بعینه تقاوی تعلیم نیاید که تسک لباسی رعایا
 درین ماده منظور نخواهد شد و زمانه و بجهت باز خواست خواهد آمد و از بیست و بالا دستی و بلیه و اخراجات
 و دیگر البواب منو و معنوه درگاه خلایق پناه اجتناب و انصراف لازم دانسته بوجه من الوجوه بر خلاف حکم
 اشراف اقدام نماید و تحصیل بر و زره تحویل فوطه دار نموده کوته خوانه بهدترین و هر خود و قفل فوطه دار
 نگذارد و دست و گشتار آن با تفاق یکی یک عمل آورده اتهام تمام بجای آورد که یک نام بلسند مقصر حضور برنج نرود
 و در تقدیم خدمت ماسوره ماستی و درستی و دیانت واجب شناخته پیرس از هیچ کس طمع و توقع نماید
 و از سلوک پسندیده بهر سکنه انچه از منی داشته سر رشته کافه موافق ضابطه فصل فصل و جمع واصل باقی مال و سهمینه
 تحویل فوطه دار ناه با به قمرخانه والا ارسال داشته باشد میباید که چو در میان و قانون گویان و موقوفان و مزارعان
 و سایر موقوفان برگرفته مصلحت را ایمن برگرفته و در استقلال دانسته از سخن و صلاح حسابی که موجب کفایت سرکار

در آید کار و زحمتی که در عیال بگذرد باشد بیرون نروند و مال واجب و حقوق دیوانی آنرا قرار واقع تحصیل موقوفی ایام
جواب به یک نکته باشد درین باب تاکید داشته اند خدمت فوطه دار می متصدیان محاسن فوطه دار فعله بکنند فلان
صوبه فلان معلوم نمایند که چون خدمت فوطه دار می بکنند فوطه دار می را بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
فلان حسب الفهم آنرا بکنند فلان فلان فوطه دار می بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
از مال و سایر بجهت تحصیل در آید و هر چه بخواهد از خود بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
آنکه خدمت موقوفه کمال راستی و دیانت با تقدیم رساند و بجهت من الوجوه آنکه کسی طمع و توقع نماید و در کونه
شماره را بهر این و کور و ری و نقل و نموده نماید بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
خود و روزنامه آنرا فی فوطه هر روز موافق ضابطه و مستحکم بگذرد باشد و درین باب بجهت خود و شناخته خاص
نور ز خدمت و واقعه نویسی چون حسب الامر والا قدر خدمت واقعه نویسی بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
شماره آنرا بجهت دستگاه سوداگران حسب الفهم مقرر گشته که از روستا راستی و درستی
تقدیم خدمت فوطه دار می بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
موقوفه بجهت فوطه دار می بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
مطالبه پیشکش و غیره ابواب جمع را با مشاهده عاملان آنجا داخل واقعه نماید و بجهت آنجا حسن ساوگ
مسکوگ دارد و باید که عمل فوطه دار می بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
بشارت اید بخلق شناسند اینها و شک باسم نعمت تاب آنکه چون خدمت واقعه نویسی بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
واقعه دار سلطنت لاهور بگذرد او تقریر شده باید که به لوازم و هر اسم خدمت فوطه دار می بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
درستی بپرداخته سوانح و حقائق و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
مالا بجهت ستاده باشند و احتیاط نماید که در تحریک سوانح واجب لایعلام کم و کاست بیان نیاید و در نیاید
تاکید داند اینها چون حسب الامر جلیل القدر خدمت واقعه نگاری محال متعلقه بکمال اسلام آباد و مضاف
بصوبه مستقر خلافت اکبر آباد بدستور سابق حسب الفهم بجهت پناه فلان مقرر و بجال شده که به لوازم
و هر اسم خدمت موقوفه کمال راستی و دیانت با تقدیم رساند و بجهت من الوجوه آنکه کسی طمع و توقع نماید و در کونه
جمع و تحصیل مال و حصول ابواب ساوگ و موجودات فزانه و کیفیت حرز و دعوات و دیگر خصوصیات
و مقدمات واجب لایعلام داخل روزنامه و قانع نموده بدقت و الا ارسال میداشته باشند و در ثبت تضایف
طریق حق و راستی مسلک داشته اند از حقائق و سوانح آنچه رو نماید بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
محاسن و معاملات و چهره هر یک و قانون گویان و زبیداران و سایر علم و فطرت بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند

در البواب مسطور که اگر در بختی بر نور باید نوشت اطلاع میداده باشند ایضا چون حسب الامر جلیل القدر خدمت واقع نویسی و کشیدگی برگذاری فلان مطابق ضمن بعهده فلان مقرر شده که در تقدیم لوازم خدمت مسطور در دست راستی و در دست چپ پر داخته و تقدیم و تقاضای خرم و بدو شکاری نامرعی نگذار و در سوانح و اخبار برگذاری و در دست راست تمام امور ریسیکم در باده داخل واقع نموده روزنامه و قانع را موافق ضابطه هفته ب هفته بدو ترخان و الا میفرستاده باشد و افراد و قانع موافق دستخط گماشته عامل کنایه و بر سیاه عامل دستخط خود میزند و یا بصحبه کسب و صلح مردم تعیین نماید و موسم موافق ضابطه سرکار والا دیده تصحیح نامه را بهر خود میداده باشد باید که گماشته ها سه عالمان و دو دهریان و قانون گویان عمل کرده اند ایضا و در ضافه این خدمات تعلق بمشاریه دارند ایضا چون حسب الامر جلیل القدر خدمت واقع نویسی چک بصدور و دار و علی خزانه حسب الضمن بعهده رفت پناه فلان مقرر شده که بتقدیم لوازم خدمت از روسه راستی و درستی پر داخته و دقیقه و سوانح و قانع آنرا چک و کیفیت عمل عالی از توکل واقع داخل روزنامه نموده بختی بر نور ارسال میداشته باشد و در خدمات عالی از قسم تشخیص جمع و تفصیل مال و سایر دربار یافت مطالبه و کشیکش و غیره را با الما شده عالمان ایضا داخل واقع نماید و در کتبه فرزند را بهر خود و تفصل تحویلدار با حقیاط تمام نگذار داشته یکدام پس سند بقره حضور صرف نمایند و در ضافه موافق ضابطه بدو ترخان و الا میفرستاده باشد و چیزه از کس طمع و توقع نمایند بسیار که عمل و در نامه و دو دهریان و قانون گویان و رعایا سه آن حال موعی الیه اسوانح نگار و دار و غلّه خزانه مستقل داشته امور و ضافه این خدمات بمشاریه تعلق شناسند در بنیاب تاکید دارند ایضا چون حسب الامر جلیل القدر خدمت واقع نویسی برگذاری و غیره و دار و علی خزانه حال سایر از تغییر فلان و غیره حسب الضمن بفلان مقرر و موقوف شده که بهر لوازم و در تمام خدمت مذکور که گماشته پر داخته و حقیقت عمل عالی تشخیص جمع و تفصیل مال و موجودات خزانه و کیفیت خزرات و دیگر خصوصیات و معاملات و احوال و سوانح داخل روزنامه نموده بدو ترخان عالی ارسال میداشته باشد و هر چه بخزانه مذکور آمدنی شود موافق ضابطه مقرر و قاعده معین داخل جمع می شده باشد و چیزه سه سند بقره پنج سه و در وصول سایر را بدستور معمول در علی آورده بکافه رعیت و سوداگران و قیامان و مسافران حسن سلوک سلوک دارد و در ضبط مال حقیاط تمام بکار برده سنی نماید که سال بسال از زنی جمع حال مسطور صورت بند و دوا سه و در سه از میان فوت و فردگداشت نشود و البواب منوعه در گاه جهان پناه بوجه سن الوجوه بمیل در بنیاب و در غیر حق و خلاف حساب بتفصیل مراجعت و از آن سند و سر رشته آمدنی معمول و اتساع جمع و خرج تحویلدار ماه ب ماه بدو ترخان و الا ارسال میداشته باشد بسیار که عمل و فعل و دو دهریان و قانون گویان و بنواریان آن حال موعی الیه را واقع نویسی و دار و غلّه باستقلال

دانسته امور مضافه این خدمت را بمجموعی ایستخفاف شناسند و از ابواب مسطور و مقرر که موصی الیه را بحضور و الی
 میباید نوشت اطلاع میداده باشند و از سخن و صلاح حسابی او بیرون نروند و محصول سرکاره فیض مدبر را بتحصیل
 موصی الیه جواب میگفتند باشند و در غیاب تاکید دانند خدمت خزانچی گمری چون خدمت خزانچی گمری
 چه کمال فلان از ابتدا سبب فلان حسب الضمن مقرر و مفوض شده که به لوازم و مراسم خدمت مذکور که کمابیش بیرون
 طریقه احتیاط و راستی از دست ندهد و آنچه از برگشت و محال سائر اندکی شود و موافق ضابطه معین داخل کوشش
 خزانه نموده یک دینار بیرون نگاه ندارد و بپس سند معتبر حضور یکدوم خراج نماید میباید که عمل و فعله خزانه مقرر
 موصی را خزانچی باشد و فلان دانسته و وجه آمدنی بهر جهت جواب او میگفتند باشند و کوشش خدمت بهر و دیوان و محرر
 دار و فعله و فضل خزانچی نگاه داشته است و کثرت و اتفاق بهم بعل آرد و نگذارد که داسه و در سه خلاف قاعده
 پنج رو و درین باب تاکید دانند خدمت سزاوارلی چکلم چون خدمت سزاوارلی ارسال کاند چکلم
 قنوج بیقول و کلاس سرکار عالی قدر است و پناه فلان نسبت به حسب الضمن مقرر شده که به لوازم این خدمت
 بر استی و درستی کمابیش بیرون رفته سر رشته کاغذ را موافق ضابطه و دستور از مقصدیان و عاملان آن محال
 مطابق قاعده و معمول بدقت خانه و الایضه ستاده باشد باید که عمل و فعله برگشت مذکور موصی الیه را سزاوارلی متقل
 دانسته امور مضافه این خدمت متعلق باوشناسند خدمت و از فوعلی محال چون حسب الاجرای القدر
 خدمت و از فوعلی محال سائر برگشته و غیره و در از فوعلی خزانچه برگشت چکلم بصورت الی آباد مرقوم فی الضمن
 بفلان مقرر گشته که به لوازم و مراسم خدمات مذکور که کمابیش بیرون رفته و قنوج تا مرقوم نگذارد و در ضابطه
 محصول محال مسطور و حسن سکوک با سوداگران و بیوپاریان اتمام تمام کار برده آنچه مانده که داسه و در سه
 در مال سرکار فوت و فرزدگداشت ماه نباید و ابواب منوعه درگاه خلایق پناه اصلاً و مطلقاً بعمل در نیاید و
 رشته آمدنی محصول آن محال و در ضابطه جمع و خرج تحویل تحویل در ماه و دیگر کاغذ موافق ضابطه فصل فیض
 بدقت عالی میسر آیند باشد و در کوشش خزانچه بهر و دیوان و محرر خود و فضل خزانچی نگاه داشته یکدوم بپس سند معتبر
 حضور پنج سبب ندید میباید که چو در بیان و قانون گویان و سوداگران و بیوپاریان محال مرقوم عمل و فعله خزانه امور
 مضافه خدمات مذکور متعلق بمجموعی ایستخفاف از سخن و صلاح او که متضمن کفایت سرکار و برآمد کار باشد
 بیرون نروند خدمت مشرفی چون خدمت مشرفی محال سائر و چو تیره کوتوالی قصیده مذکور و
 کما تم پور متعلقه صوبه آرد بفرست آثار فلان حسب الضمن مقرر و مفوض گشته میباید که چو در بیان و قانون گویان
 و عمل و فعله انجام مشار الیه را مشرف متقل محال مذکور دانسته لوازم و مراسم خدمت مسطور به مشار الیه راجع
 گردد و اندک سبیل موصی الیه آنکه خدمت مرقوم را از روی راستی و درستی و دیانت بتقدیم رسانیده و دقیقه

[illegible]

بمقتدر سابق و نصف دیگر از تغییر داد و عرفت و مورد نو مسلم از ابتدا سه فلان مقرر و معوض گشته که گمان نمی
 به لوازم و مراسم خدمت پر و اخته و در دو تنخواهی سرکار و در غایت رعایا با لگن و افزونی خیر و عافیت و پیش
 که بزرگترین مساعی جمیع کار برد و در و از نه و دستور العمل مال و سایر و دیگر سرشته کاغذ موافق ضابطه معمول در قریه
 و الا میرسانیده باشند و رعایا و بر ایا از حسن سلوک خود راضی داشته پس بر امون قنایب و تعدی و یا چه
 نگردد و در بدعتی احداث نکنند و بر طبع و توقع و اخذ ابواب ممنوعه اقدام نماید که بموجب بر طبع عالم طبع
 مشارالیه را قانون گوئی در و بست برگشته مسطور و دانسته دست تعدی او در امور مضائق این خدمت
 قوی شناخته دیگر بر این شریک و سپهر نگذارند و نگذارند که از قانون گویان مغرور و از حد و دخل و تصرف
 و سخن و صلاح حسابی او را که هر گز نه متضمن کفایت سرکار و رعایت رعایا بوده باشد اعتبار نمایند درین جهت
 تاکید دانسته شد و معاش تصدیان مهمات حال و استقبال برگشته فلان بدانند که چون بموجب
 فرمان عالی شان قضا بر بیان موازی یکصد گیکه زمین افتاده لائق زراعت خارج جمع این برگشته مذکور
 در وجه مد و معاش فلان و غیره از ابتدا سه فلان حسب البض من مقرر گردیده میباشد که از راضی مسطور
 مطابق حکم مقدس معنی از رقبه پنج پیچیده و یکصد بسته تصرف موی ایهم و اگر از آنکه حاصلات آنرا
 صرف بایحتاج خود ساخته بدعا سه دوام دولت ابد مدت اشتغال سه و زبیده باشند و چنانکه بگیند
 که سرکار عالی مقدار نیز حاصل نماید از این تصدیان مهمات حال و استقبال برگشته بود و این مضائق
 چنانکه اسلام آباد معلوم نمایند چون درین اوقات و پیوست که مطابق سند امارت و ایالت حریت شملت
 و شوکت ندرت فلان موازی و صد یک گیکه زمین پنج خارج جمع در وجه مد و معاش فلان این برگشته مذکور
 اند از تصدیق فرقی بهار که از راضی مسطور بدستور سابق او از محل قدیم حسب البض من در وجه مد و معاش موی ایهم
 داشته شد میباشد که زمین مذکور را تصرف مشارالیه و اگر از آنکه حاصلات آنرا صرف بایحتاج خود نموده بدعا سه
 دوام دولت ابد مدت اشتغال سه و زبیده باشند و چنانکه بگیند که سرکار عالی مقدار نیز حاصل نماید و
 ثانی الحال مطابق سند حضور بر نور اعتبار کنند ستمد چاکیر جو و در بیان و قانون گویان و مقدمان و در
 برگشته دیو الوی متعلقه چنانکه قیوم بدانند که چون بموجب امر جلیل القدر برگشته مذکور از ابتدا سه فصل خریف
 از تاسیل بجای سیادت و نجابت پناه شمامت و حوالی و سنگاه میر محمد مع بر ادبی حسب البض من مقرر شد باید
 که مال حسب و حقوق دیوانی از قرائق و راستی بگیاشته میر شاریه جواب میگفته باشند و از سخن و صلاح
 و حرف حسابی او متخلف نوزاد سبیل گماشته مسطور آنکه بار رعایا و بر ایا حسن سلوک و زبیده و در
 بر طبق معمول قیام نماید و ابواب ممنوعه معصومه درگاه خلعت پناه هر گز بهی نیاورد و برگشته عرقومه را آباد و در

الحاکم دار دستند عیوض نقد دیس سبکیان و دیس پانذریان و مقدمات و قرار عان و دیه کنوری و تسری
کونکالو محال قبول در کلاس سرکار والا بداند که چون مواضع مذکوره من ابتدا سے فلان حسب الضمن عیوض
نقدی بجایگزینادت و نفع پناه فلان و غیره مقرر گشته میباشد که مشار الیه را جایگزین دار خود دانسته مال واجبی
و حقوق دیوانی از قرار واقع و راستی بگماشته موافق الیه جواب میگفته باشند و پس از مشار الیه کم آنکه حصول
قریبات مسطوره موافق دستور معمول از رعایا باز یافت نموده دیات مقرر شده را آباد و محمود نگار دارند
بر اخذ ابواب ممنوعه معفو درگاه خلایق پناه اصلاً و مطلقاً اقدام نمایند در نیابت تاکید و انذار ایضا چون
حسب الامر جلیل القدر موضع فلان مبلغ اینقدر را تمام از ابتدا سے فلان عیوض نقد حسب الضمن در جایگزین
فلان ملازم سرکار و وقتدار مقرر شده میباشد که چو دهمیران و قانون گویان و تصدیان و قرار عان و سایر
رعایا مواضع مذکور موافق الیه را جایگزین دار دانسته مال واجبی و حقوق دیوانی موافق ضابطه و معمول جواب میگفته
باشند پس از جایگزین دار مسطوره آنکه جمهور رعایا و کارخانه یار از حسن سلوک و معاش پسندیده راضی و شاکر داشته
قدح و حرمت که نصف سالم بر رعایا برسد محالست نماید و اصلاً و مطلقاً ترک ابواب ممنوعه معفو درگاه جهان پناه
نگریده بدعت تازه احوال نکند و درین باب تاکید و انذار مختلف نورزد و ایضا متصدیان محامات و عاملان
پرگنه فلان معلوم نمایند که چون مبلغ اینقدر حسب الضمن از بابیت اضافه منصب فلان من ابتدا سے فصل
فلان پنجمه حصول مذکور گشته میباشد که موضع فلان و غیره که جمیع اینقدر سابق در جاریه مقرر است یا یک
موضع دیگر که اینقدر جمع داشته باشد چنانچه علمیده کرده حواله گماشته مشار الیه نمایند که دیات مسطوره را پس از
سلوک آباد داشته مال واجبی محال موافق معمول از رعایا باز یافت می نموده باشند ایضا فلان فخر دار
پرگنه فلان بدانند که چون مبلغ یکین را در پیوسته در ماه فلان در عیوض جایگزین نقدی حسب الضمن از تحویل او متخو
گشته میباشد که وجه موجب مشار الیه از ابتدا سے خریف لویا سیل موافق ضابطه سرکار والا بعد از چهار ماهه پناه
از تحویل خود متخو و داده قبض الوصول میگرفته باشند که ثانی الحال مطابق آن موجب این پروانه بخرج او
مجری و محسوب خواهد شد درین باب تاکید و انذار چنانچه جایگزین وزارت پناه فلان در حفظ آلی باشند چون
حسب الامر جلیل القدر مبلغ جایگزین پرگنه بی جهت پور من ابتدا سے فلان عیوض نقدی حسب الضمن و طلب
فلان و غیره مقرر شده میباشد که آن وزارت پناه دیات نیک اندر بد که از قرار سراسری ده ساله مبلغ مذکور
جمع داشته باشند تقیم نموده چنانچه موافق ضابطه علمیده کرده حواله گماشته مشار الیه نمایند که بدو اخت و استمال
نموده مال واجبی موافق دستور معمول از رعایا باز خواست می نموده باشد پروانه متخو و جایگزین پناه
فلان حفظ باشند چون درینولا عیوض نقدی من ابتدا سے فصل فلان بشجاعت شعار فلان در جایگزین مقرر شده

سواران سه بندی همراهی وزارت پناه دیوان چکله مذکور من ابتدا سے شروع خدمت از تحویل او تنخواه شده
میباشد که مبلغ مذکور بدیوان مشارالیه رسانیده قبض الوصول میگرفته باشد که ثانی الحال بموجب این پروانه قبض میگردانند
محرران دفتر خانه والا بنسج مجری و محسوب خواهند داشت **الموقفه** مشرف خزانة فلان خزانچی چکله فلان بدو
که چون مبلغ پنجاه روپیه بلا تقصیر یا هیانه انوب را سه مشرف خزانة مذکور را از ابتدا سے شروع خدمت به تنخواه گذارفته
حسب الضمن از تحویل او تنخواه گشته میباشد که مبلغ مذکور موافق ضابطه سرکار دولتی را به مجری الیه رسانیده قبض الوصول
میگرفته باشد که ثانی الحال محرران دفتر خانه والا بموجب این پروانه قبض مشرف مسطور بنسج او مجری و محسوب
خواهند داشت **سند** مددگاران این فلان فوطه دار برگنه فلان بدانند که چون مبلغ پنجاه روپیه در ماه
مددگاران سیادت پناه این محسوب برگنه مذکور موافق ضابطه حسب الضمن از ابتدا سے شروع خدمت
به تنخواه بموجب فلان این منقول برگنه مسطور از تحویل او تنخواه گشته میباشد که مبلغ مذکور بر طبق ضابطه و دستور
از تحویل خود بشمار الیه تنخواه میداده باشد و قبض الوصول بهر این مجری الیه حاصل نماید که ثانی الحال محرران دفتر والا
بموجب این پروانه قبض این مذکور از رو سے حساب بنسج او مجری و محسوب خواهند داشت **سند** تحصیل
کردوری فلان فوطه دار برگنه فلان بدانند که چون حق تحصیل کردوری برگنه مذکور یکصد روپیه بال بسند
وضع سائر یکصد بست و هشت روپیه فرع و غیره ابواب هفت روپیه مقرر است در نیولا که خدمت
کردوری گری آن برگنه بفرست کنار فلان مفوض گشته و وجه حق تحصیل حسب الضمن از تحویل او تنخواه شده باید
که موافق ضابطه سرکار عالی مقدار یکصد روپیه بر کل تحصیل یک روپیه برآمد علی الحساب موقوف داشته
تنخواه باقی مطابق ضابطه خالصه شریعه بنسج تحصیل تقایا سنوات که بر صند بنسج روپیه بر جمع حال مقرر است اعتبار
نماید و اگر برگنه مذکور باقی سنواتی نباشد یا از تحصیل تقایا وجه حق تحصیل کردوری کفایت نکند بکسر آن از
تحصیل محصول سال حال از تحویل خود داده قبض الوصول ستانند که ثانی الحال محرران دفتر والا از رو سے حساب
بنسج او مجری خواهند داشت **سند** فوطه دار می متصدیان حیات برگنه کول تابع چکله اسلام آباد معلوم نمایند
که چون رسوم فوطه دار برگنه مذکور یکصد شش نیم روپیه بال بعد وضع سائر یکصد و هفتاد روپیه و غیره
ابواب شش آن مقرر است در نیولا که خدمت فوطه دار برگنه مذکور از فقیه فلان بفلان مفوض شده باید
که رسوم فوطه دار مسطور مطابق ضابطه حسب الضمن از تحویل او تنخواه میداده باشند که ثانی الحال محرران دفتر والا
موافق حساب بنسج فوطه دار مذکور مجری خواهند داشت **سند** مددگاران واقعه نویس فلان کردوری
برگنه فلان بدانند که چون موافق ضابطه سرکار عالی متعالی بموجب مددگاران واقعه نویس برگنه مذکور
مبلغ چهار و نیم روپیه در ماه از حق تحصیل کردوری مقرر است در نیولا که خدمت واقعه نویسی آنها از تحویل

بفغان مفوض شده و مبلغ مذکور در وجه واجب مدوکاران موقوفه ائمه مطابق ضمن از جمله حق تحصیل او بدستور سابق
 متخذه گشته باید که از ابتدا سه شروع خدمت بشمارا لیه میرسانیده باشد درین باب تاکید داند الی چنانکه در بیان
 برگشته فلان و غیره باشد که چون موافق ضابطه سرکار عالی تنالی شایبی مبلغ چهارده و غیره و بیه و ماهه موجب مدوکاران
 واقع نویسی از حق تحصیل کرد و بری تفرست درین باب که خدمت و ائمه نویسی برگشته مذکور به بفغان مفوض شده و چون
 در ماه مطابق ضمن از جمله حق تحصیل آنها متخذه گشته باید که مبلغ مذکور بموجب حصه رسد از ابتدا سه شروع خدمت
 بشمارا لیه میرسانیده باشند درین باب تاکید داند الی چنانکه در بیان برگشته فلان و فلان معلوم نمایند که چون خدمت
 برآمد نویسی برگشت مذکور از بابت فصل فلان عمل امینی فلان و کرد و رفتی فلان بدهنده فلان تفرست شده و
 مبلغ چهارده و غیره و بیه در ماه مدوکاران همراهی موی ائمه موافق ضابطه از جمله حق تحصیل متخذه گشته باید که برگشته
 برگشته را که بشمارا لیه پیش رو نمائید تا درست شدن طواری برآمد مبلغ حقوق و کرد و رفتی آن برگشته از حق تحصیل خود به
 موی ائمه داده قبض الی وصول میگرفته باشد درین باب تاکید داند سنده موجب خراجی تصدیق جهات
 خراجی چنانکه معلوم نمایند که چون خدمت خراجی گری خزانة مذکور بموجب سند علی و ائمه فلان بفغان تفرست شده و مبلغ
 چهل و یک و بیه و ده و موی موافق ضابطه بدستور علاوه خراجی سابق در وجه موجب موی ائمه از تحویل او متخذه گشته باید
 که بموجب مرقوم حسب ضمن بقاعده و ضابطه موده متخذه میداده باشند که ثانی الحال حرران دفتر عالی مطابق حساب
 پنج خراجی مذکور بحررر خواهند داشت سنده سردب است خراجی خزانة واقع دار الخلاف شاه جهان آباد
 بداند که چون حسب الامر جلیل القدر مبلغ سی و بیه در ماه بالمقطع بابت موجب قاضیان همراهی شرافت
 و مالی پناه دیوان بوبات متعلقه دار الخلاف حسب ضمن از تحویل او متخذه گشته باید که مبلغ مذکور از
 در و بیه و ده و موی بقاعده از انقضای چهار ماهه موافق ضابطه از تحویل خود میرسانیده باشد و قبض الی وصول
 سخنان که ثانی الحال مطابق این پروانه و قبض مذکور حرران دفتر والا عمری و بموجب خواهند داشت سنده
 پناه و وزارت پناه فلان بالقاب به باقیست باشند چون بموجب و انگلی حسب الامر جلیل القدر که بهر
 صداقت و معالی مرتبت فلان بدستور والا رسید به مبلغ سی و بیه و ده و موی بابت موجب کیساله
 پیشگی سوار و پیاده متعینه همراهی سیادت و معالی پناه میرک فلان که از جناب جاه و بلال به جهات بلخ
 دستور یافته روانه انصوب است بر طبق تفصیلی که با شرح پروانگی و ضمن رقم کرده بفرزانه واقع دار الخلافت
 لا بهر متخذه شده باید که تصدیق حاضر جماعه مرقومه بهر سیادت پناه موی ائمه گرفته و دستک بهر خود
 بنام خراجی بدیند که وجه متخذه میرک بشمارا لیه هو که در قبض الی وصول بگیرد که ثانی الحال میرک موی ائمه
 موافق طلب بهر کدام از جماعه بدستور خواهند داد و قبض الی وصول موافق ضابطه گرفت بابت چنانکه

سوم و ششکات خدمات و ششک دیوانی و ششک باسهم سیادت پناه رفت و ششگاه فلان آنکه چون بموجب ارجحیل القدر خدمت دیوانی فوج متعینه رکاب نصرت تاب نواب قدس القاب تازه نهال گلشن است و اجلال شجره عظمت و اقبال غره ناصیه ملت و دین شاهزاده محمد متعالین بان سیادت پناه مقرر گشته میباشد که به لوازم و مراسم خدمت ماموره کما یغنی پر داخته دقیقه از دقایق ناعری نگزارد و سر رشته کافه دیوانی موافق ضابطه و دستور نگارنده است بقاعده مهوره بذکره الایصال دارد و درین باب تاکید دارند بتاریخ فلان قلمی شد خدمت استیفا و ششک باسهم سیادت و رفت پناه محمد نصیر لازم سرکار عالی مقدار آنکه چون خدمت استیفا ابواب آن مال بحال متعلقه حصه باینان از تغییر شیخ فلان بان نجابت انتساب مقرر گشته میباشد که به لوازم و مراسم خدمت ماموره کما یغنی پر داخته دقیقه از دقایق ناعری نگزارد و در تنقیح حسابات و تشخیص معاملات و دیگر امور ضافه خدمت مذکوره کمال جدد بهمد بخار دارد و درین باب تاکید تمام شناسه خدمت ملا خطه واضح و ششک باسهم نصرت تاب فلان آنکه چون خدمت ملا خطه واضح و متعینه مسپان و صلاح ششک فلان بعد از آن رفت پناه مقرر گشته میباشد که به لوازم و دستور تغییر آن نصاب میدیده باشد و سر رشته آنرا مطابق قاعده چین ارسال دارند و درین باب حسب المسطور اهل آراء خدمت و آراء و عملی ششک و ششک باسهم سیادت نصیب خواجه النور براس آنکه چون حسب ارجحیل القدر خدمت و در دقایق شناسه انواع از تغییر و دست یگ چیلد بان سعادت نمایان مقرر شده باید که به لوازم و مراسم خدمت مذکوره کما یغنی پر داخته دقیقه از دقایق ناعری نگزارد و در سکه تحویل شناسه و ابواب جمیع شود با احتیاط تمام زیر مهر نگارنده است بیکرام بنده مقبره جمیع نده درین باب تاکید بلیغ شده است بعد از داند مشرفی شناسه فوج و ششک باسهم فلان و در فلان آنکه چون خدمت مشرفی شناسه مرسوم متعینه چون حسب الفهم بعد از او مقرر گشته میباشد که در لوازم و مراسم خدمت از روسه راستی و درستی و دیانت پر داخته دقیقه از دقایق احتیاط و خبر داری ناعری نگزارد و بیکرام از یکسایه و توقع نکند و سر رشته کافه از املاقی ضابطه در دست گیرد و بذکره والا میفرستاده باشد میباشد که عمل و فعله شناسه موافق اینه است و انجا دانسته ابواب ضافه این خدمت باو متعلق دارند و درین باب تاکید شناسه و امر و عملی حال سایر و ششک باسهم سیادت و رفت پناه مسرور الملک نصیب سرکار عالی تقدیر آنکه چون خدمت و در دقایق حال سائو شروی شاه گنج و غیره عرقیم فی الذیل ششک اسلام آباد از تغییر فلان باو مفوض مقرر شده که به لوازم و مراسم خدمت مذکوره از روسه راستی و درستی پر داخته دقیقه از دقایق احتیاط و خبر داری ناعری نگزارد و در دقایق حصول مستور سابق و محمول بعمل آورده بکافه رعایا و سوداگران از تقیم مسافر حسن سلوک و عذر و در ضابطه مال بیکرام و عملی بلیغ کار برده انجمن

کنند که جمع آن محال سال بسال بپذیرد و واسطه و رسته از میان فرود گذارند نشود و ابواب منوعه در نگاه جهان پناه
 بود بجهت من الوجوه و در عمل نیاید سر رشته آنرا فی محصل موافق خدا بطبع بدقت و الا میسر نیاید باشد میباید که چو در میان
 و قانون گویند و میو پاریان و علمه و فعله محال نکرده میسر موی ایله را دار و عده باستقلال دانسته از سخن و صلاح حدیث
 مشایخ ایله که منضم کفایت سرکار و زنا بهیت سوداگران ناگزیر بوده باشد بپیران نروند و امور مضاعفه این خدمت
 متعلقه موی ایله دانند خدمت ایمنی چو تیره که توانی واقع نشکست اقبال و الا شایهی بآن غیاجات و دستگاه نفوذ گشته باید که
 جلیل القدر خدمت ایمنی چو تیره که توانی واقع نشکست اقبال و الا شایهی بآن غیاجات و دستگاه نفوذ گشته باید که
 به لوازم و مراسم خدمت مأموره که شایهی پرداخته دقیقه از دقائق نامرعی نگذارد و با اتفاق منصفیان محتاج به خدمت نکرده
 عمل و فعله حسن سلوک و زبیده احتیاط نماید که بر احدی از توابع و لواحق آن محال جور و تعدی نرود و درین باب
 حسب السطو بعمل آرد خدمت و شک با سیم فلان آنکه چون خدمت چو در هر ایستادی شاه گنج واقع و الا
 بر اینچنین متعلقه خاکیر و کلاسه سرکار عالی متعالی از تفسیر فلان با و تفرشته میباید که در امور مضاعفه متعلقه این خدمت
 نکرده از رسته راستی و درست قیام و زبیده آنچنان کند که روز بروز از فزونی مال سرکار بعمل آید و با بهیت
 سوداگران و میو پاریان پیش نهاد و ساخته حسن سلوک با جماعه مسکوک دارد و واسطه و رسته از احدی
 بوجه من الوجوه طمع نماید درین باب تاکید داند و ریای با کمال تر خدمت و شک با سیم تصدیان
 پرگشت ذیل آنکه چون چو در هر موبد و الا در حدود و پرگشت نکرده واقع میشود و زراعتی که سر راه خواهد بود
 در پانگانی خواهد آمد لذا نگارش میرود که هر سرزمین جنیم از وقت جاه و جلال گردد و خود با علمه و فعله در انجا رسید
 و گذرگاه و اطراف لشکر طفره اثر ملا خطبه کرده قطعات زراعت هر چه پانگال شده باشد در و نموده خوراک
 قیلان و فیلیانه سرکار و دولت مدار رسانند و زمین را قدیم پایش نموده سر رشته از ابد فقر و الا فقر گشتن گانایان
 دار و غنای پانگانی مساحت نموده بر جایا را بحق خواهد رسانید خدمت و شک با سیم تصدیان خزائن حرم و ذیل
 آنکه چون بموجب فرد حقیقت که بهر سیادت و بسالت پناه تن بخشی بدقت و الا رسید حسب الامر جلیل القدر
 مقرر شده که از بابت غیر حاضری مردم منصبداران چو کی سائر و سخن خاص چو کی و تمینا تیان غسطنانه و کرد و عمل
 و غور برادران و دیالان و برق اندازان و احدیان و غیره ابواب وضعی آنچه از قبض هر کدام وضع شود و
 خزانه جرمه داخل نمایند میباید که موافق حکم و الا بعمل آورده از ابواب مذکوره تحویل خزانه میباید نموده
 قبض الوصول میگرفته باشند درین باب تاکید تمام دانند و ریای اجاره چون فلان و پرگشت فلان و
 اجاره بنخواهد انداختی میگردد که اگر در پرگشت نکرده دیهات خدمت طلب از یا افتاده بوده باشند بخواه
 مناسب جمع شخص کرده بدهند که در ده سال به جمع کمال برسد و تفرقه و مساعیر داشته هر سال

مقرر نمایند که سه نفر دوه باشند و بعد تشخیص و گرفتن قبولیت و مال فاسدین موافق قاعده سه دوه بین سازند که متجاوز
 سرانجام آید الی و استقامت رعیت بوقت و عمل آورد و عمل مال واجب مطابق قبولیت اجاره و این گام بیانی نماید
 در بر تقدیر دیگر بر جواب اطلاع دهند استخاضه درینو لا فلان درینا موضع فلان علیه برگشته فلان استخاضه نمود که بار
 زمین می زنی ده مسطور دریا برده و بدون عمل بناسه آبادانی آن ده امکان ندارد و اندک کارشناسی میبرد و در تحقیقت دقت
 بر تقدیر وقوع اگر آن امانت پناه آبادانی آنجا منتهی در عمل بناسه و اندک بشیر طیکه رعایا در سر انجام راحت بقدر
 استطاعت کوتاهی نکنند و در نگارستانی غله راستی در زبیده خیانت پیشگی نخواهد عمل بناسه قرار داده بطریق
 که نصف بر رعایا و نصف سالم بکار و در اختیار بر معاملات نمایند و افزونی مال بکار و رعایت نطق الله بهر وقت
 نفس بعین داشته باشند و اگر حقیقت بر عنوان دیگر ظاهر شود و بر نگارند و بر پاپ حصول باغات
 درینو لا وکیل خواجه یا قوت ظاهر ساخت که باغ موکل در پرتگاه انوب نگار واقع است و عاملان بعلت سرور خسته
 فراجم میشوند و شواص آن انواع آزار ز حال باغبان میرسانند بنابر آن نوشته میشود و چون بهر پاپ جلیل القدر
 مقرر شده که بسایتنی که در آن مقابر یا خوشن یا خنجر بر بر و یا کمتر از آن باشد حاصلش معاف شناسند و
 باغاسی که در آن مقابر باشد و خوشن از خنجر زیاد باشد از قدر زائد ششم حصه از سلیمین و پنجم حصه از
 بنو و دیگرند میباید که درین باب مطابق احقر جلیل القدر عمل آرد و محصول سرور خسته را موافق ضابطه مقرر بنمایند
 و در آن بهر چگونگی مجوز آزار باغبانان مذکور نشوند و بهر چه من الوجوه حراست نرسانند استخاضه فلان
 بوسیله باز یا لشکان محفل فقیه منزل قدسی بعرض والا رسانید که سلیم ساکن آنجا از راه تعدی مقدمی آن ده که آباد
 اجبار واقع تعلق دارد و تصرف شده اندا حسب لام جلیل القدر نگار شده می آید آن رعیت پناه تحقیقت این
 مقدمه و ارسیده و صورت صدق سرور من و مالک و انگار بر بودن ارفع و بر آید نش از عمده سرانجام زراعت
 بوقت و او اسی مال واجب بهنگام و عدم فروخت بسو باسته نه مذکوره باحوال که درین حکام سابق آنجا
 بدیگری بنا بر تقو و بی استقامت مستغنیست مقدمی قریه مذکوره از تحت تصرف مقدمی بر آورده با لک
 متعلق گردانند تا مگر ازین جهت بجناب عالمیان کاتب نظام نماید ایضا فلان ساکن موضع فلان ظاهر نمود
 که عمل آنجا جمع بستنی متخص منجانبیند اعلی میگردد و که بر تقدیر وقوع اگر خزان آن ده با وجود استطاعت
 از راه جیره سازی کوتاهی ندر رعایت نمیکند و طریق رعیت گری و مالگزاری در پیش دارند بطریق که نصف
 بر رعیت و نصف سالم بکار عاید شود و معاملات نمایند و اگر نوع دیگر باشد تحقیقت بر نگارند و در پاپ
 بهل پشتم چون بکی نیت حق طویت و بهت والا رعیت مصروف بر آن است که کافه رعایا و جیره بر یا
 از تقیم و مسافرو کارسب و تا بر که بجهت حصول و بهر ناخ از شهر به شهر میرود و از هر کسب قوت ملال

در آن

هجران او طمان بالوفه و قطع سازل مخوفه اختیار میکنند همیشه و در تمام امن و آسایش باشند و هنگام طاعت
در راه تعجب نکند بنا بران امر و طویل القدر جلوه ظهور یافت که امر او حال قبول سرکافض آثار کسیت جمع معابر و
مساکت محال نکرده و در سیده هر جا ناکه آب دشوار گزار و راه غیر العجور باشد و از براسه رفاهیت عباد الله
برنامه پیل باید بست و راه وسیع باید ساخت صورت حال ابشبح و لبطه مروض و بیگاه اقبال گم دانسته تا بمقتضای
لطف جهان افزا کر امت مظهر شرف صد و ریاید درین باب تاکید تمام شناسند قمریالش سوت
چون موازی شده من سوت و هدیه از حضور پر نور رفاییش اندامی میگردد که موازی مرقوم را حسب الضمن
زود و شتاب سرانجام داده و تحویل تحویلدار علاقه بنده خانه نمایند و قبض الوصول ستانند که ثانی الحال حریم
و قدر والا بموجب این پروانه و قبض مسطور مجری و محسوب خواهند داشت قمریالش قالی بموجب
ضروریات بهر تصدیق قالیخانه و اتمش سرکاره والا که بدستخط تصدیق دیوان بیوتات رسیده مقرر گردیده
که موازی یکصد و پنجاه شطرنجی دوازده درجی یا هفت درجی در مستقر خلافت اکبر آباد سرانجام پذیرد و باید
که موازی مذکور از منس اول مطابق از شش وقت با احتیاط تمام ابتدای خود تحویل تحویلدار قالیخانه نمایند
بر آورد قیمت آن نوشته بفرستند که نخواهد نموده آید درین باب تاکید تمام و نسته حسب المسطور عمل آرند
تخواه مخفی نماند که فلان و غیره ملازمان سرکاره و ولندار که اسم هر کدام بر فرموده مسطور است باین مطابق
اسناد حضور در راه مقرر می نموده بموجب خود یا از تحویل فوطه دار برگشته فلان تخواه دارند و درینولا اینجا
من ابتدا سه فصل خریف عوض نقدی جاگیر یافته اند بنا بران نگارش میرود که در ساعت وصول این پروانه
در راه مقرر می آنها از ابتدا سه که طلب مانده باشد موقوف نگارند و آئینده یکدوم تخواه بکنند و هر چه وصل
یافته آنرا بهر خود و دستخط فوطه دار آنجا نوشته زود بفرستند درین باب تاکید دانند طلب کاغذ
مخفی نماند که چون طوابع و جمع بندی و جمع خرج تحویل فوطه دار و دیگر کاغذ لوازم میباید که فصل بفصل
والا برسد و حال آنکه ایام سال منقضي گشته و کاغذ مذکور بحضور پر نور اندر سیده بنا بران نگاشته می آید که بخود
وصول این پروانه کاغذ محلی از تشخیص و تحصیل و انتهیه جمع و فرج تحویل فوطه دار بلا توقف و احوال ارسال دارند
و کاغذ مفصل بعد القضا به موسم برشکال با احتیاط تمام بهرغت و استعجال برکاب نفرت انتساب رسانند
درین باب تاکید دانند و مقهور العمل دیوانیان حشر و شتاب پانزده فوطه اول عاملان و چو دهریان
و قانون گویان و تعلقه داران زود در خلوت راه نهند و مقرر کنند که سر دیوان حاضر می شده باشند و در راه
و غربا که براسه عرض حال بیایند آنها را در خلا و طاراه داده بخود شناسانند تا در انظار حاجت محتاج بهر
چیز نباشند و هم بهامان قدر غریب نمایند که هر سال ده بدو هزاره دانه به تعداد قلبه و کسیت والا رسیده اگر

رعایا با جمال باشند از تمام گفتند که هر یک است طاعت در از و یاد تخم بریزی گوینده نسبت بسال گذشته افزونی
 حرز و طاعت بجهل کردند و از جنس ادنی جنس است و طاعت در از و یاد تخم بریزی گوینده نسبت بسال گذشته افزونی
 کار نهاده است نموده باشد و چه آنرا در یاد ببرد و در داده معاودت او بیکان مالوف چه بلایج بکار برسد که همچنین در
 فراهم آوردن کشت و در زمان از اطراف و جوانب سببی مشکور و استقامت و دلاسا سببی موفور بجا آورد و زمین بنجر بهر دست
 که حرز و طاعت مقرر سازند سبب هم با مناسبتی برگشته تاکید نماید که هر سال موجودات حرز و طاعت ده بده اسامی و
 در سید جمیع را از روی سبب و سبب است که کفایت سرکار و در غایت رعایا شخص نمایند و در جمیع بلا احوال
 بدو فرستاده و الا در سال دارند چه کار هم بهر شخص جمیع مقرر و مقرر است که در هر یک که اقسا و وصولی واجب قرار
 میباید درین باب یکدیگر در بیان کنند که تحصیل محصول بهر فصل بر جمال شروع نموده باز خواست آن مطابق
 میباید و در آن روز و در هر هفته که گرفته تاکید نماید که از قسط معین چیزی باقی نماند و در اینجا اگر از قسط اول
 چیزی موقوف و اشتباه باشد و قسط دوم بقید وصول در آورند و قسط سوم با تمام بیایق نماید چیم
 باقی سنوات را اقسا در مناسبت بقدر حالت و طاقت رعایا تدار داده بگردان بیان تاکید نماید که موافق وعده
 به تحصیل در آورند و در هر سال وصول آن خبر باب باشند که از غفلت و مساهلت عمل در تعویق نیفتد
 ششم هرگاه خود بر سر دیانت حقیقت برگزیند برآمد در هر وی که عبور نماید صورت حرز و طاعت
 در جمیع آن در استقامت و در هر قدر جمیع بنظر در آورده و اگر در تفریق جمع هر واحد حق و حساب بعل آمده باشد
 بهتر و اگر خود در هر ی یا بقدیم یا بپسوانه ی ستم شریکی نموده باشد فرار از استمال ساخته بحق رساند گنجایش آنست
 متقابلان بر آورده و بالفعل در تفریق سال حال و تفریق موجودات از روی سبب و سبب پر و خسته مفصل بنویسد
 تا حقیقت کار وانی انرا در هر صورت وزارت پناه ظاهر شود و محکم تا کار و انعام موافق معمول عمل سرکار
 خالصه شریقه جمال داده و آنچه عاملان سرکار عالی از و او باشند و رسید که انجامه از ابتداست خواه جاگیر
 حال چه قدر باقی نگاه داشته و چه مقدار بهینه کمی و آفت جز اگر وقت نظر باین مراتب گذشته را باز یافت نمایند
 و آئینده موقوف دارد که هرگاه آنها برگزیند انجامه بجا است اصلی خود خواهند داد و جمیعست بعضی والا خواهد رسید
 در خود و در تقوای هر کدام رعایت خواهد شد و ستم در فوطه خانه مقرر کنند که فوطه داران رو بهی سکه مبارک
 عالمگیری بگیرند و بر تقدیر عدم وجود این جنس رو بهی شاهجهانی و جلای خسترا نه رایج باز گرفته صرف سکه ابواب
 جمیع نمایند و در هر یک که رایج باز نیامد هرگز داخل فوطه خانه نکند و اگر براند که در باز گرفته گردانید
 ناقص تحصیل در تعویق و در وجه بدلائی موافق حق و حساب از رعیت گرفته تبدیل آنرا رو بهی و بجهل آورد
 ششم در هر یک که در استقامت و در هر قدر جمیع بنظر در آورده و اگر در تفریق جمع هر واحد حق و حساب بعل آمده باشد

از قرار واقعی بکمال احتیاط نگاهبانی نمایند و بزرگداشت و ادب رسیده جمع اندر روسه و روسیه موافق است و بدو شخص
سازند آفت بر بسته که تفریق آن با اختیار چود و صری و قانون گوئی و مقدم و پیواری باشد هرگز در عمل نیارند تا نیزه
رعیت بخت رسیده از آسیب نقصان این ماند و تغلبان تغلب نتوانند کرد و هم در باب عدم مله و رفع غریب
از کمال و ابواب منوعه که باعث تفرقه حال رعایا است بامنا و محال و چود و صریان و قانون گوئیان و مقدمان
تا کید بلوغ نموده چنگلات بگیرد که زیاده و بیاض و اخذ ابواب منوعه معذره درگاه خلعت پناه هرگز بعمل نیاید و خود
همیشه خیر یاب باشد و اگر احدی بران اقدام نماید و تکیاید بلوغ و تهدید بار نیاید حقیقت بخود بنویسد تا از خدمت
مغزول شود و بجای او دیگر کسی منصوب گردد و پیاره و هم بر آن تحقیق برآمد کاغذ خام اصلی به برگه نویسی
که از حضور باین خدمت منصوب شده باشد رجوع نماید و چون آئین تحقیق برآمد نیست که برآمد نویسی شکاکت هم
کاغذ بنده ای سفارشی جمعیت با صده و برهه مال و اخراجات و رسومات اسامی وار و رسیده هر چه به دست
از خانه رعیت برآمده باشد و اصلات فواید خانه محسوب ساخته باقی تصرف این و عامل وزیر داران و غیره
نام بنام بنده یسد و تا ممکن باشد کاغذ خام تمام دیهات برگرفته تراجم آورده ترجمه نماید و اگر بسبب عدم وجوب
یا وجهه دیگر کاغذ مواضع مسدوده بدست نیاید آن بزرگوار از روسه برآمد دیهات کلیه سرسری کرده و دال
ملوک را کند دیوان را ایضا بد که بعد تیار شدن نشسته اگر موافق دستور تعلیم آورده باشد وجه تصرف عاملان موافق
ضابطه و تصرف چود و صری و قانون گوئی مقدم پیواری که زیاده از رسوم مقرر گرفته باشند بعضی باز خواست در آرد و بخواهد
از جاعه اسناد و کوریان و فوطه داران هر کس بر استی و درستی و دولت خواهی بر تقدیم خدمت قیام نماید و بخواهد
دستوری که تعلیم آورده در هر باب اقدام و رزیده مراسم نیکو خدمتی بجا آورد و اشتغال ساخته بنویسد که در کفایت
اندیشی و دیانت داری نیت نتیجه بهره مند شود و اگر خلاف آن عمل حقیقت بخود برنگاه که از خدمت مغزول و از نوکری
بر طرف شده و در پیای باز خواست نواخته آمده نمراسه کرد و از ناچار در کنار خویش بنشیند تا دیگران
عجرت پذیرند سپهر و هم گرد آورده سر رشته کاغذ تا کید تمام بوقت و هنگام نماید و در محله که خود اقامت داشته
باشد روزی آنچه که تحصیل مال و سایر و زرخشنامه روز بر روز از پرگنت دیگر روزنامه تحصیل و موجودات خزینه
پاتر ده روزه و انتهیه تحویل فوطه دار و جمع و اصلاتی ماه باده و ملوک جمع و مجمل و بمعددی و جمع خرج تحویل فوطه دار
فصل بفصل از عاملان بقید تفصیل در آورده و آنرا مانا نموده و آنچه نه و اید از صاحب تصرف شده باشد بعضی باز
خواست آورده بدو خانه و الا از سال دار کاغذ خریف بار بیع و در بیع با خریف موقوف نگذار و چهار و هم
آئین و عامل و فوطه دار که از خدمت مغزول شود کاغذ از آنها تکیه تمام گرفته بر حساب آید و ابواب باز یافت
از روسه بدو نویسی موافق قاعده دیوانی معوض باز خواست آورده کاغذ را با سر رشته و محال ابواب بدو نویسی

و عامل هر دو دل بپیری والا بفرستند که از محاسبه فراغ فتنه حاصل نماید یا نه و هم نسخه دیوانی مطابق قاعده معروفه
بفصل مرتب ساخته بهر تصدیق خود بدین نامه والا ارسال میداشتند باشد و هم چهارم از دفتر اول خطوط
و حکایات که بنده کشیدی از چنانچه خودت بکلیف بفرستی عزیزان تسویه نموده به امانت
وزیر سپاه بکند و اخذ نامه زده و بار بوقعت عرض متوسلان جناب وزارت و انارت مرتبت رکن السلطنت
اعتماد و انانیت منظره رسم بهیم مقصد خلق عظیم و مقدر عادل بهیسانند که از انراش جاه و جلال بکرم ایند و متعال و غایت
خاتمان جهان اقبال که در چشم خرد مقدسه زنده اعلای دیوانی پیشش آننگ که که اعظم داشت حضرت خلیفه العزیز
است بر نشینان جناب انارت مبارکباد از ان باز که این نوید فرخ حال ابواب بخت و سرور بهر دلباس
و عاقله این عقیده سنگال کشیده این فتنه عظیم که بود و وجود خویش به همین بخشایش آن آفتاب روح و فیض ازل
میدانند اندکچه بهیما صفت بهر فلک که جهان گراسه مستقیم است پانفری خورده از این دست بازار رنگستان
دست که گذار مانده بود که سرناخته قدرت بهر گراسه قلم بند است والا همان زمان بنگارش تنیت
سپاه بینه که از انرا پیش چپستان باطن هزاران شکفتگی میباید نفس سعادت بر صفحین می نگاشت
در وقت قوت و دست فی ابواب دست بهراده با داسه دعا و دانی دولت قوی دست میشود
باشن تا آفتاب جلوه کند که این هنوز از شایع سحر است به امید که حسن معانی خسته تاریخی که غلام درگاه بالقاء
ربانی منظره ساخته و بهر گام ملازمت از نظر کمیا اگر گذارینده بود بصورت شایسته جلوه نمود که در مسند
دیوانی اسطی زردی و خجلی از وجود و صفی آمو و آرایش پذیر و حقیقت احوال غلام بهر خانه زاد چه چند
که برایشین از غایت و رعایت بیکمال است بموقف عرض خواهد آورد و مانع اند فو خیر بهر گستاخچه بهر
کشایه هو معانی رنگ بپایه بهر همه دانی قدسی پیکر نورانی بنظر او ستاد فیض نهاد پیوسته بهریت با
ارباب استعداده و با دقام تیمه الوداد هر چند اندر دیده دریافت آن منظره نورانی و می جوهر و متروک بود و اما
از بسکه مکارم اخلاقی نظری ذات حجت صفات می شنید و در زمان خانیه باطن حجت آن محبوب الاحباب
میوزید در عالم حقیقت خود را از فیض پذیران محبت شریف تصور نموده مرمده حسن اتفاق میبازد که دیده
از دیدار سامی روشن سازد و در نیولا که بمقتضا بهر آنچرخ عبور بهر ارجحلاف واقع شد و از نیرنگی فلک و شمع نور
که جانگاز اسی و در دلت است پی و وجود مسعود درین شهر صفای نیافت و داغ حسرت و ناگامی بر دل خست
بهر تقدیر چون استقامت فرج و لاج و خیریت احوال فرخنده نال سامع افروزمیند و راه تسلی بر خاطر بهر خطاب
کشود و پیشانی نیاز بر جناب قادر مطلق گذارشته می آید که بعون او جل قدرت و اعظم شانه و رود سعادت آمو
باین حد و در ایام مسعود بصورت شایسته و سنی نماید تا این ترش لب بادیه شوق از ملاقات آن حضرت

فیض جاودانی اند و در چشم عقیدت از مشاهد نورانی طاعت العزیز مصرعنی برافروزد امید که این محبت
یکی از اراوت گزینیان انکاشته باشند و تو همی که در تربیت خلص زاد که چه چند مرغی فرموده اند چون برفق
بجای نفرت بلند ایشان این سلوک دلپذیر در ایام با جمیع مستفیدان و تربیت طلبان مسلک بوده و اعمال
حسنه و امور خیر که از آن یگانه زمانه سر بریزد هیچ وقت معلل بعلل اغراض نگردیده و در صورت این هواخواه
منت پر خردمید اند و بر سر غلیم از بهر آن فرزند کار آگاه الهی مساکنت بیناید نه یاده عمر باد و در تعزیت
درین حدیقه بهار و خزان هم آغوش سنت زمانه جام بدست و خنجره بر دوش است اگر چه از سنج و اتمه پاک
بیشکو تبرکاتی بهیمنایت چند گمر و کلفت بهر تیر کمال برین غلیمه گرانی رسید به باعث که ورت و لایزال
گردیده باشند اما از انجا که دانیان حق شناس و فرزندان حقیقت اساس بر ایستاد و زوال اوضاع عالم و ثبات
سیرج انقلاب حالت نبی آدم حریمیت دارند یقینیکه با مشق واپ خرد و ویشتی استنلاح فکر صواب گیرین در
مقام رضا و تسلیم در آمده چهره صبر و شکیبائی بر فرودخته باشند معاذ الله این غلیمه خوان و در حق تحقیق را چه یار که در خدمت
افلاکون زمانه و استقامت از علم الهی بپایان آورده لب باند ز کشتاید و در حضرت همه دان فضلی از بهمان
معاش و معاشی از عالم معاد ارسال نموده در موعظت و آید لیکن بقتضای هم که پاینده حرف و دلستان است
بجای و صورت که ترک رسمیات حجب و تمیز عرفیات نه میسر اند این دو کلمه است نگارش یافت این و نگاش
ذات شریف را کمال عمر طبعی رساناد چه چهره صلیح میگردد اند که این هواخواه بخیر و خوبی در وطن رسید و گوش
سجود آشنایان بهمد و مکارم اخلاق آن بزم موان فضل و کمال که آموزد که و آیند در سفر سدس نعمت که در شایع
او در کمال خدمت گرامی بود و روزی چند که در خدمت شریف صرف شد به بدل شکر حیات تصور
نمود و افسوس از ایاست که بپیشور موفور السور و میگردد و اگر بخت و نماید و در نیست که درین نزدیکی چنین
عقیدت بران آستان اقبال نشان بساید و از برکات انعام شریفه بار دیگر سر مایه سعادت جاودانی
فرزند و درین جرم و زمان آثار مروت و مردمی معدوم است که در میان جهان شل حضرت
بزرگان هستند که از راه جوهر شناسی ما از پا افتادگان را دستگیری برینا مید و اگر نه چنین نمی نمود خلاوت
زندگانی بر مردم ناتوان حقوق و میگشت هر بانیها سشاران همین طراز معانی در تفسیر دل مستمند آنقدر
کار کرده است که میخواند بهر حالت از بهر پذیران خدمت سامی گرد و بوسیله جمیع اسباب کامیابی فراهم
آرد و زیاده ازین امر را به اعتقاد چه بنگار و تعزیت رتبه کلا و نیز مرقوم قلم جوهر نیز حجب و دامن آرد و بگوید
که از دوستی نالامال ساخت درین جرم و زمان که در میان اهل عالم صورت پرستی محمود منشی شناسی
مقصود است وجود خود شل شاعر بزرگان ناقد البهار از جاذبه مقامات باید دانست تو چه که در نگارش خط بهارش

پنجاب نواب محمد الملک بکار برده اند مورد محبت و اخلاص برافزودا بگویند که بنده منشی بآن سخندان
 سنجیده میان چون معنی بیگانه شد و از قطعه زمین وطن که به نسبت گری مهر و زبان در رنگ زمین
 سخن سر نیز ساخته براسه اطفال گداشته آمده است مجموع بال گشت که بحسن معاونت لطف مراقت
 پیرایه گلشن اتحاد بدستور معمول بحال خواهد ماند و خلل در انبساط زمینداران مورد وثی نخواهد یافت
 بعثر نیز که نوشته میسراند اگر چه بقتضای رسم و عادت انبساط زمان گنجایش داشت که مراسم
 بندگی و لوازم غیر خواهی بنحو که مرکز باطن صدق موطن است بتوسط قلم عقیدت رقم بر صفحه اظهار
 در آید لیکن چون مسند نشینان اقبال این گروه فلک شکوه بنور معنی منور است خوبی گفتار بی حس کردار
 منظور ز غبار غبار نیفر مانده بنابر آن از حضرت قادر مطلق یقین میخواند که این مراتب بران معنی اداس از دین وصول
 گرامی ملازمت که در همه وقت جمیع آرزو به مقتضای بوده بوسیله استر ضای خداوندی اسباب
 کامیابی فراهم آورد ایضا بورد و اقبال نمود پروانه کواچب الاغ از مرقوم خامه حرمت طرکه که بمعانی
 لطیف و عبارت کریم حاشیه عبودیت مضمون را رشک فرمای متن حد کتاب بیع بیان ساخته بود
 سرودوش ارادت سعادت تازه یافت و بوصول خدمت شریف که از راه افاضه پروری و پرورده
 نوازی عطا شده بود سرودوش عقیدت کرامت بی اندازه اندوخت جبین غلامی بسجود شکری
 عنایات هر زمان بر زمین نیایش گذرشته طول حیات در نع دریجات نواب خداوندی دایما از
 جناب الهی بعد از نوبت میخواند امید که محیب لدعوات دعا بی ریکا این سر بانیان را در پذیرد و فرقه
 انشراح بر جهانیان جلوه ظهور گیرد چه شایسته عذر داشت حقیر ترین دعاگویان بعد از ادای او
 ادب و انکسار ذره و ابرو وقف عرض باریافتگان محفل قدس منزل میسراند که انفس شهاب روزی
 بدعا بقیام دولت جاوید بهار و اعتلا بسلام اقبال پادشاه صرف میشود و آرزو بصدق
 عقیدت و رسوخ اراد از حضرت الهی مساکت بینماید که گلشن جهان از جو بیار عدل و انصاف لطافی
 سر بر و شاداب و ساحت گیتی از پر تو آفتاب فیض و عطای ضرر دانی و اکانور یاب باد اگر چه این دعا
 مورد وثی بوسیله اعتقاد باطن خود را در حلقه بهر اندوزان حضور سر سر نو تنظم نکر و لیکن شرف
 ملازمت و الکه شکای از باب سعادت است بهر ان نیاز میخواند امیدوار است که بیاموری
 ایزدی عنایت بوصول این دولت بی بدل سر بایده مغفرت ابدی اندوزد ایضا میسراند که نفید
 مبارک فال صعود و کوه به جاده و جلال سلطان جهان اقبال که انشا الله تعالی تا اتصال بدر بر کمال همین
 سوزال امج پذیر باد ابواب بهجت و سرور بر دلها و دعاگویان عقیدت سگال بکشته شده و از شهرتشان

دولت جاوید نال اسباب کامیابی و کامرانی فراهم نمود و انچه شد و الفت که نخل آمان بیا را مید و آنچه از دشمنان
 آغاز نهاد زمانه فیروزی گرفت و در کار هر روزی گریب است برین شرف که جهان فشانم و راست و کین شرف
 آسایش جان ما است و از آنجا که شرف ذاتی و کمال فطری حضرت بادشاهزاده علیان مقتدی شکوه و الا و مستحق
 رتبه علیا است بکرم ربانی و تائید آسمانی انقضاض غیایات تعاقباتی در پایه افزائی حشمت سلطانی برافزودن
 خواهد بود چون این پسر غلام علی الدرام بدعا سے طول حیات و رقع درجات صاحب جهانپان جهان
 دار و امیدوار است که در زمره خواشی بسیار فیض بنسب است خواهد آید و الا ایضا دعا گو سے و انکی
 ذره وایموقت عرض باد یا فکاکان جناب خیمه تاب صاحب جهان بادشاهزاده عالم و علیان پسر نیکو
 در هنگامی که چهره اقبال پدیدار بالقلاب اوضاع روزگار در نقاب عین الکمال نهنگی پذیرفته بود و برین
 دعا گو سے در نورستان سحری دست نهجالت بدرگاه برارنده حاجات برافراشته طلوع اقبال چو
 جادو زانی سلطانی مسالت مید نمود و انچه شد و الفت که دعا سے پیرایه اختصار باجایست و نور جان
 فراس و مصلو کو که والا بار امانت و مصلو غیایات حضرت خیمه آبی در اعتلا سینه ریاست چاه و بالا شاه
 سامعه افزون خدایندگان این روزگشت ایند و جل شانہ و انظم بر باد بیامین ذات قدسی برکات و هدایه
 آفاق ساحت گیتی علی الدرام گلشن چشم جهانپان تا انقضاض زمان و روشنی دار و صاحب عالمیان است
 فقیر خیر جهان و سید که در دارالامان نشان اند و انچه نشینی درگاه سلطانی سرپا ندی داشت بقتل و کرم
 خسروانی بنسب و وسعت صدرت و عدالت اقتدار یافته بدارالامان ناکور قیام دارد و در
 اجراسه احکام شریعت مطهره سرانجام مقام و امور مضافه خدات نیکو در بموجب حکم تقدس احتیاط تمام
 بجای آید و انحال که مقدم سعادت توام کاروانی ارباب حقیقت گردیده این فدوی که از چند سال
 آرزو چنین ایام مبارک فال بود و محض یاور بی بخت خویش تصور نموده امیدوار است که باین دولت
 خواه از پای دست سران برینست و مفاخرت ابدی اند و فتنه بر پایه کامیابی حاصل نماید بچایست و بکرم
 عزیز و انکسار بجا آورد و ذره وایموقت عرض جناب جناب تقدس نقاب بادشاهزاده جهان و جهان صاحب
 عالم و علیان پسر نیکو که پور و مسعود و کرم است آمو نشان عالیشان هر صفت عنوان احراز سعادت ابدی
 زاد را که بها صفت سرمدی نموده نرق ادب و انتقام بفرقدان غمت و انتقام رسوده بقیه سیم سیم
 خدای جل و علا و اداسه شکر انعام حاجان سده علیه تر زبان گردیده و بدعا سے دولت قاهره
 و خلود و خلافت با بهره و سلامتی ذات قدسی نقاب اند و تعالی زیاده از آنچه سابق بجا داشت استقلال
 و زبیر امید و ایم است که انشاء الله العزیز همیشه مورد غیایات عالیه و مصلو ارحم تعالی خواهد بود و در زمره

و عا گو بای و ای می محسوب خواهد شد و پشیمان را و ه و عا گو می قدیمی قطب بعضی حاشیه نشینان محفل فیض منزل
 میرساند که در هنگام تشویش بدن مبارک این خیر گال پیوسته و در فرمان سحری اشتغال بدعا و اشت
 و هرگاه مرده صحت خراج و علاج از دلها می خلاص شود و حق خردن و طالع نمودن و چنان شکر و سپاس بخوابد و اشتغال نماید و
 امید که لعلان کوکب جاه و جلال سلطان بلند مکان بر اوج دولت و اقتبال از عین الکمال همین باد و بعد ازین
 هیچ نگذرد غبار که در دست بر آید ضمیر خورشید تنویر مرصاد و صاحب جهانیان سلامت و نقیض خیر از چندگاه در
 نشین وطن را دیده نشین است و چون دین ایام فرخنده فرجام آرد و سه خدمت خاقانی بسیار بالیده و
 تناسل ملازمت سلطانی با فراط انجامیده اند از غریبت چنان است که غریب در بگر است و از خلافت
 گردیده کامیاب سعادت جاودانی گردد و سه روزم قرب بتقیض خیرش محروم به دیگر نه حلقه ازین خانه
 نیز برود و نیست و انشا الله العزیز حصول این مطالب باین دولت خواه جانفزا می نماید و چشم غیبت
 از دیدار نور بار رشتنی باز آید ایام سلطنت جاودانی با و خط فلان که از عده مرز بانان اینصو سعادت به خود
 است و کلا سه خود بجهت عرض مطلب و صورت سعادت که محروم زیند آید را اکثر اوقات بدر بار جاندار
 به جمع می افتد بدار خلافت فرستاده و میخواند که بخدمت گرامی متوسل بود و قاعده خدمت گاری و وفای
 به داری درگاه خلایق پناه روز افزون سازد و برین تقدیر یقین حاصل است که آنچه و کلا سه مذکوره
 معروض خواهند نمود و بقضا سه صدق بندگی و اعتقاد آنان بجناب مقدسی آئین شفقت و مهربانی حری
 خواهند فرمود و خط نگارین نامه محبت طرانه حرم ملک ناد و پیر داز که از شکستگی عبارات رنگ بسته و
 بر بستگی مضامین برجسته برگ و ساز و گلزار و ساز سامان جانفزا سه در برداشت در زبان سعادت
 آفران رود و بخود و حبیب و دامان آرد و بهزاران گل نشاط مالال سال سعادت سه رسید از دست
 کتوبه رنگ غنچه سر بسته به چو باوشش کردم از رنگین مضامین بود و گل بسته به حریز دآن بیان و دهر
 مانا و ان در ختامه که کرد و این دست صورت یابید شد معنی برجسته به انچه ایستد و الفت که استقامت و فتا
 قرین فائز با برکات است و جریان حالات بر وفق و نخواه میشود امید که خیر و خوبی علی الدوام حاصل
 حال فرخنده و آل باد و دست میر یا بر همه وقت اشتیاق دارند و بار سال رسل فریاد بلین آئین
 شادان و فرحان ساخته انیم می را موجب از دیاد و مواد دوستی تصور نمایند خط یقین که بسیار مراتب
 اخلاص و اتحاد و دوستان یکدل از سجیه رضیه آن روز و ان عالم صورت و معنی دور است اما خلاصه
 چیست سرشت اجلت نمیدهد که تنها با خلاص باطنی که گفتا نماید و راه ارسال مخالف و دوستی نمایان
 مسدود و باشد اگر چه فی الحقیقت اصل همان است اما چون صوفیان خود العین و العقل را نشود و منی

و صورت آن معنی نگار میباید محاکات نمیکند گرامی را چون محکایات ملاقات صورت تصویر میکند تاگاه اگر رسیدن نامجا
 فتح بخش از سبب موانع روزگار نام چهار در خیز تراخی می افتد از شدت اشتغال حوصله از باب وقار و تکلیف خود
 ببرد و دست آرد و مقصود و مطلب دل پرده نشین و تا سیکه حوصله پیرامن نمیکند گره و ده و اگر است میخوانی
 این همه اخطار است براسه حصول نامرغوظای آنجام کمالات از استیقام ساس مودت باطن است مصحح
 که ظاهر نیست بفرغوان باطن لاجرم در درنگ می که پاره از شدت امور اولی فریغ دست دهد بدو کلمه خدا کی آید
 مسرت پیراسته و راست افزای خاطر و درستان شده باشد ایضا ایند و تعالی آن کوشتن و سبب خلعت
 و آشنای سبب با چرخ اتحاد و یکتایی بلبل بوستان نصیحت گوگرد و سسرخ و محل سپیدگان معنی را بر حسب خود پیش
 غیر طایمان دارد و نفیر جان علی را زیاده از خود بخود مشتاق و مستماد تصور نمایند متاع خوشنمائی و لایستخنی
 که بر دست قاصد صیانتار فرستاده بودند رسید خانه هوش و مکان عقل از نزول آن چون از رنگ
 نامی صورت نگار بزرگ گردید انچه بر سر خطه و لک مشتقا از کثرت فرستادن اخلص نامه مسطور بود و پوشیده
 نماد که گردش این دایره مینازنگ دو خطه احدی را بر حالت خود نیگزارد و دوست از حوادث فشان
 سبک نمی سازد تا سوخته دلی بهم نشینی بخاطر جمع و دگر از پریشانی خود یا از استقلال استقلال دست
 حقیقی ارقام نماید و اگر نه خدا آگاه است که هیچگاه در حراتی حفظ الغیب نقره و واقع نیست و یک
 و نامه اخلص نامه سال و هشتم ام اما این هم از وضع پاستانی روزگار است و آنجا نرسیده برارنده
 حاجات قطع و سایل نامه و پیغام بخواند تا بزم محاسبت صوری آید مستعد شود و شوق بیگانه اند که نهال شایق
 ملاقات گرامی چندان بالیده است که با محاطه ترجمان در نمی آید و کدورت جدایی چنان گفت انگیز گردیدند
 که در قالب میان نیکنی خود که اگر شکاک کنم در جهان نیکنی نه عجب که مرا با تو در دل تنگ است چه دلماس
 اهل مودت و صفادر شرح درستان محبت و ولا بقضای القلب هدی الی القلب هر چند غلبه بر زبان
 قائم نیست لیکن استیلا به شوق مواصلت جان افزای اختیار این می آید و که خامه بنامه آشنا شده و
 قفلی از باب لالو اب دوستی بدیبا به اعلان رود و مشکل نیست که آنچه در ولست بر زبان نمی آید و چه
 بر زبان می آید از اندام مراتب شوق را نمی شاید فلان جرم از جناب ایندی می آید که غلبه بر زبان
 مقصود را بوجه حسن چهره از و کامیابی ساند و سینه محبت گنجینه را از انگه از جویان و لایزال و ایضا
 اشتیاق گرامی ملاقات افزون از اندازه شرح و بیان است و قاطع محبت مظهر او را که آنرا چه مستحق
 خوانان تر به شوق را که بر رسم اینها زمان در کسوت عبارت شعاع می آید و صورت مدعا تر
 نقاب چهره بر نمی دارد و اگر بهر معنی پرستان بخلوت کده باز نیگزارد و استیلا به شوق و محبت

سامی حوصله را برپیتابی هسته بسیار و اما حاکم مطلق را سپاس که دلهای دوستان کامل الاتحاد را که از غایت
 صفا حکم آفریده میگردد در اظهار اسرار محبت بدوستان طریقی محتاج نمی سازد و فضا که احباب صفای الولا را که
 از کمال استیلا خاصیت جام جهان نمایی پذیرد و در انکشاف لغو و جفای باطن رنگب آلوده نقش و نگار خام
 نمیکردند برین تقدیر که دام جزو حقیقه الشوق تواند بود که بر خاطر مهر اشتراق آن یگانه عالم وفاق پرتو اندازد
 نشده باشد از حضرت سبب حقیقی مسالت جهان میرود که غرض سبب ایام جدایی بسراید و شاید مقصود که ششم
 مشتاقان باز بسند جلوه ظهور است بوجه حسن و نماید تا بدین گام موافقت بهجت پیر وصول در اسلامت
 را برترصد و اعلام کار و خدمت را منتظر است ایضا میگردد و اندک اهل مودت و صفا که دلهای ایشان
 از غایت استیلا که حکم آفریده میگردد اگر چه در میان مراتب دوستی محتاج بنیام و پیغام نیستند لیکن تکلف
 شوق منوط که بنا بر ادراک ملاقات بهجت آیات خاطر مشتاق را همیشه در انتظار بمانی داد و در هر
 چند می نگارد که از تاثیر جدا می و وحشت تنهایی چه نوسید و تا کجا تواند نوشت که هر چه برد این گزید
 بر زبان نغمه نمی آید و آنچه در عبارت می آید از اسرار مقصود و نمیناید محبت گواه است که از مفارقت
 آن ملاذ حیران چند آن که درت و ملال دارد که چهل آنرا کمتر از کوه الوندی شمارد آه دل که نو کرده
 صحت روح بخش دوستان یکدل است در شهرستان غربت که از متاع نشاء خیال است چگونه کلفت
 پذیر نباشد امید که همت حرمان و ایام جهان زیاده برین استدا و نکشد و این سفر عافیت اثر بفتح و فیوض
 لشکر اقبال بیکه سپهری گشته دریافت موافقت گرانی بخیریت و بهر ذمی به وزی زیاده شوق است
 ایضا بجزان دل آشوب کاش در عالم امکان ظهور نمود و تا جان و ملت دوست از قید کلفت
 از او بیدار و رویت عزیزان که برود و ام میماند از نظر غایب است و آنچه دیدن را نمی شاید بهر حال
 حاضر آری وضع فرموده رزگار بهین است که دو نمایش را یک نفس بحال خود میگذارد و بهر صورت
 بر عکس بر فراز پیدائی نمی آرد و مهر همه من در چنین ایام و ملک در چه خیال بهر حال از حضرت ایند
 متعال مسالت میرود که حجاب دوری بر داشته ملاقات گرامی بوجه حسن چهره افروز سازد و در آنگاه
 ظهور آنرا از که درت جدایی بهائی داده در مقام تقارنت نشاء اندر گردد و ایضا بهرستان
 دولت و جاه شرافت و معالی پناه نجابت و شرافت دستگاه نقاوه نمندان غر و علامه قاده و دیوان مجید
 اعتقاد و یا شرافت و خندان و سرسبز و ریای باد بعد از ابلاغ دعوات مقدس اوقات حرم خنای سر
 نظیر و باطن نمیزد و اندک که گارین صحنه گانگی و رنگین تنه بکشتی که صحنه سلطان بافته بود و رسید
 معجب فرونی مولات و دود و مستوجب انزونی مصافحات و اتحاد گردید و بقضا به کیزگی و یکسانی

آرسته گلک ناوره پرواز که از جوشن بهار معانی نکته تزیین سخن همان بود باب و رنگ الفاظ نکته سخن
 را و لغزوری می نمود و در زمان شگفته تر از صبح بیدارست اند و در ساس خفته زنده تر از نور و زرشا کسرا
 خاطر احباب گردید ایضا گلک نشین یگانگی در خسته بنگام رسیدیم غنیمت محبت و بکشتی که از مطاوعه
 محاذی آن جوجه دوستی میوز نه بیکدست عشرت و انبساط مشام مودت مقام رسانند اخلاق آنور نیز مصر
 یکدلی در نظر اخلاص منظر و ایا جلوه گر است و خوبها سے فطری ذات شریف همه وقت پیش چشم خاطر
 اتحاد پرور حاضر در اظهار توجیه گرامی که شامل حال دوستان است چه توان نوشت ایضا نامه شریف
 که شرف نامه احباب بود رسید در نیو ت که دولت متوجه شما است و اقبال و انبساط و مقتضای نرد
 و در این آنست که هر کس مطلب و غرض خود بیکلف حرفه نکند آنکه در سه نمیدگی بغور آن رسیده
 آنچه نزد عقل صواب اندیش مستجابین عمل آرد و همان اختیار بدست ارباب غرض نیارند ایضا
 بنیقه نیکه کاشته گلک مودت سلک که سرپا بعبارت دلاویز بیان مراتب یگانگی و بکشتی رنگین تر از
 نسیم از رنگ و از آغاز نگار خانه چین و رنگ بود در زمانه که زبان از ان کسب سعادت می نمود
 بهجت و رور زانی فرمود خاطر تو و دماثر از مشایخه آن دستمایه جانفرا سه و بهین پیرایه دلکشا اسباب
 جمیعت ظاهر و مودت شگفتگی باطن تر اند و خست ایضا در دل هزار گل شگفتایند مامدات به خاصیت زریله
 باد بهار داشت به چهره پرواز صورت املاک و نقش طراز صفات خاک که تقلم ابداع هزاران رقم بدیع
 بر صفحه ادراک کائنات اختراع نموده باشد لعلقه نویسی سر خط دولت و اقبال و عنوان پیرایه صیغه
 عز و اجلال مستفیض امارت و ایالت پایه افروز رفعت و جلالت عارج معارج است و کا حرافی صاعده
 شوکت عظیم الشان جان بلند مکان عالیجاه مخدعان البیدگاه باو بعد از اظهار مراتب خیر اندیشی و مودت خواهی
 که ستلزم طریقه اخلاص خاص و متضمن وظیفه صداقت و اخلاص است مکتشف راس هر نشان و نشود
 خاطر جمع توانان میگردد و اندک تفاوضه واجب الاعزاز لازم التکلیف در زبان مسعود و هنگام محمود بهجت آموذ و رود
 از زانی فرموده باعث ازدیاد مودت و محبت و اعتقاد گردید ایضا خاطر تمام و فاق از جوشن اشتیاق گرامی
 ملاقات مالمال است و توقع انجام ایام دمی باد بهار و انبساط بهار مواصالت جان افروز غنیمت
 از زمان پیام بیان حصول آمانی و امان ایز و متعال فتح الباب مقصود و بوده به بهر داین سرپا مسود و روزی
 که داناد و محبت مشتاق را هر چه زود تر با دراک لذت صحبت لازم المهرت بکام دل رساناد ایضا
 شوق و ریاضت ملاقات گرامی با فراط اتحاد و انجامیده و تمنا ای که دیدار بهجت آثار خاطر مشتاق را
 منظر بسیار گردانیده حق جل و علا حجاب جدا کی اند میان رفیع نماید تا دلها سے بیتاب از بی یاقتی بر آید

ایضا شوق را پایان نیست و همچنان را در مان نه دل شتاق را خواستش و پدیدار است و شاید مقصود و در کنار
 طرفه حالتست که آنچه خاطر میخواهد بدست نمی آید و هر چه میخواهد روانه فخره سفارشش هیچ فلان مرد بسط
 کارگانی و معامله رسالت و اراده خدمت ایشان دارد و یقین کند و خورساست خود پیرایه اقبال و قبول
 خواهد یافت و قیسه گزارش شوق و آرزو دهنده اگر محمول به بیاض نیاشد شمه از آن در چیز بیان نتوان کرد
 بر صغیر نیاز صورت طراز میگرفت از آنجا که مراتب اخلاص و اعتقاد قلبی به وجود آن نوشته خان
 محترم هم بان ظاهر است اوست آنرا نیز بیان به ربانی اولی دانسته بخیر مدعاست به روانه و اینها
 مراتب شوق و اشتیاق متجاوز از حد بیان است و استعاش و انبساط خاطر محبت ناظر ازین به گونه که ملاقات
 گرامی انشاء الله العزیز غفریب الزمان چهره افزون کامیابی میشود و زیاده از احاطه ترجمان است
 لهذا شرح این داستان مقصود و الا نهایتا به جدان ضمیر نالوسته خان ملاذالاجا حواله نموده بخیر مطلب
 واجب الادای پروانه محمد حسین منشی اقباسم صبح دولت و اقبال و استناده عز و اجلال عده دو دان
 جید و کمال تقاوه خاندان فضل و انضال رنگ افزون گلشن سخن بر معرق نموده فن سنجیده جاد و نظام
 محذومی بتایید این در مقام سیدار سال با بهراران فرخی و فیروزری و سعادت و بهروری مقرون بوده
 ششمن بر ذات مصدر حسنات و بعد ازین بر دوستان و بهو خواهران ایشان مبارک و میمون
 و خسته و بهایون باد و روان دعوات محبت سالت اهدا نموده کشف خاطر خیر و ضمیر منبر میگردد و اندک
 چون پیش ازین بطور پیوست که خدمت دارالانشاء حضور سابع النور از پیشگاه عظمت و جاه و بان
 جامع الکمالات صوری و مضمویه اختصاص پذیرفته میخواهد که تهنیت نامه بر تمام اخلاص مندان صدقت
 آئین ارسال خدمت شریف نماید لیکن بنا به چیز نامشروع اقدام درین وادی دورانه قاعده شناسی نیست
 درین و لا که از مردم محترم تحقیق انجامیده و خاطر دوستدار نشاط اندوخته گردید لاجرم غرض تقصیر یافت از خلق
 و بیع ملاذالاجاب میخواهد و بمضمون صدق شجون القلب یهدی الی القلب میخیزد مودت محتاج بدیبا
 اظهار نموده در آن باب رجوع بقلب سلیم و لوح ضمیر مستقیم می آید که عزیز تر گفته و دایم در ششمن
 راز به هر یک که اندر پرتو اندازد ازین بهر گذر افتاد محبت و سرور دست داده که در بیان نمیکند با بکمال
 اوقات بد که جمیل حضرت ایشان میکند و از خویشان فطری خدام امید و حفظ الغیب میباشد
 یقین که بانس مراتب و مراعات حق محبت و معرفت نصیب العین خاطر حق پرست خواهد بود و بهر امانت خان
 ذره و از بموقوف عرض منت بان جناب جاه و جلال مستنشین انارست و اقبال صاحب دو جهان
 خدا کافی میرساند که پروانه واجب الاکرام محبت اقباسم در جواب عریفه بهر غلام به خسته نگاهم غفر

و در و بخشید فرق مغفرت فدوی با وج فرقدان رسانید و سفارش می که در حق خان زاد جی چند به نوب
 مدار الهامی مرقوم قلم فیض رقم شده بود باعث خرید غرت و اعتبار گریه وید کار سازی خانه نادر میا مطلق
 که که هم فدواندی بوجه حسن رونموده و نواب فرشته نهاد که هم بارش و هم با ستنداد شکسته منصب
 وزارت است کمال مهربانی عرضی و بلند ول فرمود آئینده نیز امیدوار است که بوسیله مجید نگاشته شریف
 رعایتی و خرید عنایتی شاه حال دعا گو یان دایمی خواهد شد اینقدر قنای سعادت قد بوسی گرامی باین
 نیایرندگان عقیدت کشیش برودنی و خوبی روزی کنایه در شیخ ابوالفضل نیارنده نشی بذریعہ رسوخ اعتقاد
 بجز عرض منسوبان جناب فیضآب دولت و اقبال خدا داد مصدر خلاق آنگی مقرب حضرت والا شاهی
 قبله گاهی میرساند که چون شسته اند برین جاری شده که معات عالم تعلق بسبب ساخته شود تا قاعده
 افاده و استغاده نمیدید برین تقییر یا القای او سبحانه و تعالی عزیز در زمان پیشین بطلان
 را بعد موروئی حال پر در این جزو ضعیف گردیده اکنون بمقتضای اوضاع ایام پاس
 آنقدر نزد در میان نمانده و بزرگی که از کمال فطری و حوصله سخن شناسی کام بخش مستعدان نکته سخن تواند
 بدین اوقات عالی در جانت مشهور و مخفی نمی شود لهذا پناه بطله بر و احسان خداوندی آورده
 عرض و منسباید که چون درین زمان چراغ فضل و علم بلمبات ملو را فاضلت حضرت ایشان روشن
 است و دور بینان بلند خصلت را از اختیار کردن امور دنیوی که سراسر خارستان است پاس
 آنرا هم شکاف غیر از پاسبانی دلساد انتظام احوال جهانیان پیش نهاد مهمت نمیداشد در مضمورت
 اگر خاطر مرگین که شخص دانش را جان و جان خرد را تو ان است نظری که آفتاب بخاک بین کند
 برین ذره ناچیزی انداخته باشد هرگز نیست که تخم احسان را زمیننی قابل هست و الله بحسب الحنین
 بچشم میرسد آداسه آداب ادب و انکسار ذره وار بموقف عرض منسوبان جناب حقائق باب مقصد
 علماء و دین پیشواست عظامه کشف و یقین عمده از باب العلم و العین حاج الحرمین الشریفین
 عالم عظم ربانی مورد تحلیات سبحانی صاحب و قبله خدا یگانگی میرساند که از هنگام مبارک مقدم است
 و در ابد بار الهی و بر با پیور اگر چه از هرگز عدم حصول ابواب عراض عبودیت آئین خاطر عقیدت آگین بلی
 اندیشد و است چیرت قرین بود و علم آن غیر ازین که فدویت سرشت نیز در گروه کافر نعمتان ناپاس محسوب
 شده باشد بر این خیال نمیکشت لیکن درین ایام خسته فرجام که در میان مکتوب مخدومی مولوی محمد تقی
 سید در تلمذات بر شحات صاحب قلم افاضت رقم از بهر توفیر و تکریم این بزرگوارانند ابجیات از طلاات
 اوقات لغت حرمان پذیرفته کلیه احزان اخلاص نشان را شاداب گلستان محبت و شادمانی گردانید که

زمان جدایی از خدمت بابر گشت و گفتند ما به جور و جفاست منتهای عیرویت با تمام محو و منسی گردید
 نور به از روزین اقبال در افتاد مرا به که از آن خانه دل شد طرب آباد مرا به احمد ملوک علی ذکک که چنانچه میبای
 ایام استقامت روح فواج طبعیات الفاس علوی نرا و نتایج کلام حقیقت نظام باطن افروز شده ریشه قدم
 بندگی را کمال استحکام بخشیده بود و درینو لا مشایقه تمیق افادت تسبیح که بعینه از مطالع شاه عالم پناه داند ملاک
 شرف اندوز شده فرق غرت و افتخار دره خاکسار پذیر و به غلبین رسانید مو او رسوخ اعتقاد بدرجه استعد
 یز و زو و مصر و غیره اینها تو آید و چنین باتو کنی به بار از عنایت بیکران که زیاده از حوصله استعداد و عبودیت
 نهاد و بدو چون آنکه جان و دل را تریان خاک استخوان فیض مکان سازد و پرچم دیگر و سبت قدرت نیافت
 و ایقاع بسیار که فاکل بود و در صورت وجود بوده و در تحفه الاحرار در بیج فرمود که کثرت صورت زیادتست
 و بس که اصل همه وحدت و آنست و بس به با یقین معلوم نمود که تباین غرضی قالب و تنوع دین
 و نه سبب در دیده اهل یقین مانع یگانگی نمیکرد و چشم حق شناس متحقق در مشاهد نگویین و ایجاد اگر از پاید
 انجمن نرق و امتیاز گذر ناکرده بر مرتبه خلوت کده جمیع و اتحاد بقصد کار مثل ما بجد خوانان لوح تعلیم برین
 نحو صورت نمی بند و البته تعالی این درخته را علی الدوام ساینشین مملک بر و احسان خداوندی دار و
 و عثمان توبه سالی زود و تر با بیطرف موقوف گرداناد و به مخفی جز سخن چیره ندارد و به پیش اهل معنی
 پدید آید و به تاریخ جیمینت پیوند میخواست که وقت او را که ملازمت گرامی از نظر کیمیا اثر بگذرد از منظری
 درین رتبه ارسال داشت گزارش احوال دولت اشتمال اگر مطابق واقع خواهد بود و خاطر معارف آگاه از
 واردات نورانیه سادیه تصور خواهند نمود و الا از خیالات ظلمانیه دل بسته گان هوای نفسانیه یا تقاضای
 میرساند که سابقا خط جو ویت نموده منتهی به تقویت مقدم گرامی بوساطت مخدومی مولوی محمد تقی خیر ارسال
 خدمت سالی نموده بود و ثانی الحال از مولوی موزالیه ظاهر شد که خط مذکور شرف پذیر مملوک خداوندی
 رویده اما بخواهش نرسیده و پیداست که درین هنگام خاطر حقائق مظهر نبایر سنج عقیده علم اندوز برده و
 شرفست بهیه تفسیه مکرر و مملوک خواهد بود که بیان مبارک به تحریر پاسخ آن التفات ننمود و خدا گواه
 ست و دلما تا آگاه که سینه عقیدت گنجینه غلام درگاه ازین راه چه گفت و اکمل شیده خاطر اشک بریزد و
 بعضی مقولات که در تسکین اوجاع درونی واقع است درین سانچه جگر خراش برنگار و لیکن چون بیند
 خطاب با کیست میداند که حاصل گفتگو نزد تحصیل حاصل نیست چه آثانی که در شان صبر کن پناهی مانده است
 به و پیش ناله دور بین مخدومی الانامی خاطر حق تعالی صبر جمیل عطا فرماید که بقصد تعالی به ناله ناله
 سال ملکی لازم نیاید پدید گفته و بیاید میداند ششم المال و البهون الا و یغیبه به و لا بدیو الا ان پر و در

توفیق او بجان و عمر اسمیفته زار قفس سبب رنگاری اواز ماندگار و وسیله آگاهی و بیداری باد سحر و در میان
 عالم سلامت باقی اظهار شوق پابوس که خوشی آید و در است و این تمیز ترک ادب شناخته و شهادت آنرا بضمیمه دوان
 حواله ساخته بجز فایده و اختصار سیاحت کم بسیار از سر راه بسط اندک نگارم ابداه و پشاه هر او را و نشین کنج گنجای
 که بدایع غلامی در نگاه عالم پناه چین افزون است فرق بودیت بر زمین عجز و انکسار نهاده و نایب عقیدت را بسجده خاک آستان
 سپهر تو امان جلا سے جاودانی داده باین فردویان که شمار جان در سیل بندگی تسلیم نیاز و تعظیم قلب در طریقت
 قد و دیت رکن ایمان را و اسه ناز و اندر و طواف آستان قدس نشان پیرو عرش را کعبه شاکت و حج اکبر
 خوانند بموقف عرض فیض یا بان انجمن جلا نشین شرف اندوزان محفل ملائک منزل که بهین نمونه حضرت و باب
 انجم و گزین قرینه عرش معلوم است میرساند که در فرقه ساسی و محبت زمانه که سعادت بر خوشی میباشد
 و نیست شکفتگی میور زید دولت چهره مقصود می افزون و خفت و اقبال سامان ظهور می انداخت منشور
 ساطع النور لامع السطوع مغنون اقدسی تخیر خامه خاص بر بیدیا خواص که جان عبودیت اقتباس خدا سے
 هر حرف نورانی لباس باخاست قافیه حرمت طراز که برگ و ساز بلند اختر می و فیروزه بختی در بر داشت
 سایه و در و مکرمت آموذگانند فرق غرت و افتخار ذره ناچیز با وج فرقدان بر او زخت و مضامین از دست
 مشغولش که چون فیضان فضل که هم بر دوام این و جهان آرا و انعام عام رحمت پیام او جل و علا
 افزون از اندازه داراک عقول و انعام بیرون از احاطه افکار و او نام است جان ناتوان را که از
 بندگان کاری فلک کج گرا شکایت نموده و ملا سیماس بقیاس خدایات بنیایات عالم افزون و زکریا بنده تعظیم بر اسم
 استقبالی و آداب تسلیمات کامیاب سعادت جاودانی ساخت عالم عقیدت سرشت که بقیه قضا سے سرشت
 بالمرحوم می مقصود فیض گنجوشل برگ خزان دیده ناز و نزار برنگ آینه پریشان کار شایخ و در شاخ بعد از
 در زش نیم چهارچین زار علیات حضرت و الا شاهی و جریب دستی نواز شهابی بمنتهای خباب عالم پناهی
 چون بستره نوزمیده شاداب و نازده و چون پنجه آفتاب گلسته بر سبزه گردید و در برابر کو تاگون که
 و مزاج قدسی قلم کار دست قبال که هر نفسش بهر ازان معنی چون دم عیسوی شخص افسرده را روح پروری
 سیکر و در پیشش چون ارشاد معنوی دل مندوب می نشیند بر خیزد که در خازن لوح و قلم گشت عبادت وانی که حق
 شکرت منتهای سید ریح بر گزار در دوره عالم حق گزار می آنچه شاید بجای آن و نیافت ناچار ترنیمز داده و سر سبز
 نارسائی نهاده زبان قاصر البیان را بهره یاب و عاگره و ایندن لازم شناخت که ششده هر نور مندرغ
 پیرایه سپهر است و طایفه صبح صادق که کیه آری هر ساعت اقلیم و محبت روی زمین از انوار چراغ
 دولت و اقبال جاوید نال گیتی پند می روشن و روزان باد و در چو آب بسته سر غنچه نظر نامر سیده

پیچیده چون گره فنیحه و مضامین در هم کشیده چون گیسو منبیل بصیرت می پذیرد و در پیوسته است که مبتدیان
 حرف باید ساخت که متانت در کلام بخیر و بر حسنات بدی بمتاثر است از متقدمین آئین گزین
 حکیم نصیر طوسی صاحب اخلاق ناصری و استاد جاوید بنیر مصنف تاریخ روضه الصفاد از متاخرین طرز تبیین
 شیخ شرف الدین علی نیری مولف طهر نامه و شیخ ابو الفضل مطبوع انبای روزگار است و بعد از اینان چنان
 ترویج شده تر عبارت جهانگیر نامه دیده شده که بغایت قریب الفهم و شیرین ادا است بهر جانب که بصیرت
 رغبت نماید پس روسیه باید کرد که فائده نامه خواهد داد امید که این جرات ناشی از اخلاص و ادب پس باید
 صداقت دانند بعد از این اگر وقت مساعدت نمود بر شمشیر بر نری قلم گایگی رقم چندستان گیرنگی و ایام طریقت
 پذیر خواهد بود و از فراوان مشفق که ناگزیر علاقه نکرست بعبادت آرائی نمی توانند پرداخت برین
 تقدیر در پانچ دوستی نامه اداسه مقصود کافی و النسب سوده عرسله در خور او را که خویش و دست کرده
 فرستاده آه بنظر بگذرانند که خوبست شهادت قضای حضرت با عظمت شهادت حضرت افادت نیز
 عمره علمادلت و دین قد و خطا و شمعین رکن الاسلام مخدوم الانام علی الدوام سند آراسه عدل و داد
 باوید اداسه ادب تهنیت و مبارکباد منصب جلیل باب القضاء و السلطنت که بیادری بخت و مسامحه
 اطلاع سنگنان آن خطه شریفه صورت ظهور پذیرفته مروض خدمت سامی گرامی منجمله که چون و رینولا از
 خطا فرزند می پرچند نوید دل کفر و مقدم سعادت توام و السلطنت و استیلا احوال اقصی از مدعی الیه بهنگام
 او را که ملازمت فیض منقبت معلوم گردید شکسته منوایب این دیو بتقدیم رسانید که میاسن معدلت
 و انصاف ذات ملائک صفات باشند با شرف نکرده که بنده را و با سینه در انجامت داخل اند و در
 عهد امن و عافیت خواهند آسود و المذنبه شایسته دلک دیگر در ایام سابق این خبر و محقق اگر چه جمال مبارک
 نورانی سیما ندیده اما از بنده زاده میگویم راجع که بر بهری دولت در دارالامان ملتان شرف اند و قد بول
 گردیده و حماد دین و دیانت و مناقب فضل و کمال حضرت شهنیده حلقه ابدوت و اخلاص در گوش جان
 کشیده آرزو مند است که بدریانت خدمت بابرکت بساط کامرانی در اندوزد و خوشامانی که حصول این
 تمناست چهره انبساط برانروز که بملقه بندگی درگاه عالمیان پناه باوشا بنزاده جهانیان اتفاق افتاد
 بدربار معالی واقع است و بعضی اعیان دولت و ارکان سلطنت موقت و آشنائی دست بهم داد و اگر
 حضرت بر حسن اعتقاد احقر اعتماد آورده بسراجم کار می و خد شمس که از دیگر سپیش نرو و نامور
 سازند امید است که به مقتضای عقیدت با اتفاق و اطلاع و کیل نوسه با ندرام خواهد پیوست که
 بدینوسیله نقش صدق بندگی بر لوحه خاطر مقلاتی مسطر در دست خواهد نشست زیاده ترکیب ادب است

عمر و دولت روز افزون باد از چنانچه سحر خیزه تو شسته تا حساب نسیان قلم گهر بار معانی نو آیین
و صفحہ قرطاس نقش پذیر عبارات رنگین است ز دست خجسته صفات مصدر سناست ملازمان رفیع ایشان سیادت
وامارت مرتبت صفوت و ایالت منزلت عظمت و جلالت منقبت ملازاجا خدمت الامجد قاجان بلند گان
بیست و رنگین پیرایه گلشن دولت و بهار اخروجد یثقه اقبال بود و با و فور محبت و سرور بسیار جمعیت و نسیان
کامیاب جاد وانی باد اگر منطق با ظهار مرثیه شتیاق بر کشاید بانها سر و زار کار که دل پر غبار و زبان پر
نگار دارند مشتبه میشوند و نسبت اتحاد و یکپختی که بموفقیت این دوی بین الجانین متحقق است حاشا که اقتضای
انیمیتی نماید و اگر دست از اینها کوتاه داشته نگارش مطلبی در آید که ام طلب فائق تر از بیان شوق
و اشتیاق است که نه قلم مودت رقم آنرا با بکین و لکیزین بر سر آید و در صورتی که در مقام خاموشی گریز
جوش اخلاص و اختصا ص درونی که در داستان طراندی و دینی آنگارنگ نگارنگ دارد و با اختیار خود نمیکند و
عجب عجب القیت و طرفه مقارن که در عالم محبت نه از هر سکوت حوصله فراخ می باشد و نه رخصت حرف
از دین صید بند در نیصورت بدلول قبول عزیز است که گفته است **ه** دوستی از نهم از صفی دل خوانده اند
گو یایم و چنان مو ششم چون خط بکتاب اندر و نه ناچار معاش باید کرد و در مطارحه و مطالعه شیرین مقامات
یک گانگی حواله بدله محبت باید نمود و قدر یک انگشت بهر حال گلدسته بهارستان خلعت و واد که مضمرش یاد
از صد هزار طراوت و گلشنی میداد در زمان سعادت افتران جلوه ایراد از زانی فرموده باعث گوناگون
سرت و شادمانی گردید و اگر بگویند که ذلک که خاطر حق پرست حقیقت نصاب سیاد کرد و اجاب
متوجه و ملتفت است و دل فخلص چنان که دایما بزرگ جمیل اشتغال دارد و بهر آن باطن فیض ملاحظه بود چه
احسن پرتوی اندازد امید که تا هنگام انجام ایام جهانی از خدمت گرامی نسیم غنیمت یک رنگی و تیره مشام
افروز و دوستان مودت مقام می شده باشند زیاده عمر و دولت و جمعیت و عافیت یاد بخشی و پایا نجام
او پیشگاه بعد از ابلاغ تحف و دعوات اخلاص آیات کشف را سحر انجلا س علوفت اقتضا میگرداند
که اگر بشود و البته که درین ایام میمنت فرجام نوید فرزند خال فتح و ظفر آن طرازنده مستند شوکت و جلال
سامع افروز که دیده و لهما و اجاب صدق نصاب امالا مال مسرت و شادمانی گردانیده و ظهور عیایات
بر کمال حضرت خاقانی جهان بینی نسبت بحال خجسته مال البواب کاسیابی و کارنی بر روی هوا خواهان
خیر گال مفتوح ساخته امید که این فتح نامدار که فاتحه فتوحات روزگار و عنوان جمال فیض و نور است
بر دستان رفیع درجیات مبارک و میمون با و حسن تدبیر و تملک خان عالی شان که مفتاح مقاصد بلند و وسیله
سکاسن ملاک است و از چنانچه جهانست بنامید ربانی و نصر آسمانی استیصال کرده شفا و تپش و پند مال با

عنقریب الزمان سرانجام پذیر کند و به باش تا آفتاب جلوه کند به کاین هنوز از نتایج سحر است و غیر اندیش
 صمیمی ازین عظیمه یزدی چندان بخت و سرور اند و قضا که در اندازده بیان و احاطه تر جهان نمیکند و نیز ان عبارت
 و معانی نمی تواند مقدار آنرا بر سنجید لهذا اینجا کلام اولی در ستمه اختتام بدعا مینماید که ایام دولت و اقبال و
 آردان نصرت و فیروزی جادو دانی اتصال باد و ایضا صلیح و ثنا گویان پیرایه قبله دین و دنیا مالک ملک
 صورت و معنی نیز بهت افزایه ریاض جهان بانی چنین آراست گشتن صاحب قدرتی بهین گوهر تاج خلافت عظمی
 حرمین اختراع سلطنت کبری پیرایه و شمع نور چهره اند و دولت اظهر معرود الهام آتی منبع فیض نامتناهی
 مظهر اسم رحیم مصدر خلق عظیم کامل خود فیروز بخت سزاده اشراف ستمه تحت عدل مهور عقل مجسم بحر موج جود
 و کرم پادشاه نژاده مظهر قواعد و بنده کشور کشایه افزون تر است از اندازده اوراک و او ایام بشرداد
 عقل و انعام خفیه بر آنکه لشکر نگاری اقبال لایزال و پایداری دولت جادو دانی اتصال و ایزد عدل بر
 دوام و صیبت مظهر انعام بیدار بخت در بلاد عرب و تخم رسیده خط نشینان بر نامه عدالت کبرایه
 در تخم لیلان بر ستمه سخاوت حاتم کشیده و تیزی تیغ آبدار شش در میدان مصاف کله دشمنان بریده
 چون گوئی چو کان بر خاک هلاک غلامینده مخصوص درین ایام میمنت فرجام با اعتدای اعلام نصرت
 نظام در عز و ولیم دار الحرب ساحل دریای شور که بنابر تنگناهای شیر البور و مسافت و راز و دور
 در پاسهانی زمان فعل فرسایه لشکر اسلام شده بود و شور و شری و غلغل فرخ کبر انگنده چندین صفا
 اهل بغی باز کشاده خان و مان اشرار بیاد و فتاد و ده مظهر فتح نامدار در اقتضای بهت اقلیم انداخته
 کارنامه سکنه ری در عرصه وزیر کار نمایان ساخته معنای بخت بلندش در جمیع اسباب جهان کشایه بهت
 پیش کار است و فکر آسمان پیوندش در رتبه برگ و ساز ملک آراست همیشه همکار ابرو بهادر چنانچه
 بیج سیکه از سخن آفرینان این جزو زمان را محال نیست که حمیت طرازه محامد اطلاق فطری و شایر و
 جناس کمالات ذات قدسی صفاتش تواند شد مگر ویر ستمه قادر الکلام که نقش و نگار عبارات
 خاطر فریب روئی و ورق را چون رخسار خوبان حور و شش بیاید و باب و رنگ معانی و لایه فیض
 حقیقه را چون قطره بهشت برین فراماید و به صورت مثل من پندی نثر او کم بایه استعداد را چه سر و کلاه
 این کار و شوار و به نوره این هر حال مشکل گذار که و لیکن برسم و عایه بقای دولت روز افزون
 دامنه ایام سلطنت ابد مقرون با پیرادر با حیات را کعبه که چون اربعه متناسبه با هم اتحاد و محفی دارد
 سامعه افزون جهان نیاید پیش و تا بود که بعد القیل این قلیل البضاعت در نظر جمهر بیان با رگه خمر وانی
 حسن قبول باید و بدین سیمیه سر مایه کیمیا سعادات و دو جهانی اندر و سیمیه شای که در حال علم روز به روز است

اول خط فرمان در پیش صورت بست به از اسم منگش نگیمن یافت شرف به بر خاتم انگشت سلیمان صد است
 شاهای که بود و چین نور آرایش به روشن همتن چو را س ملک آرایش به شایسته تاج خرد و اینست
 سرش به شایان سر شد مبارک بایش به شاهی که خدایش ملک و دین توام داد به چون خضر حیات با و دانش
 هم داد به و گشتن سلطنت با قبال بلند به سرو است که از آسیب خزانست آزاد به شاهی که شایش چو
 به تحیر شید به چون سرو سوزان قلم بر بالید به از جوش بهار گشتن آقبایش به در چشم مخالف خره چون غار
 خلیل به درگاه علم پناه شاهی سکه الدوام به گاه سلاطین آفاق با دخی آفت و الهدا لا جاد و قمر و هم
 متضمن منشآت و دیگر و بران نکته شیخ مشایخ شیخ صحرای اولی تا همه به با و شاهی
 و فرامین مطاعه و دیگر استاد و خاتمه فرمان پناه هم عزرا زنده و داد و دان و دستوران
 خلاصه جان نثاران و به و خرابان تفاوت و خامان را دولت اندیش خود و خیر انبیاان عقیدت گیش
 همه را به اس اخلاص شعار سلطع الاسلام عزرا را به به سنگه تبو جرات با و شاهی مخصوص و مبایه بوده
 بداند عزرا شتی که درین هنگام فیض از تسام و به جواب فرمان عالیشان باستان فلک نشان را سال
 داشته بود از نظر اشرف از شت موقوف و شتی از تنوع حال تلکوکن نظام الملک شل بند خیر
 و غیره از شیوا شقاوت که اسه نظر مصلحت ملکی بسال آینده و مقرر گردانیدن داود و خان و راجه
 را به سنگه و دیگر بنده گان خدمت قرار بخش هزار سوار تباخت و تاراج و حال تلکوکن با کجایه و نگاه داشتن
 به قطب الدین خان و لودینان بر اسه تحریب حوالی کوکبه و دیگر تهاجمات انکسور و اتحاس رسا بنیدن
 جازات و غزبات از میرت احمد آباد به سر بناد و راشتی معلوم را به عالم آگشت و اینسانی در جناب خلقت
 و جهانبانی پسندیده آند از آنجا که قبل ازین به بر فقی مقرر آن سزاور و الفت نمایان با مارت و ایالت
 پناه به ابنت خان ناطق آنجا و حیات الدین خان مقصدی سرکار صورت فرامین سعادت آیین گشت
 صد و یافته که نسید و استمالت مخمری نه میداد که که نموده و او را استعمال حرام با و شاهی ساخته تا هر قدر
 غراب جنگی که سامان توان داد به سر بناد و حال آن بد مال بفرستند یقین که مشار الیها عزرا بان خبر
 را امیدوار غایت معلی گردانیده و زر که بر اسه سر انجام عمل و فعله غرابها به مذکور و کار باشد و او
 به تحریب بناد و حال و غارت مال و مثال آن نکو بیده افعال خواهند و ستاد اطهار ملا خرم
 فرستاده عادل خان در جواب حکم از تنوع بناد و تلکوکن بیجا پورا نه غنیم مقصود به موجب نوشته به خان مذکور
 اینمندی که از جمله پیشکش با و شاهی معاف شود و مقرر گرد و که در تها مزبور جمعیت خان موی الیه بوده
 باشد خان مسطور را بهجت گرفتن تلکوکن و بیجا پور فو به ترتیب داده پیا بین میفرستد و با سپه

مرد و در حقیقت قلب اتفاق بنیاد بر فصل زینت و شوق اوقیس پذیرفت و جوهرها سبزه که آن زنده دلاور آن
 در پانچ اینده قدامت بلا غرور داده نگارباشتن او تا تفریح مهاله پیش خود داشته و آنچه در جواب نگارباشتن
 مسعود و قوم گردانیده نقل آنرا بخود بر پروردگار معلول ساخته و مقدمات که تفریح بر چهار ابراهیم و گویند پنداشت
 خود که کرده آنها را با یکدیگر از برهمنان گوید و تا بنی زرتشتاده در حضرت خلافت در وجه استخوان یافت
 حکم جهان مطاع صادر میشود که چون از پیشگاه سلطنت بان شایسته اقسام حضرت فرمان شده که بجان شمشاد
 بنویسد که حاکم آن مقهور شرف گشته اند و انشراح کند خصوصاً بنیاد رنگ و کن بجا آورد اگر چه پانچ خان فرود
 آن حال را از آن شقی مردود و متصرف تواند شد فیما و الاسال آینده بتایرات ربانی و برکات خون
 آسمانی آن صیقل الطاف بپایان بحسن سخی و کوشش بکرمه تصرف در آمد و مقدمات فرستاد آن قلیب ملک
 خجسته و کبیل خود با بر سر خجسته و اهرالآت براسه آتش است فرام بیکران و قصد ارسال جوهر باستان
 سپهر نشان و ارفع را به هر اهلای که گزیده بموقوف عرض است بر سر پانچ که از تفریح در آن رنگ و با کرم
 و کبیل سپهر است و در میدان سترگه بتن رسیده آنها را اطلاع و القیاد آنها نمود و بتدریج آسمان نام بر
 که ارم زرتشتاده بعد ازین آنچه قرار خواهد داشت تا عود داشت خواهد نمود و اشیای مستحسنه فرمود باید که آنها را
 استمال و اسیر و ارم بادشاه باز کرد و انجده آینهان کند که بخارنگار و فرمان بر دار باشند و لازم و درخواهی
 بجا آید و اینها عود داشته که درین زمان سعادت اقران در جواب فرمان و الا نشان باستان ملاک
 پاسبان ارسال داشته بود و از نظر اشرف گذشت و راحت نمودن داود و خان و ارم را به سنگه
 که تپیل ازین آنها را با چوکی از بنندگان درگاه دولت و جاه بخت تحریب ملک غنیمت نمود و به
 محال نوای قلمه واجب کرده و گدایه و سوختن و بجا که بر این ساختن سپهر است از قدامت مضامین
 حدود غرور و پدست آوردن اسیران و موافقی از آن سرزمین و بنییب و غارت پر و اخشن
 طلب الدین خان و بعض محال متعلقه آن مرد و دلاقی گشتن پدا و و خان در پادشاه و سواری کردن
 خان مذکور بموجب گذشته آن زنده متولد آن بر سر جمعه از مرد و هم سیواسه شقی که در محال پالین
 چهار قلعه که یک از آنها که است اقامت داشتند و جنگ پیش آمدن آن جمع واجب القمع و محاصره
 خون آشام گردیدن جمعی که از آن مخافیل در و س که بفرار نهادن بقیت السیف بسمت که بگریه
 و تعاقب نمودن بندها سبب اخلاص شعار و پناه بیرون مرد و دان بقلعه مذکور و مصدر ترواست
 نمایان شدن خان موسی الیه و همایان او معلوم را سبب عالم آرا گشت و جوهر است حسن خدمت
 و ترو و تماشای موسی خان مسعود در حضرت خلافت شد از راه غایت و بنده ترو از می مثال شرف

تشال محتوی بر مرمت والا بنام خان مذکور که اوست مدد یافته و تردد آن سزاوار مراحم مسل گرده
 خان مذکور را با ایصال آن مفتخر و مباحی سازد و از آنکه خانه را دلائق اعلانیست کند برام شکم بموجب نوشته
 آن خلاصه خواند و آن جان شارد در باب خان مرقوم بعضی معطل رسانند و قبل ازین جمله الملکی جعفر خان نیز در
 اقدس گرده آینده بود از روسی بنده پروری بآن عده وزیر اسے رفیع الشان حکم نمودم که عوض محال
 صوبه مالیه بر گنه خنید و دیگر برگشت تعلقی بیکه حصار که متوطن اوست من ابتدا اسے فصل خریفه ایلاسل
 تن نماید و میدید که خان مذکور را بر عوالم و الا مطلع و آگاه ساخته پیشتر از پیشتر سرگرم خدمات بادشاهی گردان
 بموقف عرض ارفع در آورده که آن هدایت و ارشاد بحواب مقدمه شوالیه رسیده می نیافته و مرستاد
 کمترین که بطریق تجارت با بخارفته اند تا حال نیامده و قول و فعل ابل که من شایسته اعتماد نیست و بعضی نسبت
 وضع پذیرفت حکم جهان مطلع صادر میشود و چون درین مدت عادل خان توفیق اشغال احکام مطلقه نیافته
 با رعایت احوال لازم و تقیم باشد اگر آن عده را چنانکه دولت خواه میداند که قلعه انجا پوست آید می و کوشش
 که در کشایش آن باید که در بنده رسیده بغایت آبی سوز کند و مرند داشته که از مضمون بر نهد رخصت
 فرمان شده بود که چون موسم هم زیاده بر شش ماه نیست میداید که زود خود را بر سر کایر سازد و فزونی
 بجامع حقائق جمیع رسانیده بود که هرگاه جا و مکان مناسب براسه اقامت اختیار کرده شود و تمام سال
 تردد می توان نمود و الحال مطابق مروض هم قلعه در محاصره است و هم تاخت و تاراج محال عظیم بدال
 بالفعل می آید معلوم آن شایسته مراحم بپایان باد که چون لشکر شهر و رستان فیض نشان در موسم
 برسات و دست از کار و بار میکشد و جهادنی اختیار مینماید اندک نظر برین مراتب و رشتنهای نمودنی
 متکلمان عقیده سپهر مرتبه گرده آینده حکم الشرف صادر شده بود و لیکن با بدولت و اقبال در عین بیگال
 قلعه نظر آباد و گلستان را متفق گرده و آینده ایم پیدا است که آن سزاوار ابرار لطاف بیکران نیز در هر وقت
 آنچه لازم سر انجام کار خواهد بود و بمقتضای تدبیر مناسب و اندیشه درست از قوه بفعل خواهد آورد
 و مرسوم را محفل و بیکار نخواهد گذشت فرمان قلعه واری شجاعت شهادت سلطان علی بنیاست
 بادشاهی امیدوار بوده بدانند که درینو لاحفظ و حر است قلعه کلیان از تغیر عید البنی با و مقوض فرمودیم
 حکم جهان مطلع لازم الانقیاد و احبب الاتباع بر ضد و روی پیوند که بعد و عدول حکومت موصول این شال
 که اوست تشال با بنی شتافته و در محافظت و عمارت قلعه فرمود که سرحد بجا بود راست کمال آگاه بود
 هو شیاری بیکار بوده و قیقه آن و قلائق نامرعی نداده و اقسام قلعه را بتوزک تقام نگاه دارد و آن لوازم
 تو بخارفته و اساکرا اجناسی نوز و خیره کند و گننه را بر دوقی ضابطه مقرر در مصادف هر هفته نماید و احتیاط

کنند که در قلعه ذخیره کم از خراج یکساره نباشد در نیاب تا یکد تمام داند فرمان قضا در موقت فرمان
والا نشان صادر شد که خدمت قضا سه تنگی پور و غنچه من اعمال سرکار سنا پور و قرض آباد و مصاف صوبه
دار الخلافت شاه جهان آباد از انتقال قاضی محمد حسین به شیخ عبدالحمید ولد شیخ عبدالسبحان مقرر باشند
که یکایک بی بی پور از آن بی پور داند و در شرعیات و قطع و فیصل قضا و معاملات و رفع و دفع و عاوی
مضومات و عقود و انکبه بلاولی و تمت ترکات و کتبت و بکلات و تحریص و ترغیب مردم اطمینان
و عبادات و امانت جمیع و معاملات و اجراء حد و توقیف و است و تحقیق اموال غیب و ایتام و تعیین اوصاف
و نصیب توأم مساعی موفوره بتقدیم رساند باید که حکام و محال و جاگیر داران و کمر و ریان حال و استقبال
قاضی آنجا و اندک و از ارضی مذکور به را به تصرف عمومی ایله و اگر از زند و اصلا و عطا قاضی و تبدیل بدان راه نهد
و اغلب بالوجهات و از اجابت مثل قلعه و پیشکش و جریبانه و ضابطه و محصلانه و دار و عکاز و دیگر و مقدر
و قانون گوئی و ضبط هر سال و دیگر از رعایت و کل تکالیف دیوانی و مطالبات سلطانی مزاج نشوند و دین
باب هر سال سند محمد و نه طلبند و اگر در محله دیگر چیزی داشته باشد از اعتبار نگذرد طریق جمهور کنند
و شوطین آنجا که خط و اوقالات و بکلات را بجز و در او متبصر شهر و فرمان پراچم عمده را بهامه و قتل
و زبده فاضل کار آگاه را به چه سنگه توجیهات خاص اختصاص یافته بدانند که عرض داشت که از سبب پور سال
داشتند بود و در قیود از نظر اقدس گذشت یقینیکه تا حال از احمد آباد و روانه پیش نده باشد باید که از راهی
که مناسب و اندک خدمت تمام رفته و در دستگیر ساختن آن آورده و دشت او بار مساعی جمیل بتقدیم رساند
و موجب جراسه عظیم نمیشد و اندک تا به هشتم شهر شوال بنوعی دار الخلافت شاه جهان آباد و خواهم رسید
از عرض داشت فرزند عزیز جهان پیوند محمد سلطان بهادر که در پانزده روز از راج محل رسیده ظاهر شد
که سیزدهم رجب در میان کوهستان جمع را چو تپه سوا سه راجه بهمان سنگه بنید یله بر حضرت آن فرزند
ترک جملای لشکر حاضر اثر نمود و روانه اینطرف شدند نمیدانم که کسور راجه شد که باخواه عاقبت
نیز ایشان و اطلاع بر اخص در دست آن عمده را بهمان زمان چنین آورده مناسب کرده بر تقدیم
که از جانب فرزند سعادت مند در بانی و حمایت بنیدید بایستی که با نده و دولتخواهان خیر میفرست
یا تحریمت حاضر شد داشت که در آنجا میفرمودیم محل می آورد و بهر حال کنور خود خانه را داشت و خاطر
آن دولتخواه پلا اشتباه که پیشین با بسیار غریب است در میانست تربیت و ارشاد و که باید خواهم کرد
اما آن عمده را بهمان که در مدتی اخص و بنیدگی او هیچ شبیه نیست جواب بخاطر آورده عرض داشت باید
که هرگاه در وقت کمال چنین نگذرد که با نده می شده باشد تا چند بگذریم و با فضل پانها چه سلوک کنیم

مخلصان خلیل الله خان بست و یکم از مدنان روانه بکمرشده شاید که تا حال که بنقش جهان است با تاجا رسید
 باشد ایضا کفایت شعاع مصلح الاسلام رسکداس بر محبت باو شایان امیدوار بوده بدانند که از اینجا که جنگی
 هست و الا و تا می نمت فلک اعتدال بران دیار آبادانی و مهوری ملکوت و استنفاذ مال کافه رعایا و عاصیه بر پا
 بدایع حضرت آفریدگار جل و گره اند مهوری است و درینو لا بعد استفسار تحقیقت علی پرگنت خالصه شریفه
 و تیر لدران از کار پروازان پیشگاه خلافت و جهان نیانی بموقف عرفی اشرف اعلا رسیده که امناس
 پرگنت ملک محمد و جمیع اکثری مواضع پرگنت را در آغاز سال نظریه حاصل سال کامل و سال فصل به
 رقبه قابل زراعت و حالت استیلا رعایا و دیگر خصوصیات و اشتراکات شخصیت پیدا کرد اگر رعیت
 بعضی از و مابین علی راضی نمیشوند آنرا احکام رسیدن خرد و عات بعمل جریب بانکوت تحقیق میدهند و در
 رسته از قریات که قرار عان کشا و زران اینجا را پریشان حکم بقضاعت میدهند عمل نمیکند بخشی بقدر نصف
 یا سوم حصه بایند و و یک کمتر پیشتر مقرری سازند و در آخر سال ملو امیر جمع نقدی موافق ضابطه و معمول
 به بدایع خود و قبولیت کرد و بان و دستخط قانون گوین و چو در میان بدقت خانه معلی ارسال میدارند لیکن
 سر رشته اراضی هر پرگنه از پرگنت باقیه فرز و ع و تفصیل اجناس فریق و ربع بدین نمیکند و در الگشت
 چه قدر جنس کامل بوده و ناقص چند و در سال حال نسبت بگذشته زیادتی و کمی چه تفاوت شده و تعداد اراضی
 در موضع تقیبتی مستأجران و رعایا و غیره بدقت خانه معلی نمیشوند کیفیت بر محل و پر و اخت مقصد بان
 آنجا که پس از تحقیق جمع میگردانند از قرار واقع ظاهر شود و اگر آنها بحقیقت قرار عان و خرد و عات هر پرگنه
 قرار رسیده از راه جزو رسمی عمل نمایند و سعی در خرد و ع ساقط اراضی لائق زراعت و فروری کشته شود
 کامل بکار برند پرگنت ابا و مهور و رعایا حرفه الحال خواهد شد و زیادتی در حصول پیدا خواهد آمد
 و درین صورت اگر آفته از آفات رود و از راه کثرت زراعت نقصان حاصل شود و حاصل را در خود خواهد داشت
 حکم جهان مصلح عالم بشرف صدور می پیوندد که بحقیقت هر چه از دیهات پرگنت متعلق بدیوانی
 و امینی خویشین دارسد که اراضی لائق زراعت در آن چه قدر است و از آنجا که فرز و ع چه مقدار و ثمره فرز و ع
 چند جنس کامل و در هر سال چه مقدار میشود و موجب فرز و ع نشدن اراضی ملو چیست و نیز در برابر
 که در زمان سعادت نشان بادشاه غفران پناه خدا رام گاه عظیم مکان عرش آستان و محل دیوانی
 راجه تو در مل دستور اخذ حصول چه بود و بوجه سایر مضاف ضابطه تدبیر است یا از سال ملو پس بکار زیاد
 بران قرار یافته و مواضع ابا و چه قدر و ویران چند و باعث ویرانی چیست و پس از دریافت کیفیت
 این مراتب سعی در زیاده آبادانی دیهات ویران و فرز و ع ساقط اراضی قابل زراعت بقول

[illegible]

و درین راه از چادر گذر دهند و آفت زردگان باد نخوت رو بهر محبت نهادند و تمام توپخانه را به طرف او بیاورند
 این دولت ابد است و دارند ناموس پرستان و غیرت پرستان بکنجا سے وقت بتعاقب پرده افتد و چون
 روز او بارشند رانی بشاهم بکبت رسید و تار یک دلی ایمان بظلمت شب قرین گردید و در کار نربال اعلی
 آنان اقیهه السیف طلبد و حجابان نصرت مندر و لیران سعادت پیوند و فرسخ تعاقب کرد و بکسر و محبت
 نمودند و پس از آنکه میان اقبال نوید فتح و حقیقت حال بمسامع بسیار مجامع رسانیدند نیایش قادر پرکمال و
 ستایش مبین متعال تقدیم رسید و مناسبت قضا تا پیش از اقرار و دستور سعادت نشان صادر گردید که چون
 بفضل و کرم قادر نصرت بخش پذیرن فتح عظیم نصیب این نیازمندان و بے نیاز و مستمند و ادا داری بے انبار
 گردید و کار باد گرد و وقت است درستان نزدیک رسید باید که آنفرزند اقبال مند و زیر بانه پیریت
 از تسخیر قلعه باز دارند که کرم کار سازنده نواز امید اینست که آنچه امسال از قوه و قدرت سپاه فیروزی
 دین فتح نمایان معلوم جهات میان گشته متوفیق الشکر بس ازین درکشایش قلعه و در دیگر فتح حیات بکزین
 و جبهه و همین طرز می جلوه ظهور یابد چون مقصد فوجیه تا سیم که ابلاغ صحیفه الولا و تبلیغ انچه با و مرسل گشته
 کار سے نذر و دوا خاطر و دوا تاثر خوانان دریانت حال خیریت مال است بزودی اجازت انصراف یابد
 و السلام ایضا تا صاحب قلم از فیض جوهر غایت ازلی بابر از مطالب و اطهار بآب ترشح است
 و لوح قرطاس بکار مقدمات محبت بار و کلمات صداقت آثار موشح ذات فرخنده صفات سلام خوانین
 بلند بستان علاء و خواجهین رفیع الشان تلمازه نازان دولت عضاده و دودان شوکت قره باهره عظمت
 خرد نامیه شمشاد بدیهه سے رفعت شمس فلک عزت مورد الطاف نیردان شمره شجره گلشن جنگیزخان
 خجسته نذر خان و است ایام سلامه و عزت از ناسناست زمان محفوظ و از بالست و دوران محفوظ باد
 رقیبه الوداد و صحیفه الانجاد که مصحوب نذر محمد ارسال یافته بود در چیکه در واره السلطنت لاهور از پر نور
 ناچیزه ریایات نظر آیات فرخ تازه داشت رسید بر مضمون خلعت شخون آن اگهی پدید آمد اما از
 مضطرب غالی بود و نیز آنکه خبر کیفیت جریان حال جسم مال واقعی نمیداد و بفرستادن نامه و نانوشتن
 حقائق اوضاع و احوال آن دیار و بے راه پستیهای فرقه ناسپاس حق ناشناس گمانی و بیگانی فراهم بود
 چه بناسه اولین بر اتفاق است و اساس دویکی بر عدم وفاق و حال آنکه هر ذره وقت مصداقت است
 نه هنگام جانبیت بهر کیفیت چون متحقق شد که فرقه طایفه و فیه طایفه از باز پرس روز جزا و سلطوت و برگزین
 گیر ذی کلبه یا اغراض که شیهه قدیمه است نهاده و از حقوق ملی نعمت فروش چشم پوشیده بر بعضیان
 برآمده اند و نسبت بانجذاب از پیر راه رو به مسلک بے ادبی شتافته مصدر او اما سے ناچار

[illegible]

اولی و استقبال مرغوب بشکر و سپاس اخروی لهذا در واقع باطل و حاد نه ناز که رحمت بخسرد و حجاب جعل الهی را بشکست
 مشاهد این در بریدار پر غماز نه بهت پیرایه بقا و قرار به تقصیر است عدم استیلا و مواعظ بلند و صلیح سودمند
 مندرج در نامه مرسل صحرای صفا در خان که در معنی انجیلات جاودانی بوده از چشمه سار راستی و راست گفتاری
 و غلامی روحانی از شاخسار درست گرداری و خاطر حق بدین حقیقت گزین را در فاضله آن جزو مقامات نسبت
 پدر فرزند و در محافظت قول بنی مادی که نفس مشغول بکلمات الدین النبیجه باشد فرضی متولد ز نظر قرار هر جزا
 نه ابتاع اقایل نادانان و اناناسه هنگامه جو و سفیهان اهل اتماسه میسرند که که بهمت است این بهشتیان
 به سرشت گم می باز از فرشتگان است نه اندیشه مال کار و لی نصرت خویش با فراد و راز کتاب اینجانب از ان منبع
 انگلی و هو شیاری در دنیا و شهر فلاح و بخت و در غیبه است و خزان از ان که بهین نیرای میما از طبقه فرمان بر و ایا ان
 اقتصاد و صد نشینان ارانکه اعتلا که غایت وجود این برگزیده با سبب پروردگار و بزرگوار که دایم آفریدگار
 انتظام سلک کائنات و محافظت و نگاهبانی مخلوقات است نه بالذات خانی پیوستن و نه در سلسله است جسمانی
 فرد و نفس و محتاج به نگاهبانان گشتن و وقوع یافته بر مقدمه مقدره و جو به تلقی تقدیر است مقدر به پیشان عاقل
 حکم پر و ان از تعصب هریشی بنو شعی و هر بهار که بخیرانی و هر قوی بدو رسیده بصبر متبع ابر و رضا و
 مستوجب حسن جزا و ال میرو و بنا بر مودت قاریه و خلعت مستقر که در عالم اشباح ظل معرفت از دایه عالم روح
 است و میان خود این غلظت تر بین این والا خداوند و سلاطین نصرت آئین آن و در میان نسلا بعد
 نسل متوارث حسب متفق بسیار که با دجله می بینت مانوس آنقدر زنده زاده بر خور و ای کامکار نامه را بلند مقدر
 بهین که هر درج و ولایت و عظمت و همین اختصار بهیچ شکست و سلطنت نقاد و اصلاطین سلاسل است
 طاهرین پروانه می شود همین متعال و قادر و ذوالجلال این جاده می چون به بران صفوه و دودمان مصطفوی و اولا
 خاندان حنفی مبارک و فرزند که و اناد و از شناخت مقدار و اداسه حقیقی فریق سپاس گزار می ترجم مخلوقات
 بارش و بسیار عظیم الشان الرحمن الرحیم الرحمن فی الارض بر حکم من فی السموات و ترکه تعصبات
 و اغراض عین از نام بر حسب اقتضا و حکمت و اغراض و وفای بهر انکه بر طبق تقاضا به معلوم و محلا انتهای امور است
 بهدایت او هر آنکی و از جبار از منیات بد است کلمات نورانی حیل وافی و نصیحت کافی که امرت فرماید و از تقدیم
 مراسم شبانی و اقدام بر لوانم باستانی که مقصود از سلطنت و فرمان رواست و معنی بهر است و کشف کشفی است بهر
 کامل غایت کند و چون بموجب کلام بانظام صحیح اللفظ حسن المعنی متعلق سر و قدر اهل بیان اشرف بنی عدنان کلام باغ
 و کلام معلول عن عینه و فرمودش سواد ال بقدر یکت شود و پیش از آنکه قدرت مد و ستاگری و سخط باری و در اسلام
 بتوقیع حق آن هر چه باید دانست و رسیدن بر خود داری با تقصیر و معصیه و در انانیت فی الارض بنیادین و خطایان

پوشیده نمائند که چون از کمال و داد و تقاد آن ملک منسوبان آن دولت را از خود میدانیم حقین بکر تحقیق انیمیزی از
انجمنی بانب بطریق اولی خواهد بود و نیاز بران نگارش میباشد که علوم هر تاصی و ادانی است که التماس یار و وفادار
علی حردان خان امیرالاعراب دین درگاه آسمان باده خطاری بوده نه انتیاسر چه از و در جمیع احکام صادره
از ان شده و سینه اندر دستم و ان پس و غزیران جریتمیق و اطاعت و انقیاد و اطاعت امر و سر بر زو جاسه
آن بود که بدید بانی شناسائے ورنه سائے رسائے ازین رفته و تخمین بدیده واد سبب چون بخلان آن
از یافته سر سائے و بر زو دلس و گو ناگون تزد و یات و رنگارنگ تسبیحات بود و لبتان صد سرشت
غرض پرست که و اج غرور و کشتا و عت یافتها سبب کشیده سائے قدیم نشاندند فاخته چین سبب که چه اجدان قرانین
که تقاد و سائے صفوت و ظلال ازین طبقه عالی بود و از بابائے فانی بنشیند تشنگد بجا سبب تخمین تهجین و در مکان حسن
جزا نگارش یا سافر اگر گرفت او از خطرات را بقتضای عود و تقاضا سبب این فکر جواب که این سلطنت را از ان دولت
بچگونه نه جراتی نیست چنانه باین بارگاه که ما من عالمیان و ملکیا جهانیان است آورده و این امور را سبب ظهور
غنیایات نمایان و در اجمالی پایان و در باره متنازیکه گشت اگر چه چار پسرخان موسی الیه از خدمت گزاران این
والاد و راه انداز چون خوشی و خاطر قدسی سر را انیت که حقیقت یگانگی و محبت نمایان معلوم جهانیان گردد
و کاشمسن فی رابقه النهار و صبح باید متوقع آنست که انجمنی بر خدمت فرزند دی که در ان آستان دار و در و سر روز
افتد و ایت و یگانگی را در بازار و دیگر گرد و در میان بختی و یکدیگر را استوکار و تو اتم کیتا ولی و کیتا لی را انتظام بدید
آیه و جهات و نسبت سائده را نکیدی و کشیده و موالات و مو و تالاف و راتانیسی و نمید و نشو و از انجا
که خالقه قدسی منطها سبب تحقیق ایت علیا نسبت بان فرزند زاده عالی و ساد و فانی تمامی باطلاع بر حال
خیر مال دار و شجاعت نشان جان شاد خان را که از خانه زادان مقدر ندیدی است و پیوسته بر جوع خدمات تقاد
طلب سر باند و در اکثر اوقات غرق اند و در حضور سر اسر نور بوده و خدمت انوسوب باصواب فرموده شد
که این سر واز نامه حکمت و وفات و هدایت و نصیحت و تفهیم بقدمات محبت و کلمات صداقت آثار است بر ماند
ترتیب آنست که او بعد از گذارش انچه با واد سائے آن مامور گشته منفی المرام سبب تشریف رخصت از طرف
یابد که شمیر هزارین محبت آگین را شوق تامی و اشتیاق تامی بسو سائے آنست که بنده و می مامور حرم تاسر و بعثت
انچه زیاده تر کفایت احوال محبت تال را و ضایع و اطوار آن بر خود دار ناند را انکشاف یابد یا بد که هر گونه امر
که باعث زیادتی است تقدر آن کار مار بختیار بر سر بر سلطنت آن دیار باشد بیجا بانه بدان اشارت رود
و هر نوع معادنت که لازمه نشاء دوستی که بجا هر گز می رسد بکلفه اطوار آن جلوه استخوان و در انکشاف الله
در سر انجام آن مساعی مشکوره چنان پدید ظهور خواهد بخشید که معنی و دوستی و حقیقت و دوستی بر جهانیان

واضح گردد و سپس مالک آنها سے وقایع یومی و منجمی ارسال رسل و رسائل بر سبیل متابعت و توالی مسلوب باشند
 از بار خداوند آسمانی و آتانی به نسایم غنایت یزدانی شکفته و فرخنده باد اینک مشتعل بر فتح بلخ و پادشاهان سپاس
 عالی اساس و شتابش خارج القیاس حکیمه را که انتظام مسکنت بوجوه تهری مربوطه مسافت و مسدود انجام
 دار الملک جمیع بعدالت جبری مندرجات خلافت بر سر بنایسته اندر مقدمه است حکمت و قیود و دست و قدرت
 نیابت و بر صاحب فرموده مصلحت عمیق او مالک الملکی که نواختن یک یک شورش را که بر انداختن دیگر از واکتور
 لغز اسه فراسه قدرت بر کمال اوست و افزاز سزاوار غرض و اولاد استحق نیابت خفیه عالی و اجلال او نه
 بابت میرش سوار کار و نه در تقدیرش لغز بار اگر نواختن است با قضا و قضا است و اگر بر انداختن است بقضا
 عدل اسرار مبادی و فاشش از احاطه عقل بریدن و رموز آثار و غنایانش از خود مدخل انزوی و خرد از
 احصای نهایش قاهر و فهم و استقامت الالیش خاصه در شش مقدمه و در شش پیش میری و بیات بدین دید
 و دریافت کج طاعت ستایش و باین قوت و آلات که استطاعت نیایش لایم و دست از ان باز داشته
 با و اسر مطلب اگر بید و پیش و پیشیده نماید که چون در ستان از غیر شادانگی انبساط آینه یکدیگر سرشت گین
 و بوجت قرین گردند بنام علی بگذارش علی همیشه و موهبت علی و نگارش نقصان پیش و احسان جزیل که چون
 زمانه فرزند نشان از دهنده بے منت و نجسته با منت با داد و در و اج پر فتح نام کتاب رسالت
 خاتم نام نهوت مسکین موح و ریایه قدم نیابت و محمود عالم و آدم واسطه عقد آفرینش منتخب مجوعه دانش
 و پیش کشاف سرانگه آسمانی و مفتاح خزائن آسمانی حرارت حقیقت اشیا و حد نشین عقل اینها شمس و ارض
 قلوب قوسین رتبه انوار سے نشاتین محرم خلوت سراسر علی مع الله بیدار دل حقیقت آگاه حضرت رسالت پناه
 سلسله الله علیه و آله و سلم نصیب این نیازمند درگاه بے نیاز شده فرخت افزایه خاطر خطیب شمره
 شجره بختیاری شجره شمره کامگاری صفه و دو دان اسفوی علاء خاندان مرتضوی قره العین ابریت نو حیدر
 سلطنت کو کب سقیمه سراسر رسالت وری برج عظمت فرزند زاده کامگار بلند مقدار گردیده ای آید
 شرح این مقال و تفصیل این اجمال است که چون درین هنگام سعادت انتظام چنین مباحثات و تعلق جمیع
 رسید که فرقه طایفه و فیه طایفه او یک که در بلخ و بدخشان سرانگه بیان عیسان بر آورده چشم از باز پرس
 روز معاد و سلطنت رب العباد و پیشیده دست باطل پرست را آستین جو و بجا کشیده باز جاده انقیاد
 دالی خود بیرون نماده کار بر و تنگ ساخته مصدر آدما سکه ناهنجار و بی اعتباریها سے دور از کار گشته اند
 و خفا سے آن اماکن و غریبا سے آن مسکن پامال حوادث و دست خویش و قلع گردیده و عرض و ناموس
 مسکین ببا و فتنه زفته و امن و آمان بالکل ختم گشته کار بجا سے رسید که از رسالت که اهل بریت و بریت

و قرة العین رسالت اند و بقیه بنی بطحا و فله در قبول نه هر از حجت اینان اجر به تنیغ او امر و نواهی و مرد اهل کلام
 اتی است جمعی کثیر و جمعی نخل رسیده تا به گیران چه رسد از آنجا که باقتضا به حجت دین و حمایت
 دین و ترمیم حال مسلمین و زکوة نهضت گشت و شکر نعمت قدرت که از و میمال و دادار به مثال بفضل کامل
 و لطف شامل باین مشمول غایت خود از زانی داشته و او دمی مظلومان و فریاد رسی ستم رسیدگان بر ذمه
 هست و الا قدرت علیا لازم و تقم است عنوان نیست حق طوبیت و غمیت حقیقت مدیریت نیز هم شهر مفرق الله
 باینه و الا نظر از نوزدهم سال جلوس نیست مانوس تلفر همزمان و نصرت هر کاب از دار السلطنت لاهور به
 مستقر و دلت و اقبال دار الملک بود و جلالت کامل معلوف و معروف گشت و دست و دهم ثانی ریعیان
 به بهار کی و به روزی ترین فتح و غیر ذری دار الملک مسعود از پرتو ماه به چه اعلام لامع و ریایات ساحل فروغ
 تازه یافت از این لشکر که گران و بیکران و چشمه عظیم به پایان باستانی در خوار این دولت
 در خوار این خداداد سرانجامی در خوار این شکست ابد پیوند از دل بنیاد از توپخانه سنگین و خانه خارج از قیاس
 و تخمین بسواری فرزند سعادت و مندا کنگار موی نه در اختیار قره باهره دولت غره ناصیه شمت نو خیز
 شکست شمره و در حله جلالت با و شاهزاده حرا و خشی تعیین فرمودیم با آنکه راه از کثرت نشیب و فراز ملال و نقل
 صاحب جبال و فرزند و دایه و بیکار و بسیار که بریده و مناک و شود از گزله بود و کشتل لول رفت بهر تیر
 که نظر متوجه به بران کند و کرده انبوه از بیدار این چاکر است و کلند زبان چالاک و دست و تصویر
 راه و تفرقه آن از بر قف جد تام و در تمام داشتند مبارزان نصرت شعار جلالت کیش و جاهدان غیر ذری
 و شاه به قدرت اندیش که جانبازی در راه خداداد و حقیقی و خدایه جانی سرایر حصول سعادت نشانین میبایند
 و مگر در هم در تقدیم خدمت ملی نیست محفل بر هم می شناسند را بهینه که چون نظار یک بیان دینی
 بود و شمل و حله خوش و وسیع انگاشتند و بهر نگه و در نظر از برده بر شرف از بیکار هر چه کرده بدست و سپهر
 برداشتند و در گری خدمت آن به تیغ قدر عالی نسبت از اهل راه جادی الاول داخل ملک بدخشان
 گشتند و خسر و سلطان خلع نذر محمد خان که در قلع قندهار که حاکم نشین بدخشان است بود و انجا باین درگاه
 آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد و چنانچه امر از و برین حضرت بانواع عنایات و اقسام لطافت
 کامیاب پس از آن چو قی از لشکر نظر اثر اسلام قلعه کم به در اسر سوار می مفتوح گردانیده قلعه و در انجا
 ابیر ساخته بغوا که چار طرفش خندق است و عین بر عمیق و کیش همه از چشمه بهرین خندق بهر چو شش
 و جسر بران بسته بود و قلعه بیرون بکشتی و چالاک و جلدی و تیز دستی منتهی ساختن چون به تیر
 قلعه در دین بهر دخت قباد میرا خور که از جانب نذر محمد خان قلعه و از آنجا بود و بهرید اعتبار و اقلاد و موشو

از و نیز یکی اقبال بنشین خندان و نکال بر تقدیر عدم تسلیم قلعہ بر هواخواهان بارگاہ و بلال امان بلعیده
 قلعہ را تسلیم و در قلعہ امان نمود و در سلک بندگان این آستان فلک نشان منتظر گشت و بنام ابدی و خوش
 سیدی و دیگر قلاع و قلاع ملک مسطور و نیز تبریز اولیا سے دولت قاهره و اجاسه سلطنت با بهره
 در آمد باو شایسته و عالم قدر بعد فتح ولایت بدخشان با افواج بحر مواج نصرت اقتراح بصیرت تمام متوجه بلخ
 گردید و در قلعہ متصرفه از یک تاب صدمات شیران بشیه و غانیا و روه از مجمع اطراف و جویان بلخ بر سر راهی
 قرار گشتند و آن روسی آب جیون رقتند نذر قهر خان که نیا را سے شیر داشت و در طاعت خیمین در میان
 باو شایسته و موید بخیار با عسا که فیروزی شعار بنوا می میرسد بهرام سلطان و بجهان علی سلطان پسران
 خود را بر سر هم پذیرد آن نو باره بوستان سلطنت با کتب و شتابان خوش طبعش طواف حرمین الشرفین که با
 و لا تدر نکاشته بود و نیز شکر چید آن عالمی که با باین پسندیده و در گزیده تعلق نمود که بر میگردد که خوش
 جهان و الا نشان و در خدمت خلافت با حسن و چو جلوه نامور خواند یافت و دلبری کرده اند از خدمت آن
 پیش پا بر مید بران فرستادن حوالی شهر بلخ و در خدمت میگرد و در خان از شکیلا و در هم و تو حیات و با تمام خیال
 و اطفال و نال و مضال اند و ختم مدت انکه گشت و بجهان علی و سلطان قنق پسران خود که نذر او در دهر که گرفته
 و بهرام سلطان و عبدالرحمن سلطان و و پس و دیگر را بجهت عدم حضور باین و از انجا مانده سر اسیر و در
 با عید و در دست از بلخ بر آمده بصیرت سرخان میر و در و از انجا با پدر خود رسید و از راه چول و پیا
 بر روی شتابان پیدا است که آن انگاه اصلاح بلخ و سلطان اسلاف طایفه بلخ چنانچه باین باور شد
 را با و از خدمت حرمین الشرفین از و با الله شرفا و نکال از خود و بود و در خان شکر و بد و تعجب کشیده
 را نیز که خواهان این سعادت است با خیر تمام و مستوری طواف اکابر نیز خواهند داد و پسران نیز
 شکر کار سازنده نو از را که باین این نیازمند و گاه را بقدریات خویش موافقت بخشد و بخش
 و غایت بنیادیت و فضل و کرم به نهایت که شامل حال این زمین احسان و انعام و انعام او است
 مطلب غنیم و تقصیر جیم که پیش نهاد بهمت علی و کنون خاطر قدسی سران بود و صورت انجام و حوالی تمام
 یافت و ولایت بلخ و بدخشان با جمیع توابع و مضامین که از هر طرف و شاد و و یکجهت شکران بجهت
 و نشاط داشت بود و در مواکب نصرت قرین گاستان دولت و اقبال و بهارستان شوکت و جلال
 گشت و از روز و خول شکر اقبال و ولایت بدخشان و در هر یک از این خصوصیات بزرگ است
 شکر که نه بان درگاه سپاسش تمام است و دل از تصور شکر و شکر جان یا سانی هر چه تمامتر و جوی
 هر چه زیاده تر تعجب این سر اسیر شکر و سر پای باینش گردید و الله تعالی این فتح نمایان را که کارزار

روزگار است برین بنابرند درگاه خویش مبارک گردانیده فتح سرفراز بخار نیز نصیب گردانند آئین یارب عالمین
 این نامه هر خوان و این صیغه نشان بیاورد که میانش غرض فصل و فصل و سوارش حال خیر دولت و اقبال است محبوب
 شجاعت شعار رستم الاحققادر سلطان پیک که از خانه زار دران تهمید این درگاه آسمان جاده است فرستاده آمد و چون
 شد ایام بزرگ این کتاب مستطاب با هر چه دیگر امور نیست یقینیکه پس از تبلیغ به توقف رخصت انصراف
 خواهد یافت حدائق آمل و آملی آبجاری جو به بلف رحمانی سرسبز و شاداب باد استخوان و فواید و شاهی
 سند فوجدار می چون بموجب حکم جهان مطلع عالم مبلغ خدمت فوجدار می سرکار کوره و کوره مضاف صوبه
 آرا و آب و حسب الفهم بنجاعت و هنگامه حیات فوجدار می بگردد کوره و غیره متعلق اقطاع نواب مستطاب قدسی
 القاب عالمیان آب رفیع جناب با نقاب تعویض یافته که به لوازم و مراسم این خدمت از روزه و دیانت و
 راستی پرداخته باین سپیدیده بمقیوم رسانند و در بنیه و تادیب مفسدان و سربازان و بهدم طعجات آن
 فریق در حفظ و حرارت زیر دستان و مالکداران و ایدیت طرق و شوارع و امداد و اعانت گماشته است
 جاگیر داران هنگام تحصیل زر و آب و وصول زر و زر و طلبان محال خالصه مساعی جمیده بنده و رسانند و به
 انگیزان تا کید کند که بنده و قن فسانند و بدیکر کارها انگیزی قیام نمایند و بجای آنکه تهمان داران که بنجانب محال
 مذکور به بواسطه کینه وین نماید قدرن کند که در معاملات مالی داخل نمایند و چرخه بعینه ابواب منزه نگیرند
 و تا گماشته جاگیر دار یا عامل خالصه نوشته نه اقدام بر ناخشن دبی از دیانت متعلقه فوجدار می خود کنند
 و بعد از گرفتن نوشته چند س از مقدمان آن ده که مواد فساد باشند بدست آورده در اصلاح بکوشند که
 از خرد و سربازی تادم و بشیان شده با کز از می و رعیتی تن در دهند و بر تقدیر اصلاح رضای نامه از عامل گیرد
 و اگر از تفاوت جملی یا اصلاح نیایند بران موضع بناید و تبنیه و تادیب مفسدان نماید و رعایا را آزار ندهد و رعایت
 که از مویشی و غیره بدست آید عامل تسلیم نماید و قبض الوصول ستانند و بنده بگفته مگر در دار الحرب باید که مالان
 و زمینداران و چو و دربان و قانون گویان و رعایا و نزاران محال مسطور نشان را به فوجدار می بگردد و رعایت فرموده
 دانسته و دست قصه می موی الیه در اجراء امور مضافه این خدمت قوی مطلق شناسند و شکایت او را در باره
 خود یا موثر دانند و به بنجانب تا کید تمام شناسند ستم و دیوانی چون بموجب حکم جهان مطلع خدمت دیوانی
 صوبه و از الخلافت از تغییر فلان من ابتدا س فلان بفلان تفویض یافته که به لوازم و مراسم این خدمت گماشته
 پر و اخته متقی معاملات و باز خواست و باز یافت مطالعات تو فیله نماید و در فرزدی و مهموری و پر و اخت
 پر گشت مساعی جمیده بمقیوم رسانند و محافظت نزاران بنده و خود و انشعاعی اتمیا با کار هر که بکدام سپه سهند
 معتبره فغان و روز رسد که از تحویل فوطه داران و دیگر چه بجز آنه حاضر آتیا نماید شود قبض الوصول آن به

گماشتگان فوطه داران و غیره بدانند و از عمل محال خبردار باشند که احدی از این فریق جرات برآورد بواجب نمودن
 منفور و درگاههایان پناه اقدام نماید و احتیاط بعد از تقاضای هر فصل تعینات و تصرفات عمل از رویه کانفی
 تمام اصلی تحقیق برآورده بر چه بر چه هر کس برآید بسیر کار اقدس شناسد و اگر عالمی حاکم و بطلان نماید شود حقیقت
 بخود نویسد که بجاییش دیگر کسی تعیین کرد و یا مساو کرد و یا بر آن مقرر سازد که بمنزله تعایا و تقاضای که از سینه پاشنه پاشال
 بست و سوم نذر عایا طلب باشد از موضع باقی دار از جمع حال که آئین تشخیص آن نموده باشد بکسایت مرکب
 صدر و پیچ و پیچ در هر فصل عمل هر محال از ابتدا به مسطور بود وصول رساند و در هر فصلی که بهینه تقاضای در سال
 گذشته در سرکار برای انتظار باشد و او اهل توزیع محصول سال محال بگزیند اگر درین احوال به مجموع خواهد آمد یا نه
 فوارش از دیوان و امین خواهد شد و نسخه دیوانی و دیگر کاغذ بقاعده مقرر درست نموده بدفترخانه مطیع ارسال
 دارد و باید که مستند بیان معات وجود و هر بیان و قانون گویان و عمل و فعله انصوب به خدمت مقرر بود و قوی الیه متعلق
 دانسته دست تصدی مشارک در جرایم امور مضافه آن قومی شناسند و از سخن و صلاح و صواب و بدیدار الیه
 بیرون نروند و شکایت موی الیه در باره موثره پندارند و در نیاب تاکید دانند و چو چارهای چون
 بموجب حکم جهان مطاع خدمت فوجداری پرگنات سرکار فلان من اعمال صوبه فلان از تفرغ فلان خان
 بفلان تفویض یافت که به لوازم و مراسم این خدمت از رویه دیانت و راستی قیام نماید و در بند و بست و
 ضبط و برادر قلع و قمع مفیدان و تنبیه و تادیب مستمر دان و حفظ و حرمت زبردستان و مانگزاران و اینست
 طرق و شوارع پرگنات مذکوره و ارجاع روز طبعان بامنا به محال خالصه شیرینه براسه تشخیص جمع و قضا و تنگی
 و هم قاجات و گرفتار بند و قضا از آن فریق سعی فرادان بکار برد و با تنگن بند و قضا ساز مقرر کنند که ابعاد
 ازین بند و قضا نماند و دیگر کارها به آنکه می قیام نمایند میباید که محال محال قبول داران و میرداران
 و چو و هر بیان و قانون گویان پرگنات مذکور شجاعت شعار مشارک الیه را فوجداریست قل آن محال دانسته دست
 تصدی موی الیه را در جرایم امور مضافه این خدمت قومی مطلق دانند و از صلاح و صواب و بدیدار الیه
 متضمن نسق و نظام معاملات محال فرموده بوده باشد بیرون نروند و احدی از فسادان را که جلالت انبیا
 و رسوم میبازد و در محال متعلق خود جان دهد و حمایت ننماید درین باب تدفین تمام دانند از خلاف حکم والا مختص
 باشند ستمد امینی چون بموجب حکم جهان مطاع لازم الاتقیاد واجب الاتباع خدمت امینی پرگنات فلان
 تابع سرکار فلان مضاف صوبه فلان از تفرغ فلان خان از ابتدا به پنجمین فصل خریف نکونیل سال چهارم
 بخانه و الا تعلق پذیرفته از همان ابتدا به بفلان تفویض یافت تا نگامینی به لوازم و مراسم این خدمت
 از رویه دیانت و راستی قیام و اقدام نموده و قیق از وفاق خرم و خوشیاری نادر و و با کافه برآید

و عاونه رعایا بحسن سلوک و معاش نیک بظرف آورده در از دیار آبادانی و فضولی محمودی و کثرت زراعت آن
 محال نماند و آن سعی بکار برده سرشته نگارنده می نمود و بواسطه آن عمل بدین خانه والا ایستاده باشد و زیر یک حاصل
 آن محال بتحصیل در آمده تحویل فوطه دار شود و محافظت آن و جواب بلیغ که از عین المال بایر داشت نزد فوطه دار
 باقی مانده باین مقصد رعبده خود و اندوخته و بکوری نماند که کند که در واجب موافق تشخیص او تحصیل نموده تحویل فوطه
 نماید و زیر یک رعایا بقوله خانه بپارند چنانکه آن بهر خود و دستخط فوطه دار بآنها بد و هنگام بی باقی و اصرار را
 موافق همان چنانچه با محسوب کرده اند و سواست مال واجب چیزیست بصیغه بهیست و بالا دستی و تحصیل داری دیگر
 از باب بلکه که منوطه و مقننه بارگاه و الاست بگیرد و بیچ و دهریان و قانون گویان نیز قدغن کند که در است
 و دستور مقرر می چیرست نشاند و بر تقدیر اخذ و بر حقیقت را بنویسد و آنچه نگارندگان مشارالیه از حصول
 بتحصیل فرایض متعلقه خالصه والا تحویل نموده باشند آنرا باقی که در می بماند یافت کرده تحویل فوطه دار نمایند
 که عالمان و زمینداران و چو دهریان و قانون گویان و رعایا و غرضان برگزیده مذکور خدمت مسعوده بنمایند
 متعلق و دانسته از سخن و صلاح و صواب بد حساب او بیرون نروند و دست تقدیری او را در اجراست امور متعلقه
 این خدمت قوی متعلق شناسند و شکر و شکایت او در باره خود موثر پذیرند و اینها حسب الحکم لاشرف
 از دست الامانت برگزیده عالمان مضامین بصیغه خطاب از قیصر فلان سن ابتداست فصل خریف نگارنده باین فلان
 حسب الحکم از قیصر یافت که با کافه رعایا و عاونه بر ایا حسن سلوک مرغی داشته سعی در از دیار آبادانی
 و انفرادی محمودی نماید و کافه تشخیص موافق ضابطه بد فوطه والا ایستاده و زیر یک که تحویل فوطه دار شود و محافظت
 آن و جواب بلیغ که از عین المال بایر داشت نزد فوطه دار باقی مانده خود شناسند و بکوری نماند که کند
 که در فوطه تحویل در آمده و بلیغ که رعایا بقوله خانه بپارند چنانکه آن بهر خود و دستخط فوطه دار بر رعایا
 برده و سواست مال واجب بصیغه بالا دستی و بهیست و غیره چیزیست نشاند و بیچ و دهریان و قانون گویان
 قدغن نماید که سواست دستور مقرر است چیزیست بگیرد باید که عالمان و زمینداران و چو دهریان و قانون گویان
 در رعایا و غرضان برگزیده مذکور خدمت مسعوده بنمایند متعلق شناسند از سخن و صلاح حساب او بیرون نروند
 از دست تقدیری او را در اجراست امور متعلقه این خدمت قوی متعلق شناسند که در مرغی
 در بنویسند حسب الحکم لاشرف الا علی برگزیده عالمان تابع صوبه دار الالافست از قیصر اسلام خان از چیرست س خریف
 نگارنده باین خطاب متعلق گرفته خدمت کرد و برگزیده برگزیده مذکور از همان ابتداست بصیغه خطاب
 فلان از خطاب حسن متعلق گرفته که بفرمودم و حراست خدمت مسعوده از دست و دیانت و راستی قیام نموده با کافه
 رعایا و سلوک پسندیده بظرف آورده و مال واجب و متعلق و عیالانی را فصل بظرف موافق تشخیص این بوقت تحصیل نموده

منوره تحویل فوطه دار انجام نایند و هر قدر از رعایا بقوطه خانه بنابرند چنانچه آنرا بپای خود و در قیام فوطه دار بدهد و
 هنگام بیبائی و اصلاحات را بموجب بیان چنانچه با مجری و محسوب گرداند و در زبانه و آب فوطه دار و امین
 با قیام تمام بخزانة عامه راجع گردانند و قبضه الوصول فوطه دار بداند و آنچه گشتگان فغان مشناریه اند محمول
 پنج سدس خریفه متعلقه خلاصه و الا تحصیل نموده باشند آنرا با اتفاق امین آنرا آنها باز یافت کرده تحویل فوطه دار
 ابواب جمع کنند و قبل و جمع و خسیج و دیگر سر رشته کاغذ بضا بده مقرر در دست کرده بدو فوطه خانه معین ارسال دارد
 و سوا آنرا واجب بصیغه بهیت و تحصیل داری و دیگر ابواب بلیه که معنوه در گاه آسمان جاه است چنانچه بگوید
 که آنچه در صورت اخذ از و باز یافت خواهد شد و او به تخریب و معایب خواهد شد باید که چو در میان و قیام گویان
 و رعایا و هزار خان پرگنه مذکور موعی الیه را که در می منتقل آن محال و بسته دست تصدی او را در امر است
 امور مضاعف این خدمت قوی و مطلق شناسند و مال واجب و حقوق دیوانی را از قرار واقع و راستی تحصیل او بجا
 کرده چنانچه از آن قاصر و شکست نگر و اندک شکر و شکایت او در باره خود و موثر بنظر دارند و درین باب تاکید دارند
 فوطه دار می چون بموجب حکم همان مطاع لازم الانقیاد واجب الاتباع خدمت فوطه دار می برگشته مذکور
 من اعمال صوبه آله آباد از تغییر فلان از ابتدا سه فصل خریفه انتاسیل حسب الصمن بفلان تفویض یافت تا که منشی
 به او ازم و در اسم خدمت مذکور از و سه دیانت و راستی قیام و اقتدام و زنده و دقیقه از و قیام و
 بهوشیاری نامری نگذار و در سه که از حصول آن محال تحصیل و راه مذکور تحویل او شود و آنرا با قیام تمام نگذار
 و چون غماظت و محاربت زنده کور و جواب بملفه که از عین المال یابرد داشتند و فوطه دار باقی بماند
 امین است و در فوطه خانه را بهر مشناریه و کور در می برگشته مذکور مقفل و بسته با اتفاق یکدیگر است و گشتا نماید
 وزیر با تصد اب امین و کور در می بخزانة عامه راجع گردانند و قبضه الوصول ستانند و یکدام بپایند و حقیر و
 پسند صرف کنند باید که تصدیان محات برگشته مذکور مشناریه را فوطه دار برگشته مسطور و بسته دست تصدی
 او را در امر است امور مضاعف این خدمت قوی شناسند و آنچه بهیجهت از آن محال تحصیل در آید بهر
 تحویل او نمایند و در سه علاحد نگاه ندارند و درین باب تاکید دارند و در و علی خراسان
 و شک با هم تصدیان محات عمل و فعله از عاوه سرند چون بموجب حکم همان مطاع عالم مطیع بر فوق
 بخونر سیادت و وزارت پناه فلان خدمت دار و علی خراسان مذکور از و سه دیانت و راستی و قیام
 قیام و اقتدام نموده دقیقه از و قاتی خرم و بهوشیاری غیر مرغی نگذار و آنچه از آن که در امر است امور
 آن محل فرو گذار شستی بوقوع نیاید و چنانچه بپایند بغیر دیوان پسند بصرف نموده و آنچه از حصول بگشتا
 و محال سایر و دیگر و جو بخزانة مسطور آمدنی شود و موافق ضابطه مقرر و قاعده عین و افعیل جمع گردد و بهیجهت شناسند

را در اول و غیر محل مرقوم دانسته از جن و صلاح حسابی او بیرون نبردند و دست تصدیق عمومی الیه را در اجراء امور مضاعفه
 این خدمت قوی و مطایق شناسند سند جزای گری می تصدیق این مهابت خزانه عامه و دار الخلافت قضا همان آباد
 بدانند که چون بموجب حکم گیتی مطاع خدمت خزانگی گری خزانه مذکوره از تغییر فلان بفلان مقرر و معوض گشت تا گیتی
 به لوازم و مراسم خدمت مأموره از روی دیانت و راستی قیام نموده دقیقه از دقایق خرم و بهوشیاری نامری
 نگذار و وزیر یک از حاصل برگزینات خالصه شریفه و تحصیل مطالبات و دیگر مجرمانه عامه مسطور و عاید شود آنرا
 باتفاق دار و غده و صرف مطابق مطالب و معمول در حجه با سه خزانه مذکوره بهر دیوان صوبه و دار و غده گماراشته
 کشاد و لبستن آن باتفاق هم میسر شود و یکدام بی سند معتبر دیوان پسند صرف نماید بیاید که خدمت مرقومه
 عمومی الیه مطابق دانسته دست تصدیق او را در اجراء امور مضاعفه این خدمت قوی شناسند و برین باب تاکید و تذکره
 تحویل داری چون بموجب حکم گیتی متعارف خدمت تحویل داری مندرجی ملک سبانه و شوره واقع مستقر اختلاف
 اکبر آباد بفلان مقرر شده تا به لوازم و مراسم خدمت مأموره از روی دیانت و راستی پرداخته دقیقه از دقایق
 خرم و بهوشیاری غیر مری نگذار و هر چه از مندرجی مرقومه تحویل او شود آنرا باتفاق دیوان صوبه دار و غده و
 مشرف با قضا و قضا گمارد و یکدام بی سند معتبر دیوان پسند صرف نمایند وزیر بخزانه عامه مستقر الخلافت راجع
 مسافه از تصدیق این خزانه مرقومه قبض الوصول ستانند باید که تصدیق مهابت محل مرقوم شناسند الیه تحویل داری محال بود
 دانسته دست تصدیق او را در اجراء امور مضاعفه این خدمت قوی دانسته و آنچه از حاصل مذکور فراموش آید همه تحویل
 او نمایند یکدام عاهد ندارند یعنی دستک با سه تصدیق این و نخاس دارالملک کابل چون بموجب حکم جهان مطاع
 گیتی مطایق خدمت پنه و نخاس مرقومه از تغییر فلان بفلان معوض گشته تا به لوازم و مراسم این خدمت پرداخته از روی
 دیانت و راستی و راستی تقدیم رساند با سه اگر آن و دیگر عکله و فعله سلوک پسندیده نماید و در ضبط
 حاصل بقا بطریق از قرار واقع بکوشد و وزیر یک از حصول آن محال تحویل داری شود و محافظت آن و برآوردن آن عهده
 بطلع که از عین المال یا بهر درشت نزد تحویل داری باقی ماند بر ذمه خود شناسد و در باتفاق دار و غده و مشرف بخزانه
 عامه نماید که و اینده تحویل داری قبض الوصول بداند نگذار و که تحویل داری یکدام بی سند معتبر صرف تواند نمود و باید که
 مشار الیه را این متغیر ایجاد دانسته دست تصدیق او را در اجراء امور مضاعفه این خدمت قوی دانسته
 و از روی عکلی دستک با سه تصدیق این مهابت و مشکفلان محال بر صوبه مستقر الخلافت اکبر آباد آنکه چون
 بموجب حکم گیتی مطاع خدمت دار و غده محال مذکوره از تغییر فلان بفلان تقویض یافته تا گیتی بی به لوازم و مراسم
 خدمت مأموره دیانت و راستی قیام نموده میو بیاریان و دیگر عکله و فعله سلوک خود راضی دارد و در ضبط
 حصول بقا بطریق از قرار واقع بکوشد و وزیر یک از حصول آن محال فراموش آید آنرا باتفاق این بخزانه عامه راجع

در این باب

اگر دانیده قبض الوصول خزانگی نکرده که بتجربید ارجاع فرموده بداند باید که شایسته را در او غنم مستقل آنجا در نسبت دست
 قصد می آورد و در اجراء امور و تصرفات این خدمت قوی مطلق دانند و از مصالح و معواید حسابیه او بیرون نبرند
 درین باب تاکید بلیغ دانند و مشرفی و شک با هم مقصدیان همت علامه و فعلیه و تناس و دیگر محال مانع
 بلده و نه السلطنت لایمور و آنکه چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت اشرف خیال غنم ذیل از تغییر فلان بفلان
 مفوض گشته تا گنجینه بی بدو از هم و در اسم خدمت مأموره بدیانت و راستی که پوشیده و قیقه از قحط خرم و بی شیری
 معل و ماموری نگزارد و واقعه آنکه در معامله از معاملات آن محال فوت و فرو گزیده آشتی بوقوع نیاید و سرشته
 تا غنم را بضایه تقریر و قاعده معین درست نموده بدقت عمل میسر شده باشد می باید که خدمت مسطوره را بشماراییه
 مقرر و انت خدمت قصد می آورد و در اجراء امور و تصرفات این خدمت قوی دانند و درین باب تاکید دانند
 سست معانی فلان در بیان حفظه و باشند چون در نیو لا بعرض اقدس ارفع رسید که ذمی نادر که کسب اواز
 قوت او و قوت عیان او زیاده نباشد بموجب دستور شرعی از جو فریه نیاید گرفت لکن در بهره رعایا که کسب
 زراعت دارند و مدار قوت و تخم و گاه آنها همه به قرض است طلب جزیه بموجب تفرقه آنها میشود اگر مطابق
 شرع شریف حکم صحیح در باب عدم اخذ جزیه از خانه صادر که در تا بغیر بال کسب و پیشه خود که باعث آباوی
 ملک و امان رعیت است مشغول باشند و اگر کشاور و پیاوه خود جدا ازان جزیه خلاص بایند حکم جهان مطاع
 صادر شد که موافق شرع انوار عیان بعلمت اخذ جزیه فراخ میشوند ملازمت داران و وجود در بیان و قانون گویان
 و طرقداران و اهل حرفه و دیگر ساکن قبضات و قریات مطابق شریعت مظهره جزیه باز خواست نمایند چنانچه درین باب
 یاد داشت و واقعه درست شد شرح آن در ضمن قریات باقی ماند و اگر آن وزارت پناه در تعلقه دیوانی خود
 موافق بلیغ تضایع بعل آورد و در برابر عیان بحسب اخذ جزیه متعین نشوند و معاف شناسند پیر وانه اماره
 وزارت و قوت پناه شجاعت و کفایت و نگاه فلان بعانیت باشند چون وکیل سرکار عالی نواب قدسی
 انقباط عالیان آید بلند جناب پاوشا نهاده نادر کار و الانسب عالی تبانی ظهور نقطه حضرت آنفریدگار
 عفره ناصیه دین و دولت قره باهره ملک و ملک همین دو وجه سلطنت عظمی و مسئله لغو خلافت کبری میباشد
 انظار عنایت الهی مطلع انوار رحمت حضرت شانه شاهی جلیل القدر منبع الشان عظیم المرتبه رفیع المکان نرف
 دو دمان مجد و کرم ظاهر نموده که عاقلان بپیکر فلان و دیگر محال اطلاع آن عفره ناصیه دین و دولت در سر انجام
 معاملات تشخیص جمع و گزآوری مالحتاج با داد و اعانت انوار وزارت پناه اند اند اعلی میگردد و در موقوفات
 عاقلان محال فرموده را بر خود لازم و واجب دانسته نوعی معاونت نماید که جمیع معاملات آن محال بوجه حسن
 صورت سرانجام باید و گزآوری مال بوقت شود و واحد کمال ترم و سرکشی نماید درین باب تاکید دانسته

حسب المسطور عمل نماید پیر و آنه قانون گوئی درینو لا یغرض والا سید که مقرر بودن قانون گویان در پیر گن
مالک محروم سازین مست که قانع بر رسوم مقرر می بوده بر استی و درستی و در قضاوت قیام نمایند و مسامی
موقوفه بکار برده در پیش آورده و در گنات جمع کامل و اکمل بگویند با وجود این معنی ازین جماعه اکثره از شوقی
اماره و عادت و سیمه طریق و در قضاوتی را از دست داده عالمانی را که بهره از تدبیر و مال اندیشی ندارند
یا از قریب و حیل آنها آگهی نیافته اند با تمام خدای و انواع حیل نفس ازیرا سے حصول مطالب خویش متحرک باشند و جز
بوده مشارک در اخذ حصه میشوند و اگر عالمی از حال توفیق خدا داد و حرکت و تعلیم ایشان فریفته نمیکند و درین
صورت زمینداران متقلب را بد راه ساخته سودی بغیر از حاضر ساختن از چو تیره و تسامیل در اداسه مال واجب و
فرستادن براسه فریاد میشوند بعد ازین همین خیالان متقلب در میان حال و رعایا مصحح گشته و بحسب ظاهر خود را
خیر خواه و انوده و جمع مبلغ کلی بصدقه آفت و کمی در تعلقات خود زمینداران متقلب بهیت تدبیر آنها اجرا گرفته
در تیره لازم الادایم اکثره باقی نگاه میدارند و هنگام طلب باقی نگاهمه تقدیر میدارند و چون اخذ بر عالم بصلاح
وساز آنها پیش نمیرود و جز نقد همان مال سرکار میگردد و ازین رگه زان گروه فساد پذیر و غرض نمود و ملاحظه
بانه پرس و اندیشه تغییر و تبدیل ندارند و ترک وضع ناهموار نمیکند و درین باب بموجبی که ارشاد شود و بهی آید حکم
جهان مطلع عالم مطیع گرامی نفاذ یافت که هر عالمی بطلت طلب مغرول شود و قانون گوئی آن محال در اخذ و جز
با و شریک باشد و ازین در جهان وقت تغییر نمایند تا جرت دیگران گردد و دست تحویل مطالبات چون
بموجب حکم رفع اقدس اسلحه خدمت تحویل مطالبات سرکار والا که بر ذمه زمینداران و غیرهم بر گشته چوئی کوره و
دیگر سرگنات متعلق بصوبه اگر آباد لازم الاداست بسیار است آب سید عبداله احد تقوی فیض یائمه تابه لوازم و هم
خدمت ماموره از دس و دیانت و راستی قیام و اقامه نموده مطالبات سرکار والا را موافق تفصیله که در افراد
جد گانه مسطور است و با وجود آنکه دیده از جماعه مسطور تحویل در آورده میورفت و دیوان صوبه بخزانه عامه صوبه
الک آباد عاید گردد و باید که عالمان و دیگر علم و محله سرگنات مذکوره خدمت مسطور به مشارالیه متعلق دانسته و تحویل
نزد مذکوره از ان فریق امداد و اعانت سید مغرور بر وجه اتم نمایند و درین باب تاکید دانسته شد تحقیقی چون
بحکم جهان مطلع عالم مطیع لازم الادا و اجب الاتباع خدمت بخشیدگی و واقعه نویسی سرگنات سرکار بصورت تابع
بگزارش از تغییر فلان بفلان تقوی فیض یائمه سبیل مشارالیه آنکه به لازم و در اسم خدمات ماموره از دس و دیانت و راستی
پیر و آنه از ابوجه پندیده و طرز گزیده تقدیم رساند و تصحیح تا بنیان نهجداران تعلیمات آنجا از دس و دیانت و راستی
باستصواب تاظم معاملات آن سرکار ملاحظه نموده و نقل را پیشین نگاه داشته و اصل را بهر خود ناظم مذکور ارسال دارد
و همچنین در قانع و سوانح سرگنات سرکار مسطور را از افراد نوشته فرشته بهفته بدرگاه والا جاه میفرستاده باشد طریق تفصیل

تجلیات

تعمیلات آنجا آنکه مشار الیه را بخشی و وقایع نگار آنجا دانسته و دست تقدیری او را در اجزای امور مضافه این خدمات
 قوی مطلق شناسند و مستند کو قوالی چون حسب الحکم الاشراف الاسعفی خدمت کو قوالی نصب بکنند و آنجا عرفت بنا بر
 و میر مجری و گذر ما سے دریا سے گنگ متعلقه بقصبة مذکور از فیض محمد صالح بسعادت نصاب عزای یک مقرر و مفوض گشته
 که گمانی بی بی با و از هم و اسام آن از روستا راستی و دیانت قیام و اقامت نموده نوی بند و بست و ضبط را بگذر و قصبة مذکور
 و زودی واقع نشود و سکنه آنجا در امن و امان بوده و بسبب و پیشه خود مشغول باشند و همیشه که بعادت خیانت گرفتار نشوند
 و راه و محسوس و دشمن و گذشتن آنها بموجب چه که قاضی آنجا بر افراد حقیقت آنها و متعلقه بعمل آورد و درین باب بطور خود
 جسارت ننماید و از عابران گذر ما سے مذکور چنین بصیغه محمول که بموجب حکم قدس معاف است نشان از ملا جان
 هم گذر ما در زیاد و از اجرت ملاهی از عابران توانمند گرفت و احتیاط تمام بکاربرد و که فسادان و تفرودان از معابر مذکور
 عبور ننمایند باید که متصدیان محلات و عمده و ضایع محال مذکور مشار الیه را کو قوال و میر مجری آنجا دانسته و دست تقدیری او را
 در اجزای امور مضافه این خدمت قوی مطلق شناسند و درین باب قدغن دانند و سبب و دلایل آنجا
 الاسعفی خدمت دیوانی لشکر طغراثر که همراه بسالت و امارت پنجاه ایالت و شهرات و دستگاه حسن علیخان بخت
 بتیم فسادان صوبه آذربایجان گشته بر فتنه پناه محمد موسی نقیض یافت تا به لوازم و اسام این خدمت
 گمانی بی بی با و از هم و اسام آن از روستا راستی و دیانت و آگاهی سامان در انجام دهد و طلب نقدی مردم نمود
 ضابطه مقرر و اسناد معتبر نموده نماید و سر رشته کاغذ متعلق دیوانی را بر طبق قاعده و دستور بدقت مصلحت رساند
 باید که متصدیان محلات و دیگر عمده و ضایع محال مذکور مشار الیه را دیوان آنجا دانسته و از هم و لواحق خدمت
 مذکور را بموجب الیه متعلق شناسند و دست تقدیری مشار الیه در اجزای امور مضافه آن قوی مطلق دانند
 و ششک مشرفی و ششک با هم متصدیان محلات عمده و ضایع و از اعزب و گذر ما را بگذر و واقع و ارا لامان
 نشان آنکه چون حسب الحکم الاشراف الاسعفی خدمت اشراف محال مذکور موافق تجویز وزارت پناه
 میر محمد رحیم دیوان صوبه از تغییر بجا و نت بشیخت تاب شیخ مظفر مفوض شده که گمانی بی بی با و از هم و اسام آن
 خدمت از روستا راستی و دیانت و فتنه از قاطع حرم و احتیاط از فر و گذشتن نماید و بموجب دستور
 کند که احدی را محال تعجب و تصرف نباشد و اشراف و روپیه با و زن و عیار کامل مسلوک شود و آنچه به جهت
 از حاصلات آن محال آمانی شود و بر و داخل روز تا چاه میگرد و باشد و سر رشته کاغذ اموافق ضابطه دست
 نموده بدقت خانه مصلحت هر سل گم داند و مترو دین را بحسن سلوک خود راضی دار و میداید که مشار الیه را مشرفان
 محال دانسته و از هم و لواحق آن خدمت را با و متعلق شناسند و دست تقدیری او را در اجزای امور مضافه
 خدمت مذکور قوی مطلق دانسته از سخن و صلاح و صواب بدین معنی الیه که متضمن کفایت سرکار پایشان گامی باشد بیرون نرود

و دیگر در تنگ با هم مقصدیان مهمات چه تره که توانی فرخ مستند وی تنگ با کو واقع دار الخلافت شاهجهان آباد آنکه چون حسب الحکم الاشرف الاعلی خدمت واقع نویسی چو تره که توانی و اینی فرخ و مستند وی تنگ با کو واقع دار الخلافت مذکور از تغییر فلان بفلان نقول فیض یافته سبیل مومی الیه آنکه کما یفتی به لو از هم و مرا هم خدمات ماموره بر داخته دقیقه از وقایع خرم و هوشیاری غیر مری نگذار و وسوخت و وقایع آنجا را بدستور واقع نویسیان هر روز می نوشت باشد و در تشخیص برخی از چنان احتیاط نماید که تفاوت در آن واقع نشود و بر میو یار بیان جور و تعدی نه و وزیر یکله از محمول تنگ با کو بضایه مقرر تحویل تحویل نماید از آنجا فراموش آید محافطت آن بقاعده معین بعد خود دانسته اند با اتفاق دار و غمه و مشرف بخزانه عامه راجع گمره اینده فیض الوصول تحویل نماید و نگذار که تحویل نماید یکله می رسد معتبر و یوان پسند صرف تواند نمود و اگر میرسد از عین المال یا بر داشت نند و تحویل داری باقی بماند بازخواست و باز یانت آن بعد از اوست باید که خدمات مقرر به کشتار الیه مقرر و معین دانسته دست تصدی او را در اجرا امور مضافه این خدمت قوی مطلق دانند و برین باب تاکید دانند و تنگ با کو اینی و تنگ با هم مقصدیان مهمات شایده آن روسه آب دار الخلافت شاهجهان آباد آنکه چون حسب الحکم الاشرف الاعلی خدمت معینی محال مذکوره از تغییر فلان بفلان نقول فیض یافت تا کما یفتی به لو از هم و مرا هم خدمات ماموره از روسه و یانت و راستی قیام دانستند ماموره دقیقه از وقایع خرم و هوشیاری نامری نگذار و وزیر یکله از محمول و محله آنها سلوک پسندیده و معاش گیرنده منجمل آورده فراموش آوردن حصول بقاعده مقرر و مضایفه معین فراوان سعی بکار برد و محافطت ندریکه از حاصل آن محال تحویل تحویل نماید و بر آمدن از غمه آنچه از عین المال یا بر داشت نند و تحویل داری باقی بماند بر دخت شمس و وزیر را با مقتضایاب دار و غمه و مشرف بخزانه عامه محال سائر دار الخلافت راجع گمره اینده فیض الوصول تحویل نماید و نگذار احتیاط تمام کند که در محال از محالات آنجا فوت و فرود گذشت بوقوع نیاید و بر احدی جور و تعدی نه و دایک که شایر الیه امین آن محال دانسته دست تصدی او را در اجرا امور مضافه این خدمت قوی مطلق دانند و برین باب تاکید دانند و تنگ با کو اینی و تنگ با هم مقصدیان مهمات مثله و محله قصبه وزیر آباد و دیگر محال سائر محال بصورت پنجاب که تفصیل آن در ذیل رقم یافته آنکه چون حسب الحکم الاشرف الاعلی خدمت تحویل داری محال مذکور بفلان معینی شده که کما یفتی به لو از هم و مرا هم این خدمت از روسه و یانت و راستی و درستی پر داخته دقیقه از وقایع خرم و هوشیاری و احتیاط فرود گذشت نماید و آنچه از حاصلات آن محال تحویل او شود و هم را در حیره خزانه گاه داشته در آنجا مقرر خود و این آنجا که محافطت و نگهبانی از تحویل او و جواب مبنی که از عین المال یا بر داشت نند و باقی بماند موافق قاعده مقرر بعد از امین مذکور است مقتضی دانسته با اتفاق یکدیگر نیست و کشتا نماید یکله

بسیارند و بخواهند بپند صرف کنند و تمامی نه تحویل خود را مطابق ضابطه با اتفاق این بخرازد عاوه انصوبه رسانیده
 قبضه اموال مستانند و بپند که مشارالیه را تحویل در حال مذکور دانسته آنچه به جهت از حصول آن محال تحصیل نماید
 رد و تحویل او نموده بیکر ام علاحده نگاه ندارند و لوازم و لواحق آن خدمت را با و متعلق دانسته دست تصدی
 او را در امور مضافه آن قوسی مطلق شناسند و برین بایسته تاکید دانسته باشند و امر و غیره چون حکم
 الا تقدیر خدمت دار و فکلی سلطان بکنج و غیره متعلق بیده تلمیذ تابع صوبه بهار از تغییر فلان بفلان مطابق تفصیل
 مسطور فی الضمن مقرر و مفوض گردد و دیده که به لوازم و هر اسم آن از برادر داینت بر راستی قیام واقعه نموده
 عمده و فواید آن محال را از حسن سلوک و معاش نیک رایش دارد و در حصول این اوقات ضابطه مقدر و فائده معین
 بنیاده آورده بخرازد عاوه آنجا رجوع کند و در احتیاط کند و معامله در معاملات محال مذکور فوت و فراموش
 نیاید و در انجام خدمت مامور و دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری و خبر داری غیر مرئی نگذارد و باید که متدین
 مهمات و مشکلات معاملات محال مذکور را مشارالیه را در دفع مستقل دانسته دست تصدی او را در امر
 امور مضافه این خدمت قوسی مطلق شناسند و برین بایسته تقدیر دانسته و امر و غیره و احیا چون
 حسب الحکم الاشراف الا سطله برگرفته فلان من مضافات سرکار فلان تابع صوبه فلان که بخواهد بکلیه حاکم است
 از تغییر فلان خان از فضل فلان در عوض مطالبه ذمه خان مذکور حسب الضمن بخالصه و الا تعاقب پذیرفته و بجز
 آن بهمه و اهتمام آن وزارت پناه مقرر گردانیده اند و نوشته میشود و که بعد وصول این رقمه مگر در
 آبادان که معامله فهم داینت دار و فواید دار است معالیه را بان محال پس از که فتن ضامن متفقین نموده
 در سر انجام معاملات و گردآوری مالی اجب بنگام و از دیاد آبادانی و دیگر نه را عت آن بکلیه مسامحه
 بتقدیم رسانند و تاکید تمام بکار برد که هیچ یک از عاملان اخذ و خبر نموند و تا کافه رعایا آن محال غرض آورده
 بوده و دراز دیا و مهور و کثرت تراعت بکشند و فرزند در حاصل پیدا آید و اگر محال خان مشارالیه
 ببلند از حصول فصل مذکور متعلق خالصه شریفه تحصیل در آورده باشد آنرا باز یافت نموده تحویل فواید دار
 آنجا نمایند و حقیقت را بر نگارند و تقسیم ده ساله و سه ریخته حاصل سال گذارشته و در نتیجه احوال فواید خان
 بدقت و الا ارسال دارند و سند آنها و می متصدیان مهمات حال و استقبال برگرفته فلان بدانند که چون
 در بنیاد فلان بجناب خلافت رسیده ظاهر نمود که در موضع فلان من اعمال فلان و بنیاد چاه افتاده
 سنواتی واقع است و نفقه از آن بسکاه والا نمیرسد اگر چاه باسد مذکور به نظر بکم و مستور است و اسی حواله
 بنده شود و آنرا فرروع ساخته حصول را بدستوری که مقرر گردد و داد و بستاند و باشد از آنجا که بکلیه حاکم است
 نعمت و نیت حق و نیت خدیو زین و نه مان حواله نکین و مکان سایه اقم پیر و در کار رحمت و احسان

آفریدگار و صوفی و فاضل و آسودگی خلایق و آبادانی ملک است حسب الحکام علی نگارش میاید که چاههارا
 باراضی متعلقه آن تا مالک حاضر و قادر در سرانجام نباشند برافع حواله نمایند و مالک قدس کند که اراضی متعلقه چاهان
 خود مزروع ساخته مالک ازاری نماید و اگر مالک حاضر نباشد و یا باوجود حاضر بودن قدرت بر سرانجام نداشته باشد
 بشتر در زمانه مالک چاههاست مسطور را برافع متعلق گردانند که بقدر استطاعت و قراره ان غیر مجبیه مزروع
 سازد و محصول مالک ارباب این قرار که در سال اول سر یک چاه و در پی سال چهارم و در پی سال چهارم و در پی
 بستانند و از آغاز سال پنجم چاه و در پی به جهت از مال و سایر تاده سال بطریق استمرار فصل فصل سال سال
 میگیرند باشند و بعد از انقضای سنین مذکوره موافق بر دستور آنجا باز یافت نمایند و بعد از اخراجات دیگر
 بیج و وجبه سن الوجوه خراجست نرسانند و تاکید تمام چاه بر بند که قراره ان نشستی با تعلق کم دستور اراضی متعلقه چاهها
 خود را گذارند و در اراضی چاهها که برافع حواله شده گشتکار نکنند و هرگاه ظاهر شود که قراره ان مسطور و ران
 اراضی زراعت نموده اند حاصل را بهر عملی که نصف بر عیایا برسد و نصف بفضله در آید بگیرند و درین باب فتن
 دانند قصد یقی تصدیق آنکه چون به موجب عرض اشرف استیلا رسید که دوست خیر صاحب عیایا در الضرب
 و دار الفلوس بلده قلعه که چهل و پنج و پیه باسیان داشت و گذشته در میر ابو القاسم دیوان صوبه بهار خدمت
 صاحب عیایا در الضرب بلده مذکوره با خدمت تعیین و امتحان عیایا باده و ملا و نقره به محمد صالح برادر
 متوفی خبر بود که در ایام حیاتش کارهای متعلقه متوفی مسطور به نیابت او سر بر اه می نمود بقرای باسیان چهل و پنج
 تخمین کرده درین باب هر چه فرمان رود و از حکم جهان مطلع که امت صد و ریافت که خدمت امتحان و
 تعیین عیایا در الضرب و دار الفلوس بلده مذکوره از امتحان و دوست محمد متوفی و صاحب عیایا باده و ملا و
 نقره بر وفق تخمین دیوان مشاور الیه بماند چهل و پیه به محمد صالح حرمت فرمودیم که بحال راستی و دیانت
 و جزورسی تقدیم آن پرواخته در امتحان عیایا ملا و نقره آنچه لازم احتیاط و درستی است از قوه مفضل
 آور و تا اشرنمایا و در پی با بوزن و عیایا کامل بسکه مبارک میرسیده باشد و وجه خوفه را موافق ضابطه و
 دستور از تحویل خزانه خزانة انصوب به تصدیق دیوان متصرف بوده و توقع از میو پاریان و دیگر عمل و فعایت کند
 مقرری و با به بلده شد و دیوانی چون به موجب حکم جهان مطلع لازم الاتقیاد و واجب الاتباع خدمت دیوان
 و اینی برگرفته از نگ آباد و دیگر محال مفصله ضمن تابع صوبه مستقر خلافت اکبر آباد و غیره از انتقال عبد البنی خان
 من ایندایا به ربیع تخافوئیل بوزارت آب محمد عسکری تفویض یافته بنابر آن قلمی میگردد که به بولاق و هر اسم
 این خدمات کما فی فی پرواخته آنرا از روس و دیانت و راستی و آگاهی سامان و سرانجام دهد و با کانه رعایا
 و عیایا بر یا سلوک پسندیده بعضی آورده در بقا آبادانی و کثرت زراعت نصف فرادان می کار بسته

و نصف دیگر بر عایا عاید گردد و در غلبه در تحت متعبدان نماند و ستم بر عایا میسر نرود و بوقت مشخص کند و بطور این
جمع در روز نجات تحصیل و چندی و چهل جمع و پنج برگزینات مذکور به فصل بفصل و سال بسال بدست رسید
باشد و بعد اعلان برگزینات مذکور به تعیین نماید که در واجب است مطابق تشخیص کفایت شعار مغرب و تحصیل در آورده
تحویل قوطه داران اینجا کنند و در یک از محصولات محال آنها شود و محال نیست آن و بر آمدن از عمده این نیز قوطه داران
از عین المال باید داشت باقی بماند بجز و متعلق دانند و نگذاردند که قوطه داران مذکور بدرون نشاند مقبره دیوان
پسند یکدم صرف نمایند و اعمال اینجا بواقعی خبر دارد باشد که از عایا بینه و بیست و بالا دستی و تحصیل از
و شبه داری و جهت نامه و فصلان و شرح صادر و وارده و دیگر ابواب بلکه که از پیشگاه خلافت و جهان داری
مقتضا که کم گستری و رعیت پرورشی بر عایا معاف شده نمانند و اگر احدی از عاملان وجود و
و قانون گویان چیزه از ابواب مسطور و تصرف کرد و تحقیقت آنرا نیویست تا وجه تصرف از عامل مذکور
معرض باز خواست و باز یافت و آید و بجزایه عمل گرفتار شود و شد و در و غلگی چون حسب احکام الله
الاعمال خدمت دارد و غلگی معایر در یا بلایه و تلبه و توابع آن که سابق بنگاهان تعلقی داشت بنگاهان مقبره
موقوف گشته تا کما یبغی به یواز هم و در اسم آن پرده و تلبه و تلبه از تعلق خدمت و همو شیداری و خبر داری بغیر هر
نگار در و احتیاد تمام بکار برده که احدی از نفسدان و ذردان و قطاع الدیرینی از گذر نامه فرستاده
نکند و با مقررین و مسافری و غلبه و فعله سلوک پسندیده نماید و بعلات اندک محصول ابواب مشغول و نگاه
علا که پناه خرام و متعوض احدی نشود و اجرت ملاحان آنچه مناسب باشد با اتفاق دیوان قرار دهد که در تعلق
آن یکمرتبه باشد و زیاده ازین بگیرد میباید که مقصد بیان حرات علیه و فعله آنجا خدمت مذکور به اعتبار الیه
مقرر است دست تصدی مودی الیه را در اجرا و امور مضایف این خدمت تقوی مطلق دانند و از صلاح
و صلاح بداد بیرون نروند و درین باب قدغن دانند و اینها چون بموجب حکم جهان مطاع خدمت دار و غلگی
عبداللہ برگزینات سرکار حصار بنگاهان موقوف گشته که به یواز هم و در اسم این خدمت از به وجبه راستی و قیام
قیام و اقرار هم نماید و آنچه از قضایا و معاملات دران محال روستی و بداد را باستعداد تحصیلان و
قضات اینها تذکره مطابق شرح شریف متع و شخص مساند و احتیاد تمام بکار برده که با احدی جور و ستم
نرود و باید تصدی بیان حرات برگزینات مذکور به این خدمت را بمشار الیه متعلق دانسته دست تصدی او را
در اجرا امور مضایف خدمت موقوفه قوی مطلق شناسند و درین باب تاکید دانند و شک راه و شک
باسم ابدان و گذر بانان و تحفظان طرق و شوارع از دارالخلافت شاه جهان آباد باند و صورت
آنکه چون از آن خبری که بهر دست بخیزد فوت و معالی پناه حکمت و صداقت دستگاه صلاح خان و معالی

مرتبت بر بان العین و دیگر مردم بنفرد الار سیده معروفی را سه عالم آراسه ملک است پیرایه گشت که محمد خدیو نوری
 که از سمت ولایت ایران به بندرستان فیض نشان آمده بود و کوکری شفیق نکرده و او و شادی هم با کسے ندره و الحال
 عزم معاودت و لایتنه نکرده و در پیشگاه سلطنت امیر و ارادت که و شک راه حرمت شود و اندر حکم جهان مطاع
 صا و شد که نگام فتنه مشا را به از راه بندر صورت به دیار ایران احمد سه در آشنای راه به وجه من الوجوه مانع
 و فراموش شود و اگر اندر دیرین باب تاکید و انچه و مشکب مشرفی و مشکب با هم تصدیان مهات با کاسه
 خرد و عات و واقعه در کاب و نظرات آنکه چون حسب حکم معطی خدمت مشرفی با یابی خرد و عات از تغییر فلان
 بفلان مغفوف گشته تا به او انچه و مراست خدمت ما خورده اند و سه دیانت در استی قیام و اقتدار خود نموده دقیقه
 و فائق فریم به پیشیاری نامری نگذار و در آنچه و به نگام عبور لشکر فیروزی اثر از به گذر با یابی خرد و عات بر عابا
 نقصان برسد آنرا از تحویل تحویل اید از دست به دست با بجا عده رسانیده قبض الوصول حاصل نماید و در شریقه
 کا خرد موافق ضما ایله به دفتر معلوم برساند باید که مشا را به را مشرف با یابی خرد و عات نکرده دانسته دست
 تصدی او را در اجرا سه امور مضاعف این خدمت قوی مطلق دانند و یرین باب تاکید دانند خدمت
 مشرف می و مشکب با هم تصدیان مهات و بیو پاریان و عله و فله حال ساگر بلده محو آباد و عرف بنارس تابع صوبه آله آباد
 آنکه چون حسب حکم الاشرف الاشرف خدمت مقوم حال ساگر بلده سلطوره به وقت تجویر و زارت پناه سید محمد
 صوبه آله آباد و شریفیت ماب شیع عبه القندوس امین به گشته محو آباد به بدری و اس و نین شکم مغفوف گشته و
 مطابق اسناد عا شیع مذکور مقرر شده که انما ایشده خدمت مقومی حال خرد و سه صده چه یکشنبه هم به مضامین
 بیو پاریان به عینه دلالی از بیو پاریان می یافته باشد و کما فی شیع به او انچه و مراست خدمت سلطوره از به
 دیانت و راستی پر و اخیه قیمت پای چاره از قرار واقعی نماید تا اتفاقا و تے در اخذ حاصل بوقوع نیاید که در صورت
 المصور تفاوت از عده آن خواهد بر آمد و از بیو پاریان و عله و فله سوا سه و رسوم مقرر طبع و توقیع نمایند و به
 دلالی را بشرف و تقدیم خدمت مذکور و متصرف شوند باید که مشا را به را به خدمت مقومی حال سلطوره مقرر شده است
 یرین باب تاکید دانند و مشکب معافی و مشکب با هم تصدیان مهات مندوی چوب به گشته آباد
 را به داران و گذر بانان از به گشته مذکور تا در خلافت شایه جان آباد آنکه چون بعرض اشرف علیه رسیده
 که وکیل امیر الاخر اچوب پنجه زاره و پیر از کوه کیکاکه سه بر سه عمارت جو علی آن بعضا ایله فقه و اخلاق
 طلب داشته التماس مینماید که و مشکب بنام آنها و باب عدم فراحت و آرد و آن حرمت شود و اندر حکم
 جهان مطاع لازم الاتباع مشرف صدور یافت که بکسان وکیل آن کن سلطنت و آرد و آن چوب مذکور
 که از کوه خرد و خردیده بیا و در نیز از خدمت و بعثت حاصل مشرف نکرده و طلب و طبعی نیند و یرین باب

تا کید و اندر سرانجام اسپان و تنگ با هم را دران و گذر بانان و مستوفیان طرق و شوارع از اردوی
 کیهان تا صوبه او ده آنکه چون شجاعت تاب قاسم بیگ گزند برادر فرشته حساب لاکم لاکم یک با نامت و
 ایالت پناه تربیت خان ناظم صوبه او ده آنکه چون شجاعت تاب قاسم بیگ گزند برادر فرشته حساب لاکم لاکم
 یک با نامت و ایالت پناه تربیت خان ناظم صوبه او ده آنکه چون شجاعت تاب قاسم بیگ گزند برادر فرشته حساب لاکم لاکم
 تملیل که در ضمن دیوان سرکار گوید که برادر کجی می بره لکن نوشته میشود که براسه سوار می مشاور الیه اسپان
 بنی توقف سرور را نماید و درین باب از جناب سلطنت قدغن تمام دانسته حسب المصلو عمل نمایند و از
 زمین در پیا پیا پرده زینت که از دست بست سال بسبب سیل دریا با طرف دیگر افتاده داخل محال
 دیگر شده باشد از با لک یه محل قدیم متعلق دانسته در عایا محمول را بجای گیرد و آنجا جواب گویند و از اضنی
 که قبل از دست نکرده است و دیگر افتاده بقدر آن سمت متعلق گشته باشد بنان قریه یی که از قدیم محمول
 و مستوفان متعلق دانسته متصرف نشوند و در باب دیوانی در خدمت ضابطه سابق مستوف و مقهر و اندر چه در
 و اشع اسپان چون به حسب حکم جهان مطلق برده فقی یاد داشت و دفع مصلو تیار می فلان که فلان تاریخ
 که بعضی مقدس رسیده خدمت مشرفی خزانة عاوه صوبه بهار و بعضی شمال دیگر واقعه بلده تلمبه انباشت محال
 هدایت الله و تفرقه از هم بسجادت نصایب محمد عارف نفوذ شده و یکصد و پیم و صولی بالقطع علو در اشع
 مقهر گشته اند از قلمی میگردد و در اسپان سوار می مشرف مذکور را موافق ضابطه بیان رسانیده و اشع نامه یا و بهر
 و در آئینه موافق فرجه چهره صحیح را بقاعده معین الما خطم خود و تصحیح نامه یا و میداده باشند پیر و اشع و اشع
 ضامن می چون عزیز الله منصوب در حاضر ضامن هدایت الله که در می برگشته بود ظاهر ساخت که بنده از
 ضامن می که در می مذکور بر می آید لکن قلمی میگردد که بعد وصول این تقیمه که در می مذکور را قدغن نموده و از
 که در می مذکور ضامن دیگر که مقهر شده باشد بگیرند و تنگ آنرا تصدیق خوشی بدقت معلی ارسال دارند
 دیگر در می مذکور در باب داون ضامن دیگر تا کید نمایند و نگذارند که تخیل و اعمال بر نرود و بین با تکیه
 دانند پیر و اشع فرماش که گشته سیدادت و نجابت پناه بهالت و معالی و سنگاه است خان که در بر گشته
 بر و ده شطیق قبول خان ضامن الیه است بدانند که چون بموجب نرد و سه که تصدیق حکمت توپخانه سرکار والا
 بدقت مصلو رسیده و نقلش در ضمن رقم یافته مقهر گشته که در باب سروراه نمودن چوب قبول و غیره که بهر دست
 استعمال در کلام است در کار است و بخاران لازم سرکار معلی از برگرفته مذکور و دیده آمده اند نوشته شده و دانسته
 قلمی میگردد که چوب مذکور را بهر طرف بخاران مذکور سروراه نماید و و قهر و تصحیح نامه یا و بهر قاضی و اندر چه در
 از آنکه مذکور بهر گشته که موافق آن وجه بهار است چوب مصلو محسوب گردد و در پیر و اشع گشته قاضی مشرفان

مهمات پر گنہ فلان بدانند که بموجب فرد کے تصدیق مقصد بیان بقوات سہ کار فیض آثار بنامہ سید
 و نقل آن در ضمن رقم یافته مقصد گشتہ کہ فلان در شان نزود بیگہ زمین موضع فلان خالیز تر بود براس
 سہ کار و الا بکار داند انگاشتنہ می آید کہ شش نزود بیگہ زمین موضع مذکور بہر جا کہ مشارالین خوش
 نماید باو حوالہ کنند و بہر چه لازم کاشتین خالیز از قلبہ و غیبہ آن در کار باشد باید متوجہ پیشین سہ
 براہ نمایند و امارت تصدیق مهمات پر گنہ فلان و غیبہ من مضاف سہ کار متوجہ تالیع صوبہ
 بہر جا باشد کہ چون درینو لحساب الحکم الاسلامی تھو میر شکار بحیث گرفتہ بجز سہ ہر سہ آنرا
 بدرگاہ خلایق پناہ بیاورند بنا بران نوشتہ میشود کہ در گرفتہ بجز ہر سہ مسطورہ مقدر سازد و اگر
 مانع و فراحم نشود و در دامگاہ دخل نمایند تا مو می الیہ ہر قدر کہ تواند بجز ہر سہ بدام آورد و چھو
 سہ پانچویں بابت تاکید و قدغن تمام دانند چہ روانہ را ہداری معلوم غرت
 آثار شجاعت شعار خدایا بیگ بودہ باشد کہ چون حسب الحکم الاشرف الاسلامی خدمت را ہداری
 راہ از لکھنؤ تا بانگرہ کہ پیش ازین بعدہ غرت آثار فاضل بیگ متعذر بودہ بآن شجاعت شعار
 تفویض یافتہ و یکصد و دہ سوار بر منصب مرحمت شدہ کہ از اصل و اضافہ و دصہ و پنجایہ ذات
 و یکصد و پنجاہ سوار باشد میباید کہ شکر این مہرببت بجا آوردہ و در بند و بست راہ ساعی مقرر
 بنمودہ رسانند و چنان کنند کہ در راہ مسطورہ امن و امان بودہ باشد و مسافریں و مترودین بحیثیت
 خاطر آمد و شد بیگردہ باشند و در پیچ جاذر دس و در ہرنی واقع نشود و در ہر جاذر دان
 و قطع الطریق ظاہر کہ دند سنی نمودہ آنرا و دستگیری نماید و بالفاق قاضی علی وفق الشریعۃ
 رسانند تا باعث عبرت دیگران شود و دین بابت تاکید دانستہ حسب المسطورہ عمل آورد دستہ احتساب
 چون بعضی مقدس معلی رسید کہ در پر گنہ کیب و دواہ سندانہ ساکن مضاف صوبہ فلان محتسب کہ سندانہ گراہ
 داشتہ باشند نیست لہذا حکم چنان مطلق و واجب الاتباع صادر شد کہ خدمت احتساب پر گنہ مذکور بفلان
 مبالغہ یک پادرو پیہ بلا مقصود بطریق لوی میہ از تحویل فوطہ دار پر گنہ فلان مضاف بصوبہ فلان بشہ خدمت در
 وجہ مدد معاش و حسب التعمین مقدر باشد کہ کمائینی بہ لوازم و مراسم آن خدمت اقدام نمودہ و تہنیه و تادیب
 ارباب محصور و سکرانہ و نیزہ و منع اصحاب ملاہی و مسکرات و تشخیص سرخ و اجناس و تحویل افزان و فراغ
 یک سال و مایکون من ہذا المثال مساعی مہموزہ بتقدیم رساند و مبلغ مذکور را صرف معیشت بدعا و ابقاء دولت
 روز افزای موافقت می نمودہ باشد میباید کہ حکام و کمال و جاگیر داران و کردہ وریان حال و استقبال این حکم و الا
 دستہ و انتہای احتساب آشناسند و مبلغ مذکور را از تحویل فوطہ دار مذکور بایر رسانند و از آنجملہ چیز سے قاصد

و نیکو نگه دارند. درین باب هر سال سند و حکم مبد و طلبند. و اگر در محله دیگر داشته باشد آنرا اعتبار نکنند بطریق
 جمهور رسیده آن آنکه در آن محله آنجا دانند و لوازم خدمت فرموده را با و منسوب شمرند چه در وانه معافی و زیاده
 بر عرض اشرف است رسید که عاملان محال خالصه شیرینه و جاگیر داران بجهت طلب وجه باقی سنوات فراحم احوال
 رعایا پیشوند و حال آنکه فرستاده که نزد رعایا بر ذمه آنهاست کثیری از آنها در گذشتند و طایفه فراری اند و چندی
 که مانده اند بجهت بضاعه و نادر دارند و قادر بر ادا نیستند هر چه فرمان رو و حکم جهان طالع عالم طبع موجب
 یاد داشت واقعه مسطور تاریخ فلان شهر تاریخ فلان مکرر بر عرض تقدیس رسیده بفرز نفاذ پوست که وجه باقی
 سنوات در برگزینات خالصه شیرینه و محال جاگیر داران بر رعایا مالک را حسب الضمن معاف و فرج القلم کنند و
 اصلا ابلت طلب آن متوفی آنجا است نگرند و آنچه از سال گذشته نزد رعایا باقی مانده باشد بکس از آنها حاضر
 باشد و قوه اند از عهده باقی بر آید و باز خواست نموده از باقی دار فوری و نادر طلب ننمایند
 و متفرض احوال او نشوند باید که درین باب در محال خالصه شیرینه متعلق دیوانی خود بر طبق حکم ارفع بعل آرند
 و باقی ذمه و طلبان که از راه قروض او اسے مال واجب نموده باشند باز خواست نمایند منع اچاره از آنجا
 که حسب الکلام اشرف الا علی چنین مقرر شده که هیچ یک از آنها در میان محال خالصه شیرینه قریات برگزینات
 عهده خود را تا آنکه مالکان سر انجام معاملات آن بواقعی نموده مالک فراری نمایند اصلا باچاره بند باس بازاری
 و مشایقان خود و چو و مصران و مخالفان که یان مقرر نمایند بنوعی احتیاط و خبر داری بکار بردن کاین جامعه
 بدیاس و تزویر تعیین اچاره و بنام دیگر بکس نموده خود متصرف نشود و بکس از چو و مصران و غیره مواضع
 ملکی داشته باشد بارتدغن نمایند که در از و یاد ابادانی کو شیده مال واجب گوید و باقی که پرداخت
 از بسبب ویران بودن باستانی احوال رعایا منقسم و اچاره باشد آنرا بر نسامندی مالک در شماره شخصی که
 غیر از بند باس بازاری و چو و مصران و غیره هم باشد و تکفل آباد نمودن آن کس نزد واداد و تقاضا ستی
 بر رعایا شود و بجمع مناسب مقرر کند و وجه اچاره را با وفاق قرار داد بگیرد و بستاند تا یکم نماید که زیاده از نصف از
 رعایا نستاند باید که درین باب بر طبق مصلحت بعل آرد و چه در وانه شمرند گماشتن جاگیر داران و
 فوجداران در رسیدن برگزینات از دار الخلافه شایع جهان آباد تا برگزینت بازی آنکه چون از پیشگاه خلافت
 و جهان داری شهباز و غیره قرار دادن تعیین شده اند که از راه برگزینت کامان و بزماری به برگزینت بازی رفته بجهت
 نزول موکب اقبال منازل در جای مناسب که عطف واسب فراوان باشد قرار داده هر جا اهتمام و حقانیت
 و عیش و طرب بر اسطه شکار باید کرد و تشییع و فرار از راه مذکور همچو اسانند و از راه جاری بر راه پلید و برگزینت
 مساوت نموده منازل و راه شکار بر شکار و اسطه شکار و تشییع و فرار از راه مذکور همچو اسانند و از راه جاری بر راه پلید و برگزینت

اقدس گرو داند اندک حکم جهان مطاع عالم مطیع شرف صدر یافت که آنهار فاققت و همای قراولان مذکور در انجام
 این مطلب بر وجه اتم نمایند و هر قدر ضرورت بر آید تصفیه راه های مسطور در کار باشد سیر راه کنند درین باب
 قدغن دانند پس و آنچه پیل بندی چون اعلام نظر انجام به مبارکی و فیروزی و خجستگی و بهروزی متوجه سیر و
 شکافین آباد است و رفعت پناه امام علی بیگ از پیشگاه سلطنت و جهان داری بر آید بستن پلها بر روی
 نهر خور و دو خطه شکار و خوش و طیب و در حد و دیر گنات واقع بر دریا چون از دار الخلافت شاه جهان آباد
 تا برگانه اندر می و فیض آباد تعیین گشته اند از انکاشته می آید که هرگاه شکارگاه در حال متعاقب و جوار می
 و دیوانی آن وزارت پناه مثل برگانه خضر آباد و غیر آن که بر کنار دریا است چون واقع است بر سد این مصالح
 و ضرورت و بواسطه انجام این مطلب در کار داشته باشد آنرا بدستور سابق سیر راه نمایند و اداد و اعانت
 معوی الیه اندرین امر بر وجه اتم کنند درین باب از جناب سلطنت عظمی قدغن تمام دانند پس و آنچه متعاقب
 اینچه چون عبد القیاس میوه دار السلطنت عظمی بر برگانه حویلی شهر نرسه تعیین گشته که حفاظت آنهاست انتخابی
 که ذالی آن در سنوات سابق به میوه خانه سرکار اقدس میر سیده است بر وجه اتم نموده از تاریخ کلبه بید
 ذالی آن تا انقضای موقوفش متواتر و متوالی میوه خانه سرکار فیض آثار میفرستاده باشد و اگر سواست باغات
 متعلق سرکار خالصه شریقه از باغ شخصی اینته قابل ارسال ذالی باشد بفرستند و وجه قیمت آنرا با مالک باغ
 مسطور بداند و هر چه بجهت بهای اینته و اجوره که آنرا از دیگر لوازم ارسال ذالی و در کار باشد آنرا با متعاقب
 آن وزارت پناه از تحویل فوطه دار آنجا صرف انداخته میگرد که هر گونه سعی که آن رفعت پناه در نظرت
 اینهاست مرقومه در سال ذالی آن به میوه خانه سرکار اقدس تا انقضای موقوفش باید نموده نمایند و آنچه
 بواسطه انجام این امر در کار باشد آنرا از تحویل فوطه دار برگانه فرستاده و هند که ثانی الحال به طبق تصدیق
 آن وزارت پناه مجری و محسوب خواهد شد درین باب از جناب سلطنت عظمی قدغن شناسند
 خصما بطه گرفتن حاصل بموجب حکم جهان مطاع آفتاب شعاع مقرر شده که حاصل و اب که قیمت
 آن پنجاه و چهار ر و پیم و سه پا و چهار سرخ نقره باشد از سیم چیل و یک و از فومی چیل و دو و از جری چیل
 و چهار بشیر و عقل و بلوغ و عدم تمسک در غدر شرعی و سال تمام قمری یک مرتبه در یک مکان بجنبه و آید
 و اگر جری بدار الحرب زفته باز در همان سال بر تصدیقان ضابطه حصول بگذارد و از و مکر حاصل بشناسند
 و بر تقدیر که در مالک خرده سه بوده و یک سال مکر به بیاید بعلت اخذ محصول بنگار از رحمت نرسانند
 و جماعه سپاه از مسلم و هند که خرید و فروخت اسپان و دیگر و اب نمایند بشیر طیکه از بهر تجارت نباشد
 بهر متعاقب شناسند و در باب چیل و یک و دیگر اجناس مقرر گشته که مالکان مسلم خود فقط امتیاز

نمایند و بسبب اخذ آن در سرکار والاخراج نمیشوند اندامی میگردد و که در صورت صدق معروض در باب اخذ
 محصول در باب و غله و دیگر اجناس مال را فغان بموجب بیع قضا بتسلیم بعمل آورند و احتیاطا تمام کار برند که
 بیوپاریان بجهت عدم آداسه حاصل مال خود را بتسلیم داخل مال تسلیم نمانند و بدفعات آورده و نفقه و شمشیر
 پیر و آینه و لپوانی چون حسب حکم الاشرف الاسلامی خدمت دیوانی در بیوتاتی در وضع منوره مقدسه از انتقال
 فغان بفلان سواست گوشت روضه مطهره که بموجب سند جداگانه بشماره الحلق دارد و تفویض یافته تا به لوازم و اشیاء متعارفه
 از روی دیانت و راستی پرداخته آنرا بوجه پندیده بتقدیم رسانند و دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری غیر مری نگذارند
 و از تسلیم در استماله رعایا و از دیاد آبادانی در فرزندانی معمری قریات متعلق روضه مقدسه و ضبط محصول محال
 سایر که بر وضع مذکور متعلق و باز خواست و باز یافت مطالبات در سه عالمان بضا بله مقرر گمانی بگویند
 و از یک براسه اخراجات روضه در کار باشند موافق معمول و مستقر نخواهد و باید که مقصدیان محاسن غله و غله
 روضه مطهره خدمات مسطور به سیادت پناه مرقوم متعلق دانسته دست تصدی موی الیه را در اجراء امور
 مضافه این قوی مطلق شناسند و از سخن و صلاح و صواب پند مشاور الیه که به آئینه متضمن به انجام معاملات آنجا
 بوده باشد بیرون نمانند و کالت مقصدیان محاسن و فغان معاملات صواب گویا است بدانند که چون
 بعضی اشرف اسلام رسید که در صوبه مذکور خدمت و کالت شرعی سرکار فیض آتانه و دار و غلی بیت المال
 بکنه مقرر نیست لکن احکام جهان مطاع و واجب الاتباع شرف صد دریافت که خدمت و کالت شرعی سرکار
 جاکند براسه دعوی و جواب دعوی و خدمت دار و غلی بیت المال صوبه مذکور به پیشرفت باب قضیات
 انتساب شیخ عبدالحی خلف شریعت و فضیلت پناه افادوت و اخلاص و نگاه افندی التفات فغان مقرر فرمود
 تا به لوازم و اجرام خدمت مأموره از روی دیانت و راستی پرداخته دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری ماضی
 نگذارند و اموال متوفی لا وارث و غیر آن متعلقه بیت المال را از قرار واقع و نفس الامر ضبط نموده آنچنان
 احتیاطا بکار برد که داسه دوری از اموال مذکور رفوت و فرو گذاشت نشود و به تحت کسی نماند و حق سرکار
 بموجب شرعی سرکار اسلام عاید نگردد و نباید که خدمات فرموده به پیش نشمار الیه متعلق دانسته و مقصدی
 موی الیه را در اجراء امور مضافه آن قوی مطلق شناسند و از سخن و صلاح و صواب پند مشاور الیه که به آئینه متضمن به انجام معاملات
 مرقوم بجای آورند درین باب قدغن دانند هیچکس را بی عالمان و رعیتاران و چو و صحرایان و قانون گویان
 و مقدمات و فراموشان پرگنات سرکار و صوبه ملتان بدانند که چون حسب حکم الاشرف الاسلامی خدمت
 میرآبی پرگنات مسطور به بر وفق تجویز پندمان فاطمه صوبه مذکور به رفعت پناه سلطان محمد تغلق
 یافت و بشرف خدمت مسطور بموجب یادداشت واقعه که بعضی مکرر رسیده پنج سوار اضافی مرحمت شده

تا که بشقی به لوازم و مراسم نیست مأموره از دست دیانت و استی و مشیاری و خبره ای بر داشته و کندیدن
 تالار درید و صاف کردن تا که اندک و بستن بند سیل با تفاتی و دیوان آنجاسی موقوفه بکار برده و نوبت مقرر کنند
 که هر کدام موافق نوبت آب بنزد و غایت خود میسر ساخته باشند و احتیاط و تأکید نماید که احدی به نوبت آب
 دیگری را بنزد و غایت خود موقوفه نماید که مشارالیه را به آب سیل با استیصال برکنات مسطوره انکاشته هرگز نبرد و
 مسوئلتی که در کندیدن و صاف کردن تالار و بستن بند سیل و دیگر امور متعلقه این خدمت بموئی الیه بایک
 از قوای فعلی آورده درین باب تقدیر شناسند سپهر و انشاء عطا به زمینداری در نیولای بعضی شهرت
 اسلحه رسید که رفعت و جلالت و دستگاه حسن عینان خود را چنانکه سلام آباد و عزت و تخریبنداری است و پنج قمر سلطه
 در ذیل تاج پرگنه سمرانه خلقی بعد به مستقر اخلافت اکبر آباد که مساکن و مسکنان است و بجایگزینی عت تا بتمام
 دولت دولت متعلقه در پیشگاه الیه تجویز نموده و التماس کرده که از پیشگاه فضل و کرم فرمان عالی نشان محتوی تفریق
 زمینداری آنقراریت بموئی الیه عطا کرده و حکم جهان مطاع عالم بطبع زمینت صد دریافت که زمینداری و دیات
 مزبور به تمام غنایت فرموده و یک نامفسدان نکو سیده و اطوار را جلای وطن نموده رعایا مانگزار را در دران و پیش
 آباد سازد و دوران دیاد آبادی و نژدنی معموری و بنده و بست و ضبط و رباط آن موضع سی موقوفه و بطور
 رساند و بار عایا حسن سوادک عرضی دارد و احتیاط کند که در دوی و در نهی دران موضع بوقوع نیاید و بهایت
 را بر داری و دیگر ابواب منوعه درگاه جهان پناه قراحم هیچ یک نگردد و نا آنکه آن تربیت بجایگزینی متعلق
 باشد و ابواب و حقوق و دیوانی تصرف شود پس از آنکه دیات مزبور به جایگزینی متعلق پذیرد و در حالش
 احوال آنجا جواب گوید درین ماده فرمان فرخنده عنوان باد بدینجهاد و امر معانی متصدیان مهمات گیر
 که در پیشگاه من منافع است سرکار خیر آباد تاج مود و او در بداند که در میوه لا شیخ غلام خیر و دیوان قضیه پرگنه مذکور
 بر آگاه فلک جاه رسیده بنزدیجبار یا تنگکان محفل فیض منزل بعضی اشرف اسطره رسانند که حال آنجا بجلالت اخذ
 سرور و غنی کینه باغ گلکی رافع که در موضع سلیمان پور تاج پرگنه مذکور واقع است و قمر نیالانش دران است
 قراحم میشود و انقضی با حش پریشانی مستقیقت میگرد و از آنجا که حسب حکم الا شمس مقرر شده که با خانه که دران
 مقابر با حاصل آن پنج برابر یا کمتر باشد حاصلش معاف شناسند که بسایقنی که داخل آن از خرج زیاده باشد
 از قدر زیاده ششم صد از مسکنین و پنج صد از نهو و بگیند اندکاشته می آید که بر تقدیر وقوع مقرر سازند که حال
 آنجا به باب باغ مرقوم بموجب حکم عمل کند و تا ادا کرد بظلم نماید پروانه تا یکبار سال سرشته
 موجود و انقضی شمس دت و وزارت پناه فلان بجایست باشد چون سرشته موجودات شمس
 عاصه و سمرنگان که نهایت شهر خرم الحرام بنظر سید رسیده بعد از آن اصلا نرسیده و پیشش انقضی اکثر اوقات

در محفل خلد آیین میشود و اندک حکم قضا جریان قدر توان شرف صد دریافت که از آنجا که از جمیع صوبه سر رشته
موجودات در هر ماه دو مرتبه میرسد باعث رسیدن سر رشته موجودات بنگال باد و چون بدین دو کج چکی
برای اطلاع کاغذی است ضروری و احکام مطاعه چله باشد بهر حال آن وزارت پناه بخلاف گذشته در هر ماه
یک مرتبه سر رشته موجودات خزانه عاوه آنجا را با کتب خود که محتوی بر خفاقی و کیفیات محال خاصه شریفه
و دیگر خصوصیات بوده باشد را سال میداشتند میباید که در نیمه از پیشگاه خلافت عظمی توغیر تمام دانسته
حسب حکم لام علی بعمل آرند و امثال و ساهله جائز نایزد تصدیق تصدیق آنکه بموقف عرض شرف است
رسید که در دار الضرب بلده دار الامان بستان کجبه ماری نام دهند و صاحب بیار است و شاه محمد از پیشگاه
فضل و کرد و جهان بینی امیدوار است که خدمت امتحان عیار از تفریق باری با و موقوف شود و اندک حکم جهان طاع
لازم الاتباع که امت صد دریافت که خدمت امتحان تعیین عیار از تفریق باری بهر ماه پنجاه و دو مرتبه پیشگاه
مرحمت فرمودیم که بکمال راستی و دیانت و جز ورسی بقدر حکم آن پر داخته در امتیاز و امتحان عیار طلا و نقره
انچه لازم احتیاط و راستی است از قوه بفعل آورده و وجه علوقه را موافق ضابطه دستور از تحویل خزانه
آئینه بتصدیق دیوان متصرف بوده و طبع و توقع از تفریق درین و میباید باریان نکند و هم ستایش نماید
چون درین راه ایام حجت تمام از جناب عالمیان تاب شاهی خدمت فوجیاری محال متعلق قبول و کلاست
سرکار دولت مدار واقع متوقع طبع صد به مستقر خلافت که بر آید از تفریق طاهر خان شجاعت شعار و دیانت بیکی
مقرر گردیده اند و هر چه حلیل القدر پیرایه اصدار میدیاید که انسانی و متصدیان مهمات و حال و کمر وریان و
زینداران و قانون گوین و چو و هریان و کافه به عایا و سکنه محال ضرور شجاعت شعار مذکور را فوجی استقل
آنجا دانسته دست تقدیر او را در جمیع امور متعلقه خدمت مسطره و قوی مطلق شناسند و از سخن او که
بهترین شعله بر صلاح دولت و تقصیر بر ضبط و ربط مهمات و گردآوری مال سرکار و نه غایت به عایا و اگر پیشگاه
بیردن ضرر و ندر طریق عمومی الیه آنکه در خدمت هر چه خود و دقیقه از وقایع خرم و بهر شیبای قوت و نور و کثرت
کامی و در باب نظریه و نسق و قطع و قطع مفسدان و دفع قطاع الطریق و محافظت راهها و امنیت طرق و طوارق
سای معفوره به جای آورده چنان سعی نماید که کافه به عایا و خزان حروفه محال و نارغ البال مشغول گشت و کار
باشند و با صد از تفریق و مسافرین و سایر به عایا و سکنه آنجا از تفریق و تقصیر نایزد و قضا یا و مصالحت
باتفاق از باب عدالت آنجا به طریق شریف غرض فصل میداده باشند و در تحصیل محصولات و تنبیه و زیادت
نور و طلب بنحو مدد و معاون محال بوده باشد که رام و دانه از مال واجب نر و رعیت باقی نماند و جهان را
ناکب بدین نماید که از اخذ البواب موقوفه درگاه خلافت و جهان بینی محترم باشد و قدغن نماید که احدی در ترکیب

منهیات نتواند شد و آثار مناهی و تلاهی از آن محال معدوم مطلق گردد و درین باب تاکید بلیغ و قدغن غظیم
 شناسند نشان عرضداشتی که درینوالات ارسال سده سده مثال نموده بود و توسط سعادت اند و زان
 محفل غرواقبال از نظر فیض اثر گذشت و حقیقت استمناس دیوانی و امینی محال متعلقه قبول و کلاسه سرکار
 عالی بتعالی و فرستادن تعویض اضافی پنجاه هزار روپیه در همین سال با وجود وقوع آفت نسبت بسیار گشت
 و پذیرایی آن در پیشگاه خلافت و جهان بینی و رسیدن حسب حکم بهر اسد خان متضمن اختیار غزل و تعجب
 اعمال سرکار عالیان در بار آن شجاعت شعار از روی افراد و قایم بغیر و منوج پیوست امر جلیل القدر شرف
 صد ریافت که خدمات مسطور را بشمار بر آمدن از عمده تعهد بر طبق حسب حکم المعمل بر ذمه خود شناسانده و بر لایم
 و هر اسم آن کمایفنی پر راخته از روی راستی و درستی تقدیم رسانده و در سر انجام معاملات برگشت و تسدیه
 و استماله مالک از آن تشخیص جمع بوقت دگر آور می مال بهنگام و از دیاد آبادانی و افزونی مصوری و خود زراعت
 مساعی جمیده بکار بردن گنج ثیماس در تعلقات رفیدار آن متعجب نگذار و در پیوسته بیست و بالا دستی و تحمیل
 و صادر و وار و دیگر العواب بلبه که بقتضای رعیت پروری از پیشگاه که گم ستری محافرت چیر طلب
 نگند و در اخذ خراج زیاده از نصف و انداز و در طبقه شریع التور و ملت نامر مقرر گشته از روی عایا ملین کنند و نسخه
 دیوانی را موافق ضابطه و دستور بقر و مفصل و منقح بد فتر خانه و الابل احوال ارسال می نموده باشد و باز پرس
 و باز خواست خلاف تعهد را بر خود دانسته حسن خدمت را شمر ثمرات نیک شناسد نشان شجاعت و آثار
 شعار و بابت بنگ بنبایت عالی شمایی سرافرازه بود و بداند عرضداشتی که درینوالات اشتباه نظر حسن
 سعی خود در افزونی محصول آن محال و استمناس استقلاال و حقیقت بقیه از محال ارسال سده سده اقبال
 نموده بودند بنده یکه بار یا فنگان عز و اقبال معروف و اوقافان موقوف اعتلا و احلال گردد و یخچانی او شد آنچه
 متعلق بخدمت امینی و خود جباری است مثل بند و بست و ضبط و ضبط برگشت و نظم و نسق معاملات و قلع و قمع
 مفسدان و تشخیص و تحمیل بوقت آن شجاعت شعار خود را در آن امور متعلق شناسد و آنچه تعلقی با امور دیوانی
 چکار دارد از بابت ضبط خزانه و طلب تنخواه هر دم دگر آور می سرشته کاغذ و ارسال آن سال بسیار بد فتر
 عالی آنرا بطور دیوان انجام که باز پرس این مراتب از دست و گذارد و در انجمله عالی که در تشخیص و تحمیل و فیض
 و انداز خدمت منزل نموده و دیگر را بجا می او نصب نماید و حقیقت را بتصدیان حضور فیض گنجور بر نگارد
 و خاطر عبودیت تا شرح دارد که در استان سعادت نشان بدون تحقیق و موضوع هیچ کس در باره کسی سموع
 نخواهد شد و هر رسم نیکو بندگی را منتج نتایج نیک و اند و ظهور حسن خدمت مشتبه بقاصد و آرب خویش شناسد
 و ایضا با تقایه معلوم نمایند که چون سعادت و نجابت پناه لائق العنایت و الا صان رحمت خان در جمیع

اسو قهقهه بود انی سرکار عالی متعالی شاهی مراسم جد و کد که مینبغی بعلی می آرد و خاطر متوجه احوال اوست لهذا
 نگارش میدیاد که مقدمه جاگیر او را بخوبی که خود مستشار الحلافت نوشته در وقت نیک بعرض اقدس ارفع
 اسطی رسانند و مراسم عانت در انجمن آن از قوه بفعل آورده مطابقتش اقسسی که میخواهد صورت دهند ایضا
 سیادت و نجابت پناه لائق العنايت والاحسان قابل اللطف والامتنان رحمت فان بغایت عالی
 متعالی سرافراز بوده بدانکه چون درینو لاخبر فوت والد و برادر و بعض اقربا به آن لائق العنايت بعرض
 قدسی رسیده لهذا از کمال الطاف پیرایه نگارش میدیاد که درین تفسیه ناگزیر صبر و شکیبائی شعار خود ساخته
 بمقتضای آنکه یکمیه انکالی فی الصابر و ان اجرهم بغير حساب جزای بزرگ را بختجه اصطبار شناسد و حسب
 واضطراب را بخود راه نهد و سلامتی حضرت نعل سبحانی را از حق درخواست نموده غایات مارا دربار
 خلش روز افزون داند از روسی غنایت خلعت فاخره حرمت فرمودیم ایچشمان سنگه بالقابه
 بدانند که چون درینو لا مکرر عرض جناب جهانیان آب گردیده که مقصود بیک خدمت امینی برگزیده
 یابین پسندیده به تقدیم رسانیده و اکثر معاملات را در حق تعالی گزشت بنابرین حافظ عبدالرحیم من اقتدا
 خریف پارسایکل در حضور پیر نور محمدیت مسطور سرفراز گشته باید که آن قابل الشفقه بکاشتهای خود
 که در آن محال به نیابت آن زبده الاشمال والاقران خدمت فوجدار می ایجای آورند بیکه تمام علمی نمایند
 که از سخن و صلاح و صواب و بدی و معوجی الیه که متضمن خرد آبادانی کافه رعیت و عامه بریت و کثیر زراعت و تحصیل
 مال سرکار فیض آثار باشد بیکدیگر سرشته موافقت و منطبقه را که دانیده آنچه ان معنی موفوره بکار برند که
 رعایا بحال جمیت و رعایت دوائی عاجب سرکار از قرار واقع می نموده باشند و برین باب تا یکدیگر
 دانه توجه عالی را شامل خود در اندیشه ایچشمان داراب خان بالقابه بدانند که چون درینو لا حافظ محمد ابراهیم از
 سعادت انتساب بخد مت امینی برگزیده مالمورین اقتدا فصل فلان سرفرازی یافته که در اینجا رسیده
 در خزیه آبادانی کافه رعایا و عامه بریا و گره آوری مال سرکار سامی موفوره به تقدیم رسانند چون آن لائق العنايت
 و الاحسان را از دهر خواهان آستان فیض نشان خود میدانیم و یکمیه ندکوره در قریب جو از آن سیادت پناه
 واقع شده لهذا امر جلیل القدر غرض و میدیاد که در جمیع امور مد و معاون حافظ مسطور گردیده خدمات
 و مهات سرکار عالی را که ا و اظهار نماید باین پسندیده شمشیری ساخته باشند و توجهات را شامل حال عقیدت تال
 خود در اندیشه شجاعت شمار قابل العنايت والاحسان حمد و تکلیف بغنایت والا امید واره بوده بدانند که چون
 برگزیده با آن مضاف بیکدیگر بر می آید که به فوجدار می آن شجاعت شمار سنت بجا گیر فرزند قرة العین نو با و ده طرقت
 دولت و اقبال تازه نهال گلشن اسبست و اجلال سلطان مرغ عظیم تر شده بابران حلالم الا انیاد و طریراد

[illegible]

اقبال نشان داشته در هنگام فراب و ایات از مبارک شکر و محال محو به سلا مشیت بگذرانند و هر چه از راه و غلام
 و اسب و شتر و قو که از آن بلاد بجهت سرکافیش آثار بسیار دلواری آنرا ناظران مهمام صوبه مسطور بر پهنه و دیرت
 نموده و برگردن اسب و شتر هر کج که ده نفر سینه درین باب تانکیده داشتند و از فرموده و تخلف نور زند این شکر
 متصدیان محات و خود را از آن و جاگیر داران و مستحقان بمیل و سبالک و سائر راهداران و گذر بانان
 از دوسه ساعه تا بلده بنارس بقاییت والا سر فرایز و امید واره بوده بدانند که چون عهد شریفیه و غیره که
 از ملازمان سرکافیش آثار براسه انبیاء بعضی جناس از حضور غیر نوشته اند باید که در هنگام
 رفتن و آمدن بعلت ایواب منوعه بارگاه جاه و جلال متعوض احوال آنها نگرییده از محال محو و دیار
 مشکله بسلا مشیت بگذرانند و آنچه لوازم امداد و اعانت است بطور رسانند درین باب تانکیده تمام داشته
 از امر عالی تخلف نور زند عریضه مبارک و جشن جلوس مرید فردوسی چنین انکساره بر زمین
 و افتخار رسیده ذره شال بمسامع جاه و جلال میرسانند که هزار دکنشالی آتالی و آتال و گذر بجهت فراسه
 کامرانی و اقبال یعنی ایام نیست انجام جشن جلوس مقدس که هنگام سعادت انتظام و آوان فیوضات
 گوناگون از زمان برکات روز افزون است بر حضرت خلافت نزلت علی القی منظر انوار نامتناهی قبله
 و کعبه زمان و زمانیان پرورشده جهان و جهانیان که هزار جان گرامی بقدا سے خاکپا سے حضرت ایضا
 سترست فرخنده و خسته باد ایزد متعال سایه بلند پایه جایون را بر سکانان ربع مسکون پاینده داشته
 سیامین این روز را تا بقا سے دوران عشرت افزا سے جهان گرداناد در عطا سے خلعت
 میرسانند که وصول کمریت شمول خلایع خاصه زمستانی که براسه این مرید فردوسی و خانه که در محضر نورالدین
 و محمد عظیم از پیشگاه فضل و کرم صاحب فلان شرف ارباب پذیرفته بود و قمارت اعتبار این مرید فردوسی
 آثار را پیرایه عز و افتخار بخشید آداب آنرا بداد و آیین بندگان عبودیت نشان بقیم رسانیده حق
 جل و علاطل طلیل ابدی التظلیل آنحضرت را بر رفارق ربع مسکون عموماً و برین مرید خصوصاً تا بقا سے
 و صبر و ثبات عصر مبسوط و گسترده گرداناد مبارک و عید العطر مرید فردوسی زمین خدمت بلب ادب
 بوسیله ذره صفت بموقف عرض اقدس اشرف اسطی میرسانند که هنگام سعادت انتظام عید العطر
 که آوان فیوضات گوناگون و زمان برکات روز افزون است بر حضرت خلافت نزلت علی القی
 منظر انوار نامتناهی قبله و کعبه جهانیان که هزار جان گرامی بقدا سے خاکپا سے مبارک آنحضرت سترست
 فرخنده و خسته باد ایزد متعال سایه بلند پایه جایون را بر رفارق ربع مسکون پاینده داراد
 مبارک و عید الرضی آداب بندگی و فراغت و مراسم سرافکنگی و استکانت بجا آورده بزرده

عرض سعادت است که در آن حضور که است گنجینه کمال انوار میرساند که درین آوان سعادت اقراران تجویز ادیب
 آداب و ذریع او است هر چه نیست و مبارک باد و در وقت نمودن سعادت نمودن زبانی
 سعادت و بیانی از بیست و پنج آیه مبارک که در کتب و تالیفات آنرا با خانه زوان عبودیت آگین به تقدیم میرساند که حق
 تعالی به جمیع ایام و بیانی درین وقت و در آن روز جهان افروز را بر ذات اقدس و حضرت مقدس حضرت نبی
 و کبری جهان و جهانیان پیروز شد عالم و عالمیان مبارک کند و داشته آفتاب ظل الهی را به جمیع امیدها که جهانیان
 گردانند و خطای سعادت چو این میرساند که بورد و در این کمال که از دست تقدیر محبوب فلان هر چه هست شود بود
 منتظر و مباحی گردیده و در آن عز و افتخار اند و وقت و آداب تسلیمات آن بذات میردان عبودیت به پیشینه تقدیم
 رسانند این حریه تجاریه فلان از پانی است که در آن نموده بگردی امیدوار است که بشرف کیمیا که در آن
 پیروز شد حقیقتی که مافوق جمیع تنبیهات این حریه و ذریعت است مشرف گردد و در تراب اقام مبارک
 کمال ایام و بیانی که در آن کمال و بصیرت خویش گردانند چنانچه او است شکر هر چه جنبایان
 که با سال تمامه ای متواتر و شوالی است بهیچ وجه نمیتواند آید لهذا اعتراض بفرموده بدعا و ختم کرد و آفتاب
 تا آفتاب ظل الهی بر افکار عالم و عالمیان ابد الله میرساند که بگردی و در آن روز میرساند که نصرت
 بخشش بخشش است که ریاضت خویش را بر شتابان افشال اگر ارم حضرت پیروز شد حقیقتی است آراسته و مثال
 آراسته جهانیان را از این بیانی بر و احسان قبله و کعبه حقیقتی شهادت حصول مقاصد و حرام شرعی و در ساختن
 ایام و بیانی بهیچ وجه از دانه خانه زاد هر چه عظیم که است فرموده تجاریه فلان خانه زاد نور سینه از کرم عدم
 از دست است آن و در جلوه نمودن تسلیمات مبارک که در تقدیم رسانیده امیدوار است که بهیچ وجه اسام و شرف تسلیمات
 جنبایان جهانیان که با نام و کامیاب گردیده و زیاده از حد خود و در آن است بهیچ وجه خود و در هر چه
 خیران حریه قدری میرساند که فرمان عالیشان سعادت عنوان مودت بیان مزین و منور با انوار
 خط قدری به خط منظم ظهور و سراسیمگی سپاه و رعیت قندهار از نوشته شایسته بیان ملتان و صد و یکم تقدیر
 شایسته بکشته این حریه در پیشاو و بر تقدیر و حصول خبر منتقم از قندهار غرور و در کمال امت نمودن و بشیبه هر چه
 آداب و تسلیمات به تقدیم رسانیده منتظر و مباحی گردید و در حریه حقیقتی سعادت این حریه تجاریه که بعد از
 حصول جمیعیت ظاهر از گذشتن جمیع و در جلای آباد و دیگرها نجات و در شنبه یازدهم شهر شوال بیایغ ظاهر رسید
 امیدوار است که در هر باب مطابق ارشاد اقدس عمل آید و در خطای سعادت و در تقدیم میرساند
 که بورد و در فرمان عالیشان منتظر و مباحی گردید و در حریه حقیقتی سعادت این حریه تجاریه که بعد از
 ارشاد و محبوب فلان عز و افتخار که گویند اند و وقت هر چه آداب و تسلیمات جمیع و در حریه حقیقتی سعادت و در تقدیم میرساند

خواهد شد آفتاب عالم تاب سلطنت و جهان بینی بر مفارق عالمیان ابد الابد در خشان باد عریفیه شتابنازه
 پنجاب شاهی عرضداشت خانه زاد حقیقت گزین محمد بنزالدین آداب عبودیت و بندگی بجا آورده بموقف
 عرض جناب ارفع اعلی میرساند که هر چند نظر بر مراتب قلت بضاعت و عدم استطاعت خود در آن کارش
 عرضداشت را بدرگاه خواقین سجده گاه ارشیده ادب دور میداند لیکن درین آوان سادت اقران تجویز
 ادیب آداب و ذریعہ مراسم تنفیت و مبارکباد و در فیض آمو و عید طر خطربارت نموده زبان عبودیت بیان
 بصرف نجات والوف مبارکباد میکشاید حق تعالی جمیع ایام و لیلای دینین و شهمو جفویا این روز جهان افروز
 بر ذات اقدس حضرت قبله و کعبه جهان و جانیان پیرو مرشد عالمیان مبارک کند و در شکر ششمین صمیمه خانه زاد
 محمد بنزالدین بعد از ادا آداب عبودیت و بندگی بموقف عرض اشرف اعلی میرساند که چون درین
 از پیشگاه فضل و بنده پروری صمیمه این خانه زاد به شریعت تشبیه سرمایہ سعادت و جانی اند و خانه زاد با آ
 این موهبت و عنایت قدسی بشمارت که از وجود نبات مکدر و ملول بنور دایمیدار باشد که صمیم عبودیت را
 بسجادت شکر و عزین ساقه تسلیمات آنرا تقدیم میرساند آفتاب سپهر خلافت و جهان داری بر مفارق ساکنان
 ربع مسکون سایه گستر یابد و در که خدای شتابنازه فخلص حقیقت آئین محمد بنزالدین بعد از ادا آن مراسم
 اخلاص و حقیقت سندی بفر عرض قدسی میرساند که چون درین ایام زمان مستند نقی گریه دیده که این عقیده
 از نیل بخت و منور نور السور و در و بهجور است اندازین ایام عشرت انتظام که مخلص شمام
 کفزار شده خود را فریاد خاطر عطفیت تأثر میدهند زیاده چه عرض نماید ایضا فخلص صمیمی محمد خلیف بعد از تقدیم
 آداب اخلاص و اختصاص معروض میدارد که چون درین ایام بخت الیام مقدمه کار شیرین هوا خواه
 هست وقوع و پیرایه حصول پذیرفته اند بواسطه تقدیم تسلیم آن بار سال عرضداشت و شکر انچه شکش
 معصوم به شرف الدین خود را فریاد خاطر اشفاق تأثر میدهند زیاده چه عرض نماید ظل عالمی بسو طو گسترده
 با و مکاتبه همیشه غریزه که بریه خضره مخدیه سراق عصمت و رفعت بعد از سلام بخت انجام معلوم نمایند
 که حیقه لطیفه شکار و اسے مبارکباد ولادت با سعادت فرزندار جمنده رسیده و مضامین بخت آئین
 سه باب بخت و نشاط و باعث و نور سرمد و انبساط گردید بفضل جواد در نه میرساند که نمایه حضرت پیر و مرشد
 حقیقی بصر طبعی رساناد ایضا از استماع قضیه ماحر فیه سلطان عالی تنبیه شایع چون به یکس از اجازت
 اشتیاق است نداده اند درین قسم قضایا بغیر از صبر و شکیبائی چاره نیست آنغزیه محترمه مکرر به بقا
 سایه بلند پایه حضرت خلافت و جهان داری خاطر خوش رانگی و اطمینان دهند زیاده چه کارش رود در
 نیر سایه پیرو مرشد حقیقی بصر طبعی برینند پنجاب با و شاهی عرضداشت کترین بندگان معین الدین

عراسم عیونیت و لوازم بندگی و ابرار است به تقدیم رسایند و بوقت عرض بار یا لشکران محفل فردوس مشکلی میماند
 که در نیولانشان عالی نشان حرمت عنوان که جزین بود و بخت مبارک با یک دست مبارک خلعت شرف نزل بود
 وصول کرامت از انانی داشتند ملین خاکسار بر اوج اعتبار رسایند و لازم استقبال و آداب کوشش و تسلیات
 بجای آورده بسعادتمندان عیالیات تشریف و سیاهی گردید و بویب احدی الا قدر و در نهایت شهر و بیرون شهر
 شرفی الا لشکران سامعی و وفور انشاء الله تعالی به تقدیم خواهد رسایند چنان اقبال و در افزون و در تمام صوبه امن و امان است
 و خاص بدعا سه دوام دولت مشغول امر عیالی الا قدر شرف یافت که جمیع که بجهت حفظ و درست این صوبه
 ضروری اند و در دوش دار و پناه جهان و جهان سلام است بالفعل بر سه محافظت صوبه به صد سوار بازرایبک
 کوکوال خدمت میکنند که اندک بار با و شاهای جلوه مییابند و الحال از سرکار عالی خواهانند پادشاهت تمامه سواران
 جمعی از خدمت پر نور تعیین شدند و جمعی را طریان کرد که بنده با اتفاق بخشی سرکار و الا کوکوال گاه دارد و بعد از این مطالبه
 کرد و گاه بعد از داشت خواهد کرد و آفتاب سلامت و ابهت پیوسته طالع و ساطع باد و ایضا گفته این خانه زاد ان
 خدوی عابد ذره آسایب عرض بار یا لشکران سده عز و اجلال و فیض اندوزان عتبه و دولت و اقبال میرساند که
 چون در شروع قضایه پیر خلاص منفرد این برگشته تنگ اند راه ناعاقبت یعنی غلات صاف و همیاد و میجر اگر گذشته
 اند برگشته بدر رفت و عاقلان محفل دولت از افراده تغییر پذیر نیست انکاشته بار عایاد ساخته و اتباع و پیروان این
 به لازم خدمت بخشی نیرو و اختصار این پرتان کرد و پیشه و واقعه طلبان نگویید اندیشه تصرف در موجودات خود
 در عایاد سکنی منش نیز طریق سلامت روی نه پیوسته انداخته زاد که بجنبه برگشته که در مامور بود و با شتاب خبر جایگر
 و کلا سه در بار عالم مبارک کرد و آوری مال آنجا و بویب میل سعادت علیه و با عشت و نور بر کات بمیه قهوه میهنده و عیالی
 در ان محال رسید و در دود و در حیران افکار و جدید الا عیالی و منصب برگ و اینده در عیالی چند و در بقیه موجودات که بخشی
 در جبهه منته آورده عیالی تیره نهادن که با تقسیم مراتب در آن برگشته استقامت در شتاب و بصر و اجلال بادشاهی
 مستحق و مستحق گشتند و در هر چه و در هر بیان شعلب که اموال و اوصیای اتم صرفه گردیده با و پیما سه فرار شد یک نفر سینه
 پاکال خواهند گشت اگر چه نسبت سال گذشته اضافه نمایان بر نه بر نه آمده آنچه محمدیاد برطن خاطر بود بشاست
 باشد ان عمل صورت به بایست از اینجا که غل جابجا مخزون است و در فزون است و ایام تسلیم و استقامت رعایا و بر ایا
 بر قدر که کار پر دازان از حضور سر سر سر و بالاستعمال رسیده به تیره و تیره و در دخت برگشته خواهند ساخت
 قرین صلاح دولت ابد مدت خواهد بود و آفتاب دولت و اقبال از افق عز و اجلال ساطع باد و بختاب یا و شانه زاده
 میرساند که صاحب و قیل و دو جهان سلامت اگر چه وجود و محفل این در که بقدر در بارگاه عرش اشتباه خداوندی به
 انقاس مطالب کلی و مهمات ملکی ندارد لیکن چون از خاک بر داشته آن آستان سده نشان است و محفل نابره

کار و خدمت متعین به طاقت سیادت و امارت پناه سید عزت خان گردیده ناگزیر تحقیقا سه وقت در آنچه بقتل
تقاضا خوشی صلح دولت روز افزون میدانند بطریق مبادرت پیچوده معروض میدارند که چون از دور و درک است
آمد و الا نشان حرمت عنوان که در باب بنده و نادیده مفسدان ضلع مجبور و فتن سیادت پناه ناگزیر بدان ناحیه
بخان مشارالیه رسیده خان ناگزیر از راه و خور عقائد خدمت و کمال نرا برانی خواست که با جمیع که سوا تقویت پیمان
تقاضا و در هر دم اهل خدمت پیش خود دارد و در تندی و کفایت اعمال و در همه آنجا خفا و دل العاقبت که در و با آنکه
در خاطر بار پاشگان حضور و نور و صیقل پنجاب نسبت تمام مالکک محمد و سه دار الامن قرار گرفته چون درین ناحیه
نیز با وجود و کمال حرم و حسن نگار بی خان معوی الیه شلال و شورش بر طرف دیده میشود و اندر و باقیقت او قمار
سر داری چنین آمده که تا کار از دست دیگران سر داری خود را بقصدی آن اهر نگرداند چه خطا سه دیگر از
سر داری نگرداند که تواند کرد و از آن او را دیگر سه نگرداند که درین خانه ندانند بقصد سه نعم ظاهر خوش بر آمدن
خان نشاء الیه از شهر و فتن بهمت ندکد که بهمت نهیده مستعدی آن شد که این فردی یا به بنده که است
داند چهار جمعیت سرکار و الا متعین آن ضلع ساخته خود با استقلال تمام در تقدیم هر اسم ایلاد و معاصرت هر یک
بوده باشد پنجاب شاهی کترین خدمت و میان دور افتاده جان نثار و فقیرترین غلامان و چون خاکسار و سه
ادب بر خاک بخیزد یا بده بدو عرض بار یافتگان پای سر بر سیاهانی که قوام چهار حاضر انسانی منه و بچاه
پایه آنست میرساند که فرمان و حی نشان که اندر و سه کمال بنده توانی و دره و در می شتابان و غایت
خسروان و نوادرات بادشاها به شرف اصداف یافته بود و سر تقی این بهیقه در باور فلک و در رسیده بعد از
اداسه و از م سجدات سجودیت و بندگی چون بر خواسته منعمون با غایت مشهور آن سعادت اطلاع حاصل نمود
چند سه از حیرت و تفکر سرور و خوش یکشیدم و مدتی از شادمانی این پایه تقریب که حمد و کتاب صدیک آن
نیست بهوش میگشتم و با خود میگفتم که مثل تو ندیده را بجا رتبه آنکه مثل و در و تجلیات توانی شده تا آنکه سواد خوان
خطرتم تحفه بدو آوریدیش و پیش نهاده راه تسلی بر یکشود که هرگاه ایند و تقالی و تقدس بآن حیرت و کبریا حضرت
اودم را علیه بنیاد علیه اسلام از کل خم مژده با وجود عقول و نفوس عالیه بانست و اندر و کرد اگر نالی اند نیز که
منظر اتم اسرار و جیم و کیم است مثل تو آسپته را با وجود و طلا و نقره آینه نکس پیغمبر خود کرد و اندر و بشرف در تبه
راز داری را رساند چه عجیب ای با استحقاق عالم صورت و معنی و اسه مالک الملک حقانی و معارف سبحانی چون
ایز و جل شانده نواست که خیا نچه در جمیع کمالات آن اشرف اولاد صاحبقرانی را ممتاز و بهیمال آفریده در و قاور و
نیز به شبهه و مثال بنگار کن و انما این تقدیم جانسوز و حادثه غم اندوز خیر بر و سه کار آور و الواحق آنچه از زبان
بادشاه اعلیم حقیقت و قدر وانی درین تقدیم به موقع آمده نقد و ریشه نیست بلکه کلفت و امتداد الم بحاسه رسیده

در

که روح مطهر مقدس آن پیر در نشین غرقه جنت دست پیرایه قفس مغفرت نزد یک است که در غم حضرت انداخت
بهشتی را ترک نماید و از عشرت آباد بجز و اینسا و بسوسه که در وقت انقباض گریه پندارستان سلامت الحال
وقت آن است که چون ذات اقدس مظهر جمیع فضائل و اخلاق گردیده بخلق بصیرت فیکبایی که آن کمال فضا
انسانیت جلوه نمایند و در مقام رضا تسلیم گردانند و مرتبه رضا را که آخرین پایه عبودیت است بنوعی و جزییه
تسخیر در آورند که گره ابر و رگناه کبیره شماره ندهد بهرات بهرات من هیچمان که سب ناوانی را که میرسد که با حکمت
آتمزه لقمان ازین موقر سخن سرایم یا ازین ایدی لب کشایم یا سرست باد که غایت اگر از جوش باگی برگشت
مغذ و راست جرم بخش بچو صدگان سلامت اگر همه بر سر رفاهیت و خوشنودی خلائی باشد که راه شادی بخور
باید کشود و جهانیان را از کافیه سوگداری بر آورده که بادشاه خلایق را بنظر جان است هرگز را سب مراد
توئی تا بدو تن با سب بد چو دل مست نیست مست شده دست و پا سب و لیس خراجچ الله تعالی پرورش خلایق
بأنواع عطایا میداند و دشادی بر روی بندگان میکشاید خلیفه رحمانی را که از دواعی عیبگویی سب باید که هیچ
مقتدره آن سر دفتر مغفرت و خاطر غم ناپدید نشاند و با سب عالی بقدر را شاد دل گردانند و بنده با سب
خود را بیک جهانیان را از قید غم و غمت الم بخشنند الیگانه اند و غم و غمت پیشانی نیاز را به یک چشم
بندگی چون جبین آفتاب بر آفرودخته و سر عبودیت به بنیاد می تسلیم باشند غلامی بر فراخته بود وقت عرض راه
یافتگان راحت آسمان مساحت درگاه عرش اشتباه خوابین سجده نگاه که فلک از شوق مجروح سر سبز
در رکوع است و ملک از ذوق آستان پوشش موجب با خضوع میرساند که این خانه را در سیر با اعجاز از غم
غایت بی نهایت شهنشاهی و بدو قی قابل ابرار احوال ظل الهی روز جبهه اول به بیع انسانی بهشت الهی که گویا
رسیده به جبهه انقدر شایستگی و لیاقت ندارد که بعد و این قسم خدمات نمده تواند گردید اما چون غلیظت غلامی قرار
گیری که ذره را منصب خورشید و مژده دولت همیشه تواند بخشید شامل حال و طوایف نال گیرین است معتمد پیر و در تنه
کرده و نهفته و از خاک بر داشته بنای این بارگاه همان پیاده حقیقت که آنچه از کار فرمایه ارشاد و هدایت آن مرشد
کامل صورت یافته اند که پیر و تنگ پادشاه عالمگیر سلامت از میان دولت ابد چون که کشیده به جبهه یک است
است نشنم بند و بست محافظت شهر و گد را به حوالی از رشته خرم و اعتیاد شیرازه انتظام پذیر نیست
اهل نسا و در کف غم محسوس گردیده و ارباب صلاح چون کتاب در جلد آید میره کاتبان رساله نیز و میره
دست جفت چون انگشت قلم قلم گرفته و شاد خوانان راست گویا زبان شکر چون زبان علم علم شده سکنه شهر
حوالی از اهل و هوای حرف خود را از اوج خاطر شسته چون منقح جود و کشیده در جبهه این نشسته بود و در دعا
دولت و عمر ابد مقرون و طیفه شتا س از دیاد نصرت و فیروزی روز افزون غلب الیمان و طرب اللسان

از پادشاه دولت پایه خیر و الا که آفتاب از بر تو زرش نور یابا آمد تا پخته سپهر را بر آید است سیه گسترده جان پر و باد از
 جانب دیگر نو شسته عرض است که تیران با و شاه بانو که در سه پانز بقدر در آورده دوست و یار
 برادر و از حضرت ریا که به که از اینیم چاکر و شاد دل بقدرانش داده و اسمعیل کردن و نهایت بیغ تسلیم نموده دیو و کفر
 هر دولت و خلعت و نصرت و بهجت و عشرت ابد است بخیرت خدایان بارگاه چو لایق است که قدسیان بنام است
 کعبه از قبله گاه طوافش اولی ترانه حج اکبر است بل حج اکبر را به سوا سے طوفانیش در سر آید سجدات اطاعت و ادب
 گوشتات عبودیت بقدریم رسانیده مبارکباد و عید الهی بموقوف عرضی اشرفنا اقدس استغنیه میرساند اسید و است
 که تا کعبه مطاف را باب حج است و هر چه محل سعی اهل صفای لب تشنگان بادینه کامی نشسته آب زخرم اندر و یارگان
 و کان رعایا خریدار بازار دنیا و دنیا سے این دولت قاهر چون گش با شکفتگی گوناگون و اعدا و غنای و قربانی
 از عرق و خون با دین اقلیاب و الا تادایضا قبله عالم و عالمیان سلامت با اتفاق عده الملک خلیل الرحمن
 و موشول به ملتان رسیده الحمد لله و الله که میامن دولت خدا داد ابد است ازل بنیاد ملک و خلعت و کمال
 انیت و مهاد و انیت مشغول دعا گو سے دوام ایام سلطنت و جهان پروری و ظهور و ظهور و خلافت و سلطنت گستر
 یافت چون بعد از رسیدن اینجابر والا عبارت خطبه جهان اخبر که قبل ازین در تمیز در اسم تهنیت و مبارکباد
 عرض داشت عقیدت طرانه ارسال و رشته شرف انگیز اند وخت و رسالت فیض اشارت ششم ماه فکونی
 شهادت بیان صحر و کابر و قضات تمام فرزندگی و سوزنازی به سبب جامع رسیده گوش بهوش عالمیان به بلند آوازی
 خطبه مبارک که انشاء الله سبحانه و تبارک است تانفخ صور در اقطار و اکناف عالم بر منابر اسلام در دانسته خواص و عام
 با و سعادت آمو و بهجت انگیز گروانیده و به خطیب غنچه بیان فرخنده تیر جهان خلاص فاخره پویشانیده و این آرزو
 جمود جان و وقت مسعود را به پشاستیفش و الا مال ساخت اینها چه در خور که اگر نقد جان و سرایه عیش و تنگداری این
 سو بهجت غلغلی الهی و عطیه کبری نامتناهی نثار و ایشار نموده آید کم است و چون شرح سکه مبارک باب یک روپیه نوبان
 نثار را در قدوسی رسیده هزاران حمد و سپاس بدرگاه فیاض علی الاطلاق و کریم بالاستحقاق بجا آورده و در الضرب
 صحر به ملتان را به سکه والا مبارک نور اند و در فیض آمو گروانیده چنانچه یک اشرفی و یک روپیه سکه بجا یون بفضو
 اشرف ارسال نمود که بنظر کیمیا اگر گشته که امت قبولی باید و سعادت پذیرا سے جاوید حاصل نماید ایضا پیر و غلام
 قدیم بر جاوید عبودیت مستقیم بعد از اداسه تفریع و شکانت و تقدیم سحر و نیاز و خراعت بموقوف عرض ایشان و است
 پایه سر بر خورشید تغییر میرساند و تسلیات خروده سلامت و تندرستی ذات اقدس که جان بلب رسیده رادم
 روح القدس بوده و دیده در راهی پیر این یوسف رسیده و غنچه خاطر خرمون را چون شگفتگی بخشیده بجا
 می آید الحمد لله و الله که تبارک و تعالی مقصود و میده و و حیات تازه تر از طوبی بنان گردید و از بهجت

۱۹۴

و شادمانی آنقدر بر خود باید که سر از سر درة الحقیق بر کشید حکیم خلق و شافی بر حق وجود فاضل الهی و شهنشاه جهان پناه
که در او بخشیم و در آن شفا میسر آید و هر چه در خود و جان نشتر یا من است نظیر قانون شفا و مصدر رقا عده
تندرستی دارد و اینها میسر سازد که بنده در گاه شبانه و گاه روز و هر چه بگذرد پیش او رسید و دست بدعاست استبصار
عمر و دیراست نهادن او و استعمال استعلام حضرت ازل بنیاد است حضرت خاقان جهان مستان بهر دو شسته جهان رفو
بالاتر از شفا و یوان کرده شروع در نظم و نسق صوبه واری بخوده امید دار است که بکسب الکی و برکت
اعانت حضرت شاهنشاهی مصدر خدمتی گردد که در موافق طبع اقدس اعلا و مطابق فرنی مقدس بوده باشد نور شید
سلطنت و اقبال از انقباض کرمیت میسر بتعال ابدال با تو تابان و در نشان باد ایضا دقتیت میر سازد که عرض و حق
بر ذات بایوان موجب هجوم غموم بر خاطر ساکنان بیع مسکون بوده و از استماع خبر محبت فرخ اشرف عموم غلامان
حرز و بوم را انوار رحمت و شادمانی از مطلع آمال و آمانی طلوع نمود و دانست که استقامت عاقلانه باز بسته به سلامت او
هرگاه از منجم اعتدال انحراف یا با توفیر و صلح چگونه بر چهره روزگار رخسار مبارک پدید آید و چه که بهر چه
بعصت او متصرف بود و هرگاه اگر صورت قوه عاقل ماند که ام طاقت و توان افزیه طایفه انسان اقامت و در عمل
اعتدال تواند داشت آنچه که از انوار شفا از حضرت خود شفیق آن عارضه کمال محبت تبدیل یافت و از شرق
و قنبرل من القرآن مایه شفا و رحمة لایمین انوار سلامت کلی بر چهره احوال نقه دایره سلطنت و اقبال تافت
س شاهان که است جهان پر غم بود که بهر خلق از حضرت در هم بود و گشتند ظالمتی شفا یافت خوشحال و در هر چه
کجاول خرم بود و گفتنی است سیادت و وزارت پناه اقبال و عوالی و دستگاه صحیفه الوفا فی که تنفس و فوخت
داشتیاق رسول بود و بعرفت سیادت و وزارت پناه میر محمد کاظم وصول نمود و موجب نشاط خاطر شد و انبساط
خانه و دین ایام بمرست فرجام آنکه بفضل الکی و عنایت بادشاهی شامل حال اقبال اشغال گردید و توفیق خدمت
دیوانی بیوتات سرکار بایوان و اضافت میرزا مقتدران جلوه نمود و رشید الله قاضی و تبارک فرخنده و مبارک
گرداناد و میرزا و صاحب و نواز رسانا و بنده و یکمال کرد و ایضا حسب الحکم والا علی فیلان سرکار علی مقوم
ملاحظه نموده میشود این توضیح کرده روان سر حلقه فیلان خاصه بادشاهی که خوانندین آمده گماشته است و کلا
سرکار بادشاهی است لا غر ویده شده و بعد از استفسار سبب لا غری لبطور پیوست که وجه خود را یک بلایر
میرسد و دست است که تنخواه نشده باعث آن از محمد سعید و یوان و محمد اسحاق بیوتات پر سیده شد بلا هر
ساخته که موجب مقدری خادمان محل اخراجات ضروری کارهای محاسبات متعلقه دار الحکومت شاه جهان آباد هم
بهین دستور است و مردم بمرست میگذرانند حصول پر گشته پیش از این بکشت ضروریات اینجا تنخواه شده بود
اگر کفایت نمی نمود و آمانی الحال مقصدیان حضور آنرا نیز بحال نگذاشته اند و بدینکه باب طلب تنخواه کردند و نیز

مسجود گشت که برگشته اند که در سابق زیاد برشته کبر و پیچیدگی داشت حالا به سی و شش هزار رسید و رسید و انداخته
 میگردد و که از جانب خیرخواه بلا اشتباه به نفس عالی منتالی خوانند رسائید که محل دیگر و امور دیگر را به پیشتر بخاک و گردان
 دهات برسد بهل آن نزدیکین بر سر این قسم ضرورت است اگر حلیل القدر صادر شود که معادل و موقوفه اندازند و برگشته
 مسجود در تخریه مردم اینجا بحال دارند و حال آبادان که تعیین نمایند العاقبه بالعاقبه ایضا تا میاید است این دیو را
 شمال عالی خیر فزی مال امارت و اجلال مرتبت شوکت و ابرمت نزلت ملاذ حجابان شان عالیشان باد و استیلا
 شوق دریافت نجاست صورتی که صورت استیلاج باطن است اگر بوساطت ملک خشک نه و کا حد تنگایم
 بهیض بیان آمد به طور ما به نوشته در زمان شغولی آن خلافته الاحباب انکاشته دل خال کرد و
 و داد و عوانان فرقی خواسته سبحان الله قلم در اینجا به بینی میکشد و زبان بجز معرفت بهر خوشی و مسامحه نمی بیند
 محب در ماه ربیع الاول قن چشم معلول بود و بنایت الهی آب نازل که مانع بصارت بود و رفع گشت بعد
 انقضای ایام محافظت خیال صحبت نمود و عازم حضور لامع النور و دل را بهمد و شش آورد و خواهر ساخت اشفاق
 و توجیهی که در باره اخرت بهایت الله مرعی میدارند ز منت آن بر دل و دیده و دستار است کوکب غر جلال
 از افق اعلا طالع بود و اینها همواره مصدر الطاف بیکو ان ایندی بود و کامیاب باشند بعد از شوق مواصلت
 سفر و بهیجت که حد به و نهاسیته نذر و شهود و همیخت پذیر بود که در نیولا چنان سمیع شد که رفت پناه
 محسوسه اخذ دست و یوانی اینجا منزلت گردیده از اینجا که اینجا آن فسر رنده را به صفت و ایت و گیت
 مختار میدارند و تا حال اخرت که خلافت بهیر مصلحت دولت باشد از ان فرزند بوقوع منیاده بنابران
 نگارش میرود که سبب غل رفت پناه تا که معلوم نشد که چیست نشان ایه مرد است و دینا پیشه
 کفایت منشی این قسم شغلی را که متدین و فهمیده کار باشد بدون صدور تقصیر مغرول نمودن از این تدریس
 قصه می گری بجهت است اگر تقصیر بسبب عدم پرداخت محال صوریات متعلق سرکار فیض آثار است نشان ایه
 درین امر و خطه نذر در زیر اگر دار نشین پیکر گنات باو گیران است که نصف را خود به بند و نصف بسکار
 میزدند و هر سید پیش از تحویل اری شغل نذر و اگر بنیامه کار با سه پیکر گنات این صوبه به بشار ایه و انکارند
 اند و بهیگی و معامله سی صوبی ایه قرین است که در اول فصل از پیکر گنات اضافه سوا سه بگیرد و کفایت نمایان
 بنظر و رساند بهر حال چون اینجا بنجانب عالی متعالی رسوخ بندگی و ارادت دارد و در اینجا مصلحت دولت
 و نذر لازم است که بنویسد و خود از وقت آمدن بصوبه پنجاب اگر حلیل القدر شرف نفاذ پیوسته بود
 که بنده انبیا کار با سه سرکار عالی را بنویسد و تعلق دانسته در عهد شفا سبب که نشان و الا نشان نیز درین راه
 به بند و محبت شده بود و اغلب که بعضی بر ایشان ظاهر شده باشد و اگر مطلع نباشند الحال آگاه خواهند شد

[illegible]

صد کرد و بر شکر چون ببل تصویر یک سال نشسته ببال برنگشته شد و پیر و از برنگشته این دو همیشه را که در یونان نشسته
 خاطر فرین و دل انگیز بود و بوالا خدمت نواب جناب جامع مراتب فال و حال طراز زنده دولت و اقبال صافی چو مرآت
 داشت و تلماس نمود که اکثر از زاد ما سبط سلیم و ذریه مستقیم غیب از توفیق فکر صائب بمنجه ظهور رسیده باشند قلم
 منشیان خسته رقم با علام آن جولان خواهند کرد و منت عظیم بر نوگیر غایت در حرام خواهند گذاشت که درین ایام نسبت
 بزبان سابق شمع حقیقی توشع در وقت گرمی فرمود و از تحسین اری جیلهای از مذهب الاخلاق بخاتمه حاصل گشته
 و فرصت مطالعه کتب نظم و نثر بقدر دست داده و جمیع نصیب شده شادیم بیا و تو خوش یگانه را بزم
 خوش میگذرانیم جهان گذران را چه کاشکی این کم کاری و جهان آباد و فرسیده میشد که تبارک گذرشته پر رافضه
 دولت خدمت خاطر خواه یافت ایضا گاتخاف النفاس و عیبه مضامین آگین که او را شایسته تصنیفات نثر همان
 جهان و غایت کلمات انبساط زبان نثر و مبراست ذریه تشبیه مباحی اختصار و موافقت و وسیله است حکام قوام
 اتحاد و موافقت انکاشته بدین دست آویز مشهور در این بیضا ضیاء و کشف و غیر محبت تقصیر امارت
 و اقبال حریت ایالت و اجلال منزلت کثرت و معالی منقبت ابرمت و شوکت رتبت خان رفیع المکان
 که داینده می آید که در هنگامی که خاطر خلعت آمو و بمقتضای تعارف قدیم در و ابل جدید مقرر اخبار مستر تان
 استقامت خراج و حاج آن طراز کسوت شوکت و اقبال بود و وصول بهجت موصول گرمی بنقده مودت کار که رقره
 کلک محبت بار که دیده از راه و خور خالصت و یکتا دلی مصحوب رفعت آب اشرف بیگ سمت ابلاغ پذیر بود
 مورث نشا ط خاطر و انبساط باطن و ظاهر گشت و ترسیل سراسر اسب و چند شتر مار خبری که بیکر محبت شمول
 موافقت اتفاق افتاده موجب عزیدار تبار و مضوی شد و بمصداق تها و اتجا و پیرایه اسباب خوشدلی خست
 از اینجا که در نشا تعلق مراعات آئین مصداق حرم و مستحسن طایع اتفاق گزین آمده و رسیدن وقت آب
 مذکور که الحق در مراتب نهیدگی و محبت افزای یکتائی وقت میتوان گفت موجب تاسیس بنیان یک
 چنگ گشته در صورت نمایان طریق لایحه آشنائی آنست که پیوسته ابواب مکاتبات تو و دستات مقتوی
 و از طرفین آنها و اظهار کلام مطالب که خطوط خاطر خلعت مانع گردد و باعث از دیاد مواد خوشوقتی و فریاد که
 میگردد و بداند باید تقدیر ایا راه از اسباب هند و ستان جنت نشان بموجب تفصیل جدا گانه بمقتضای خدمت
 فلان تسلیم یافت که بوسیده رسانیدن آن مستعد در یک گرمی خدمت شده باستعمال اجبار سلطنتی عنبر
 خیر ظاهر باعث انبساط دل اشتیاق منزل گردد و در هر چون قلم آمد بحرف اشتیاق ختم شد مضمون مکتوبی
 چون در زمین هند از نواد و ایران دیار چیر که مطلوب است اسب خوب توان گفت یقینیکه هرگاه
 اسپان عراق بخدمت ایشان برسد بمقتضای و فور دوستی و دوستی بیرون نیز بجا بخواهد آمد

خوشه درینو لایحه شد که بعد السلام نامی خون گرفته تحصیل فاسد با چند سینه از تابان ایشان که به تخته فخرین
 متعلقین بودند آواره و درشت آواره گردیده و هیچ فکر از جلالت خود از دماغ گمراه از اراده فاسد پشیمان شده
 و نمانده آنچه عاقبت نامتو به کیش بر بدست آورده چنان به تنبیه مالی بر جانی و تعذیب عرضی و جانی رسانند که دیگر
 نیز حساب شده و عبرت پذیر نشه خیال انقیاسم را در محال بخاطر نتوانند گذرانند تا آنکه کاب آن اقدام بر آن چه رسید
 والا اگر به شهادت در دماغ بهر چه مصدحین ببا اعتدالی و عینه نماند خواهد شد یقینیکه در تدارک مقدمه مذکور
 به بنیچه خواهند کشید که من بعد این راه مسدود شود و چنین هر گوش نغده و خط ملاذ اعتقاد و انضام و دستگاه
 حقیقت فرزند از چند همت خان بر راسه محبت اهتمام ظاهر شده باشد که روز بروز و در چنان هنگام که
 که از تا حق قبل غنیمت پاسبان سواران شیر شکار در رکاب نمانده و دشمنان از دست ننگان خود غور بدر رفته بودند
 خود را در دانه و از قلم در شسته و از اسب پیاده گشته با همت هشت کس استقامت و زوریده در شیوه جان
 فشان و سربازی و بهر گشتن منصوبه مریدی که بار رخ از آن عرصه بر نتافت و چون فرزندین قضا گمراه کج روی
 بشانفت چنانچه این حقیقت مفصل قبل ازین بخدمت بساط بوستان شاه دین و دنیا پناه غرض داشت
 که دست اگر ایشان نیز در وقت نیک بوضع اقیس رسانیده اصنافه بر آید و اگر بیدار نیمنی باعث سرسبزی
 امید خانه زاد و استخلاص مهره دلش از غیرت خانه میدی خواهد بود چون یقین حاصل است که ایشان در سعی حاصل
 این مقدمه تصدیق بسیار بر خود خواهند پسندید زیرا که این تصدیق پسندیده نیکو چهارم فضیلت
 شیخ طالع یار عرض داشت بنده فدویت شیم رستم و ائب عبودیت و جان سپاری و طاعت عقیدت
 و سربازی بجا آورده بعضی ایستاد و با پای سریر خلافت میر و مشکفان عقبه اورنگ عرش نظیر پیرساند
 که با استقبال مشهور لامع النور حضرت کجوری که شکر بخت بادشا هزاره بهادر و موبد و نظیر نادر بال شکر خضر که دار
 و شکست تا سپاسان شرقی دیار شرف اصدار یافته سعادت دین و دنیا و برکات صوری و معنوی فرا انداخت
 پیشانی عبودیت السجدهات عبادات سپاس گزاری برافروخت بعد از آوازه تسلیات مبارک و مروض
 میدادند که این فتح عظیم بر اولیای دولت و ادبای سلطنت مبارک و خسته و فرخ و فرزند باد قبله گاه
 عالم سلامت آمد و در که سلاطین بهفت اقلیم که به بندگان دلاور گاه داعیه انگسار است و بندگان آن بارگاه آسمان
 را بر خدا و ندان تخت و عیسم داعیه افتخار هر گاه فرمان رویان هرز و بوم بیگانه را را به قابل شکر فزونی اثر
 نباشد نعمت پیر و دکان و تریبیت یافتگان آن درگاه ملک بارگاه را مصدحین قصد حیا و غم نماند اگر
 بجز آثار به خبر و سوره را و اظهار ناسپاسی و حق ناشناسی دیگر چه تواند بود چون پاسبان ادب بادشاه
 حق شناس که بهر یکت ذوات اقدس و شخص مقدس شیع احمدی و ملت محمدی پس از هزار سال رونق از سر گرفته بود

بر فتنه زمینیان و آسمانیان لازم و متعین است هر که از جاده مستقیم اطاعت خلیفه خدا که فی الحقیقت طاعت خداست
تجاوز نکند از خود و بنده شمره مکافات از شجره مکافات خود و بر چند مصداق انبیاء کبریا که در بیان است
که در حقش ناشناسی از مکرین مملکت خود و خداوند بنی آدم صورت ظهور برگرفت سیاحت دولت رهبر و راه او بنا
بسیار اوست و در گشت از لطف رب به هر که گشتاخی کند از طریق که گذرانند وادی حسرت غریب و در تعجیب
فتح قلعه نوشته میسر سازد که با استقبال دولت اشغال منشور بر سر نور نصرت گنجوری والا سیاحت آن بزرگداشتی
بدریضا این نگارش دست خورشید آسائیتی خدیو گیسوان خداوند فرغ الهام آتی داشت سعادت ابدی و برکت
سرمدی اندوخت و چنین عبودیت بسجدهات سپاس برافروخت اعجاز اقبال خداوند عظمت و اجلال را
در کشور گیری و گیتی ستانی شگرت تصرف است که نه افکار و ادوام بران آگاه و نه محمول و افهام را در آن راه
باو شاه عالم سلامت حقیقت قلعه پی بدر بنده درگاه از مردم کمین سال شنیده که پاس تحت سلاطین بهمنه بود
که نظام الملک و عادل خانیه و قطب الملکیه عاشیه خدمت آنها بر دوش میکشیدند کتایش چنین حصصین باضافاتش
در عرصه بخت و شگفت روزگار چهارچوب پیوستن میرخان جیشی سیاه و قلمه دارانجا و ضابطه و مصلحتی توپ بسجده والا
و در آمدن غلام بدست غازیان لشکر نظیر اثر مصداق بجزه اقبال عدو مال بادشاهی است امیدوار است که بزرگوار
دولت و احباب خلافت مبارک و خسته باه و ناصر مطلق آنرا مقدمه تسخیر بجای آورد و جمع جوبی مالک گره و ناو بعد
از تقدیم تقاضای نصرت و شادی بر نواختن تاسا مع کوب اهل ایران و توران شود و تو شجاعت خود را با نقل
فرمان عالی شان به تخانه داران مغربین و غور و هند و خاک و نامیان کیه و غیره فرستاد که کوس و لشکر بلند آوازه
گردد و ایندیر و هر شد جهانیان سلامت و دین خسته زمان که هنگامه بنر و کارزار در جنوبی دیار گرم است کاش بفرست
نیز شریک این ترویات می بود که به نیروی اعانت اقبال والا داد و دل و دست میداد چون سعادت خدمت
و گرد و دقت است امید آن دارد که الله تعالی فدوی جان سپار را که سلیقه اش غیر از سپاه گری و جانب سپاه نیست
و درین ضلع مصدر خدمت می گرداند که باعث رفاه مندی باو شاه دین پناه گردد و در محبت او لکبیر بخت کرد و دام
و نه انعام باو شاهزاده نصرت آغازه فیروزی انجام از عطایا به شاهنشاه بسیار بخش فرمودان بخشایش است فرمان
عالیشان که بنام منصبداران و اعیان و برق اندازان در استقلال سرودای و صوبه داری کثیرین شرف
صعود یافته بود که ابراهیم حسین سیدخان جهان بعد از استیلام غلبه آسمان رتبه بخندسته و در خود سرفراز گردیده
رحمت انصاف خواهد یافت باو شاه جهان پناه سلامت آنچه بنده از حقیقت اقبال ازین عرضداشت
که ده از قرار راستی و نفس الامر است چون بنده در کار آمدن فی الواقع الترتیب است یقینیکه مشعل غایت
باو شاهانه خواهد دیگر که کثیرین بنده چهارم شعبان داخل بلده کابل گردیده دست و دعا باستیفای ایام خلافت

ابدیت پیر داشت بجهت تیار نمودن با نایب پخته حکم شده بود که بحسن خان بیواتات تاکید کند حسب حکم معطوف
 دیده و تاکید نموده عرض داشت خواهد کرد و تمهیدات فتح میرساند که حقیقت بعین بمقابل غنیم عاقبت و غنیم که در
 کو تشک خود جویند بر سر و قلیچ خان فرا آمده انتظار سپه سالار و دیگر لشکر برادر خود میکشد و مقصد سه
 فتح اولین که عبات بیواتات آتی و اقبال عدو مال بادشاهی در منزل و غنیم که در قلمه رو بقتلند که سیاهوش
 ملا عرباشی و نظر علی با جمعی از تیره بخان چهاردهم شهر شعبان تار و منته شیخ دلی تاقه مال و مویشی لشکریان
 در جایا پیش انداخته ره نور در حله ناکامی شده بود و در بنده جان سپار با وجود بودن اکثری از تابندگان و
 قیناسیان بجهت سرانجام ضروریات در اردو و عالی با نظر بهادر و جمعی قلیل از سپه سالار با جمعی غرض
 بتعصب ساخته که نسبت به قلیچ خان واقعه شتم بود بلا احوال سوار شده بعد از طے مسافت شش کرده بغنیم بکبت
 پترو و دو چار شد و آنها نیز مصف بر بسته و در یک تیر و تفنگ ثبات قدم فریده و همین که عنان اسب فدیوان
 گشوده گشت راه نیریت و در پیش گرفتند با شش گروه دیگر تعاقب نموده سپه سالاری بریده اسب و علم
 و صلاح فراوان غنیمت لشکر فیروزی اثر گشت فتح و حضرت نصیب اولیای دولت ابدیت شد از عرش
 بادشاهزاده بلند اختر و نیر و انشور و بعضی اشرف اظهر سپیده باشد بعد از آن چون بکوی متواتر بنگ صهار
 باین سپیده و قلیچ خان نیز بقدری ملحق گشت بستم و پنجم شهر مذکور روز و رجه کوچ کرده بنگ صهار بالا
 منزل گزیده شب تهنیه بست و ششم که فردا فتح و فیروزی در پیش داشت با جمیع و موافقان مجلس گنجایش
 منعقد نموده با مداوش با ملاد و دولت ازل بنیاد کوچ کرده بصلی فدیوان جان سپار قرار داد که منته قلمه همین
 گشتش کرده و جنوب رویه کو تشک خود واقع است بجهت آب بر کنار از غنیمت و آب و نایب و فیروزی آن راه
 بچول که تا کو تشک خود در میان است قطع نموده بر سر غنیمت برسد اما که کشایان پیشگاه اقبال کار اهر و لفر و
 بیگزاردند یک پهر و شش کلری از روز شنبه بست و ششم شهر مذکور گذشته بود که بمنزل موخو و سپیده و هنوز
 دانه بر پانزده و مردم جا بجا در اختیار منازل و فدوی بطریق آگاهی غنیم رویه بار قفا سوار استاده بود و اول
 هر اول سپه رویان سپاهی نمود و در مانع ناگفته غنیمت از لشکر بکبت اثر پیر نشان روزگار بر فرق
 شان بلند می کرد گشت فی القور قلیچ خان را از دانه طلبد اشته با غنیمتیا نش فوج و سپه و مقصد و و نظر بهادر
 با همرا با نشن بجای هر اول و سردار خان و راجه را سسنگه و انصار خان و دولت خان قیام خانی و محمد مراد
 سلسله و زور و روح الله در میشته قرار گرفته بودند و در این انصار خانی فوج بکثرت تمام و بچشم عام و بر سپیدند
 از بسیار فرقه بکبت نهاد و چالاس نماید که بر لشکر نظر اثر محیط شده سوخته قلب بدو سه و در مدو شته
 بود و در چنانچه یک دور آن بوقوف شیر محمد فرستاده بادشاهزاده نامدار چهار صد و ششت و چهار چوب چاشنی

شکار و کاری اقبال زیاده برین میباشد که از دست کینه کمر و ذره احقر خای لشکر ایران را از بر و زبر ساخت
 طرز ایران زمین و وضع ایران بعرض مختصان غلبه اقبال رسیده باشد که در چهار بات کلان والی آنجا بطریق
 احقران زنگاه می آید اگر هم قریب نظر که هرگز مبادید شود که اگر انش علی بر فراخته آسے آسے او بزبان
 برگزیده و اگر شکست میخورد و از مو که میخورد عقب برشته افتد خود را نمایان نمی سازد چنانچه خطی که از خود میگذرد
 به قطب المبین پیوسته بود و نوشته نقل آن باین عرض داشت از سال داشته مصداق این سخن است نه
 قوت اقبال و قدرت و عظمت اقبال که قطره پیرو برگ را چنین موج و ذره بمقدار را چنین موج کرامت
 فرمود و بعد از فتح سه روز در سرزمین مفتوحه مقام نموده سبب مطلب باو شاهانزاده و الا که کوچ کرده فرود آسے
 آن سوم ماه رمضان او را یک خدمت صاحب داده نامدار خود و حقیقت را عرض داشت کرده بود و ثانی اقبال
 که ششم ماه مذکور و عسکر طغرل اثر متوجه ملازمیت اسلحه شده ظاهر گشت که عرض داشت مذکور در راه تلف شده
 لاجرم واجب دید که تنکاب را بعرض رساند تحقیق جشن و وزن مبارک درین زمان دولت پیرا گشته
 هنگام آرایش زمین در زمان است و فرخنده وقت پیرایش کون و مکان و محالف دوران نقوش و نقوش
 جلوس هیئت مافوس و مشغ و صفای عالم بر قوم خستگی اجلاس مسرت اساس مترشح حساب تهنیت جشن
 وزن اقدس بر چارچین عالم بارید و نیم عطر آمیز مبارکباد از مذهب این روی عنایت بر هفت انجمن علوی
 بر وزیر تقدیر مهر و ماه و کف نمیزان نشاء و در آمدن قطان آسمانی لالی نجوم پیرایه ایشان را رخا فرستادند نمایان
 عدالت بهانه و قدرت الهی استقامت یافت بار کونین در میزان عظمت نامتناهی مایه اعتدال پذیرفت
 آسمانیان را باز میزدیان بفراس این بیت را تسلط پدید آمد شاه شاهی که دلش عالم عظم دارنده کونین فلک
 بوزن او کم دارد نه آن فرط بزرگی نتوان و زانش که نه و زیاده پیش اگر و و عالم دارنده فدای که وجود و بود
 ذره هستی او وابسته انوار خورشید اقبال این خلافت الهی شعاع ابدی از تفاع ابدی ارتفاع است به قدیم
 این تهنیت تسلیات عبودیت بجا آورده معروفی بیدار و کرامت مسرت پدید که عبارت از عید بر عید
 و جشن جشن است بر ادلیاس دولت ابد پیوند مبارک و شسته و فرخ و فرخنده باد ایضا میسرانند کفرت خفا
 حسب حکم جهان مطلع عالم مطلع در باب حقیقت شکست و ریخت گارت عقد المذاقت اکبری امیر الامر که در
 بلده کابل واقع است نوشته بود که بنده در گاه ملاحظه نماید اگر چنانچه هر دو طبقه اش منهدم گشته و تعمیر پذیر نیست
 هر دو را هموار ساخته و طرح زمین کشیده ارسال دارد که هر دو طبقه اش از نظر انوار قدس بهر طرف کشیده و قدس
 آنکه و در باب ساختن آن حکم والا شرف صد و ریافت و اگر طبقه بالا منهدم گردد و از شاه جهان سلامت

چون بر حقیقت مذکور و رسیدگی و سخت و زحمت بسیار یافت هر چه بجهت مرمت آن خرج شود و مصالح و عیانت و بیعت و بیعت
 انداخته تمامی عمارت کشیده ابرام و شده بهر چه حکم مقدس شرف اعزاز خواهد یافت فرمان پذیر است و در لشکر عظام
 خلعت پیر غلام بزرگ روائت عبودیت و بندگی و وظائف فدویت و پرستندگی بجا آورده بعرض اینست و ما به قوم
 سیر خلافت مصیر و مشکفان عقبه عرش نظیر میرساند که روز مبارک و شنبه دهم جمادی الثانی بتقدیم آداب استقبال و بیعت
 سلطان یعنی خلعت خاصه ذات اقدس ایندی سایه کبریا را از ابرار برکات کونین تبرک قبی پیرایه و ادراک سعادت
 نشانی را عیله قریب و بی سرایه چاه تواند بود و در یکس محرم گیتی خداوندگار محبوب مشفق گزیر و در نشانی گاه شکار بنده پیرایه
 عنایت شده و فرزند و مفاخرت و مددک دولت دنیا و آخرت گردید و دوست نوازش بر سر و دوش کشید و شکرانه مردم با و نام نه
 سپاس و تعقیبات خیر و انبیا و عرفان بزرگان عجز و نیاز گزینش نماید در رسیدن عارفان شکرانچه خانه نژاد و درگاه پیر غلام
 حسب الحکم حضرت پیرا و شاه نوشته عنایتی است به عنایت چه بنده اگر آید و اے لوانم عبودیت خداوند تحقیق فطرت میکند
 عنایت خداوندی در دلداری پرورد و نعمت و پیش آورده و محبت کرم خود را کار بیفزاید لیکن بر مرشد و پرورش
 دل صافی نظیر نیکو و روشن است و تنهیت جشن و رسیدن خلعت و فتح مهم سپید و عارض داشت پیر غلام بزرگ
 روائت عبودیت و بندگی و وظائف فدویت و پرستندگی بجا آورده بعرض اینست و ما به قوم
 مصیر و مشکفان عقبه اوزنگ عرش نظیر میرساند که درین شکفته هنگام ظهر آغاز نصرت انجام که سامعه زمین فرمان
 از صیبت تنهیت جشن و درن مبارک شانه زده بهجت و سرور بود و ناصره مکان و لیکن از شانه بده نگین درین جشن
 مقدس همقرین فراوان اصناف و نور و در و در محرم آمد و والا نشور و زخمه مطهر با نجات خاصه این بنیم اقدس
 دست نوازش و افتخار بر سر و دوش سرایا انگسار کشید و روح سعادت در کالبد ارادت و میدگارش آهنگسان
 و جواب مطالب معروف از فر غلام پروری و پرورده نوازی خداوند خداوند تحقیق و مجازی است و الا شکر و کاری
 ایندی عنایت و افضال و باریع طرانه می شاهنشاهی اقبال عذ و مال در علو کار سازی مقدس است از احاطه
 و بهر معنای پروردی متعالی است از ادراک عقول مختصره و خواطر و اوام را و در راه و نه در کات و افهام بران
 آگاه مصداق اینحال آمدن سپید و عجز گرامی مغلوب دست تسلط و استیلا و عسا که بهانکشا به پیا به نیایش
 پیا به و فرق زمین فرسای در بناگاه عفو و افضال بذریعه استکانت و استمال و فتح قلعه و شوا که شاپور ند
 بهر و قبض قلاع تبیین و حصول حصول حصین مفسله ذیل در قلم و خلافت ابد اتصال است امید که بر اولیا به
 دولت ازل بنیاد مبارک و خسته و فرخ و فرخنده با و آفتاب سلطنت ابد میعاد پیوسته تابان و در نشان باد
 با و شاه عالم سامت مفضل این جمل آنکه اگر چه بعد از رسیدن لشکر طهر اثر در نواح مائل کسان سپید و
 قدوی آمد و رفت داشته و نارسیدن در پونه دفعه دیگر و شجاعت او آورده و نا لیکن بنده جواب پذیر خسته

سبب نیل مقصود باز میگردد و میدارست که تا دست نه و بر و غیره حرف نکاتش فروغ از صدق ندارد
 بعد از نیکو یک نوشته هندی و یو یو ال ذیل مصحوب که حاجی نام معتبره ارسال نمود و فرستاده مذکور چندی عجز بر زمین
 داشت که یک مرتبه مضمون آن باید شنید و بجواب متوجه باید شد بنابر آن بر مطالبه مندرج ازش مطلع گردید خلاصه ازش
 این بود که بنده درگاه آفرینی و لاله گاه ام و کاه بسیار از دست این بر تقصیر بر سر آید اگر لشکر فیروزی اثر بر سر بجا آورد
 متوجه شود و بهتر است که درین کوستان و شوار گز را شک از نیکو نشاء الله القهار و در زیره هم با و پادیاان عساکر نصرت ابدار
 بنجاک بر ابر خواهد شد و اگر حیات و نجات خود را طلبگار ست حلقه علانی غلامان این درگاه که سرایه افتخار
 با و دان اوست و در گوش هوش کشیده دل از قلاع و چال برگردد و الا هر چه بدین از نتیجه اعمال خواهد بود پس از رسیدن
 این قسم جواب مکرر نوشتی فرستاد و هر قدر کار بر دستگ میدهند تفاوت آن در اداسه پیشکش با و دان
 یکد و جاک بنظر بند ما در نیاید که ازش بیایم مینمود و بهمان جواب بود که می شنید تا زمانیکه قلعه او در مال به تصرف
 او لیاسه دولت ابد اتصال داد و آمد و فدی تقسیم افواج نموده و او و خان و راجه را سه سنگه را بتافت آید که
 فرستاد و جمیع را بجا قتل داسره گاه در لاله پیشیا نروزی مقرر ساخت و جمیع را بر سر گری و سوارای معین کرد
 که قامت این مردم بطریق دوام در خانه زمین بود و مردم موچال بکیمیت خاطر و پیش بر و ن کار جد و جد
 بسیار بکار میبردند و فدی در همه حاجی المقدور ضروری می شد چنانچه درین وقت سیواسه مذکور در مجمع مردم
 انظار نمود که در زمان سوار سه و او و خان و راجه را سه سنگه را سه تاخت چندین بقصد بر هم زدن
 موچال اراده آمدن نمود و اهل لشکر را بچنان آگاه و مستعد یافت که اگر می آمدیم رفتیم به راجه کدو بسیار سخت
 و دشوار بود و خلاصه طلب لازم المروض آنکه چون از تنگ گرفتن محاصره قلعه فوج شدن پنج برج و یک کنگره
 و تافت و تاراج آید از سوار سه افواج نصرت امواج و متفرق شدن بجهت فراسم آورده چندین تلاش که
 درین فرصت اکثری از سواران او را بعد از قول طلبیده و مناصب مناسب و موقوفات ده پانزده و ده ست
 زیاده بر قرار ننهادند نقد از خزانه در ملک بند ما سه درگاه منسلک ساخته پانصد پیاده که ملو بهوشده نیز از حیاتی
 طلبیده روزه روز در در جدا ساختن جمعیت او تلاش داشت صورت حال را او برین متوال دریافت و انجام
 کار خود بدو شوق قرار داد و اول آنکه رجوع مقاصد به بنده درگاه نموده التماس جان بخشی و وطن بکند اگر بدیده
 قبول اقتضای بهتر ازین و الا بشوق ثانی پرداخته بر خه از تلکوکن عادل خان با و باز گذارشته و هر دو متفق گشته
 راه مخالفت در پیش گیرند و از جو بیس معتبر رسید که عادل خان گرفتن چند س از محال تلکوکن خود را و در
 دولت خواهی و لاله گاه نموده در باطن هر گونه اعانت داد که باید کرد و قرار داده و فوجی از خود در
 تلکوکن مذکور میگذازد که لشکر یا دشاهی قصد آنسو نماید بادشاه عالم پناه سلامت پس از اطلاع برین اخبار

بد ریافت عقل ناقص ذره بهیچک در چنین رسید که الحال این را مطلقا نایب ساختن شخص با اتفاق اینها و اتفاق
 اگر چه کار هر دو جنبه کار در پیش اقبال عد و مال چندان دشوار نیست اما هر چه تبدیل در رست شود و چنانچه در روز از
 باید انداخته بهر چه این اشیاء را در اسطوری آید به نزدت تمام مرشد میدوایند که کور بطریق اخفا رسیده گزارش
 به حیانت از بهر دست قسم منظمه نموده و خود را در هر معنی بعضی رسانیده جویش چنین داد که در اصل از جناب
 خلافت دستوری حرف سخن نداده اند و بنده از پیشین خود نمی توانم در کلام شد اگر چه بسیار با این جوران
 عضو شریک خود آمده اتماس بخشش و پیشانی کند و نگاه و الاصل عتبه گیر است شاید بحر کرم بخش آید به دست
 نیکو رفته پاسخ داد که باین طرز پس خود را بفرستد بنده جواب داد که آمدن پسش بمحبوب و مقبول نیست
 باز اتمام نمود که اگر قبول و عهد بر ملا داده می شود و بطریق اخفا در میان آید که تکیه بر آن نموده تواند آمد نظیر صلاح
 کار بر عهد و پیمان خاطر نشان ساختن برین آیین که اگر پس از آمدن خودش احکام مطاعه را قبول کند
 مشغول غرض و عنایت خود آید که در پیروالایه است بخانه خواهد رسید و الا پس از و یا میسرید پنج فرسخ بهرین فکر
 نزد او رفته به ختم یکبار هر روز گذشت که بنده سر و او را نشسته بود و خبر آورده که او همان وضع باشش و پیشگاه پالی
 نزدیک رسیده که تیرین بند با او ویران نمیشی را با او که سکن بخواسته پیشتر فرستاده که رفته برگرداند که اگر تفرقه بین
 قلاع رضامند شده باشد باید و الا پس رو و بعد از استماع این معنی و انمود که من در بندگی در آمده اتم قلاع بسیار
 داخل مالک محروم خود را بهر گشت این را گفته بر فاقست رفته باز رسیده آمد تا سرور و از ده جانی بیگ بخشی را
 فرستاد پیش طلبید پیش از رسیدن دلیر خان و کبریت سنگه خانه را در پیشگاه که در بند علی و مودعی و اشتیاق
 بموجب اشارت فدوی یورش کرده تکه تکه کرد و بالکل مفتوح ساخته قصد درون قلع و اشتیاق و شعله افروزی
 آتش جبرال و قتال اینها نمایان بود و بهر چه رسیدن و در یافتن اتماس بخشش قلع بود و هر چه بهر چه گفته
 که فتح این باستان تیره و دلخاک شمشیر باد و این اشک و طفره اثر شده و مردم و ساعت ندر اینان قلع و عقلت
 تیغ میدرخشند و خواهند بر آید پیشکش قلع و است دیگر بسیار است اما انان جان محرومان در خواست بنابر این
 خانه بی بیگ را با کس او نزد دلیر خان و حاکم تار و فرستاده که قلع را منصرف شده قلع و شمشیران را با او گذارد و شلی
 در آمدن مردم باو شاهی در تکه و بر آمدن شخصان از افراد و جمیع بعضی اشتهاف خواهد رسید به این بیاد
 بر آید اقامت در دیار خانه خود را داده برخواست و پیام گزاری صورت سنگه کچا به او و در راه شلی
 در بدل معامله در میان آمد تا نصف شب سوال و جواب و خبر و الحاح از جانب او و در پیش آید بهر چه در نگاه
 او را بداد و یک قلع را نمی شد رفته رفته پس از گفت و گفت بسیار برین طریق مقرر گردید و بهر چه
 و شلی قلع و کانی و خبر که محصل مضامین آن چهار ملک بهرین باشد داخل مالک محروم و در و از ده قلع

[illegible]

عالم رسیده ملازمت نمود از رو سس فرامیدانی پیر و مرشد و دهبانی تققد و مهربانی فرمودند آخر در نه پنجم شهر مذکور
در خلوت محض از جانب خود باین عبارت اتماس نمود که خوبی ملاحظه و نکستی بخت زیاده برین نمی باشد که در نظر
تقلیل و ساینه تمیل باد شاه حق آگاه که صرف اوقات آنحضرت در حق شناسی و یزدان پرستی و وظائف
عبادات و روائت ریاضات و ملکات آرائی و مصلحت پیرایه و جهان کشائی و حفظ جمیع مدارج
بلاشاهی دستور و قانون بندت براسس سلاطین و وزیر کار و خواجین اودار بلکه فرمان بر وایان عالم ضامن
آن عنصر مقدس را پیرایه سعادت دنیوی و اخروی میدانند تربیت می شوند و شمول عنایت و رحمت هستند
شکراین علیه یزدی و استیک سمره و از جاده عرضی مقدس تجاوزه ننمایند و جواب گفتند که فی الواقع منسبت
دقیقه از دقائق مرشد پرستی فرمودند هم گذشت و در باب صفت شکن خان نیز اتماس کرد که نموده کار آمدنی
والا درگاه است مهربانی میفرموده باشند قبول نمودند و بجهت گزاشش عرض مطالب بمنزله شکن خان
رفته از جانب خود بایستی گفت گفته او خانه را در دست اعتقاد است خاطر مبارک من کل الوجوه جمع باشد
بموجب حکم اقدس در اینجا زیاده از سه روز توقف نگردد و بهنم شعبان رخصت شده عازم مطلب گشتن
توقف سه روز با تفضل مذکور و تقریب اطلاع بر حقیقت همین قدر بود که عرضداشت نمود و سایلیند بایه قبانه
و کعبه و دهبانی پیر و مرشد جاد وانی بر فرق اتماسی و ادانی خصوص این پیر غلام پاینده و مسود باد و رعایت
و حرمت و در سه و یا سه هیچ کس چه در اینجا و چه بر سر کار ننهد و نظر فدویت اثر ندارد و هر قدر بر حقیقت
و اجازت مطلع خواهد شد عرضداشت خواهد نمود آنچه حکم میشود بعمل خواهد آورد و در طلب استقامت و اهل پیر و مرشد
مردیان اسخ العبودیت سلامت برایشاد با سه پایه سیر عرش نظیر روشن و مبرین است که معامله سرداری
لشکر منوط و مربوط است بامید میهم پس از صوبه داری امیر الاحرار صورت حال برین منوال ظاهر شد که جنگی
معاملات لشکر از تغییر و تبدل و تنخواه جاگیر طلبداران و توفیر فرازان و بازخواست اتماسا مطالبات و عزل و نصب
اهل خدمات تعلق بمقتضایان بلکه فحش و بیاد او رنگه آباد دارد و براسس سعادت هر مطلب احوال مطلب را
از سر هم برخاسته بدانجا باید رفت و بگذر مقتضایان کار را در پیش بر دو سر و ار لشکر که بر حقیقت و جمعیت
این مردم مطلع است و میداند که با هر کس چه نوع سلوک باید کرد و اختیار می در رسانیدن نفع و ضرر ندارد
و با و شاهزاده عالم و عالیمان خود در مرجع و تاب جنگی معاملات اند هر که شکفل انمات خواهد بود و موافق حکم اشرف
اقدس در خدمت ایشان عرضداشت خواهد نمود درین صورت اتماس فدوی انیت که اگر موافق عرض مقدس
میسر باشد اختیار تغییر و تبدل جاگیر تصدیات و اگر فتن و موقوف و دشمن اتماسا مطالبات نظیر بر خدمت
و جمعیت هر که ام از توفیر اراک و کن و عزل و نصب اهل خدمات که تعلق بمقتضایان مسطور دارد و بعد دی

متعاقب شود و سر رشته جاگیر و مطالبه تعیناتیان و برگزینیان که درین صوبه نصرت منصوبه قابل تنخواه جاگیر باشند
 نزد کمترین برسد بنده درگاه که تربیت یافته هدایت و ارشاد پیر و مرشد جهانیان است راضی بقصدان ان شای
 نخواهد شد و هر چه درین باب بعمل خواهد آورد در بلا توقف معروض مقدس معلی خواهد گردانید و تعیناتیان لشکر و پیر
 خود را با اختیار کمترین دانسته کار و خدمتی واقعی دل خواهند داد و درین ضمن مصلحتی بکار بادشاهی ندارند و اگر انصافی
 مطابق رضای اشرف نباشد همین قدر کافی است که این التماس بعرض اقدس نرسیده اکثر مردم واقف نشوند که
 بدرجه قبول و وصول نگذیده به اختیار دیگر عاید میشود و امیدوار است که این بنده خرمنداشت معذور گردد و
 قبله گاه هفت اقلیم سلامت فاضل و لایق بجا پوری اراده بندگی و الادراک نموده و مردم واقف حال میر
 میگذازند اگر منصب پنجزاری ذاتی و یا نقد سوار سوار شده و نسبت بخدمت سابق بسیار موقع است
 و جمعیت و یافت او در انجام هم کمتر این نیست چون او را با سیدو اسه شقی دشمنی بدشمنی در میان
 است با فضل استال نامه با و نوشته و حقیقت او بعرض رسانیده دیگر آنرا که به جوی آورده اندنی آنرا نمیده
 التماس خواهد کرد و از رفقا سه آن مقصود نیز غرض است که بزرگوار شده به بندگی و الادراک و در آیند
 در باب تنخواه جاگیر اتیان و طلبداران قبول که چند سالی از سابق هم هستند هر چه حکم شود بادشاه بنده پیر
 پرورده و نواز سلامت سید منور خان ظاهر نموده که در وطن بخت از بدعیان خلاف حساب و بیوجه مزاحمت
 تمامی مشعل خان ادولیس ماند با سه سید مقصود برادر کلاش میرسانند التماس مینمایند که بقصد بیان آن منع
 حکم شود که از حال ایشان خبردار باشد تا فراموشت بیوجه بقصد فاسد سلو نرسد در وصول فرمان
 میرسانند که باستقبال مثال و می مثال واجب الاستیصال که چین فور آگین و خشان بود و بدمات نگارش
 قلم و اقبال طفرای غراس است و اجمل در بستم شوال بدر که سعادت حال و منبر برکات مال گردیده
 و از وصول خلعت خاصه جشن مبارک این سال خجسته مال که تا سالهاست بسیار هم قربت نامیدات اینر متعال
 بر اجاسه خلافت ابد اتصال فرخ و فرخنده باد و ناصیه دل را مانند پیشانی سر بسجده شکر خدا خداوند رقی
 بخشید پسندیدن درستی اندیشه و فهمیدگی تدبیر و مقامات معززین اقتدار نه غایت غایت و در سبگیری
 پیر و مرشد و رشید صافی صمیم است و الا از دهنه بقدر چه آید که بمرض قبول و آید و از قطره به سر و برگ
 چه کشاید که پسندیده آید را شاید نایش هر کار و کشایش هر شوار باز بسته با نظار عافیت سایه آفریده کار است
 و تکمیل و تربیت این ناکس کم عیار منور و مر بود و نظر کسیه تا تیرگشتی خداوند کار امیدوار است که شکر و سپاس
 این عطیات افزون از نیاس بزبان فعلی آرا شود موجب سرخروئی ازل و ابدا گردد و بادشاه عالمیان سلامت
 حکم تعینات که در باب تصرف ملک و کن نظام الملک از چند قبول و غیره معذور و بزرگوار بود و حقیقت این

از روی عارفان کثیرین متواتر بعرض اندر رسیده نخستین نظر بر معلومت وقت در مغلوب و منکوب بودن باطلان
و بعد از آن سید بخت غریب سنان و مقرر شد تا میامحاصره قلعه پورند و اتفاق افتاد که انشا الله تعالی باستیلاست
اقبال دست بالار و مفتوح و مسخر گردید و نیز خان بایند باس که از انوار و قانع بعرض رسید و باشند و بخیر
حصن مذکور تکیه دارد و دایره خان بافوسه که مقرر شد و خدمت تاخت و سوار سے بجای آید و این غلام
شسته المقدور بهر جا باید رسید و تلاش باید نمود و درین صورت اگر بند و خیزل و غیره نیز درین وقت میسرود
فوج خوبی که دیگر فوج به کمک نباشد و باستحکام در اینجا با استقامت نماید باستی فرستاد و آن خود درین قلت
فرصت شتدر و رسانیدن رسد غلات نیز در ایام برسات براس آن مردم بسافت و در دست معتبر بود
بنابرین و بهر موقوف بسال آینده گنده شده امید دارد است که در او اکل بر آمدن هنگام بارش فکر بر اصل آن
نموده عرض داشت نماید آن وقت که هر دو و تیره و در گانه از آن طرف خاطر جمع دارد و در کریمه
غفلت نموده است و اگر بر وقت و هنگام جزایات و غزبات از سمت مو به امداد تا گمانی برسد
بنادر آن مقهور ربانی برسد غنیمت فراوان بدست می افتد و سترای شایسته در کنار روزگار شش
گذشته می آید در باب تلکوکن عادل ثانیان از تصرف الهام موطن گیتی خداگان نفقه و انست که هر چه بنده
در گاه برکت نشاگردی استوار کار آگاهان بهادل خان گفته بے تفاوت بر زبان خامه اعیان نگار رفته
تقصیاض بطریق اجمال آنکه چون ما از مقدمات ترقب آینه تزیینت انگیز بسیار شنیده مفصل باقاع خود
نوشته جوابی که باور سید خلاصه آنکه بر جاده فرمان برداری ثابت قدم هستیم و از دل و جان با خود
بے مرهم میزنیم اگر از پیشکش بادشاهی مبلغی معاف شود و بهر انجام نموده فوج بے براسه که فتن تلکوکن با پیکر
بینه ترم و التجاد دیگر آنکه تهمانه سر دل و عهده نامه من داخل است و اخیلاج بخدم بادشاهی در اینجا نیست مقرر شود
که جمعیت من در اینجا باشد که ترم در اینجا است گفت که ازین گفتار تفاوت بعد از ترمین است
تا اگر در اول آنکه فرستاد آن فوج براسه تلکوکن پایین چه تعلق دارد و تلکوکن کجا و پایین کجا و اگر ملاحظه
نشانگر نظر اثر جمعیت خود را در پایین میگذرانند تا آنکه بهر سید خدنگزاری و فرمان برداری شمول غنایات
باو شایسته هستند ملک تهمان و مضمون است و الا اینها صد برابر اینها چه می تواند کرد و التماس معافی چیز بے جمله
پیشکش براسه تصرف تلکوکن بگونه مقبول و مقبول تواند بود و اگر تلکوکن بجای پور را تو ایند تصرف شد منت و
رعایت است که از بند باس و نگاه کشیده باشند و دیده و دلفته اکه شایسته گنده شده می شود و اگر نه
هر چه امروز در تصرف آن مقهور است اندر که باشد تعلق بجا آید و هر چه دارد رعایت الهی چه او قهر اگر بخواهد
و بے تسخیر التماس شاد و نبولا مسموع میگرد و در ضرب تهمانه سر دل بسیار بهر جا و غیره موقع است برین

امروز بایست که آنکه اندر از ترس و عجز و ترس و عجز است بر نیکه حال باد موافقت بود پس در صورت اتفاق
 با مخالف درگاه عالم پناه شد و بعد از آنکه نام مسلم نماند آئین رستی و راستگاری انیست که از اندیشه تنباه و فکر که تناه
 باز آمد خدمت و در و تخت و ای بادشاهی بتقدیم رسانند که هنوز در تدارک و تلافی باز است والا کسی که بهره
 از عقل و در اندیش دارد و میداند که مال اینچال چه خواهد بود قبله و کعبه حقیقی سلامت در بے عقلی و نادانی و اتفاق
 پنهانی عادل خان بآن مغضوب غضب زد وانی بیج بشمار نیست لیکن چون لشکر فیروزی اثر بر سر هم دیگر است
 مصلحت ندید که یکبارگی سخت گیرد یا است بگذارد لهذا ملا خرم را تا رسیدن جواب مشخص در بیجا نگذاشت
 محراب را هم و گویند نه دست که در سلک بند با سه درگاه منسلک اند با یکی از برهمنان که کمر خود و نزد
 عادل خان فرستاده مقدمات مذکوره را الشرح و بسط خواهد گزاشت اینان نموده و مکتوبی که بجان مسطور
 نوشته نقل آن بوالا درگاه ملک بارگاه ارسال داشته و قریب الملک عزت بان کول کرده خطی مصحوب بر همین
 معتبر با چهار قسم جوهر آلات فرستاده هر چند چیز با سه مذکور قابلیت پسند خاصه بادشاهی ندارد
 اما چون لائق بخشش و بخشایش است شواقب ارسال و الا بارگاه خواهد نمود و در امثله جلیله بنام مختار خان
 و اسمعیل خان بر طبق التماس بنده باعث سرزازی گردید و مقرر شدن اختیار و در همه جمیع معاملات سپاه
 فیروزی درگاه به بنده از غایت عنایت بادشاهی و حرمت بے نهایت ظن الهی است پس از
 رسیدن نائب شفیع خان و سر رشته کاغذ در هر باب بنوعی که حکم شرف بشرف صد و بیست و حقیقت را
 بعضی مصلحت خواهد رسانید و بدانکه مامور گردید و بعل خواهد آورد و در خدمت بادشاه زاده و لاکه نیز خواهد گشت
 درین ضمن تجر استعجال کار و واسطی که بجزر و صد و این حکم دالا حاصل شده مطابق ندارد و پیوسته از درگاه
 بحسب ادعوات سالت مینماید که بایزد سه تأیید و شاهنشاهی اقبال نزد این مرد و نیست و نابود
 شود و جمیع معاملات این سمت حسب امداد دولت خواهان صورت گیرد و بادشاه عالم سلامت چون
 فرستادن فوج شایسته بمضافات راج گدوم و غیره که سکون داد و اسے آن مقهور است بچندین مصلحت ضروری بعد
 اولش اینکه عادل خان و آخر و در بر اسے العین مشاهده کنند که تمامی لشکر ظفر اثر و در محاصره قلعه متعلق نیست
 و افواج نصرت التراج بر اسے کار با سه دیگر مستعد و آماده است تا نیاید در بند و قتل و تاخت و تاراج مردم
 از جبهه و تفرق شوند و عیال و اطفال و زن و نساء اسے اور پناه گاهی در آن نزدیکی نماند تا اش مردم و قبل این
 بتاخت ملک بادشاهی آمدند حالا بند با سه درگاه و شعله و در فتنه تاخت میگردانند باشند و فرصت ندیدند که مردم
 با جمیع تو اند شد را بغانه بین ولایت آن مقهور که مکر نعل فرسا سه حوافر قبول ظفر اثر گردید و همیشه در مد نظر
 باشد بنا بر آن داور و خان در راجه اسے شکوه و دیگر بند با را با بخشش هزاره سوار چیر سه زیاده بنواح را جگه

در هر روز که کند یا به تهنیت نمود که در مضامین این اماکن اثری که از آبادی نگذاشته و خراب مطلق ساخته بیاید
و اگر کسی بخواهد پیش از این به عنوان رعایت اقبال بادشاهی و باران روزگارش بگذرد و هم برین مضمون بخت
فوج کو بکند و دیگر تهنیت آن مقصور و بند و قتل و زینب و غارت بال و منال آن بدنامی به طلب الدین و
لودی خان اگر شسته تا از هر طرف شورش واقع شود و عروم و تفرق گردد و امیدوار است که تعلقات بالاگذاشت
بکمال اکثری که از پادشاهان کلمات هم برین تفت فرصت این سال زیر و زبر خواهد شد و فکر تلکدن در بادی سال
آینده انظار انداخته بماند بماند شود و این بادشاه عالم سلامت محمد امین مکتوبی حسب حکم قضا حسیان
در مقدمه او در میان آن که به التماس به خان مسطور نوشته و پیش از این رسیده باشد قلمی نموده بود که هر کس از این
مستحق پیرایه شتابان در تهنیت آن تباران جان نذران در کمترین راه و سبب در یا فردی که از افراد هر چند غیر لایق
باشد منظور نیست چند سبب را در خود تقاعد قدرت در اینجا تهنیت ساخته و بعضی را سبب او را نیست که عنا بے
از مقبض سلطنت و جلال مظهر نفوذ جلال و جمال ایزد تعالی صادر شود و مثل سبب کردن بندیکه که او را در تاجاست
که هر کسی قادر با تفاق برین تهنیت آن که شسته بود و در اول نهاد خدمت نشد و شوق رعایت آن مقصور را بشوق
و دیگر سبب انگاشتن آن که بکسی تهنیت نگذاشته که در سپاس نیز با است و دیگر آن درین تهنیت که او را در پیرایه
عبرت می باشد و فائز آن بادشاه عالم امیدوار است که هر کس بنده بخواهد بکس ظاهر نشود و حکم اشرف بدین مخط
اشرف محمد و در رسیده که از خدمت و قانع نگاران خفیه خدمت تقاعد و دیگر تاجی خلاصه در خدمت بادشاهی
هر کس مقدر در سپاس او تهنیت نگذرد و از انعام او ناچسبیده افتاده اند و حکم چنین از پیشگاه خلافت نافذ گشت
ماتمس قاضی درین مقصد از راه تهنیت و در هر کس است بلکه از هر نیست که اگر در باب محمد از پیش خود
جفتند که عروم از تهنیت بگیرند و به سبب کی و به خدمت خدای منسوب میکنند بندگان حضرت نعلی الوهیت
سایه احدیت خداوند مطلق و افاضه پادشاهی بنیکه و بد فرمان فرما که بر حق اند هر چه به نسبت هر کس
واقع شود و این احوال او خواهد بود و متوقع است که این بنده عرضداشت مودع گرد و دو گایه واقف
نشود و تهنیت شش روز و شش سبب سازد که درین هنگام سبب فرجام که از مبادی نرم آرایش اجلاس
میمنت اسام و شش و زن مبارک خاقان حق شناس عالم را از سبب و کلینی و وقار سبب و اعتبار سبب
از سر صحر سید چشم جهان روشن و باطن و در گذشت تهنیتی این بیت بسامع جهان و جهانیان شاهراه
بساگر و ایند سبب بوستان بر بوستان انگذین بخت شاره آسمان بر آسمان انداخت زمین شادی کلاه
کثیرین خانه را دان تهنیت و عیالات تقدیم رسانیده مستعدی آنست که در آیام سلطنت ابد بخونده هم برین
مخطوبه بر عید و مسرت به مسرت شامل حال کافه انام که دانا و بالنون و الصاد و وصول خرمیان

بادشاهی مفتخر و بسیار گریز و در روح و روان بنده جانفشانی فرماست که یک فراموشی نشان که منظر اسرار
سفیدی و سیاهی و مطلع اندازنده ضیاء اللمی است باد و تا شمه از شکر عنایات بیخایات شاهنشاهی زیاده
نقد ویت بجا آید و لا در اداسه سپاس تقدمات افزون از قیاس عرق نیانه بر زمین و چشم عجز بر زمین
دار و آنچه از خوبی در آمد دل در ملک غنیمت لیم بر زبان قلم بجا زدم رفعت آن پیمانده به فاسد و کار فرماست
فصل خدا و اقبال خداوندین و دنیا سلامت که خوبی آغاز امور و جمهور از شکر نگاری و دست و در حسن
سراخام جمهور را نود دست بای امید و داری اند و در ان شدن پنج توپ از بارگاه خلافت باین سرعت اند
نهایت در محبت بندگان حضرت قدر و قدرت است صفت شکفتن در سر بر ای را به به رافتن توپها
ریخته محمد حسین توپ به کمر که در قلعه دولت آباد بود و حسب الحکم اشرف اسلحه جند که تمام دارد و در اصل
خان مذکور در سر انجام باین اساق تا حال دقیقه از وقایع و در قیاسی در کار بادشاهی فرد نگه داشته
بجاسته او دیگر هر که می بود و سر انجام اسور بر این طریق نمی توانست بود اگر حکم قضا جریان درین باب بود
شرف صدر و ریاید که فرد می چنین عرض داشت نموده بود و در بر و در کار به ازین سرگرم خواهد بود و در بارگاه
سلاطین بهفت تعلیم سلامت تاکید انوار اطهر در تسخیر قلعه بود و در هر اگر چه فی الحقیقت کلید کشایش هر دروازه
و مفتاح فتح این حصن استوار است لیکن این غلام در وجه و کد این کار و عزانه یتابی و شهبانیه بخوابی دارد
و با وجودی که محاصره این قلعه در ایام چپاوی برسات که هنگام تعطیل است واقع شده و کاریکه درین
طریق جایجا امکان نداشت از عنایت الی و اقبال بادشاهی در روز با صورت گرفته تا سحر آن روزی
بسلطه بر ابر میداند هر چه روز شده و همیشه و به زبانش شایستگی موقوف میدارد و خاطر اشرف من کل الوجوه
جمع باشند که فتح این قلعه بنایت بر بانی و نیروی آسمانی و اقبال حضرت خاقانی ندر و صورت میگردد
ایضا بادشاه بادشاهان سلامت و در جواب مقتضای حکم تقدس شرف نفاذ یافته که باید دولت و
اقبال در عین برنگال قلع و قمع آباد و کیان مفتوح گردد اینده ایم و نیز در هر وقت آنچه لازم سر انجام کار
باشد از قوه بفعل خواهد آمد و مردم را معطل و بیگانه نخواهد گذاشت کار است که از ذات اقدس شخص
مقدس آمده و کار ناچار است اقبال روز افزون که هر یک از ان در عالمگیری و جهان داری برناجیه خاقانی
لغنه ظهور در چشم روزگار و نه گوش کرد و درون شنیده فهم و ادراک بنده باست آن کس تواند رسید به پر غلام
که در شاگردی کمترین و ناقص ترین است اگر بر طبق هدایت و ارشاد مستاد حقیقی مصدر کار باست
تواند شکمال خود در آن میداند و اینکه خود را در مردم را سکا و معطل گذارد و امکان ندارد در موسم
برسات این دیار که آب است خود را در سیلاب باست به نام و نشان حکم دیاست به یکبار این بهم

ناجیه اعلام لامعه نورالکین با شهادت امیر و ارباب است که از پس پرده تقدیر پنهان تا یکدست یزدانی و بشارت اقبال خاقانی
بشارت فتح و کامرانی برسانند آنچه از تقدیر و نیافتن و شرم و ناموس بیاد و ادن فلان در بوم ایران مرقوم خواهد
عجیبین شکار شسته بدیو است که کسی که پناه این درگاه را که هست و نیست او باینده می خاست و قدرت و بخت و بخت و بخت
بند و بسته آنحضرت باشد با من خود بنید شیده به جوع بچا که کند کار و بحال تیار خویش گرفتار باشد بهر چه بود و است
کثره شرف سپید خواهد بود بر سپید پدید آمدن معاد و شرف قدوسی را باینکه بگوید که کلاسه و نیاد ایران در کن گفته آید
تکلیات بجا آید و ایضا بگوید و در مسعود و ملاطفه سامی نامی که هر لحظه از الفاظ آن بانوار سحر حکام الهامی گرامی بود و
در او اهل و او سرلشانی رسیدن مفاخرت دارین حاصل خود خستین اخبار را این دیار مطلع که دانند چون
انیمتی از روستای غایت باو شاه بود و ادب سپاس بر ارحم خداوندی تقدیم بر ساینده خدمت نواب قدوسی
اتفاق باو شاهزاده جوان و جوانان با خود و نظیر آنکه در دست دارالملک کابل همقدسین حضرت و غیره رسیدی
مبارک و خسته و فرخ و فرزند است در باب خدمت رایات جهان کشا به والیه فلک فریاد اگر
قدوسی در کاب خدمت انصاف سپید و بعضی اشرف اقدس سپید که در کابلش نگاشت معاش لشکر نگاری
اقبال عدو مال مکر و چشم غیرت دیده باو بود آن اگر بیایه پس گرامی مراد بیایه ادبانه کرد و براس
جنگ صف که در مرقه العین معاد و شخص میشود و یگان بنده و رگاه بخت اتهام لشکر و نظیر آنکه کافی است و کار
فرمای اقبال بنده باو شاه می پدید آید الهی واتی در زیر صورت تصدیق مقدس بجز و خبری که صدق آن
لا ارجح نه و نظیر بر کیمیت و کیفیت علوفه خواران ایران زمین و ایرانیان تا عاقبت بین این نوع حرکت غیر خفا
و در میثام بر کیمیت و براس سپید است لیکن از آنکه در کابل الفاس این قسم مقدمات ندارد و در معرض
آن جرات نتوانست خود و ایضا کتاب و الا اتفاق منبع الجناب امیر الاحرار امیرالوزرا اعتضاد و الا جلاله الملی
مدار الهامی پیوسته مورد عنایات حضرت خاقانی بود و مسند آراسه دولت و کثرت و اجماع و کامرانی بنا
بعد از اتمام این شایق و آن روزی صحبت کثیر الاشفاق مشهور و غیره غیر عطف و انتظام داشت اشراق میگرداند که لای
آبادی که از بجز خاطر معراج و جوار اسرار است که از معدن زمین فیاض برآمده حسب الکیم شرف که روح در روان
قدویان قداسه فرمان مقدس باده و سلک تحیر و پندیر در آینه بود و این گرامی نامنه و الا عبارت
و شش پخشید و نه از هم حرم المرام در و در صدی فرموده با صره را و پایش نو بجز افزوده و در شکر غایت
باو شاه چوین بنجر نه بین نبایش می و عقد تقدیر و عطا به جان و عرض سپید باو جود و بیج و مکی را و بختها فضل
و کرم خیر و اینه است و از غایت جرم گرامی و جرم نوازی باو شاه فرمان رفته بود که هر چه در باب
او بجز احوال آورده باشد و اصلح داند و مرض دارد و در اشتغال مردم کار آمدنی او و انتزاع قلاع متعلقه اش مثل

غیر وصول پذیرفت و التسلخ خاطر و از تیاج باطن اشکاف گشت آنچه از روح دم و ثبوت قدم بر جاده فرمان برآید
والا در گاه سلاطین سجده گاه که دوران برآه و فاق نگردد و گردون طریق خلافت موافقانش سپرد و مرقوم بود
در کتب سفارته قدوه و حرمان عقیدت ششم ملازم مکتوم با برآه و اطلاع در آن نتیجه خبر و صواب انتفاع و تکرار و اطلاع
انتفاع که سجد و حال و بهر و حال و تعلق و تعلق باز بسته است همین بود که بر جان قلم زبان گزارش و نگارش
پذیرفته اند و سکه توفیق رفیق با و کمال بحال پیوند گیر و در سر رشته توان عمل یکتا سکه پذیر و پاسخ اندر تفرقه
صدق تا پیشرفت پناه شجاعت و دستگاه محمد ابراهیم و قد و اشباه گویند بپشت که از بند ماسه والادگاه
اند و معتقد و تائید است ملازم خود و توفیق نموده است بشع رضا و صفا فرایند و در تائید ارکان و فاق و تمییز
بنیان التفات که بندگی یکسا در گاه و پیر تمندگی یکسا پیر و باد شاه باعث قوی بر معنی است بهر قدر سی و
توجه بکار خواهند بردارین طرف نیز هر اسم و اعانت آن بوجه حسن صورت ظهور خواهد گرفت ایضا تا پرتو انوار
ثوابت و سیما و چهره کشا سکه انواع صورت و اشکال در عرقه امکان و صورت پیر است اصناف مولود و عالم
کون و مکان سست که یک دولت و اقبال تفاوت و خاندان جاه و جلال همه اما جده عظام سلاطین عالم کرام گویند
و ج غرت و کامکار می اختر برج سعادت و بختیاری بر کن سلطنت الهی عظمه الخلافة الکبریٰ فی القدر
منبع المکان راجع را بهای زمان نظام الامارت والایالت والشوکت والعظمة والجلال و از ابرار و جوی
وام اقبال و نهید معالیه بر افق سعادت و کافرانی لایع و تائید با و بعد از ابرار سکه دعوات و انبیات سعادت
سعادت و ابلان خجیات را کبایات خجالت آیات کشف ضمیر خورشید تنویر میگردد و اندک از اجتماع خبر خجالت
اثر سعادت شمر و در و موکب مسعود و قد و همینت مقرون خلاصه برع سکون قرین سعادت و اقبال بود
افزون باین صده مبارک که نه چندان بشارت و شادمانی رساننده که زبان بیان را قدرت نگارش شمه آن
تواند بود و یازبان قلم اظهار و انکشاف سطره از آن تواند نمود و اگر الله که آنچه تنها سکه دل سعادت
متمن بود و بهر حال در آنده خوشش و آرزو که در تهاکنون خاطر اخلاص تأثیر بود و ظهور و ظهور و پیوست و ابلان
است که این حقیقت می را که سیکه از حیران خاص و خدو بیان با اخلاص در گاه سلاطین سجده گاه است
که بختان و عقیدت زندان خود دانسته از فیض توجبات خاطر شریف مرقوم و لایه بهره نادر ندید چون مطلب
انکه با اخلاص و بختی بود و با اظهار مافی الضمیر اقتضا کرده الهنا بسمه نمود و در و را و نامورین زلال خجسته و ابلان
شکفته و در گاه بهر دست سلطنت افزون در شاهنشاهی گیسوان خدیو علی آلهی نازان و عالم و علیان یزبان
حال و سامان حال سپاس عنایت گوناگون گویانست نامر نامی و در تهمه ساجی نگاشته نهشیان عطار و مرقوم در دشت
و انشوران اسطر ششم و وصول یافت و انشراح طبیعت و عزید سرت آور و در و کابوحت و فاق را صفا س

و دیگر بخشید آنچه از اخلاص و درست و عقیدت راجع بکثران سده سین و ثقبه علییه بندگان حضرت سلیمان
 گفتند عدل پروردگار است و فرمان فرماست بجز و بر باد شاه وین پناه شاهنشاهی آگاه که اوقات پادگان
 و او را و نیکان و معروف و عاصی بقای دولت و وزیران جوان فدای نام اقدس و اسم باریان
 باد و اود است و دو تنخواهی در انتقال او باد و شاه و اتحاد و این باین خبر خواه عقیدت نشان درگاه
 مرقوم فرموده بود و بنیان عرفقت و داد و نسبت به دعوت و اعتقاد و ملافت ازل بنیاد و ابر و عباد
 استقامت گرفت و مشام به عیدت با ششام شامه حسن نیست و اودت و نازکی تمام پذیرفت حقیقت غایت و
 رافت و مهربانی و نوازش و محبت و قدر و انی حضرت خاتمی گیسوان بخش گیتی خرد ملکستان کشور که شاه
 طرازند سوره جهان بانی نسیانند که اکیل کاهرا فی قبل ازین بموده هر کار با گفته شد که باین طریقه ملک
 ابدیت به عیدت اصل سخن نیست که خاطر شریف ازین طرف مجمع و وجه جمع دارند و به همینان قلب و تسکین ایشان
 نقش عقیدت و اخلاص بر صفحه ضمیر الشاف پذیریزگانند یقین که موافق انچه بر خدا و صاحب و فکر معابد آرا
 و عقل و دورانیش اقتضای نماید بر هیچ دولت خواهی با قیام نموده و از سبب خلاف فرخی شاهنشاهی
 برکنار بود و وثیقه از دقالتی رضای که نامری نخواهد گذاشت ایضا بنده خیر از و پیش
 ملک مسالک عبودیت و عقیدت ذاتی او ویراج رستم خانی رواج بندگی و اعتقاد و بجا آورد و در
 آسایش فری حاشیه نشینان بساط بر سر نشاند و راه یافتگان محفل سرا با انبساط میرساند که دعا
 و شفا و ایام عروج دولت و استوار و اعلام جاه و شرف خداوندان دولت و اقبال که تفسیر
 در باطن محراب اختیار از چشمه سار فیض نشان شاداب مقصود و پیشوند بنده بند با ایام
 از قبیل فریض عبادات است مقصود بند که از دیرین مدت حلقه بندگی در گوش عقیدت و خوشی
 داشته باشند بگویند در واسم و عاگو سبب و نری مقصود خواهد شد صاحب و قبله سلامت هرگز
 رستم خانی است از انصاف و عنایت خداوندی بهره مند شده است که از سر بندگی داده و بیشتر مستحق
 است و نیز از احاطه امید داری بیرون نمی تواند شد حقیقت بنده را خود سنگت را به نشانی که از نوری
 علاج در ملازمه است و راه سعادت است و تفسیر و شمس در شمس باشد که بر خاک باشد از صاحب
 است و خود را از فیض پذیران مالک و الایمید اند ایضا ازین عبودیت بلب ادب بوسیده و پاس
 ادب و در دامن عقیدت کشیده و در دایره برضی است و گان پیشگاه دولت همیشه بهار و متکفان بارگاه
 اقبال پادشاه میرساند که بچشمه سار و چهره سوری آستان قدس و کعبه منوره و دیده و دل زار و نزار
 و طبع مسالمت نموده ششم بهار و اختلاف رسیدن طمان را در یافت و با اتفاق شکر و سپاس اکر ام و صانع

و شمس

خداوند خداگان بقدر و مقدر زبان حال و لسان نقل تقدیم نماید میزبان ایشان ملازم است نمودن
استان قبله راستان در استه مهربانی فرمودند و می کرد و اینجا بنظر آورده با وجود و جادوت و جمعیت معکوس که
روز افزون است از تشریف آوردن محمد کابل و خیر وزارت کل که عطل ساعت مانده بود و روزان در
مضطرب و هراسان بود و ندانند که اندیشه و غیب ندانند که رنج الهی و در و اندیشه و آن روز و درین اش
در جلیب خلقت جلوه گر ساختند زیاده دولت و اقبال با و اینجا چنین دولت و کار خرافی و گلبان بخت و فکاهی
نواب فرزند و خطاب چشمه القاسم و در آن سپه سالار عساکر بود و اقبالان بزم پیرایه و انابت
رزم آرا و عالی سلطنت ملا و الفقراء و المساکین است و ملایم بکنین مهربان قدر و ان همیشه سرسبز و شاداب
با و بعد از ترنمین گدازنده و دولت و انابت و دریا چین و صدا و وقت و عفا بدست یاری نگیند سخن که پیوسته
در چین پیرایه و حدیقه آرا و دعا و دولت آن بهار مکرمت و جلالت رشک افزای فرود و در
برین غیرت بخش نگارخانه چین است کشف راسه نرین و مشهور و غیر خلعت گزین میگرداند که اگر چه
بابل نموده و از قلعه را در بهارستان یعنی نوا و تانده تران و استان شوق دریافت محفل گرامی
و انچین سامی نیست لیکن از اینجا که کوب با نگاه سلطان کل زبان هرزه و در اسلحه و سیار گوی او بسته
دار و بنام خاموشی گزیده و نرین بایر و استان پیرایه و دعا و و شتا و نواب مهربان ست
امید که سالها و بسیار کاران و کام بخش چار بالش دولت و اقبال باشد و گاه تا بهر خلاف گذشته اگر یاد
این دعا که و در حاشی و غیره که تا غیر عبور و یافته بطولت نامجات شریفه محفوظ و مسخر و می گشته باشند
از کمال غیر اندیش نواندی و دعا گو و بری نواب چه عجیب و چه شکل و لطف از تو و بوز رشک نور از
خبر رشید و رسمیت قدیم و دعا و دعا و است و قبل ازین با عقدا و الطاف گرامی شجاعت شجاعت
روان خدمت سامی ساخته از حاشی مطلع نیست که در سعادت ملازم است است یا نه چون آدم و ملا نیست
اینهمه بر آتش نموده شده و با و چه التماس نماید و نه تنها عشق از دیدار خیر و و بسا کین دولت از
گفتار خیر و و استماع خوبی و مردی و مردت و ابلت شما که با سخن بنی و مراتب دانی فرایم آمده ظاهر
دوستی دولت و اختیار انبساط حاصل نموده نادر العصر شماست مستوجب توجه و شایان رعایت و سر
ولایت محبت و عباس سیدان دارد و در هر محفل و ذکر خوبها و دانی ایشان به زبان داشت
یقین که در پاس غشت و اشغاف امور لازم لا تمام او در این نحو هستند داشت و قدر دانی و مهربانی خود
را بر و درستان ظاهر خواهند ساخت اگر حق قریب جوار را منظور داشته و سر شکر و شکر و بهر باران حکم
دارند و با اعلام اختیار فرستاده آثار شما و مسخر و میگردانید و باشد باعث از دیار و دیار و بیکرنگی و خواه بود

ایضا کشف خمیر محبت تنویر گردانیده می آید که امارت و ایالت پناه داد و جان هم از نویشان فیض مکان
 دولت نشان اند و هم باین دوست و دوستی کامل دارند نظر بر این معنی که دوست و دوست خالص خود
 میباشد حق محبت ایشان بر آن قدوه اتحاد کیشان نیز ثابت و تحقیق است در نیو اما چنین ظاهر شد
 که داد و نگر نام جاس است که از مسجد ثابت ایشان در اینجا است و کشتی نیز درین معبر جاری است
 کسان آن امارت پناه بر آن حصول فزاح میشوند و قوی این معنی از طریق هر دو وقت و بیست و بیست و
 در سالها و قریبها چنین اتفاقی دست میدهد که این قسم مردم گرامی شیم با باندک ساوک آدمیان را نهی
 کرده شود چون قبول می توان کرد که صد و در این طریق با اطلاع شریف باشد اما اگر از معامله ناخوشی
 کسان مذکور باشد منع فرمایند و من بعد در تلافی و تدارک کوشیده و چنانچه واداد میکند و باشد که نتیجه
 نگارش نبوده و در عرض خدمت میرساند که در نیز نور یعنی و در منشور لایع السله راز مطاع محبت با دشمنی
 بر ساحت عقیدت خوره بمقدار طالع شد جان و روان فدایان فدای کج حاکم مقدس که ظاهر آثار سعیدی
 و نیای بی و پرده کشا سستار حقایق که فی و آلی است با در حصول تفقد شمول آن دو جز گردن در باب
 ارادت و و بهر یک باز و سستار سعادت مدرک بمفاخرت ابد و جز بمباهات سرمد آمد نخستین تسلیمات
 تنهیت فتح شرقی ملک بجا آورده و ثانیاً از سوانح این لیساق بعرض میرساند که آنچه از احوال کثیر الاقتدال
 به شکوه شهر آن مال بیع بند با سستار قدسیت اشتغال رسیده انیس که آواز صولت آلی آلی عساکر گرامی
 بحال تباه طالع سیاه در هیچ جا استقامت پذیر گشته در آنکه کج رسیده و باچی زمین را اینجا مستعدی و باچی
 آن شد که مگر به ستیاری او و تنهید می تواند بهر سبب از اینجا افواج نصرت امواج پاشنه کو به رسیده و نیز
 مذکور از در و سستار اندیشی را فی این معنی نشده و او را از تعلقه خود بدر آورده و میگردد که از آن است یا محدود
 گذشته بجا نبسته و گدا سستار و دبار و ناگامی است بند با سستار درگاه بتعاقب او و حاکم پیا سستار
 چند اندامید و راست که بنایت این روی و اقبال با و شاهای آن منکوب مقهور و اسیر بهر نیمه غضب با و نشاهی
 کرد و ایضا میرساند که فرمان عالیشان عنایت عنوان نگاشت قلم اقبال منوره بنوک خامه انور با خلعت
 خاصه که از روی سستار بهر روی و پرده و ده نواز می شرف صد و بهر پیرفته بود و پر تو و و و دانان
 سر غر و اغراض و فرقی غرض و اعیان از خصیض انکسار با وج سپهر و از برافزشت چنین سر بلند می برافزشت
 و سربالیه سعادت در انداخته آنچه از رسیدن لشکر بنگال و رنارس و نهضت را پاست جها نکشاس و الویه
 فلک فریاس بصوبه الی آباد و طلب این خانه ترا و فدویت نهاد و لالا درگاه آسمان جاده بهر بلخ رفته بود
 تسبیحات القیاد و ادب حسن اعتقاد بجا آورده و از نیکه در لیساق ظفر براق این خانه را در طلب حضور

سر اسیر شده فی الحقیقت غنائی است بی نهایت و هر چقدر به نهایت انواع سر فروزی و اصناف دل نوازی
 حاصل نمود و امیدوار است که تعاقب این غرض داشت با جمیعت خوبه خود را بسیار گاه عظمت و جاه رساند اگر چه
 از حریف و تر و متواتر بیفتی از سپاه سپاه لاف فرخواد بود و لیکن امید آن دارد که بی نهایت آنگی و اغاضت و
 حرمت بادشاهی جمیع خوبه بیار و دیگر که اندر و سکه خانه زیاد نوازی خیر واقع بیکم قوم خائنه الهام نگار
 گشته بود که مصف شکن خان پیش را و پیشکوه گرفته و سید میر و ولی خان و دیگر بندها به تعاقب و رانده
 از اینجا که اقبال خائفه نال در کار کشا و ظاهر آنکه و نصرت پیرا که است و بندها به که بجز بیست تن که
 با مور ندر کار طلب و درست اعتقاد اند بقیه که دستگیر شده باشند زاده ازین جرأت و جبارت حداد
 بنیده بدعای استقامت ایام سلطنت ازل بنیاد و استقامت اعلام خلافت ابد طرز ختم نمود و آفتاب نصرت
 و غیره و می از مطلع ایند و سکه تا ابد الا با تو بایان باد ایضا میسرساند که شکر کاری اقبال عدوئی با دشمنی
 بالاتر و بالاتر از انست که انکار و عقول را دران راه باشد یا او با هم و انهمام پیران که آگاه تواند شد
 شده اند که با عجز عظمت و که است گیمان خدیو پیشکوه با سپهر و متعلقانش در قید اساری در آمد حصول
 این مطلب بلند بر اولیا و دولت و خلافت مبارک و خسته و فرخ و خنده با حقیقت جمیده بنده
 بیک فرس شتافتن عسکر نضر اثر با وجودی افراس سپاه و شدت تاب آفتاب و تنهن هوا
 آن دیار و دیگر به صاعقه و تاراجی که وار و حال بنده در گاه گردیده از غرض داشت عده الملک بهادر
 بعضی مقتدر بر سر صاعقه و تاراجی که وار و حال بنده در گاه گردیده از غرض داشت عده الملک بهادر
 و تیر خورده است از دل پر توغ که بخوری از هر درونی سرشته و تیرازی از جوشش گرم خورده با خسته
 اگر چه باد باغ ابل نسبه اغ ناساز تر از و و و چراغ است و در نظر باب سوز آلوده تر از خورشید سوز
 لیکن در سوزم گرم فویان بدل آتشنا که مشام شان از زکام سرد هر سه بهر است اگر خوشک را آتش
 غیرت نماد و شک تر را تاب بخت و بهند بر جاست پیش ازین این اند و لیکن کانه خون غم فرو خورده
 و از و سوز از درون پر خون بیرون نیامد و می که مباد و انانش جان فرانش من خاطر جز ندید
 خراشد و چو خدای من با عشق دل آزاری ایشان باشند اکنون که سیلاب اندوه از سرگذشت و کشتی
 شایب تباهی گشت بهما چاه بر خیز از سرگذشت تراوش پذیر گشت به ابد به یاسه غم افرازم و
 آهی بر رخاست و خوش فرو و رفیق و دست آشنای بر رخاست به هر چه خشک آشنایان چرب
 گفتار و بسیار که یان کم کرد که افکار و آثار دلیری شانرا نشا ز ناب پندارند و پیغام غم فرجام
 ایشان را انصاف خواب شمارند و انهم که بر در دانه من سر سر که گذرند و از آن آه تهاقی بهر بزند لیکن

هرگز است از فرجه پرور منی پیکر آن دریا گوهر که بسته دوش زبان شان بادل یکتا است و جهان شان با دام
 و من از آن هر دو فایده می‌دهد و مندی یا بند و پیران پیر و بی شتابند نهان بهمت خاص بدو گاری
 نمایند و پیدا بمقاوم اخلاص همگساری فرایند شوقیه نواب خدایگان افضل افراد انسان قبله و جهان
 را تو فیقات سبحانی و تائیدات آسمانی ملازم و زنگار باد جبهه شوق برین داشت که هر چه از دل زبان
 آید بدو گاری تمام پریشان در تم برین صیقله ثبت نماید اما عقل فصول اندیش عدول بخود گفت که مراتب
 قباحت فحشی استغفر باش و دست از قاعده ادب بردار نشاید که گفته اند تا پیرسند گو خبر از خود نداری
 که نمی‌پرسم و میگوئی سخن نهیده که در چار کار از من جو سست سستی همه می‌پرسم و میگوئی و خود
 نمی‌کنی گوش هتاین و در صراخ خواندم خاموش شد و بجا می‌نمود نشست و در و خود و نصیحت از دست
 راه در عامر کردم تا حدیث شوق بر زبان آوردم حیدر دیگر حجت و گفت بجهت مناسبت بودی نگاروا
 الناس علی قدر عقولهم فی الجملة اندیشه باید که در جواب کیست پیرم که در آن حضرت سخن رانی و در قدم
 اول از روی تکیه اسباب کن یا فایده تازه و معانی بگویند نه چهار است پسندیده نه انتقادات و تیشین
 نه غیر از انشا و نه بهره از اطا این همه چو است نمی‌شاید اگر چه از تو ایستاده بودم و نه دست این اسکندر
 اقلیم و دانش زبان شوق کشاید و سخن در آید اندر و به استیفاء به جز اعتراف نماید که گفته ام حال خفا طلب
 غیر از ذکر و شستن و در ملائطه و مسجع و مسجع نگاشتن و در علم نصاحت و بلاغت بهر افراشتن و خود را بدین و به
 اندر با پای استیفاء و شستن و فیکه شخصی است که با ستم و اسباب کار کند و بد حجت که هرگز بفرمان
 که بفرموده باین فکر پیرو و چکار است و دیوانه عشق که در کوسه ملاست قدم تا برانده شود و از بهر قدم
 پیر آسوده و در فروع الظلم و منیع المقادیر خاک قدم عشق و راه عقل است به یک کردن این ره بهر یک
 عقل است به سر که نه فرشته زان بهر است به اسب عقل به عقل بهر به عقل است به
 چون سخن باین حد رسیدم عقل معاش از تلاش بازمانده و نه نه از فراق بچی و بیک فرخ خوانده بگناه گفتند
 اما چه فایده و منتهی حرامین و گذشت که دماغ بهر حرف شکایت او شد اکنون که مقوره بهر هوش و مقصوره و خوش
 و شورش بهر سیده تدارک اعتدال نموده بهر سبیل اختصار در دل بهار را اعیان و حقیقت حال ایمان
 می‌نماید بهرین که از سعادت خدمت گرامی بظا هر جرمی دست داد افتان و خیزان سطر منازل نموده
 و قطع و اصل کرده محموده لا محوره قدم نهاد اول بدو تکیه آن مربی قدر دان رفته بجهت والد که ماحبه
 عرض تسلیات رسانیده از او را که این سعادت عظیم بهر خود و بالید چند پره بان که از روسته شفقت
 مادر می‌اندازد و فرستاده بنگارون سده و سده آنرا در پذیرفت و خاطر خیرین این پیران بگذر بیعت

ناله و خاموشی که در آنجا بود که بیل تنه‌ست گوش که تازه سازم در پیش نامه طرانی پس ازین تا که چند بهر سطر سیه بوش کمر
 اندر بیجا نهاده‌اند آن برادر را از این حقیقت که آگاه درین واقعه جانکاه خبر نیلی و احبب چیل که است کنا و آدمی را و
 غیب درین هشی بلعیدی که باز بسته زمان بسته هستی و دیگر بسته باقی بعقل و نقل ثابت گشته که دریا به فانی
 اگر اشتی سست نبی آدم را خلعت که است در دیر زمانه اندام حضرت آقامت جاوید را و نذر و حرور باید که فکر و
 اندیشه کار خود را شسته بافتند تا واقف شود که در هر زمانه صفت و حال او چیست و موجب شکرت است
 یا باعث عذر در حالت لب و شکرت بر دانه در حین قبض با بسته فکرات کفایت و وقت حوصله آن مانی است اندک
 بخود باید پرداخت هیچ دسه نخواهد بود که در تمام آن محمود اعاقله و خورج نباشد علی الخصوص چنانچه که قهر است
 سعیدی با قریب معنوی اختصار و رشته باشند یقین که ما و ام حیات و سحر اکمال تا حشر بدایع و سحر اکمال تا حشر بدایع
 اما چه فایده تا چار بدر دلی و و اباید ساخت و پیش تیر قضا سپر باید انداخت خوشحال در دمنده
 که تلخی صبر و مذاق او شیرین نماید همین کلمات که علی المیزم بکتابت در آمده اگر چه اندوی بیان فرموده
 مهر آینه بجز و استماع اثر خشمیه و عثمان دلی را به اختیار بجانب سکون و قرار کشیده چون این
 ضعیف را نیز از سر مایه تقلید لقمه وانی در دوست نیست در تفسیر ظاهر چنانچه است و اگر در آب اضطراب
 نمی تواند بر آمد حتما که تاب و توان به و بر و شدن و خود نیافت انداخته است را در حضور ترجیح داده
 در همین گوشه که یکچند عبارت تشبیه او را آفرینش آن بهشتی قطعی را و شاید خبریه حیات از زمان و سایر
 باز ماندگان را از و اهریب به منزلت مسکنت نمود بهر بنده این چراست بهر که زنده نام و است که بهر هم
 نمی توان بسته اما تا بشریت باقی است از غفلت گزیر نیست و عقل که بهر و در هر بنده بدایع و فانیان اگر
 آید آن زمان ملاقات خواهد شد انشاء الله تعالی پیوسته برضا سه حق نورسند باشند شوقیه در نه خاکسار
 محمد رضا بعد از ادا سه لوازم عجز و انکسار با براد و آیات اهل خاص و اهل عاقل و راسخ را در بین حیفه که نه
 صفحیه صد اقسام گنجینه است ثبت نمود و مروض میدارد که بهر چند نظر بهر کثرت مشاغل و و فور علاقی آنچنان
 مستطاب کرده بار سال غرضی که در مقصود میگرد و اما عالم العسر و الحقیقت میداند که در و اولی است بشرایط
 دعا و حفاظت بر عراستم تناسل بهر آنکه را حنی نگاشته و همه وقت بند کمر مجاهد آن می قدرت و ان طلب
 اللسان بود و سه حافظ و طیفه که در ناگفتن است و پس در بند این بهایش که کشید یا شنید حاصل
 که بنده بهر نسبت خاموشی آن آستان نذر و مباحات دارد و خود را در زمره و دیان خاص می شمارد امید که
 توجهات ظاهری و باطنی مخصوص حال این دستگرفته خود داشته اند و شاید خافیه فیض آثار محمود و منسی نفرمانند
 لغزیت جو صله را کار باید فرمود و در همه حال نورسند باید بود و فقیر جم چاشنی این الم چشیده و شربت

فراق رنقا کشیده و سبب بیدار شدن بباغ جهان پیچیده و گسلی و چلو سبب که گریه و خون نشسته ایم و نفس چرخ
از حیات مستعار است اگر صرف یاد حق گردد و در سبب سعادت و دلدار است که در وی دل در و بند و دیگر شیم
از همه عالم فرو بند و شوق برنجیر گسل که بقیع خلوت خانه دل حقیقت منزل است و البته زبان و سبب و همیشگیان
بضمیر اهل بصیرت جلوه گر است منت پذیر نامه و خامه بنگار و اشتیاق ملاقات و صوری جامه صبور و بی پاره
ساخته مستغنیه تاب و توان را در گرد اسب اعتدال است انداخته سبب که حصول این مامول بوده باشد از نشستن تقدیر
در محله امکان فرمایم که تا در اینچنین سبب بر حق مشفق مطلق سلام است نشسته که از کلام اکابر وین و یاد بیان سبب
مبین مرقوم شده تا یاد است که زندگان بسته غفلت را بیدار سازد و لیکن این جمیع سببها سبب نفس
سبب تا به جذبه توفیق از تقابل در اینج کمال محال مینماید غیر صادق و بی شای یو با حق قبول و راه
به حال و دم و زمانه و سبب و فر و از اهر و تر منزل باشد سبب بیدار منقصد عالمی نتوانیم رسید و هم گریه
شما پیش از کلامی چند و اینچنین حالت شوق مستعدر البیان و ذکر محمد مجید و در زبان اخروی خرقه نقی
که گاه عدم و بعد مکتوب میفرمودند اگر غرض تفسیر و خواست غرض و دیگران هم می آید و در جایگاه خود نیست
غرض دیگران است مکتوب خود را این پایه و بر ترمیم است که آن ملاذ و اشتغال و در و آن باشند و هم
لطیف است و مخلص نواری بعد از این تقاضا خواهد رفت از گوشه جویند و طبیعت چندان غلط و نیست و
مشق توکل اقامت این دیار بسیار بکار می آید چند شیخ کهن سال از ایجاد آدم تا این دم و دم تدریس
کرده و دم از کرامت می زنند حالتی ندارند که مستفید توان شد بهر حال شکر است عنایات بادشاهی
و قبول منصب مبارک با جمیع حال ایشان در همه حال و بهر لباس مطلوب است و روحیه
اجابت دعوت مسنون است و ثواب و دلاری هم من از ثواب بیت الله افزون می کنیم و از این
مسافر نشان و آن را بخوانند و شسته بنان جوین اکثر فریاد بی پناه صاحب کرامت شکرانه سلام
روزی تفقید کن و در پیش بنو ارا و و و و و تا به عنایت نامه شوق انگیز و قیمه صر است
که نامزد این فقیه شده بود اول از شنیدن و بعد از آن از ویران و پس از آن از فهمیدن آن خالص
حزین گلشن گفت دل اندوگین را با باد کدورت بهستان سراسر و رت انداخت از احوال
چه نویسد و سرخیز بر باد رفت رفته و دشت استخوان بر جامانده آه از پیوسته و حیض از جواسنه
نیست خواب گفته سه رفته رفته عمر رفت و تیره بختی نه رفت و استخوان شد نرم از پیری و بختیها
رفت و ایضا از بگانی مجلس سامی که بتقاضای آمل نیکان روزگار است و تقاضای آملی محنت
ز و گان هر دیار در سبب و کامرانی هر گاه و بیگاه مسالت میرود و جاندار می محفل گریه که روز

باز در فضائل مرت و بار نامرئ افاضل و بهجت و شادمانی خواسته می شود و باین نهایت بی نهایت که به اندازه
 آفرینش را که روزگار و انسان بر نام او کشیده و خطاب کریم که الفاظ و گریه و حرف سحر آید چون انجیلات و
 انجیلات بر او پرده نشین است یا فرموده اند این بی استعداد و دانش و نبش را که عجب کثرت حیران بر کام او افتاده
 یکتاب قوی که معانی از چینه و مضامین و پندیر آن چون نگار هر صفت کرده و در قناع مشکین نقاب گزین است
 و شاد و سافه و نفاذت با آسمان بر افراخت و غم خانه و لاله از غمها سه نو و کس را بر و اخست و کارم خلق در کار سازی
 و احسان پر داری چنین باشد و مفاخر او صاف و در بنده پروری و پر داری و نواری همین صاحب سوره را
 خداوندان و اناس این بی و سنگاه صورت و معنی در خور و خطیر نگارش و قانع این دولت ابد می باشد
 و در حالت پر ایمان است این که تا به مرت ناقص نیست یا انداز و شان کبیر تسوید احوال این سلطنت قی پسند
 نه در تعلق باستانی که منشأ سے آسانی این کار و شوار است استقلال یعنی نه در قطعات و درایت
 که نگار والا آثار است بفضا عتبه فصوصا و در توانائی پیری و پیری عمر گزیر پا از سر منزل سین که عسرت
 و فاقه است و در مرحله پیش رفته پیدا است که شمع بیام رسیده چه قدر خانه بر افروزد و در اقبال لبشام
 کشیده و چگونه سرفرازد و اما به تنو مندی از ان دل خوشم سے بنا که می ندانستند عالم کفون متو انم از هستی
 که نالم و در صفت تن که همرا و نیمه است بجا سے رسیده که حواس ده گانه که کار گذاران این کاخ نیست
 بیاید و اندر نزد یک شده که درست از اشتغال و غیش باز کشنده چه جهان من چه سیکه باشد شکست کفایت
 چه چشم چه سیکه نیمه گشت طباب به لیکن توجیه اقبال بلند ان و التفات و دلتندان را که قضا متخلف و تنبیهات
 و بیکار میرم بیکاران متقاضی امضا سے امور مشکله و مقتضی انتہار شیون مفصله است و دین کار عیسر
 شروع پیوست و بهمت خرد و نیرت را و انصرام این شان عالیشان لبست بگو که بوسیده و قبول این
 امنیت آید بر و در و روزگار این بی سر انجام بیاید اکنون و در جز و برسم خود و در نیرت ارسال و در
 امید که با صلی و در قلم و در قلم شرف پذیر گشته به بین نظر اکسیر اثر بندگان حضرت عرش مکان حسن قبول
 و در یابد بکریم میهنی و اقبال روز افزون صاحب قدرتی و توجیه مشکل کشا سے خان خانی میر و محصل باد
 ایضا بعضی باریافتگان میرساند که بگرانی توجیه آن خدایگان صورت و معنی قافله سالار دین و دنیا
 خسته توان از نو انتم بر و در این و راند راه بر خط را به نهایت نور دیده و هم محمد مدار الحاد و فت الزه رسیده
 و از سبج و در می آن استخوان که آید امشس جهان شوریدگان ست و در هم گاه نا امید می خستگان
 بهر نو رسیده و چه نگار که بهر کرانه و زگار دشمن بنده و تیره و زرناکانی مجبور می آن قبله امید بر نشاند
 بهر گشتگی در شمس گاهی او بهر فیاض و نیکو نگارش شود و در و زگار اند و زگار که در و زگار این چنین

باز

صافی و لایان آگاه از آفتاب روشن تر است که بر هر دو آن طریق هوش و آگاهی را از تحباب امور روزگار
 نه براسه حصول در اوست نفس انارده و جمیع رخاوت و نیویه است بلکه از براسه آنکه شاید نظیر بر حق
 امر به از وقت با فعل آید یوسیده آن رضا خدا و سایه خدا حاصل شود اخلاق نیک و مودت و ثواب که از بندها
 خیر اندیشی تراوش می یابد در جنب اخلاق قدسیه و یو یو جهان خلیفه زمان در لیست و پیش آفتاب و قطره الیت
 در برابر جهان چون اخلاصه اوقات در خدمت کیمیا خالصیت سرشد کامل مصروف میگردد و آنچه تقدیر استعدا و
 حوصلا از آن فراق توان گزشت بطریق ارشاد گزشت صرف آن صورت می نماید و عالم صورت را چشم معنی شاید
 میکند امید که در صورت معنی امر به بگویم آید که شاید عقل در بین باشد چون ایام مهاجرت مقتضی
 و سپری گشته اظهار مراتب شوق بر زبان حضور که انشاء الله تعالی تریب الوقوع است موقوف و اشتیاق
 زیاد و جمیعت با و ایضا چشمه که از رویت و دام نکس پذیر صورت دوست شده باشد اگر بحجاب مغایرت
 گرفتار گردد و دنیا نیست هر روز و در این سبیل عادت از تمثالی که در نقش است تمثیل شود بیم نیست
 که خود را از نقاب هشی میوه هم بر آورده بسبب عدم سر و پا که چشم من جمال جهان آرا که
 در هر دل بگنجد بر نهاده چشم پانده و رفادی دل مستمند و در و تا کامیاب خوشه تیغیوت آن دارالک
 بدین را از آسب این سافته بخش خلایق این نمایر ساند منم که گزشتیم در حرم جمال و نزار این
 به نام یک حرم باشد حل می کنیم سیاهی چشم از سپیده و در و تا در لباس نامه به چشم جمال دوست و نایاب
 پیرایان مغایرت را چنانچه موصل است و دانی و معنوی مسرور گردانیده به صاحب جسمانی و صورتی نیز
 خود سبک گردان و جبرحه از جام وصال بکام و گلو می لب تشنگان بودی فراق رسان به فرزانای
 من غلغل لغتم مل شفا نامه از دار الشفا سبب بی یسیر و قوی میوه می ظاهر گردانید و دیده در دیده را از سرف
 انشازت از به چشمید و دل چون پرستنده و در سبب و روشن با و ام هوش افزا گردید و دل غلغلان شد
 کتاب خورشید و دل از دست رفت و تا در و هشی گسسته بر رشته تفقد و طمعه فستهم پیوست و در
 چشمت کو شسته ماندایم از قضایه حق کله کار بنو شیر لایسله که گرامی برادر را مبادا به قضا به بشریت
 و سبب روز و نجات قیده کار و حساب جور و ظلم شکاری و در شکر گرامی و سپاس داری عادل قیقی به عزیزی
 و سادس و همی جبهه در حرم مانی گرفتاری صوری و سبب نجات معنوی است و زیان کاری و نیا سبب
 سادات اخروی حاسه که اند و در و نه چشمت برانی ایضا عثمان متاع معرفت آگاهی دار و گردیده از
 مرشد کامل بانه یا ضایع و مجاهد است شاقه بر طبع ساکسه فالین نشانه با ما سپهر مصطفی داشت زانکه تیغ
 بریده تر شود چو لب گیسو فسان نشسته امید که آنچه مقتضای غیر نیست و در بین باشد از وقت با فعل آید یوسیده آن

از نوید فتح گراسه که فاشه فتوحات بیه اندازه است سامعه برافروخت و خاطر شکفت این شکستین
 را در محض تنبیه گزاری بزرگان بلند اختر که بجای اوقات مصروف تحصیل رضایه آبی دارند و آنرا
 شرمسار محفل ادب شناسی شدن ست سبحان الله بزرگ نهادی که تائیدات این کار ساز و تقدیرات دایره
 کار پیر از زبان اقبال مقدر لشکر دوست و کار فرماست بهمت و بیعت که دو باز و سه دین و دولت است
 پیشکار خدمت گاه و پیگاه اگر هزاران چنین نفر هر روز بر دوشه کارش آیند نزد آگاه دلالان بیدار
 شکست نیست و در حقیقت این تخی و دست صورت و تخی را به تنبیهت خود باید پرداخت کرد و این ترک
 مروت و برهم شکستگی بازار مردی چنین قافله سالار دین و دانش دل نهاد کار و اسه بازیان زوگ
 چار سو سه و نشاند همواره لبان آسمان که واداسه بر زمینان میگرد و لنگه اخگر که شاهد عداوت پس پرده
 تقدیر چنانچه بخو است و دل می هست جلوه گر شد و دوست و عاز و دیو زو ه اجابت تخی بزرگشت چون
 ترین لشکر و غاسه بیر یا است و بهی و عاگوسه اگر در لشکر اخلاص یک سه گاه هزاران میکند شکر یک
 این فتح والا دانند و در تعریف خدای عزیز نذر و هم شهبان بمطالع بر سید مرتوم بود که مرغی فلان که وجود
 قوت دل تمام اوش بود و دولت حیات سپرد و حقا که فقیر و بیع خوش و قوم شما دل و فویم شد من این قسم
 که ندایان گاه گاه بعالم وجود شتافته باعث آبر و سه اوسس پیشوایان که آنرا قضا چاره غیبت و از
 گدایان شد سید صطباری را اختیار کرده و و کله پوشیده میشود که سالانی در آن خود را که چسب افراز
 غیبت دانسته خود را نکاده و شکیبائی اختیار نموده امکان در غیبتی شمر و در بر نه بسیار که مانده اند به
 پر دال در در عیاد و سه تا آند و خاطر سه بچان به بیجا خاطر بسته آند و استاده از خیر آنرا بایسته
 مبارک که جز در تحصیل رضا ایزدی قادی نسپرد و دوستی را همی را اظهار شکست خاطر نمودن و بزرگان
 نالم مبادرت نمودن مشغول تحصیل بودن ست انشا الله تعالی این آرا را تا پایدار و روز و ال بوده
 خاتمه مکاره آن عنوان مکارم اخلاق شود و خط غایت آبی صواب و دوستی را که فقه و نظر رحمت
 سازد و و و دیگر بهی را بهانه نعمت بیه منت ساخته پیا و شخص آنش مشغول به کار هم نامتناهی
 میگردد و الا از وضع طبعی اقتادان پاسه که بقدر و سعادت از روش غبار ست و در بگذر و لایزال باشد
 باشد و کافی جز طریق صواب نماند و شخص قدیم رضا و قدر میباید انگاشت و باب انداختن گوهر
 فطرت نظیر آن در صدف روزگار ندیده از روش دست ناظران نظام کل میباشد و انبیا چون
 شریفی که موجب خیر کثیر در حکم خیر است شکست این ساینده واجب شمرده تر صد لوازشش ربانی و تشیقات
 حضرت خاقانی باید نمود چه سکو نموشی قضا را هر که با بر و سه شکفته و پیشانی کشاده میخورد و و باشد

که شیرین کام گرد و دور و دور و نامرسته سپید بدت شکر از این مثل چکه باغبان ندانم غوره میدهد انگور
پیشتره چمن ملاحت و انجمن فصاحت بوجوه و نالین الهی و القنده و دودمان مخوری و منتخب دیوان فصاحت و بکلیت
گسترسی آنرا استبداد کلامی استعجاب ز نالی که بدست تفکر از گاهستان قریس و بوستان انس چیده چون گلبدسته
جمال نازنینان با صمد هزار طراوت و نزهت است بر هم بسته بودند مانند مژده وصال وار و گردید شام روح را انجمنه
فتح کرد و اندیند انجمنه با الفاظش چون بدیده تامل تماشا کرد و عالم عالم معنی بگردیدم از رنگ و بو سر و عنایه لطافت
لقاب بر عارض بسته و در جبهه عصمت نشسته نفس ناطقه کفایت شناس کوئی و آئین سست چون از روزنه ناه
حواس اقتباس الهیه فرسید آثارش نمود خود را چون موج دریا بیکش و سرگردان دید سه آفرین بی باغبان
کین چمن را آب واده وایا از ابر رحمت این چمن شاداب باوه تما که از و در و این لذیذ غیبی و حقیقه قدسیه
لایبی چندان بوجت بر بخت و نشاط بر نشاط افزود که زبان قلم از تقریر آن چون قلم بجز معترف است و در حالی
همچاس خدایگان که مجمع اکابر شعرا و اعاظم فصحا است ایامی که لائق شرب و دوستی باشد خوانده شد یکی
موز و تخمین و آفرین کرد و دید سه کلاچو نیک باشد تا بر زبان نهانده صاحب شایع یوسف و ام غزین باشد
شوقیه بسیاری شوق و در دهن اشتیاق که کنون فل هر منزل است بر زبان خامه آلوده ساخته و این آینه
اگر نایار و در بازار ظاهر برستان آورده و در سزاوار بیکگی و یکسانی نینداند و اگر احیاناً متفکر و فکر در بین
ایشان باشد در زمره مترسمان روزگار و آیدن نالایم پنداشت میخورد که محبت صافی خود را بیکره ظاهر
پشوده و درون خراب برون آمد است شنبه ساخته بزرگ این جو فروشان گندم نداشت و در چون بوقی باشد
که گاه پس ظاهر و جنت و جوسه صوری و قسطاس را باب آلوده و دلا و زنی ندان و محل عتاب
و مورد خطاب نخواهد بود و در دهن آید که در دهن مولات و کجستی و حفظ الغیب و درستان مجسمی ظاهر و دیگر
نیست زیاده شوق است ایضا از معاصره کتب چندان حیرت دست داد که بگفت و در نیاید عجیب که
بجای شریف چنین پر که آنگاه باشد بگوید رسم بیکان که بار است میوند دوستی دارم و با یکی بریده ظاهر
بیز و بگو و در او خوارم داشت که نسبت شخصی که بار با طلاس انحصار او بر خاک آنه چون کامل عیار
به آید و دامن آلاسه دورنگی که نفس بی اخلاص محض است و از بیگانگی بیگانه شوم قسم بر استی اگر خلاف
ببینم و الا غره امیند بخیم من همان خلص و بر نیم و ایشان هرمان شفقت آیین در نهاده ازین مقدمه بیز بجای
را ندانم و گفتار را بر چند برانمیدگی و کذب او محمول ساخته و ترس نشد بداناسه ایشان لائق تر خواهد بود
آن ناهدا ترس غنا ندیده صورت غنا کشیده هم اگر عیار سه در ظاهر میداشت از غر اسه نیاز حاجات
که پسیم در سال داشته وری با قند در عیار باشد که آینه شیرینی که بهیقتل نیست ز و دوده شده هرگز رنگ

که درت نه پذیرد و دیگر محبت را بخل نسازند ایضا چون از کلیات سلوک و مقدرات طرز این نیازمند
درگاه الهی آنست که بعد از انتظار سرشته موالات امری که منافی طریق مودت باشد پیرامون خاطر نیگردد
و در خلوت خانه ضمیر را نهید بیکه هر روز دراز و دیاد و بهر خطه و رافزایش محبت میگوید باید که حراست و داد
پیوسته در افزونی تصور نموده یقین دانند که سبب و ایشان را خاطر دوستدار پیش از هر دو و نخواهد زیاد و چه
نگارش را و اینها گامی است معانی و ریاضت زنگانی که از چمن طبیعت گل بریزد بوستان خاطر مرا نگیزد خورشید
بلع فیض طهرت یار یکس بین منیا حکمت صبح عالم سخن لوطی ساحری فن خند و نشن سعدی کلام بوا هر سخن
بجا و نظام فصیح نطق خسر و پشوه طلسم نگار نظامی شکوه بیدار فکرتشین رخم صبا نفس گلگون قلم همین بوشش به ثوب
ضمیر بهار سخن مولانا زینیر مرسل شده بود و در شکفته ترین اوقات در روز و در بوستان گلشن خاطر این
نیازمند را که غایبانها محبت در حرز عه دل عرش کرده و قلم دوستی در حرز خاطر افشاند گلگل شگفتانید و آن
زیر پرده حرفش گوناگون نقش معانی بر صفحه اظهار محسوس گشت و الفاظ جان پرورش و طبیعت نواری
از نیم صبا چمن پردازی چالاک تر آمد هر چند این طالب نیازمند بدستگیری دیده ظاهر بین گل حیدار
فائض الانوار از باغ وصال برنجید و از بوستان ملاقات که توام حیات است بهر دیاب طرب و نشاط
نگر دیده لیکن روح محبت و نسیم طلب بهی در دماغ دل پیچیده که با وجود آن همه محرومی صورتی
بر مرفت مدت است و نفوق پیچید امید که بزودی بهفتاح عنایت این روی البواب مواصلت که بفضل
حجاب بندوست بهمین گونه بخشاید و شاید مقصود و بر بزم حصول ملوه نماید شفا ریش از اینجا کاشفاتی
عین آن صبح نفس آفتاب جبین در زنگ طلوع نیر اعظم عالمی را فرا گرفته و احاطه ربع مسکون نموده
هر کس نشان شهر در سردار میخواند که تبه جرم جام لبریز عنایت و حرمت صاحب که سرست با ده و فنا
اند سر خوشی که دوازده فلامنه که درین سدر زمین در اقران خود امتیازی دارد امید که منظور
نظر کیمیا اثر و مقبول طبع مشکل سپید افتد که بیک کرشمه توجه عالی گریبان خود را از جنگ فلک بر آورده
کلاه فخر و میاهات بر آفتاب سایه چون فقیر را ذره آن آستان دولت نشان میداند مرکب
این فضولی میکنند و الا من وقد من معلوم اقبال روز افزون باو طالب حویلی عزیز فقر چون دفتر
بعد آید و داغ مفارقت البته بر دل اجباب میگذارد و ترصد آنکه صاحب خانه را و لاسا کنند آنخان
به خند می آیند که از خوبان عالم و نیکان روزگار اند درین دور و زاین شهر آمده اند و از بیگانه
در سحر و سحر پیروزند و آنچه از سرکار ملازمان باو می رسیده بیاید که ربه بمنون میشود چه گاهی
تبه سبب دیدن ایشان را یکم افزیز الوجود از آن مکان میکنند و این عزیز از محنت بودن سر او بیای

فایده می شود و چو خوش بود که بر آید بیک کرشمه و کائناتش خدا سے که در لای با عالم معنی با هم آشنا
 گردانیده و فیض بخشش آن مجاس آرا سے معنی باد اگر چه بنده را بحسب صورت آن آئینه ضمیر ملاقات می نمود
 اما از آنجا که تصور آشنایان ازلی در مراتب اخیال اندیشه متهم خود را دیرینه آشنایان کرده بر آن صاف دل
 روشن میگرداند که نواحه بند سے داس که رقم بجان دفتر نزدش خط به خط می کشند چون آن نو سے آن داده
 که در سلک حلقه بگویشان آنرا اگر منتظم گرد و امیدوار است که آنجناب شنایان آن همایون اخترانه در سه مهر
 نو سے آن فلک زده را نوازش فرمایند که از شادی بچرخ در آید و روشن است که اگر آفتاب کار زده را
 فروخته نشد زده روشن طالع میگرد و دوازده وجه آفتاب دقیقه کم می شود و اینک معلوم است نامه سامی نو
 و جدول نموده بر مضمون آگهی بخشید آنچه از انتظار حصول جواب از پیشگاه خلافت نگارش یافته و عبرت این
 انتظار مخلصان نیز شریک اند چشم بر راه امید آنکه جواب موافق در عابره رسد و احیاناً اگر تمهید و تکریم
 این روی باشد انشاء الله تعالی در مراتب وجود که از تقبیل یاد و ادراک او سجد شده است دقیقه نامری
 نخواهد گذشت خاطر گرامی این عمر جمع باشد و شکر پیش خدایاب مستودعات و کامرانی بذات متوده
 صفات وزارت و اقبال پناه رافت و عمارتی دستگاه سلاطین و ان عذر علماء و فاضله خاندان مجید و اعیان خان
 عالی شان شوق و امید گاه آنرا ستمه باد بعد تمهید قواعد اخلاص و تشبیه مبانی اقتصاد که بهین می شود صفای نشان
 بر پادشاهین شیمه و دوستان راسخ الولا است مشهور در آیه آنجا سے میگرداند که نوید غیبت جاوید عطا
 خطاب عالی از پیشگاه خاقانی آن مور در احوال ربانی کوشش اهل روزگار را بر پیر ترازو دانی گردانید
 خاطر اخلاص ماثر دوستان صفای نهاد که خواهان ترقی مراتب و جاه آن امید گاه اند همقرین بیت و غرض
 جاورانی ساخت احوال و الفت که آنچه مکرر باطن حجت موطن خیر نشان صفای نهاد دانی اتحاد بود و از کمن
 اختلافات منهدم رآه و هر چه دل صداقت منقل تو دو کیشان بد ساخت بهر نه ظهور جلوه گر گشت امید که
 یو یاقوت عطر و دولت آن رفیع در جت بحسب خواستش جهان متضا عصف گرد و قادر و طلق این عطیه
 عظمی شاهنشاهی را که تنها سے تمام ارباب دول و احتشام است بران منبع ایشان و مخلصان او شوق
 فریخته و مبارک گردانا و مظهر کام بخشی و کامرانی و صیبت نیکی و نیکو نامی آن مظهر حسنات را به بنده
 که اشتیاق یافته ابدالد هر مشهور به انیمان دارا و باعث عزید احوال نواقان زمان و سبب و فواید
 شاه عالم و عالمیان کناد زاده عطر و دولت پادشاه شیرین رقم شدیم نه تو اسه شکرین عتاب و این حکام
 راز جلالت همین بس است و تانگی بخشش آئین کس محمد بنیر صاحب سخن سلامت خستین فکر با سه رنگین
 و ادایا شیرین از دست و دونه بانی قلم کج حج رقم نیاید مگر ظهور در استان طبع گویان شهاب زار

داستان شوقی بلکه دل درگذاشتن آن منت پذیر خامه نیست نور دیده میگردد اندک احوال بکام و دوستان است
 و جزیره و دریای اجاسی که همان قریه آن در آنل بنام این سرگردان نه و نه اند از روی بپیرامون خاطر نیست
 امید که این و کام بخش از شکستش تعلق و توجیه باز داشته بکار استگی تمام دل بستگی بیکال روی گردانده بستم
 به نبارس رسیده شد تماشا سے معایر و بیباکی که نه ویر باز بزرگ داشت آنرا اگر در سه و شکستین و نبارس
 گردان آنرا جمعی بر گزیده ترین پرستش را سے این و چون میدانند دل در بند این شهر و این چگونه تماشا
 آن تهر آن بود و پیکر سے چند که شکستین و پیریتیدن آن عبادت است و از افزونی حسن صورتی جزو بود
 هر چه غمخوار که مرده بود و کنون عویش میزند به پوشیده نمائند که شجاعت و جلاوت و مرتبت جانی بیگ
 به گام آسمان جاه رسیده دولت کوشش و لادریافت و نامه نامی را در نظر شرف افتد و علی گزیند
 چون مشتیکمال صداقت و اتحاد و تعین جمعی بناخت مرد و لواحق بشهر و معاودت نمودن آنها با نیل نشود
 بود با دست استیلاج و خوشنوی خاطر ملکوت ناظر گردید جانی بیگ مشمول مرام میگردد شسته اندیشگاه عظمت
 و جلال و ستوری معاودت یافت و از اینجا که حواله ساختن جواب نامه بسفیر سے که نامه بسیار و خلاف رسم
 و آئین و و دست پاسخ نامه گرامی مصحوب یکس از بندگان بایه گاه فلک اشتباه شرف از مال خود پذیرفت
 و از آنرا که شجاعت و مرتبت مذکور ترکی دانست و بر نه بان فارسی رشتنا نیست جمله الملک مدار الملک
 را به موجب ارشاد و تقدیر بشا را بیکه گزارش نمود و بر کاغذ جدا گانه نوشته با و حواله ساخته اند تا اگر موی ایبه
 آن خطرتیب را چنانچه بایر تقدیر نتواند نمود اندر و سه کاغذ معلوم شود و اینها به وصول تعلقه و وصول
 عنایت نامه به امانت انداخته اند و سه الطاف و اودان ر قزوه خامه نگار شده بود اگر چه به ریح عقیدت
 و خلوص ارادت فیض اندیش خاطر فیض آئین بود اما درین ایام که امارت و اقبال پناه بهره مند خان از حسن
 اعتقاد و خیر اندیشی جدا گاهی نموده موجب از دیاد و موا و توجه و عاطفت گشت نواب خدایگان قدر دان
 فیض اندیش از بهر حصول بندگی خای علیان آب ذریع معاودت و این و دولت نشایین و تقدیم شرف و وظائف افتاد
 میداند و البته اندک در نیو الکینیت و صدق اخلاص و عقیدت بر مراتب بالین خود رشید و تناسل فله و پیوست و اینم
 سرایه بهیست نام پیرایه طاعت خیر گال گشت با و اسه عطیه غلشی لوانه شکر گزاردی و مراسم سپاس داری تقدیم
 رسانیده فیض اندیش بهر چه که بوقت و ستوری ارشاد یافته بود بمقتضای آن در سر انجام خدمت تعلقه ساعی است
 چون حکم جهان انتقاد و طلب خدایگانی بقیه بهر چه که امانت نفاذ یافته امید که عنقریب بفرخی و نجنگی عرصه این
 دیار اند و رود و دولت آمو و قد و زمینت آئین نور آئین شمع زیاده چه عرض نماید سایه والا پای و دولت
 است بر رفارق فیض اندیش عقیدت نهاد و محسوس با و اینها غایات آتی و الطاف شایه شایه که کیمیا

سعادت نامتناهی است چهره پر دانه آمانی و آمال و زار است و اقبال پناه را وقت و اجل و سنگاه خان عالیشان
 مشفق مهربان و دوستان باد از اشتیاق ملاقات کثیر الیکات که خلاصه مطالب و برگزیده مقاصد و آثار است
 چه نویسد و چه توان نوشت که بجز از ریش تن در نهد و بیگانه نشد راست نیاید اندر قضا و قدر و سبب سازد که از
 وصول این مجرم فرخنده انجام شاد کامی حاصل آید و در نیو لایحه می رانم آن کمال تقصیر و مهربانی آن ملاقات نوشت بود
 موجب مزید خوشوقتی گردد و بدو جهات گرامی اعرض و نیست و چه انباشته که قیام بین محبت ها به سبب تحقیق است
 تاگزیر پیاس این مراتب فقط انقیاد و بجا بود و ظهور و بیدار اندر بجا آن استظهار مهربان را بحسب خواستش
 کامیاب مطالب بلند داشته ویر گاه سلامت دارد و هر چند شایع بسیار فرصت کم لیکن گاه گاه است
 و در میان همگی را بگرامی مضامین شایسته سلامت ذات پابرجا و میفرموده باشند که این معنی باعث
 اینست و دستدار خواهد بود و مراتب شوق بر تر از مقام دیگر بر ترقی و تقریر نینداشته و شرح این مقصود از جمله
 بر یافت همیگزین است پذیر محول داشته و پرده کشا به چهره مدعا نشود که از مراتب محبت و واداد
 مراسم خود و اتحاد و باس شایسته حفظ انقیاد که مقتضایه مکارم اخلاق از این رفیع الوداد حاجت بنده
 آمده و می آید و کمال و در باره همیشه می نویسد الله تعالی آن ملاذ و دوستان را ویر گاه سلامت دارد و
 که در ایضا به سر رشته نگاشته و سماعی و توجه انداز از اینجا که وصول رفایم مودت بار را در حالت
 مساعدت جسمانی و رفاه جسمانی مکالمه و جلالی قرار داده اند ترقیب که پیوسته با بلاغ صحائف الوداد و در بند
 می ساخته باشند و اقبال امور بخیر مقرون باد و ایضا صاحب من مهربان من رسم همان نوازی خود بیکار
 اینجا میوه و اجاب را شیرین گردانید باز تکلیف ضیافت نمودن و برمود و بر هیات افزون غالی از
 شکوفات عرقیه نخواهد بود لیکن بار استرفاضه فدام باید نمود و بهر کیف که سخت از اوقات صرف ذیبت
 گرامی شود و آنرا از جمله تقاضات باید شمرد و اگر موافق میدانند و در آن کیتای و یگانگی مقصود نمی شود
 و در صورتی که به تبعید خویش و تفریح مخلصان مشتاق باشند روز جمعه که روز آزادی است و جمعه
 سلف آنرا عید بخت قرار داده اند معین ساخته اعلام نمایند که تقییر یا بنده زاده باستان بوس خدو می
 شرف اندوز گردد و در خط پیوسته بدل شاد و طبع از او شغل حق پرستی و خدا شناسی بوده باشند
 براسه حق بین صواب گزین ظاهر است که نوع بشر باین یک دست قضا و قدر است همیشه او را از
 بوضعت و از حال بجا به میرساند گاه از عرش قوت و کاهرانی بر فرش ضعف و ناتوانی اندازد و پای
 شناسی بندگی آنست که در همه حال رها نمند از ایزد تعالی بایده بود و کام ناکام از و کام که صبر و شکر است
 بجا و زباید نمود و الله تعالی که درین هنگام در و آزار از و و کلمه به پیش آن دوست سرانجام غنی است

خطای حزمین را بشاد و دل اند و بگین را آباد ساخت **س** اے وقت تو خوش که وقت ما خوش کردی
 قلمی بود که از چگونگی احوال آگهی بخشید چه گوید و چه نویسد که انیمضی غیر از سبب انزالیش مال خوش اید و دانسته
 صحبت و عاقبت از درگاه قمار و ذوالجلال و شافی بهمال مینماید باشند سخا تمام اندا که که اختتام نگارخانه‌نشی
 بعنوان پذیر بر فراغت فرزند از چند صورت سنگه معروفه یگی که در ترتیب رسائل و کتابها و اوراق
 و ستیاری مینماید و صورت سرانجام پذیرفت و ناو یادگاری بر صحنه روزگار نقشش ماند اگر چه چرخ زمانه گانی
 این خاک نشین که سبب غفلت و نادانی بوجود مسعود فرزند آن دانش پیوند که اندر سراج علمی و پیرایه علمی بر پا
 دارند بنابر سعادت مند که بتایید آسمانی و یمن روحانی ترتیب عارفانه ربانی اولین اکرانی حضرت
 جمال الدین ولی ملتانی قدس سره العزیز بهر سبب صاحب معرفت و آگاهی صد نشین احوال پشای
 خواهد شد بر و مندرست و سخن منجمی و رنگین طرازی ایشان نه مانی و دانه پیر و دانه باند نامی این نویسم
 گزین نمودی خواهد گردید لیکن بر رسم و آئین نکته آفرینان پیشین که هرگز در نظم و شرح چه بقید تدوین
 کشید از بهر پایداری اساس کلام فصاحت نظام مقدمه و تریقین و تمیق آبی پر واضح نشان و سیرمان
 چون قصه خوشتر و ان و عمارت بهران بفرموده عالم گذاشت لایم نمود که بتالیف مسودات پراکنده خویش که در
 زندگی بادشاها و اسب قلمی نثار و خوانین کمال استعداد و زمان خدنگزاری و دیوانیان کاروان
 معاند شناس سبب رسد که کار نگار یاب با کلاس بدین قسم گردانید و دشمنان و بنده چهره نموده
 گزید و تا احوال این نشان از طالع این کتابت بدل گزید که سر با نگارش مطالب و گزارش معاملات
 است و وقت کار بکار آید و اولاد و طاعت نهاد و دستور العمل کار وانی و دست مایه جاودانی بدست افتد
 امید که بعد نقل این قلیل البضاعت در نظر جوهریان بانه از شنیدنی در مقدمه مان متاع شیدا زبانی حسن
 قبول پذیرد و بجا هر نه و اهر عبارات شسته زنده وانی متکالی معانی غیر به ناسفته جیب ومان از روی
 مشتریان کالا سبب سخن مال مال ساند و چون بهر شیر و سبب فهم درست و درست ز و طبع و قمار و مرداد
 مناسبت انظار و زنت مضامین و خیرالت بیان و سلامت کلام و لیس بر رویه یا بند و باندان و جودت
 ذهن و انتقال فکر ازین ماده تازه چاشنی لذت گیرنده را تر قیده که سبب تقوی غرور و منت محض اند براس
 تحصیل تسکین و آفرین هنر و دوستان سرخ خامه گزاردی و تشویش فراهم آوردن منشآت آواره و چاه افود
 و چاه عزیزان با وجود خیریری و خوف اعضا که درست امتداد ایام سفر و کلفت جدائی یاران با جواهر
 اختیار کرده پد عاست خیر یاد آید و اگر بقتضای حلق الانسان ضعیفا سبوی و لغوی به پند عیب پند
 و اعراض العین که شیوه ستوده بندرگان نیک حضرت بکار برده بسن چینی و حرف گیری او بر سر

۱۹۱۵ ۵۳۴۸

CALL No. { ۵۳۱۵ ACC. No. ۲۰۴۳

AUTHOR _____

TITLE ۱۹۱۵ ۵۳۴۸

120 JAN 1900

R 30-8 97.

THE BOOK MUST

۱۹۱۵ ۵۳۴۸

۱۹۱۵ ۵۳۴۸

Date	No.	Date	No.
	۱۹۱۵		

R 30-8 97.



MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.